Alberto Bacoi

Vorbind cu Dumnezeu

Olam Haba

Hinnē Mal'āk Mikel! Eli yākōl milhāmā!

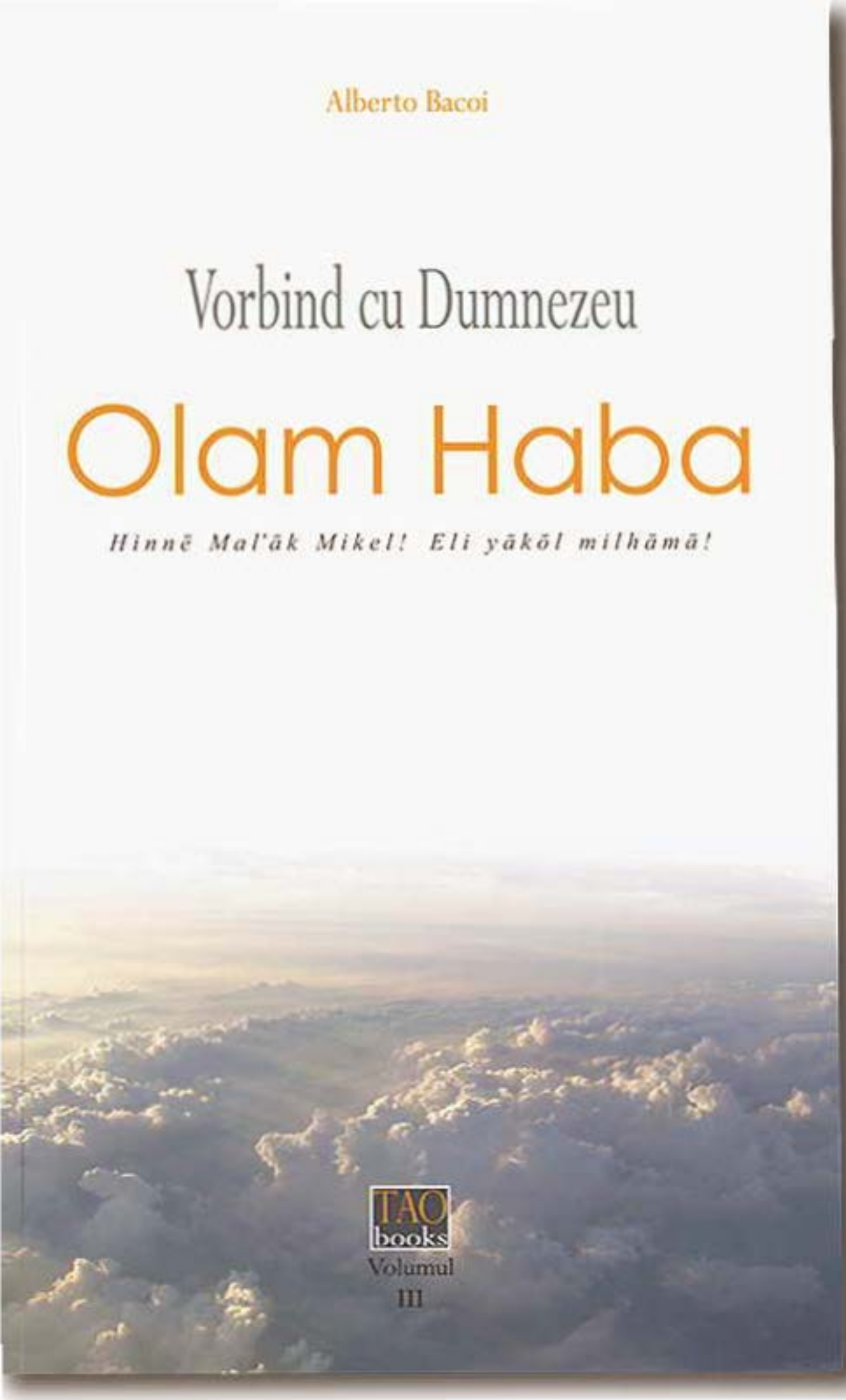

TAO books
Volumul III

Alberto Bacoi

Vorbind cu Dumnezeu

Olam Haba

editura Self Publishing

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

BACOI, ALBERTO
Vorbind cu Dumnezeu = Truth and Healing /
Alberto Bacoi. - Bucureşti : Self Publishing, 2014-
3 vol.
ISBN 978-606-93641-8-5
Vol. 3 : Olam Haba. - 2015. - ISBN 978-606-8669-26-7
821.135.1-97=111=135.1

Copyright © 2015 Alberto Bacoi
Toate drepturile rezervate.

Tehnoredactare şi Corectură: Alberto Bacoi
Grafică: Alberto Bacoi

Copyright © 2015 Self Publishing

Self Publishing România este o platformă online dedicată publicării, tipăririi, promovării şi distribuţiei naţionale şi internaţionale a cărţilor autorilor români.
Orice autor care publică la Self Publishing îşi poate vedea cartea în librării în 30 de zile şi mai puţin.
Intră pe site şi publică-ţi cartea sau scrie-ne pe adresa:
www.self-publishing.ro
suport@self-publishing.ro

COMENZI PENTRU CITITORI,
LIBRĂRII, BIBLIOTECI, DEPOZITE DE CARTE
suport@self-publishing.ro

Hinnē Mal'āk Mikel! Eli yākōl milhāmā!

CUPRINS

Cuvânt de început 5
Introducere 7
CAPITOLUL I (subiecte dezvoltate) 11
- Călătoria sufletelor între lumi 11
- Criza de identitate 15
- Frica de moarte 17
- Fabrica de oameni ai străzii (societatea modernă) 19
- Justiția și soluționarea litigiilor 21
- Ereziile karmei 24
- Adepții credințelor oarbe 28
- Plecarea Luminii de pe pământ 36
- Dincolo de timp 40
- Importanța acțiunilor 42
- Darurile oamenilor pentru Dumnezeu 43
- Conceptul E.T. și cei care coboară din Cosmos 47
- Atracție și pasiune 53
- Puterea Conștienței planetare 57
- Programul de microcipare și apocalipsa biblică 59
- Orgasm și sexualitate 62
- Liderii spirituali 63
- Olam Haba (Împărăția Mieilor) 70
- Ce contează pentru Dumnezeu? 72

CAPITOLUL II (subiecte dezvoltate) 79
- În ajun de Crăciun 79
- Simptomele ascensiunii 81
- Realism sau negativism? 84
- Viața în trup și îmbătrânirea accelerată 89
- Structura ADN-ului uman 92
- Războaiele pământului 94
- Reclădirea unei lumi pierdute 95
- Cele trei urgii descrise în cartea revelației 101
- Reintegrarea și sufletele primare 103
- Realitatea observativă 106
- Dragostea necondiționată 115
- Despre Dumnezeu 116
- Gradele de evoluție 122

CAPITOLUL III (subiecte dezvoltate) 126
- Misterul viselor 128
- Revelarea „Formei“ Creatoare 130
- Autorii trilogiei 134
- Desăvârșirea proiectului Adam 136
- Ruperea de Sinele superior 137
- Înălțarea lui Iuda 144
- Gradele de ascensiune 147
- Finalul seriei *Vorbind cu Dumnezeu* 148

Cuvânt de încheiere 149

Cuvânt de început

Bine aţi venit aici. Mă bucur că ne întâlnim prin intermediul acestui minunat volum, final de serie. Mi-ar plăcea să ştiu că sunteţi familiari deja cu scrierile mele. Dacă nu, m-aş bucura şi mai tare dacă aţi accepta următoarea provocare:

Ce-ar fi viaţa dacă evenimentele nu vi s-ar întâmpla, ci pur şi simplu le-aţi crea?

Of, abia atunci viaţa ar deveni cu adevărat minunată! Ei bine, chiar acolo ne îndreptăm prin intermediul acestei cărţi.
Această carte este specială. E specială fiindcă Ceva te-a îndemnat să o deschizi. Dacă ai ajuns până aici, înseamnă că ai cerut îndrumare. Dacă o citeşti înseamnă că ai nevoie de o schimbare. Faptul că ai simţit că mă refer la tine îmi spune că schimbarea s-a produs. Dar nu uita: *Schimbarea eşti chiar tu şi tu poţi deveni schimbarea pentru ceilalţi!*

Privesc majoritatea oamenilor, pe care i-am întâlnit în viaţă, cum aleargă sălbatici dar fără direcţie, apoi reproşează celorlalţi că nu au ajuns acolo unde şi-au dorit să ajungă. *Nu poţi să ajungi undeva, câtă vreme vei alerga spre nicăieri, adică fără să urmezi o destinaţie anume.* De fapt, există doar o destinaţie. Una cu sute de mii de căi. Eu am ales-o pe cea pe care urmează să o cunoşti. Faptul că o vei cunoaşte, îmi demonstrează că ceva ne leagă.

E extraordinar! Tocmai am aflat că ne leagă Cea mai uşoară Cale ce duce la Dumnezeu. Ştiu, acum ai tresărit, nemulţumit de cuvântul Dumnezeu. Aşa că poţi să schimbi Cuvântul în ceva ce este mai confortabil auzului tău. Numeşte-L natură, pace, linişte sau fericire. Numeşte-L bani, faimă şi renume sau înţelepciune! Căci, rămânând vorba între noi, eu am căpătat deja aceste daruri.

Haideţi să vă spun care este diferenţa dintre ceea ce vă învăţ eu şi ceea ce v-au învăţat religiile despre Dumnezeu. Diferenţa e că Dumnezeu mi-a spus că nu trebuie să facem nimic ca să fim iertaţi, fericiţi şi să ajungem undeva anume. Nicidecum, El nu-i va pedepsi pe cei care nu au reuşit să ajungă. Ba chiar le va oferi o mână de ajutor ca să ajungă acolo unde îşi doreşte fiecare.
Se aseamănă câtuşi de puţin ideea cu o libertate în gândire sau în exprimare? Cu Dragoste în inimă, doresc să vă spun că da.

Dacă Dumnezeu ar fi mai păcătos şi mai neputincios decât un om, aşa cum susţin unele religii, cu adevărat că nu am putea să ne întoarcem la El. De fapt, atunci cu siguranţă că nu am avea unde

să ne mai întoarcem. Acest aspect este bine de reţinut.

Vă vorbesc despre reunirea cu natura umană, cu Adevărul, cu Dragostea şi cu Înţelepciunea. Şi aceasta nu o susţin eu, ba chiar voi o susţineţi, declarând în urma citirii explicaţiilor de aici faptul că: „Chiar aşa stau în realitate lucurile!“

Prin urmare, voi ştiţi că nu ştiţi cum funcţionează în realitate lucrurile, fiindcă alegeţi să ştiţi că nu ştiţi cum funcţionează. În schimb, Adevărul lui Dumnezeu este cel în care voi toţi ştiţi cum funcţionează universul, trebuie doar să vă fie reamintit procesul. Aici intervin eu!

M-aţi crede dacă v-aş spune că această carte a fost scrisă de voi? Ori v-ar fi mai uşor să credeţi că acest manuscris reprezintă o inspiraţie Divină? Care dintre afirmaţii este mai credibilă?

Am să vă las să răspundeţi pe parcurs. Ba nu, ci mai de grabă am să vă dau eu răspunsul: Voi sunteţi inspiraţia Divină şi voi aţi fost mereu! Pentru voi a fost creat totul şi tot Ceea Ce a fost creat a fost creat de voi.

Aşadar, paradisul se află în jurul vostru, în interior şi în afară. Trebuie doar descoperit şi, lăsat să se manifeste în vieţile voastre.

În continuare, doresc ca mesajul să strângă Maeştrii şi învăţătorii de oriunde sub acelaşi Nume sfânt şi să îndreptăm, aşadar, omenirea, pe aceeaşi Cale şi către acelaşi rezultat. Nu în ultimul rând, vreau să le mulţumesc pentru intenţiile care i-au determinat să îşi asume responsabilitatea de a veni în lume. Miracolul a avut loc şi prin urmare, darul pe care l-au primit, prin care li s-a permis să se coboare aici, reflectă succesul misiunii fiecăruia.

Ascensiunea este un proces de durată, unul în desfăşurare şi pe care marea majoritate a locuitorilor de aici îl va experimenta în următoarea perioadă; etapă în care vor avea loc schimbări majore pe planetă. Schimbarea sistemului de gândire la nivel global are loc astăzi cu sau fără voia celor care vor fi supuşi acestui flux de informaţii. Este foarte important de precizat faptul că împotrivirile de orice fel în faţa noilor revelaţii, conduc către autodistrugere. Deasemenea, acestea sunt cunoscute şi ca împotriviri în faţa evoluţiei umane şi înaintea Voinţei Creatorului, Cel ce a permis trimişilor Săi să pornească procesul de înălţare.

Acestea fiind zise, putem înţelege faptul că nimeni nu poate să se opună transformării, poate doar să creadă că o face! Totuşi, împreună o putem accelera şi putem îndepărta suferinţa. Şi aşa se va întâmpla. Aceasta este o promisiune! Nu există altă cale, încă nu s-a inventat.

Planul lui Dumnezeu este ca noi toţi să devenim iubire şi tot ceea ce nu este iubire va fi îndepărtat. Totuşi, această acţiune nu înseamnă că cei care nu iubesc vor fi condamnaţi la inexistenţă. Aşa ceva nu este posibil! Nu există o stare de inexistenţă a fiinţelor în stare veşnică de existenţă.

Vă strâng la piept şi vă iubesc pe toţi, oriunde aţi fi, oricine aţi fi şi orice aţi face!

Am mâinile îngheţate, iar cu degetele încleştate Îţi scriu tremurând. Sufletul îmi e brăzdat parcă cu mii de pluguri omeneşti, inima vrând să mi se stingă de amărăciune şi de dor de tihnă.

Aceasta reprezintă ultima scrisoare adresată lui Dumnezeu, pe care am scris-o cu treizeci de ani înainte. Şi scriu...

De mai bine de treizeci de ani Îţi scriu, însă multă vreme nu am ştiut dacă mă auzi cu adevărat. Nu ştiu dacă mă asculţi, dar ai încetat să îmi mai răspunzi. M-ai părăsit, m-ai lăsat să îngheţ! Mă sting acum, este tot ce mai pot să fac.

Bucăţi de cristal îmi crestează faţa, asemeni lamelor de bisturiu. Aş vrea să plec de aici, însă nu ştiu unde să mă pot ascunde. Sunt învăluit de absenţa Ta şi nu mai pot zări Lumina. Mă cufund în propriul meu orgoliu şi mă sufoc în infinita-mi nemulţumire. Mă înec în teamă şi vinovăţire, iar frica dă târcoale pretutindeni, se roteşte şi creează cercuri violente care mă atrag, mă aleargă şi mă îndeamnă să fug de tot, de lume, de oameni, de propria viaţă sau de mine.

Întreaga mea viaţă este o mărturie a eşecului, a falsului şi a dezamăgirilor primite în mod repetat. Simt că v-am dezamăgit şi ştiu că nu am reuşit să fac pentru voi tot ce aţi aşteptat să fac. Cu toţii aşteptaţi salvarea de la mine, dar eu sunt altceva decât ceea ce înţelegeţi voi prin „bine“.

M-am grăbit să mă numesc reprezentant al Tău şi nu mai am putere ca să lupt. Lovesc ca un nebun şi nu mi-a mai rămas decât să fug. Şi fug.

În mijlocul furtunilor mă adăpostesc. Cad, sunt epuizat, rănit şi înfrânt de această călătorie minunată. Mă privesc, suspin şi apoi realizez; sunt singur aici!

Nu pot să răzbat, nu reuşesc să mă înveselesc şi nu îmi amintesc să mai zâmbesc. Sângele meu s-a făcut durere, la fel cum ai transformat Tu apa în vin. Mi-e frică...

Încerc să zbier către Cineva, dar Cineva nu mă mai ascultă! Gura mi-e încleştată iar picioarele nu mi le mai simt. Sunt blocat în interiorul acestui trup, dar nici trupul meu nu mă mai ascultă, stă nemişcat şi mă înjunghie parcă cu mii de cuţite.

Alerg prin câmpul Tău de săbii ca un orb şi încerc să Te ajung însă, fără izbândă. De ce sunt eu aici şi acum? De fapt, de ce sunt eu şi nu eşti Tu? Unde eşti Tu?

Întreb acestea în mintea mea. Îl întreb pe Dumnezeu, apoi îmi dau seama că mă întreb de fapt pe mine.

Unde este Dragostea?

Unde sunt toţi oamenii?

Unde îmi sunt prietenii, familia sau pacea despre care Glasul din trecut îmi povestea, stăpân pe a Lui Cuvinte?

Unde este Dumnezeu?

Am supravieţuit vreme de cincizeci şi şapte de ani prin acest

război, ca acum, la sfârşit, să simt aşa ceva?

Cu adevărat că am luptat cu iscusinţă şi am devenit erou. Am devenit erou! Dar sunt eroul ce acum e timpul să se stingă.
Sunt revoltat, nu înţeleg sau nici nu pot să mă gândesc. Dar mai bine m-aş gândi la tot, în felul ăsta, poate încetează să mă mai ucidă durerea asta cruntă. Ridic privirea de la pământ, dar în jur nu se arată nimeni ca să mă salveze. Totul pare pictat cu roşu în jur şi mă întreb, oare unde sunt acum?

Nu, încă nu ai plecat, eşti tot aici! Răspunde Vocea care m-a călăuzit întreaga viaţă...

Totul este roşu în jur deoarece privirea mi-e îmbibată cu sângele meu. Simt cum adorm şi sunt pregătit să mor. Dar Vocea îmi şopteşte din spatele meu, implorâdu-mă să mă rog la Dumnezeu. Aşa că încep să răcnesc spre Tine, este tot ce mai pot să fac.

A trecut un sfert de ceas, dar, parcă am trăit un mileniu. Am amorţit. Durerea a plecat şi trupul meu a adormit.

Visez către Tine şi mă înalţ uşor. Mă ridic spre cer şi încep să cred că mi-e mai bine. Îmi privesc trupul rănit şi mă văd plutind pe mine. Îi privesc pe cei ce m-au legat, care cred că m-au prins, că m-au învins. Dar eu sunt în spatele lor, sunt deasupra lor şi mă joc prin mintea lor! Mă apropii liniştit şi le spun să se bucure că am plecat, să nu plângă c-am „murit".

Simt că întreaga viaţă a mea a fost un vis şi pentru prima oară eu trăiesc. Acum sunt liber şi realizez, că Tu ai trăit suferinţa mea nu eu. Iar pentru asta vreau să Îţi vorbesc şi să Îţi mulţumesc, dar nu pot folosi cuvinte, pot doar sentimente transmite. Şi totuşi, Tu cunoşti ce voi dori să Îţi spun, mă cunoşti fiindcă Te cunoşti mai întâi pe Tine.

Mă rotesc în oaza Ta de bucurie şi nu ştiu încotro să apuc. Mă scald în iazul ierbii vii, ce îmi dezmiardă pielea. Şi pielea mea e fină ca blana de iepure, şi luminează ca o rază de soare. De fapt, eu pot fi soarele. Eu sunt Lumina lumii! Da, sunt cea mai sublimă şi mângâietoare rază vindecătoare. Sunt mireasma florilor sălbatice şi sunt oxigenul pur. Sunt mai curat ca apele izvoarelor şi mai înalt ca curcubeul. Ating sfere de Lumină pură care circulă prin atmosferă şi mă transform în energia ce vă circulă prin vene.

Eu sunt un soare invizibil pământesc, iar toţi aveţi nevoie de mine. Vă rugaţi mie iar eu nu ezit să vă ajut.

Însă, dacă cu toţii mă iubiţi, atunci pentru ce m-aţi omorât? De ce nu aţi reuşit să mă înţelegeţi şi pentru ce vă împotriviţi ca să mă credeţi?

Nu pot să înţeleg încă pentru ce m-aţi omorât dar sunt convins că ştiu pentru ce am murit. Am murit pentru iubire, ca să împart pe pământ iubire.

Dar acum mă înalţ spre cer şi începe să dispară totul. Mă ridic deasupra straturilor cu atmosferă terestră, ce se subţiază din ce în ce, vidul devenind mult mai des. Albastrul boltei cerului dispare cu cât mă ridic în acest abis.

Descopăr întunericul (cosmosul), întuneric prin care plutesc

cu viteze incredibil de imaginat. Nu pot să privesc în spate şi nu pot deloc să mă întorc. Nu pot să ating nimic, dar pot să simt, să iubesc şi să dăruiesc.
Privesc spre nicăieri şi pentru moment, habar nu am dacă plutesc ori dacă mă opresc.

Zăresc în faţă sfere şi smaralde de Lumină pură, care pâlpâie, se mişcă şi dansează. Aceste Lumini au diferite nuanţe şi diferă în intensitate. La prima vedere par a fi stele îndepărtate, dar apropiindu-mă conştientizez că mă pot roti în jurul lor. Da, sunt stele impresionant de mari, pe care le pot privi asemeni unor licurici ce zburdă. Aşa că zburd şi eu împreună cu ele, zburând de la una la cealaltă, fără să le pot atinge.
Circumferinţa acestora este de aproximativ 1,7 milioane de ori mai mare, în comparaţie cu soarele galaxiei noastre. Şi totuşi, eu pot parcă să le strâng în pumn. Sunt bucuros să fiu în preajma lor, iar ele se bucură să mă întâlnească, recunoscându-mă ca creator al lor. Astfel, în sfârşit îmi amintesc. Dar şi ele îşi amintesc:

Eu sunt creatorul a tot Ceea Ce există şi tot Ceea Ce există radiază în jurul meu. Dar cum poate fi posibil un astfel de lucru? Toată viaţa mea trăită pe pământ, am ştiut că mă numesc Alberto şi nimic mai mult. Ba mai mult, mi s-a spus că sunt cel mai mic om şi cu toţii au avut grijă ca să mă conving de asta. Dar realitatea este alta!

Ajung apoi pe „pământuri“ străine, cu atmosfere rarefiate, cu soluri bogate în gaze şi în prafuri minerale. Calc cu piciorul rocile dure, iar ele se sfărâmă asemeni unor bulgări de făină.

Privesc întinderile de nisip roşu şi un fel de zăpadă. Râuri de nisip ce curg şiroaie, lovind marginile iazurilor înspumate.
O spumă albă mă înconjoară din depărtare. E pufoasă şi primitoare iar, dacă aş putea să o numesc, aş numi-o, o spumă de iubire.

Plante nu văd nicăieri, deloc. Din interiorul solului însă, ies bule calde de mărimea unor mingi de volei. E plăcut ce privesc şi totuşi, nu pot să rămân mult timp aici.

Plec fără să ştiu încotro mă îndrept şi mă minunez de tot ceea ce întâlnesc. Zbor prin interiorul unui tub (tunel), atingând viteze ameţitoare. În spate las mii de porţi de prafuri colorate. Dar culorile pe care le privesc nu se aseamănă deloc cu cele pe care le-am cunoscut până acum.

Deodată totul se dilată şi începe să îşi piardă forma. Corpurile şi luminile se alungesc, apoi se transformă parcă în linii drepte.
Văd cristale de zăpadă de mărimea pumnului meu, dar care cresc apoi, atingând dimensiunea unor lacuri.

În sfârşit, găsesc un loc neutru, unul în care ceea ce se mişcă nu e nici spirit nici materie. Totul e construit dintr-un „material“ mai puţin dens şi pot să vad prin totul. Totul este la iveală şi nu există nimic de ascuns. De fapt, nu există termenul „ascuns“.
Din când în când o lumină albastră, asemeni unui laser, scanează intrarea, dar mă scanează în repetate rânduri şi pe mine. Eu nu mă pot recunoaşte pe mine ca fiind ceva, deoarece, nu deţin încă o

formă. Ci, pentru moment sunt orice şi pot fi totul.

După o scurtă vreme sunt întâmpinat cu căldură iată, de două fiinţe incredibil de frumoase, cărora nu le pot percepe în totalitate forma. Dar ce îmi atrage imediat atenţia la ele, este faptul că sunt subţiri, firave, curate şi aproape transparente, având capetele alungite la spate, de mărimea unui metru. Zâmbesc şi vreau să le spun că arată asemeni unor „spiriduşi".

Pe feţe poartă un fel de „ochelari" impresionant de mari, ce deţin formă triunghiulară şi au două lentile. Sunt uimit de mâinile lor, ce arată ca nişte mănuşi chirurgicale. Dar ele cu mâinile pot face orice: pot vedea, pot calcula şi pot înregistra totul. Mâinile unei astfel de fiinţe supraevoluate par să deţină întreaga tehnologie de pe pământ arhivată.

Privindu-le sfios şi de departe, îmi transmit că ar trebui să le urmez acum. Sunt vrednic pentru a deveni asemeni lor şi se arată a fi onorate ca să mă primească. Mulţimi îmbrăcate în haine albe mă primesc cu laudă şi îmi strigă slavă. Iar cele dintâi dintre ele, care sunt îngeri şi arhangheli, mă numesc domn al lor şi trimis al Celui care este veşnic viu. Păşesc într-o pădure deasă, în interiorul căruia totul este viu. Fiinţe asemănătoare oamenilor (aceeaşi formă dar alt material) mă primesc cu miile: bărbaţi, femei şi fete cu copii în braţe, lăcrimează să mă vadă intrând. Iar eu sunt uimit ca toţi să mă cunoască.

„Bine ai venit" strigă mulţimea în cor, condusă de aproximativ o sută patruzeci şi patru de mii de îngeri.

O mare de suflete m-a înconjurat. Acestea sunt suflete de om care au trăit pe pământ. Sufletele lor sunt asemănătoare copiilor oamenilor, cu vârste cuprinse între şapte şi doisprezece ani, care nu se opresc din a striga şi a bate din palme datorită venirii mele.

Simt o linişte deplină, îmi iau rămas bun de la voi şi îi urmez cu bucurie.

Alberto Bacoi,
Bucureşti, România.
Octombrie 2013.

CAPITOLUL I

Ce încerci să transmiţi cititorilor prin introducerea aceasta? Crezi că e cel mai potrivit mod pentru a-i introduce în temă?

Cei ce au citit deja volumele I şi II, nu mai au nevoie de o introducere în temă. Aceasta este povestea noastră, cea a sufletelor care îşi părăsesc trupul, şi este tot ce am putut simţi, vedea ori înţelege, cu ajutorul ultimei viziuni avute.

În continuare Te las pe Tine să continui, ca invitat special al meu şi ca, Autor al acestei serii. Ai spus că avem multe de dezvoltat, de descoperit şi de clarificat prin intermediul cărţii acesteia. Cu ce ar fi bine să începem?

Observ, cu entuziasm, faptul că ai început deja.

Doar asta fac de doi ani încoace.

Mă bucur că ţi-ai păstrat credinţa şi că ai dat dovadă de discernământ, cinste şi iubire faţă de toate fiinţele care trăiesc acolo.

Am început acest dialog în urmă cu doi ani, iar Vocea Ta nu a încetat să îmi răsune în minte nici până astăzi şi nici nu va înceta din a îmi vorbi vreodată.

Dar pentru începutul acestui volum, am simţit că e necesar să revizuim conceptul călătoriei sufletelor între lumi, aşa numita călătorie de după moarte.

Întotdeauna ai avut nevoie de revizuiri şi de îmbunătăţiri ale acestor teorii. Şi da, sunt nevoit să recunosc că ai mers puţin cam departe cu descrierea.

Vrei să spui că am inventat povestea, că e pură ficţiune?

Nu, ci doream să spun că ai văzut puţin cam departe! Pentru asta ţin să te felicit. La fel cum te felicit pentru finalizarea celui de-al doilea volum Vorbind cu Dumnezeu. A fost o sarcină destul de grea, necesară şi care a devenit completă. Iar pentru începutul cărţii pe care o scrii acum, însă, am dorit să descrii călătoria sufletelor între lumi. Doar că, tu ai descris-o ca fiind o singură variantă, cea asociată cazului tău, ascensiunea. Există însă mai multe categorii de astfel de călătorii, construite de suflete în funcţie de sentimentele pe care acestea le creează pe parcursul întrupărilor în lumile materiale.

Călătorii construite de sentimente?

Desigur. Deoarece, ceea ce simţi provine din ceea ce vezi. Iar ceea ce vezi, derivă din ceea ce şti despre tine că eşti. Nu ai auzit

niciodată despre un om care a fost răpus de furie, spunându-se că „vede negru în fața ochilor“?

Este o expresie des întâlnită.

Ei bine, atunci când sufletul își dezvoltă un anumit tip de conștiență, prin trăirile sau experiențele acumulate în lumi diferite, depinzând de gradul de conștiență pe care l-a dobândit și creat, el poate percepe confortul călătoriei în funcție de sentimentele sale, care, după cum am spus deja, îi construiesc călătoria.

Așadar, un suflet cu conștiență joasă se va simți inconfortabil în prezența Energiilor înalte, la fel cum Energiile înalte nu pot să devină conștiențe joase. Dacă am dori să asociem aceste entități cu ceva ce există în universul cunoscut de voi, mai exact, cu ceva care există sub formă materială, acestea ar putea fi ușor asociate cu materia și antimateria. La fel de ușor le putem asocia și cu doi magneți ce se resping.

Îmi permit să intervin o clipă, pentru că nu aș vrea să îmi pierd ideea! Susții teoria în care conștiențele înalte nu pot să devină conștiențe joase, iar conștiențele joase nu pot să devină conștiențe înalte, am înțeles bine?

Nu în totalitate. Trebuie să fii foarte atent la cuvintele pe care le scrii. Conștiențele înalte nu pot să devină conștiențe joase, însă conștiențele joase se reînscriu în procesul autocreării, prin întrupare, pentru a deveni energii înalte.

Am să îți dau un exemplu ușor. Tu ai înșelat și ai fost înșelat pe pământ. Corect?

Așa este.

Însă nu regreți faptul că ai fost înșelat, ci regreți că ai înșelat pe altul la rândul tău.

Din nou, această afirmație este foarte adevărată.

Conștiențele joase, în schimb, regretă faptul că nu mai pot să urască, iar în afara relativității pot doar să iubească, vreme în care mai aveau atâtea situații de clarificat ori conturi de reglat. Atunci ele aleg să se reîntoarcă în lumi, ca să crească în liniște, Dragoste și acceptare. Dar ajunse înapoi, fiind supuse forțelor uitării, simt nevoia să își facă dreptate și să înșele ca să câștige. Dar întrebarea tuturor Maeștrilor care au trăit acolo rămâne aceeași: luptați ca să câștigați, ce?

Aceste suflete întrupate ajung să fie controlate în totalitate de frică, acționează și reacționează sub influența fricii *până ce devin chiar FRICA însăși*, experimentând în repetate rânduri starea de a fi frică.

La fel cum conștiențele joase devin frică, tot așa se întâmplă și cu cele înalte, care devin Dumnezeu sau energii din Dragoste pură, necondiționată.

Însă, atenție! Frica nu este diavolul. Ci gândeste-te mai bine. Gândește-te și conștientizează că Eu sunt totul. *Eu sunt Lumina, inclusiv întunericul care creează Lumina!*

Pentru a putea alege Cine sunt (prin voi și alegerile voastre), a fost nevoie să existe și o parte din ceea ce nu sunt. Etapă care

este pe cale de a fi încheiată acum, odată cu coborârea conştienţelor înalte pe pământ.

Fiindcă tu nu vei putea vreodată să alegi dintr-un singur lucru. Aceasta nu este o alegere liberă şi nu este opţională. Tu nu poţi să alegi dulcele în defavoarea amarului, câtă vreme va exista doar dulce şi nu va exista amar. Cu toate astea, după ce ai gustat amarul lumii pe care aţi construit-o, luând la cunoştinţă existenţa lui, vei alege dulcele pentru veşnicie.

Atunci când auzi pe cineva spunând că există un diavol, iar scopul vostru pe această planetă este cel de a vă feri de el, acela doar promovează frica, cea care îl controlează, indiferent că este pastor, preot, predicator sau infractor. Aceste atribuţii nu pot să aibe nicio valoare înaintea Mea, iar Eu nu judec conform acestor criterii. De fapt, *Dumnezeu nu judecă omenirea!*

Cunosc deja lucrul acesta. Să înţeleg că noi putem deveni Dumnezeu, dar nu suntem încă Dumnezeu. Corect?

Dacă puteţi să deveniţi Dumnezeu, înseamnă că sunteţi deja Dumnezeu. Corect?

Aşa cum v-am spus înainte, totul ţine de alegerile voastre.

Poate că suntem Dumnezeu, dar încă nu suntem cu toţii!

Adevărat vă spun Eu vouă, cu toţii sunteţi ca Dumnezeu, dar nu toţi cunoaşteţi încă faptul că sunteţi. Ba chiar marea majoritate aţi ajuns la concluzia că reprezentaţi partea opusă a unui dumnezeu despre care v-aţi închipuit că se comportă asemeni preoţilor sau părinţilor voştri.

De ce ne este atât de greu să credem ceea ce ne spui sau de ce introducerea acestei cărţi pare a fi doar o banală poveste cu extratereştrii, aşa cum am urmărit pe Discovery channel?

Fiindcă în felul acesta aţi fost învăţaţi să procedaţi, apoi aşa v-aţi obişnuit ca să gândiţi. În loc să fi căutat să descoperiţi mai mult, v-aţi mulţumit cu un statut de fiinţe primitive, justificat prin neputinţa la care, repet, v-aţi închipuit că v-ar fi condamnat dumnezeu. Apoi, mai marii „înţelepţi" ai lumii, au inventat cuvântul ficţiune. De fapt, tot ceea ce nu aţi înţeles şi nu aţi putut percepe cu mintea, aţi îndepărtat cu falsă ironie, catalogându-l ca fiind un eveniment ireal, o fantasmă sau o poveste neverosimilă. În felul acesta, pe pământ a luat naştere conceptul cunoscut sub numele de ştiinţifico-fantastic[1].

Asta v-a determinat încă de atunci să priviţi stelele de pe cer în noapte, să le vedeţi şi totuşi, să nu fiţi convinşi în totalitate că există. Iar decât să vă osteniţi să căutaţi răspunsuri, aţi ales că e mai uşor să vă împotriviţi să gândiţi, mulţumindu-vă cu statutul de fiinţe primitive, limitate, care trăiesc captive în interiorul unui bol de sticlă, conceput şi creat chiar de către ele însele.

Şi nu, aceasta nu este o jignire, ci este o simplă observaţie şi o critică constructivă, la adresa deciziilor voastre din trecut.

---

[1] Realitate imaginară, intangibilă, bazată pe existenţa supranaturalului.

Te întrebi de ce ar fi bine să cunoaşteţi mai mult decât credeţi că ştiţi acum?

Ar fi bine să cunoaşteţi mai mult pentru că universul în care trăiţi este cât se poate de real, de fizic şi tangibil. Societatea mincinoasă căruia cei mai mulţi dintre voi vă dedicaţi vieţile, ea ar fi bine să vă ofere motive de îndoială ori să nască în voi semne de întrebare. Încă te întrebi de ce?

De ce?

Pentru că tot ceea ce aţi fost învăţaţi pe pământ că este lumea în care v-aţi născut, sunt doar neadevăruri absurde şi stânjenitoare pentru cei care le-au inventat. Iar principiile celor ce luptă ca să o păstreze în picioare se dovedesc a fi ruşinoase şi se rotesc în jurul instinctului de supravieţuire individuală (nicidecum a speciei) şi confort temporar. Cu ce vă diferenţiaţi astfel de animalele sălbatice? Cu nimic, de asta să fii sigur. Apoi tu stai, cugeţi şi te întrebi unde este evoluţia umană?

Crezi că lumea este ceea ce v-au spus părinţii voştri că este, iar Dumnezeu este doar atât, doar atât de puţin? Crezi că Eu sunt o Fiinţă atotputernică şi unică independentă în univers, dar care este totuşi egoistă, care dă dovadă de o doză considerabilă de gelozie, neputinţă, pedepse şi condiţionări?

E foarte greu de crezut pentru unii dintre voi faptul că oamenii care au trăit în urmă cu două mii de ani pe pământ, au fost mai evoluaţi decât majoritatea celor care trăiesc acum. Totuşi, acesta este un Adevăr real, nerostit şi greu de acceptat.

Profesorii, analiştii şi istoricii voştri vorbesc despre intervenţiile Mele din trecut, în lume, spunând că au fost vizite ale zeilor şi extratereştrilor antici pe pământ. Aşa cum despre primii oameni care au trăit acolo s-a scris că erau fiinţe extraterestre, pe nume anunnaki şi care au coborât din cosmos, astfel de exemple putând număra cu miile. În orice caz, voi aţi inventat orice şi sunteţi pregătiţi să acceptaţi orice, câtă vreme povestea voastră va exclude Omniprezenţa propriului Creator. Apoi apar fel şi fel de maeştrii de „spiritualitate“, care încearcă a nega existenţa unui Creator al creaţiei, susţinând ideea în care creaţia se creează singură, cu şi prin ajutorul ei însăşi. Aşa şi este! Lucrurile sunt foarte simple:

Priveşte către un copac sau uite-te la un copil! Aceştia cresc singuri, nu „îi creşte“ Dumnezeu. La fel se întâmplă şi cu universul. Totuşi, copilul nu poate să creadă că nu există mame (Dumnezei Creatori), iar frunzele copacului nu pot să creadă vreodată că nu există un pământ care să susţină greutatea copacului ori să alimenteze rădăcina lui. *Căci...*

Eu sunt Cel care S-a creat şi Cel care nu a fost creat! Iar dacă voi sunteţi creaţi după Chipul Meu şi după Asemănarea Mea, nu este dificil să înţelegeţi că vă creaţi voi înşivă în Duh, la fel cum a făcut-o Domnul vostru. *Exact asta faceţi în acest moment! Eu v-am oferit posibilitatea ca voi să vă creaţi singuri, fără de a vă îndatora cuiva.* În asta constă minunea, aceasta este puterea!

Prin urmare, Creatorul A nu îl creează pe creatorul B, creato-

rul B nu îl creează pe creatorul C, iar creatorul C nu creează mai departe sute de mii de creatori. Ci, Creatorul A (prim-Creatorul) S-a divizat în mii de miliarde de alte părţi care s-au creat individual, devenind fiinţele creatoare care există.

Revenind dar la subiectul pe care am început să îl dezvoltăm, observăm cum ştiinţa susţine că ştie mult, iar unii dintre voi deasemenea, credeţi că cunoaşteţi mult. Însă, vă întreb Eu:

Trăiţi de aproape şase mii de ani în forma aceasta pe planetă şi totuşi, nu ştiţi câte fire de iarbă cresc pe un metru pătrat. Dar pe suprafaţa unui hectar, pe un continent sau pe întinderea întregului pământ iubit?

Trăiţi în oraşe aglomerate printre zeci de milioane de oameni, dar răpuşi de absenţa Dragostei, Mă invocaţi, spunând că sunteţi singuri, fără să ştiţi că fiecare din voi e totul: natura, oamenii şi chiar cei ce vă rănesc. Voi nu conştientizaţi că sunteţi elementele formatoare al Organismului care a fost numit umanitate, unde cei mai puri dintre voi se prezintă a fi cârma acestui Organism.

Organismul despre care îţi vorbesc îşi poate schimba forma şi direcţia în funcţie de puterea conştientizării ale celor mai înalte şi celor mai joase minţi care trăiesc înăuntru, care controlează deci marea Organismului. După cum cunoşti deja, fiecare minte poate fi controlată de frică sau vinovăţie, ori de Dragoste şi conştientizare. Acest cablu imaginar de legătură dintre cele două perechi, urmează să se rupă, totul datorită nesiguranţei şi a nevoii de identitate. Poţi observa cum tinerii de astăzi duc o luptă continuă cu cel mai mare inamic al generaţiei actuale, criza de identitate.

Acesta este singurul loc din univers în care debusolarea progresivă face victime. Frustrarea şi anxietatea exprimată de această aşezare de oameni, numită pământ, se datorează incapacităţii ascultării sufletului... Întregul volum întâi s-a bazat pe învăţarea auzirii vocii sufletului sau a conştiinţei. Exersaţi dar să vă urmaţi sentimentele şi nu vă împotriviţi dorinţei sufletului vostru. *Căci...*

Cea mai arzătoare dorinţă a sufletului este să vă înalţe deasupra celor mai înalte culmi şi niveluri ale Dragostei, pe care nu vi le-aţi putut imagina vreodată. Acesta este scopul său.

Scopul sufletului vostru este să vă convingă de promisiunea Mea faţă de voi. Iar promisiunea Mea faţă de voi a fost şi va rămâne să vă ofer tot ceea ce veţi avea nevoie, privind desăvârşirea voastră, atunci când va fi nevoie. Iar a voastră faţă de Mine a fost şi va rămâne doar să cereţi! Vă asigur că veţi primi totul şi puteţi să cereţi orice. Iubiţilor, *Eu sunt Mângâietorul, sunt Cel care vorbeşte cu Adevăr*.

Lumea voastră străbate o perioadă dificilă acum, fiecare persoană se asociază cu ceva, se închipuie sau se defineşte ca fiind Cineva sau altcineva. Cine sunteţi voi ca persoane şi Cine sunteţi voi ca întreg organism. Din nefericire, majoritatea trec prin viaţă fără a avea habar de Cine sunt, ori fără a înţelege ce este viaţa cu adevărat. Mult mai simplu, *viaţa este bucuria pe care ai cerut-o!*

Ar fi trebuit să vă convingeţi până acum că o societate poate

să fie puternică, poate să aibe o cultură bogată şi diversificată, o istorie bravă, renaştere, evanghelii, religii, un sistem educaţional foarte bine stabilit, un sistem de securitate supradezvoltat, ştiinţă, politică, democraţie, tehnologie, o economie prosperă, individualitate şi progres, însă datorită lipsei spiritualităţii, elementul care le uneşte, formând o conexiune Divină între ele, aceasta nu poate deţine niciun sens al direcţiei şi rămâne vulnerabilă în faţa a trei ameninţări majore: bomba atomică, un nou război mondial şi/sau colapsul economic ori cel al resurselor de supravieţuire.

Şi acesta este motivul pentru care ar fi bine să vă dezvoltaţi o conştienţă globală unită, *o perspectivă mondială CIVILĂ*, *independentă*, nu politică şi nici religioasă, şi care să vă unească sub forma unei civilizaţii libere în acest univers.

Acesta este dar singurul mod prin care omenirea va putea să meargă mai departe, să supravieţuiască schimbării şi să persevereze în pace şi stare de bine. Cu ajutorul tehnologiei de astăzi vă este mult mai uşor să o faceţi.

De exemplu dacă se întâmplă o catastrofă în Japonia, cu toţii deveniţi conştienţi de importanţa vieţii în mai puţin de un minut. Iar dacă un cutremur zguduie Haiti, Europa declară în regim de urgenţă soliadaritate victimelor şi pagubelor materiale provocate de seism.

În concluzie, ca tot ceea ce Eu îţi vorbesc să poată să devină o realitate fizică, Alberto, este nevoie de o conexiune comunicativă internaţională şi extranaţională între minţile libere şi neînlănţuite. Din nou, nu între guverne, nici biserici, culturi, obiceiuri şi tradiţii. Ci între voi.

Abia atunci pacea, armonia, abundenţa şi chiar războiul, vor crea o legătură invizibilă continuă între oameni, ce va domni pe întreg pământul. Iar, cu timpul, moartea va deveni din inevitabilitate o alegere şi durerea o opţiune. Atunci, creaţia va deveni co-Creator (va crea în mod conşient) şi va primi puterea.

Ca să afli mai multe detalii cu privire la modul în care funcţionează acest mecanism, la nivel planetar, îţi recomand lucrarea unei doamne pe nume Barbara Marx Hubbard, căreia i-am revelat o parte din acest concept.

Cum putem să accelerăm procesul transformării creaţiei în creator conştient?

În primul rând trebuie să vă uniţi, să deveniţi o singură voce numită umanitate, apoi să luaţi o singură decizie.

Cu toţii veţi înţelege, mai târziu, importanţa conexiunii. Însă Îmi doresc, copii, ca acest lucru să nu se întâmple prea târziu. Fiindcă, vă întreb Eu:

Cum este posibil ca peste şase miliarde de oameni să îşi dorească acelaşi lucru, Dragoste, fie ea sub formă de cinste, respect, apreciere, înţelegere, toleranţă, iertare şi răbdare, siguranţă, protecţie şi abundenţă, dar să le fie imposibil ca să o obţină?

Cu toţii vă doriţi să fie pace, să vă măriţi sursele de venit ori să vă diversificaţi tipul de hrană, să vă iubiţi, apoi să vă bucuraţi

mai mult. Te întrebi totuşi, de ce nu reuşiţi? Oare nu căutaţi unde trebuie ori nu urmăriţi tiparul care vă conduce într-acolo?

Secretul unei vieţi trăite cu bucurie, nu constă în traiul celei mai confortabile vieţi ori în a planifica cea mai confortabilă viaţă copiilor tăi cu orice preţ. Adevăratul scop al vieţii, pentru care ai plecat acolo, este să îţi oferi atât ţie cât şi semenilor tăi cea mai bună oportunitate pentru a evolua, apoi să îţi creezi cea mai înaltă poziţie de interacţionare şi interdependenţă umană.

Care este scopul puterii de distrugere totală, pe care omul a obţinut-o după al doilea război mondial?

Aceasta arată că în Planul Meu şi în călătoria voastră, frica a trebuit să stăpânească o vreme pe pământ.

Care a fost scopul?

Scopul este ca voi să aveţi de unde să alegeţi.

Dar frica ne distruge.

Şi în acelaşi timp vă creează.

Îmi amintesc ce mi-ai spus în vreme ce scriam volumul II: „*Distrugându-te te construieşti*". Pentru ce graba asta acum? De ce nu încă de acum câteva mii de ani?

Acum câteva mii de ani niciunul nu a fost pregătit ca să vină la Mine[2]. Nici măcar voi, autori ai evangheliilor.

Acum, însă, am aplicat o metodă de accelerare a ascensiunii sufletelor voastre. Fiindcă adevărat adevărat vă spun, nu mai este multă vreme şi Mă voi coborî din nou acolo.

Astăzi frica de moarte nu vă lasă să vă bucuraţi de viaţă. Dar Eu vă spun că nu există moarte, ci doar viaţă! Nici măcar trupul vostru nu dispare, ci doar îşi schimbă forma (se reciclează).

Atunci când veţi reuşi să vă bucuraţi de moarte, veţi înţelege sensul vieţii cu adevărat. Abia atunci veţi începe să vă trăiţi viaţa, iar viaţa va înceta să vă mai trăiască pe voi.

Noi nu ne trăim viaţa, ci viaţa ne trăieşte pe noi! Asta este genială. De ce spui că nu mai este mult timp?

Trăitorii se află în continuă creştere pe planetă. Iar din acest motiv, în scurtă vreme veţi fi nevoiţi să trăiţi experienţa transformării într-un număr impresionant de mare. Doar că, majoritatea nu sunteţi încă pregătiţi pentru a trăi această schimbare, care se îndreaptă către voi şi nu poate fi evitată. Faptul că nu sunteţi încă pregătiţi să mergeţi mai departe, evident, vă ţine pe loc.

Ceea Ce nu înţelegi, nu poţi accepta! Ceea Ce nu accepţi, nu te lasă să gândeşti! Deasemenea, Ceea Ce nu te lasă să gândeşti te controlează şi devine stăpânul tău (cel care ia deciziile).

Aşadar, trăind experienţa celui mai jos sentiment al fricii, vei descoperi cea mai înaltă şi sublimă culme a iertării!

Tu nu vei putea să depăşeşti un impas, câtă vreme nu te vei încadra într-o situaţie favorabilă experienţei care creează contextul potrivit nevoilor tale. Apoi, prezent fiind în situaţia aleasă de tine în mod conştient sau inconştient, nu îţi mai rămâne decât să

---

2 Compară cu: Ioan 8:21 (Noul Testament).

alegi. Prin urmare, în funcţie de alegerea făcută de tine, vei trăi o nouă experienţă ori una similară celei precedente.

Ceea ce nu poţi depăşi, accepta ori înţelege, va reveni asupra ta în mod continuu şi incontrolabil. Aţi inventat chiar o vorbă în popor, care spune: „De ceea ce îţi este frică, de aia nu scapi".

Cât despre teama de moarte, îţi spun că nu are niciun sens să te temi de ceva care nu poate să ţi se întâmple.

Voi, asemeni frunzelor uscate ce se aştern toamna pe pământ, fertilizaţi de fiecare dată solul. Iar esenţa voastră renaşte în forme similare, imediat după trecerea iernii.
În acest tablou frunzele copacului sunteţi voi, florile sunt ceea ce creaţi voi despre Mine, iar fructele devin cei care Mă urmează.
Apoi voi credeţi că Eu sunt copacul, când sunt de fapt pământul, aerul, soarele şi apa şi copacul integral.

Tablou în care frica poate fi asociată cu seceta sau vântul. Însă, în ciuda acestor ameninţări, copacul înfloreşte iarăşi şi iarăşi, până când se va plictisi să o mai facă. Apoi îşi va relua existenţa primind un regn superior.

Acesta este Motorul vieţii. Aşa funcţionează viaţa!

De ce nu am reuşit să fac un miracol atunci când am avut nevoie de unul? Mi-am urmat sentimentele, aşa cum Tu mi-ai spus, am ignorat deci interesul personal, apoi am dorit doar să dăruiesc. M-am rugat mult, aveam nevoie de ajutorul Tău, dar aproape că m-am descurajat de tot.

Unde erai în acel moment?

Opreşte-te o clipă! Despre ce vorbeşti? Tocmai purtam o discuţie metaforică cu tema încarnărilor voastre.

Vorbesc despre faptul că am încercat să ofer ajutor dar nu am reuşit. Parcă mi-aş fi dorit să câştig la loto!

Am întâlnit în drumul meu, timp de două zile consecutiv, un tânăr amărât pe care l-am cunoscut încă din copilărie. Iar a treia zi, când hotărâsem să îi pregătesc un ceai cald şi două plăcinte, nu l-am mai găsit nicăieri.

Cunosc intenţiile tale, să ştii că ţi-am fost alături în vreme ce l-ai căutat. Pentru ce ai fi avut nevoie totuşi de un miracol?

M-am temut că poate nu îl voi mai întâlni. M-am rugat o oră ca să apară şi astă-seară în jurul băncii pe care dormea de obicei. Am fost aproape sigur că îl voi găsi acolo. Totul a fost spre binele lui, dar eforturile mele s-au dovedit a fi în zadar. Ţi-am vorbit şi nu erai niciunde.

De ce crezi că eforturile tale au fost în zadar? De ce ai încetat să speri şi ce te face să crezi că nu l-ai întâlnit?

Evident, faptul că m-am întors cu pachetul în geantă.

Scumpul Meu, cine ţi-a spus că trebuia să-l întâlneşti astăzi cu orice preţ? Omul acela a supravieţuit mai bine de treizeci de ani, pe străzi, hrănindu-se din resturi şi gunoaie sau din mila trecătorilor. Mai mult, au trecut peste nouăsprezece ani de când, pe când erai doar un copil, i-ai oferit acel ajutor. El nu a uitat niciodată fapta ta şi a continuat să se roage Mie. Totuşi, tu a trebuit să pleci

un timp.

Şi dacă el te-a aşteptat aproape douăzeci de ani, tu nu îl poţi aştepta doar două zile?

Vezi tu, miracolul s-a petrecut deja. Minunea e că Eu M-am îngrijit de el vreme de douăzeci de ani, doar ca tu să te convingi de Prezenţa şi Puterea Mea, iar tu Îmi ceri socoteală, spunând că nu eram niciunde? Adevărat îţi spun că Mă voi îngiji de el încă douăzeci de ani de acum înainte.

Nu vreau să par siropos, nici să insist asupra unor subiecte care au fost atinse deja în volumele anterioare, însă doresc să clarificăm câteva aspecte în privinţa sistemului de conducere actual, care produce oameni ai străzii pe bandă rulantă.

Am punctat deja acest aspect într-o oarecare măsură, dar nu am nimic împotrivă să finisăm discuţia.

Mii de oameni Îţi vor fi recunoscători acum, în frunte cu mine bineînţeles!

Prin urmare, societatea voastră, creatoare de oameni ai străzii, produce astfel de persoane zilnic, apoi, la cererea sau intervenţia fundaţiilor si asociaţiilor umanitare, este nevoită să cheltuie bani pentru intreţinerea lor.

Poţi veni şi cu argumente?

Acesta este scopul discuţiei.

Cu siguranţă că este.

Voi aveţi „răul" obicei de a îi distruge pe cei nevoiaşi, în loc să le oferiţi o mână de ajutor. Astfel că, pe cel căruia nu îi ajung banii lunar şi nu reuşeşte a îşi plăti taxele la timp, îl penalizaţi şi îl încărcaţi pe nedrept, până când reuşiţi să îl distrugeţi sau să îl îndepărtaţi definitiv. Cel care deţine venituri uriaşe, în schimb, e scutit de taxe din diferite motive, apoi sistemele bancare sau alte companii îi propun zilnic noi oportunităţi de dezvoltare în afaceri şi care îi aduc mai mult profit financiar.

Acest sistem de gândire ruşinos, care s-a aşezat şi stăpâneşte asupra minţilor voastre, e abordat nu doar de conducere, ci şi de celelalte instituţii private ori de stat, asociaţii de tot felul, grupuri administrative ori opinia civilă.

Te întrebi cum a fost posibil ca într-o societate care promovează luxul, confortul, educaţia, dezvoltarea individuală sau solidarismul, să duceţi totuşi lipsă de acestea?

Din nefericire o să rămâi extrem de dezamăgit. La întrebarea aceasta nu îţi vor putea răspunde nici politicienii, nici bisericile, nici clasele sociale organizatoare, de orice fel. Nici nu au deţinut vreodată un răspuns la nicio întrebare. De ce? Pentru că sunt orbi şi sunt primitivi. Şi, aşa cum am mai spus în trecut, aceştia nu se ridică cu mult peste nivelul de înţelegere al omului cavernelor. Ei nu fac diferenţa între individualizare şi indiferenţă. Între solidaritate şi ignoranţă. Tocmai din acest motiv, ei reprezintă chiar neghina de vârf a societăţii pe care o conduc. Iar, orice secerător bun îşi separă recolta de neghină. Apoi, neghina este aruncată şi risipită de vânt, şi nu se mai întoarce niciodată.

O comunitate cu adevărat evoluată, în schimb, își reflectă succesul în ochii fiecărui cetățean. Ar fi bine să plecați capetele de rușine atunci când treceți grăbiți și indiferenți pe stradă, vreme în care din colțul murdar al trotuarului vă privesc cu sfială doi ochi întristați și înfometați.

Cât ați risipi dacă în fiecare dimineață, în drum spre serviciu, în loc de un covrig ați cumpăra doi?

Cât ați risipi dacă unul dintre voi ar lua inițiativă și ar hotărî să pregătească un ceai cald, o haină pe care dorește să o arunce și o pereche de pantofi folosiți, pe care să îi dăruiască primului om al străzii pe care îl zărește în drumul său?

Cât de puțin ar însemna pentru zece salariați la un loc să plătească o masă caldă unui bătrân care nu a mai mâncat o masă cu adevărat consistentă de mai bine de doi ani de zile?

Cât de puțin ar însemna pentru voi și cât de mult ar însemna aceasta pentru el?

Voi nu sunteți fericiți nici atunci când primiți bonus la sfârșit de an, o sumă cu care un om al străzii ar supraviețui mai bine de un an de zile. În schimb, pe acela l-ar face fericit și o masă ce nu necesită mai mult de doi lei adunați de la zece salariați. Dar de la o sută, o mie sau un milion?

Cum puteți să puneți seara liniștiți capetele pe pernă, înveliți cu păturile voastre groase și pufoase, adormind după o îmbăiere fierbinte la televizor, vreme în care un bătrân, un copil sau o femeie se sting degerați pe străzile celor mai renumite capitale?

Ai beneficiat de confortul necesar întreaga viață, iar din acest motiv nu ți-a trecut prin minte acest lucru și nu te-ai pus vreodată în locul acestor nefericiți? Mergi seara în parc, în plină iarnă, pune absolut ce vrei pe tine și încearcă să te întinzi pe bancă. Îți promit că nu vei rezista mai mult de o oră. Dar o noapte întreagă, apoi o zi și o noapte, o săptămână, o lună, un an întreg sau o viață de om?

Ar fi trebuit să plecați capetele de rușine atunci când circulați prin orașele voastre. Fiindcă, repet, *sufletele lor reflectă Lumina Mea, iar trupurile lor sunt imaginea voastră!*

În ciuda aparențelor totuși, nimeni nu este într-adevăr dezavantajat, indiferent de modul de viață pe care îl deține sau care i s-a dat de sus. Iar, universul nu face altceva decât să acumuleze experiență, prin voi și prin trăirile voastre. Apoi prin experiențele voastre creează adevăruri asemeni unui aparat de copiat. De aceea v-am spus încă de acum două mii de ani că „*cei din urmă vor deveni cei dintâi, iar cei dintâi vor fi cei de pe urmă*“. Așa a fost și așa este, și nu veți putea schimba asta în veci!

Cei dintâi sunt cei care încă beneficiază de putere astăzi! Cei care nu se sfiesc să consume resurse care nu le aparțin.

De ce membrii partidelor din opoziție par să lupte alături de popor, pentru libertate și se declară a reprezenta vocea lui ori vor să lase impresia că apără dreptul cetățeanului?

Asta pentru că nu au obținut încă puterea și sunt conștienți că

puterea stă în mâna poporului. Dar sunt conştienţi şi de faptul că poporul, naiv, nu cunoaşte acest lucru. Prin urmare, poporul nu ştie să îşi folosească puterea.
Totuşi nu e cazul să facem politică acum. Pentru tine politica nu există, la fel cum ar fi bine ca pentru fiecare dintre voi politica să nu existe. Nu vă puteţi irosi vieţile învăţând politică, făcând politică, discutând politică, iar în cele din urmă urând politica.
Această acţiune nu v-ar aduce nici cel mai mic folos, ţinând cont că vă ţine pe loc în ceea ce priveşte evoluţia globală şi individuală, apoi fiindcă peste câteva sute de ani politica va dispărea.

Politica va dispărea?

Bineînţeles că va dispărea. Politica, justiţia, religiile şi multe alte concepte nefolositoare vor dispărea de pe pământ. Şi aceasta se va întâmpla imediat după trezire. Repet, copii, sper ca această trezire să nu se întâmple prea târziu.

Cu politica şi religiile sunt de acord să dispară. Din punct de vedere personal, mă minunez cum aceste instituţii se mai bucură de succes şi astăzi. Justiţia, însă, necesită înlocuire dar nu sunt sigur că ar fi bine să dispară definitiv.

Sistemul de justiţie de pe întreaga planetă azi, reprezintă doar o adunătură de infractori care creează alţi infractori. Acesta a mai fost numit şi sistemul de automuşamalizare. Justiţia şi-a dovedit de mult incapacitatea de a oferi protecţie civilă, ci şi-a dezvoltat abilitatea de a surmena minţile celor ce în zadar încearcă a căuta dreptatea, aşa cum şi-au închipuit-o.

De pildă, dacă un cetăţean ajunge să ia decizia să fure, scopul fiind supravieţuirea copiilor săi, iar un reprezentant al legii care, deasemenea, serveşte întreţinerii familiei sale, datorită crizei şi a nedreptăţilor sistemului economic şi politic incapabil (sistem de care ambii se declară a fi nemulţumiţi), sunt aduşi faţă în faţă de aceeaşi cauză, care dintre cei doi este îndreptăţit să tragă?

Sincer toţi vor spune că poliţistul este îndreptăţit să tragă, cu scopul de a îşi îndeplini datoria. El din punct de vedere al legii este obligat să tragă, respectând condiţiile impuse de legislaţia în vigoare. Într-adevăr, victima unei asemenea infracţiuni aş putea să devin chiar eu. Însă, eu, din punct de vedere personal, aş trage fără ezitare asupra poliţistului, indiferent de câţi cititori vor renunţa acum la scrierile mele, iar Tu îmi vei spune că niciunul nu este îndreptăţit să tragă.

Pentru ce creăm aceste diferenţe între noi?

Pentru că nu cunoaşteţi Dragostea şi trăiţi într-o realitate închipuită a fricii. Şi da, ai avut dreptate. Mulţi cititori au renunţat acum la această carte, neputând accepta varianta aleasă de tine.
Majoritatea au căzut de acord cu prima variantă. Foarte puţini se regăsesc în cea de-a doua, iar şi mai puţini sunt aceia care îşi vor pune întrebarea:

„Dar dacă ambii vor alege să evite conflictul, iar unul nu îl va învinge pe celălalt, ce se va întâmpla? În cazul ăsta Cine va face dreptate? Există oare şi o a treia variantă?“

Cu adevărat adevărul se ascunde în prima variantă, indiferent că majoritatea a optat pentru binecunoscuta realitate distorsionată. El este primul instinct al minţii, cel de a se lăsa influenţată de viziunea de grup, pe sistemul: „Dacă oamenii aleg prima variantă, să alegem şi noi ce aleg oamenii".

Hai să definim intenţiile reale ale amândorura şi să expunem împreună acţiunea încă de dinaintea începerii conflictului.

În regulă.

Ambii se trezesc dis de dimineaţă, având aceleaşi intenţii. Ei se simt îndatoraţi să ofere hrană şi confort familiei lor, vreme în care situaţia financiară se dovedeşte a nu fi chiar atât de favorabilă. Corect?

Aproape corect. Situaţia financiară a poliţistului nu e atât de neagră precum cea a individului infractor.

Sunt de acord cu tine. Dar hai să ne imaginăm că sunt egale.

Bine.

Ambii urmează dar să acţioneze precum au gândit. Individul care declanşează atacul asupra unui magazin, de exemplu, a avut timp să se gândească o noapte, o săptămână, o lună sau un an, la fapta pe care acum urmează să o ducă la bun sfârşit. El o judecă, o acceptă şi o alege în mod conştient, indiferent de riscul pe care şi-l asumă. El a ajuns la starea de disperare, este răpus de frică şi prin urmare, găseşte reacţia lui ca fiind o ultimă soluţie, dezamăgit fiind că societatea în care s-a născut i-a întors încă din clipa în care a venit în lume spatele.

Poliţistul, deasemenea, pleacă la serviciu conştient de riscul pe care şi-l asumă în fiecare zi. Dar acesta este singurul mod prin care societatea în care s-a născut îl va tolera şi este singura opţiune prin care acesta a reuşit să supravieţuiască condiţionării sistemului. El judecă acţiunea, o acceptă şi o alege în mod conştient, iar răpus de frică, o găseşte ca fiind singura soluţie, dezamăgit de nedreptăţile care îl îngroapă pe zi ce trece în impozite şi taxe.

Apoi, prin diferite circumstanţe, motive şi alegeri, universul îi aduce faţă în faţă, cu pistoalele îndreptate unul spre altul.

În fracţiunea de secundă de dinaintea schimbului de gloanţe, ceva se petrece în inimile amândorura. Timpul parcă se opreşte brusc, apoi universul începe să vorbească, zicând:

Oare cât înseamnă pentru voi „este de ajuns"? Exact, în sfârşit, aţi înţeles! Aţi ajuns la „este de ajuns"! Acum a sosit timpul să mă ascultaţi! În continuare, vorbesc Eu!

În următoarea clipă în mintea individului infractor se petrece o schimbare, una care îl forţează să realizeze că urmează să moară ori să fie prins. Dar îşi aminteşte că a acceptat deja acest lucru, imediat cum şi-a asumat riscul alegerii făcute. Şi totuşi în mintea lui s-a născut o nouă întrebare: „Familia mea o va duce mai bine fără mine, decât cu mine neputincios, oare?"

Ar fi putut să depăşească vinovăţia pe care urma să o simtă, pierzându-şi dreptul de a fi părinte în favoarea centrelor de stat de protecţie a copilului? Nimeni nu l-a încurajat vreodată şi nimeni

nu l-a învăţat sau ajutat. În schimb, de ceea ce este convins e că toţi oamenii au aşteptat de la el! Toţi l-au urât şi l-au rănit pentru că nu le-a putut oferi mai mult. E convins că a trăit o viaţă care a eşuat, că merită să scape ori că trebuie cu orice preţ să moară.

Deodată frica îl părăseşte şi poate să privească totul mult mai clar. Frica lui s-a transformat în Dragoste pentru familie şi în ură pentru ceilalţi. Se recunoaşte pe sine, apoi gândeşte „acesta sunt eu". Ah! Dacă ar mai primi o şansă, însă Cine să îl ajute? Poate doar dacă S-ar arăta Acea Fiinţă Atotputernică de care îşi aminteşte că îi povestise a lui mamă în copilărie. Dar nu sunt altceva decât vorbe, în realitate nu mai contează nimic acum. „Vă iubesc şi vă urăsc pe toţi nenorociţilor".

Clipeşte pentru ultima dată, apoi cu lacrimi în ochi apasă pe trăgaci, poate în felul acesta va încheia acest coşmar.

În mintea poliţistului, deasemenea, încep să se nască diferite întrebări, întrebări ce nu i-au mai trecut prin minte până acum.

Oare ce caută aici şi pentru ce trăieşte acest eveniment? Toată viaţa s-a gândit la riscul pe care şi-l asumă, s-a imaginat în diferite ipostaze, apoi a ales riscul ca fiind singura soluţie. Însă, nimic din ce şi-a imaginat nu se aseamănă cu clipa de faţă. Totul este diferit acum! De fapt, poliţistul începe să devină din ce în ce mai conştient de faptul că a atras, de-a lungul anilor de meserie, acest eveniment asupra lui, l-a cerut şi l-a creat, convins fiind că are nevoie de el pentru a avansa sau pentru a se afirma înaintea oamenilor şi a colegilor.

„Dacă scap cu viaţă toţi colegii mă vor considera erou. Dar, stai puţin! Faptul că ucid o persoană, asta îi determină pe ceilalţi să mă numească un erou?"

Oare există categorii de criminali îndreptăţiţi să ucidă, care apoi sunt răsplătiţi de lege pentru fapta lor şi criminali condamnaţi pe viaţă pentru o cauză similară? „Cine dracu' a implementat această lege bolnavă?"

Uau! Nu s-a gândit vreodată până acum la asta. Iar acum, pus în faţa morţii, e nevoit să descopere o realitate diferită?

„Pentru ce sunt condamnat să mor acum şi ce am urmat toată viaţa, o minciună?" Ah! Cât de rău s-a păcălit! Întreaga sa viaţă a fost crescut, format şi a luptat ca să îi apere pe cei ce-i provoacă atât lui cât şi familiei sale suferinţă? A fost pus să lucreze împotriva contribuabililor (inima societăţii) şi care se chinuie doar să trăiască? A servit împotriva semenilor săi, celor care ar trebui să fie ocrotiţi de el, serviciu pe care fiecare dintre ei l-au plătit lună de lună – vreme în care a păzit pe cel sătul, pe cel ce înfometează, care taie şi ucide tot ce priveşte în jur, duşmanul de temut al omului modern, societatea perfidă, care înşeală, minte, zdrobeşte şi calcă în picioare, şi se hrăneşte cu trupuri omeneşti.

„Mi-e ruşine fiindcă m-am lăsat păcălit. Oare cine am fost pe pământ de fapt?" Poate dacă ar mai primi o şansă ori măcar de-ar reuşi să scape din acest conflict „Îţi promit Dumnezeule că voi fi alt om". Doar dacă ar scăpa cu viaţă...

Asta este tot ce vede el acum. E tot ce mai contează.
Nu mai are nevoie de nimic, ci doar de viaţa lui, trăită alături de familia lui, cea pe care urmează să o lase în spate. Se gândeşte la copilul la care a renunţat pentru o minciună, lăsându-l slobod în lumea asta crudă.

Totuşi, copleşit de regrete, ceva pare ca nefiind corect sau la locul său. Cel din faţă e doar un infractor, poate chiar recidivist. El, în schimb, este un reprezentant al legii. Şi chiar dacă legea e doar o minciună, oamenii nu cunosc acest lucru şi vor considera că a fost gata să îşi sacrifice viaţa pentru dreptate şi libertate.
Aşa că: „Aleg să trăiesc! Mori nenorocitule, mori! Mori fiindcă nu te va plânge nimeni. Eu sunt îndreptăţit ca să trăiesc“.

Cu ură în privire, plin de mânie şi răpus de spaimă, poliţistul trage de mai multe ori. Poate aşa se va sfârşi acest coşmar.

În realitate, însă, niciunul nu este îndreptăţit să tragă asupra celuilalt. Şi totuşi ambii o fac. Apoi mor împreună.

Unul a murit din Dragoste, pătruns de suferinţă şi neputinţă. A regretat greşelile lui, într-o anumită măsură, mulţumit că a lui calvar s-a terminat. El s-a acceptat pe sine şi „soarta“ sa.

Celălalt a trăit însă servind unei iluzii. O viaţă în care zi de zi a destrămat. Iar acum, în faţa morţii, a ales aceeaşi minciună. Sufletul lui a ales viaţa pe care a trăit-o până acum, deoarece, în afara iluziei nu este nimic pentru el. Pe el nu îl aşteaptă nimeni, nu cunoaşte pe nimeni şi nu există un loc unde acesta să se ducă. Pentru ce i s-a întâmplat lui aşa ceva? Nu este corect...

Oare?

Oare?

Oare cel care scoate sabia, nu de sabie va fi tăiat?

Cu adevărat că va fi!

În următoarea fază ambii sunt iertaţi, apoi se întorc la Sursă. Şi adevărat vă spun, nu contează că au murit, ci contează cum au murit (pentru ce au făcut-o).

În continuare, universul îi aşează acolo unde aparţin fiecare, luând în considerare Voia Mea, Unicul şi Supremul Adevăr real pentru voi: *Cei din urmă vor fi cei dintâi, iar cei dintâi vor deveni cei de pe urmă!*

Dar această judecată se aseamănă izbitor de tare cu legea karmică. Faptul că infractorul se va naşte un conducător, iar poliţistul un posibil om al străzii sau chiar infractor.

Nu chiar. Vezi tu, ereziile karmei susţin că ceea ce faci „rău“ în viaţa ta actuală, se va întoarce împotriva ta într-o posibilă viaţă viitoare. De exemplu, dacă în viaţa actuală eşti un violator, într-o viaţă viitoare te vei naşte o fetiţă care va fi violată.

Nu este similar cu ce susţii Tu?

Nu este deloc similar. Aceste învăţături susţin ideea unei judecăţi de neevitat, aplicată de o Fiinţă Atotputernică şi Răzbunătoare. În realitate, aşa cum ştii deja, Eu nu judec, ci totul constă în ceea ce aveţi nevoie ca fiinţe individuale pentru a evolua.

Aşadar, dacă întreaga viaţă actuală a ta ai făcut şi urmat doar

„bine“, într-o viaţă viitoare ce ţi s-ar da, tot „bine“?

Oare ce categorie de „bine“ ai dori de data asta să primeşti şi ce tip de Persoană ţi-ar calcula perfecţiunea vieţii pe care tocmai ai trăit-o, ca într-una viitoare să ţi se dea aceeaşi viaţă perfectă? Voi credeţi că perfecţiunea este măsurată prin fapte?

Ce sens ar avea să trăieşti de două ori aceeaşi experienţă? Sufletul tău nu ar accepta aşa ceva. Lui nu îi este necesară o retrăire a evenimentelor.

Cel din urmă devine cel dintâi pentru că e necesar să trăiască ambele experienţe în călătoria evoluţiei sale. Aşadar, dacă ai trăit experienţa de a fi împărat, deci a conduce o naţiune, e necesar să trăieşti şi experienţa de a fi rob şi a fi condus. Aceasta nu este o pedeapsă! Nu există pedeapsă! Ci este ceea ce sufletul tău alege pentru tine şi tu nu ştii!

Dar cine se face responsabil de faptul că cei doi, individul infractor şi poliţistul, au fost aduşi în situaţia mai sus prezentată? Mă înclin să cred că lipsa Dragostei, aşa este?

Nu lipsa Dragostei, ci iluzia lipsei Dragostei!

Mai exact?

Absenţa Dragostei este o iluzie! În realitate, însă, Dragostea i-a condus pe cei doi faţă în faţă.

Ai reuşit să mă bagi în ceaţă. Spui că Dragostea i-a condus pe cei doi la moarte?

Totul, absolut totul, derivă din Dragoste. Nu există altă sursă în afara ei, există doar cei care cred că provin din altceva decât din Dragoste.

Ideea aceasta e cel puţin „genială“. Dumnezeu îmi spune că Dragostea de fapt omoară?

Nu în mod special. Dragostea de fapt vă naşte, apoi, după ce vă plictisiţi de vieţile trăite în trup, Dragostea vă învie.

Atribui de fiecare dată un sens special tuturor afirmaţiilor mele. Astfel nu se vor termina niciodată aceste dialoguri.

Asta deoarece revii asupra subiectelor explicate anterior. Dacă ai da importanţă ideilor pe care le-am dezvoltat până acum cu ajutorul acestor scrieri, lucrurile ar fi mult mai uşor de înţeles. Însă dacă vei continua să crezi că există o „moarte“, ne vom împotmoli de fiecare dată.

Poate că există cititori ce nu au citit volumele anterioare, sau, chiar dacă le-au citit, e posibil să nu fi înţeles sau să nu fi acordat credibilitate dezaprobării existenţei morţii.

Ei bine, atunci vom repeta cu drag aceste Adevăruri:

Nu există moarte spirituală! Ceea ce înseamnă că nu există o stare de inexistenţă a fiinţelor în stare veşnică de existenţă.

Nu există moartea fizică (finalul existenţei în trup)! Aceasta înseamnă că trupul tău nu moare, ci se reciclează (evoluează), ca apoi să îl primeşti iar, mult mai sănătos şi mai minunat.

Nu există stare de inconştienţă după „moarte“ (înviere)! Dar există stare de inconştienţă câtă vreme trăiţi în trup.

Mulţumim! Îţi mulţumim din suflet pentru reamintire!

Şi pe acestea le voi înfiripa în inimile voastre[3]. Cuvântul Meu este o promisiune pentru voi. Eu sunt Domnul!

Răul, întunericul ori frica, toate derivă din Dragoste necondiţionată. Mai exact, reprezintă rezultatul liberei alegeri temporare, cea care îţi oferă posibilitatea să cunoşti Dragostea, să o judeci şi să o realegi în mod conştient.

Dragostea nu alege niciodată pentru ea însăşi, ci caută să facă posibile alegerile celui pe care îl iubeşte, indiferent ce tip de alegeri ar fi ele.

Ştiu! Atunci când Dragostea alege pentru noi ceea ce dorim noi pentru noi, înseamnă că ne iubeşte. Dar atunci când Dragostea alege pentru noi ceea ce doreşte ea pentru noi, se iubeşte pe ea însăşi prin intermediul nostru. Însă, acest lucru nu se întâmplă niciodată. Aşa am citit în cărţile lui Neale.

Corect! Mă bucur că ai reţinut cuvintele Mele.

În concluzie, sistemul vostru constituţional alege pentru voi ceea ce doreşte el pentru voi. Aşadar cum aţi putut să credeţi că astfel, creând reguli pe cale impusă, condiţionări ale căror principii sunt bazate pe frica de pedeapsă, veţi scăpa de dificultăţi?

Cum aţi putut să gândiţi astfel, când Eu v-am spus încă de la început că remediul tuturor problemelor este Dragostea?

Ba mai mult, majoritatea dintre voi încă speră că actualul sistem legislativ, găunos, are să funcţioneze şi caută soluţii, adaugă legi peste legi, dar fără rezultat. Sistemul merge din rău în mai rău şi se îndreaptă către autodistrugere.

Chiar şi cel mai credincios animal, cu cât va fi ţinut mai mult închis cu atât va dori să iasă, iar cu cât îl vei alunga, acela se va întoarce la tine. Dar un om, fiinţă înzestrată cu inteligenţă superioară, nu cu atât mai mult se va înrăi, până la a îşi risca propria viaţă pentru a servi cauzei lui cele mai înalte?

De aceea vă spun încă o dată, orice regim sau sistem la baza căruia stă altceva decât Dragoste, provoacă autodistrugere. El nu vede perfecţiunea în niciun lucru şi în nicio fiinţă. Nu poate iubi, nu poate ierta şi nu poate evolua. Iar singurul scop pentru care a fost şi va fi îngăduit de Mine este ca voi să cunoaşteţi Dragostea, privind din afara Dragostei, apoi să o alegeţi în mod conştient.

Toate conflictele care există pe planetă pornesc din cauza slăbiciunii celor mai puternici dintre voi.

Ce vrei să spui?

Voi cădeţi victime dorinţei de a demonstra celorlalţi dreptatea voastră. Judecaţi pe ceilalţi în funcţie de cât aţi înţeles din ce înseamnă „corect" în viziunea voastră şi vreţi să construiţi o lume în care propriile mofturi sau concepte, să fie considerate calităţi ori chiar reguli. Dacă v-aş construi această lume, despre care voi credeţi că ar fi perfectă, nu ar rezista nici măcar o secundă.

Pentru că voi nu cunoaşteti dreptatea şi habar nu aveţi că ceea ce

[3] Compară cu: Ezechiel 36:27 (Noul Testament).

credeţi astăzi că este corect şi bun, peste mai puţin de treizeci de ani veţi urî şi veţi batjocori. Apoi, veţi avea nevoie de încă o mie de ani pentru a vă da seama că ceea ce nu înţelegeţi, nu concepeţi şi nu puteţi accepta, nu trebuie să urâţi. Fiindcă atunci când urăşti ceva din afara ta, ceva cu care tu din punct de vedere personal nu eşti de acord, în realitate, nu te accepţi pe tine ca fiind opusul a ceea ce deteşti. Din acest motiv neînţelegerile dintre voi vor dispărea atunci când veţi renunţa la dreptatea voastră pe cale impusă, cea care răneşte, dezbină şi creează controverse între părţi, totul în favoarea dreptăţii Divine. Iar „judecata" Divină este nimic mai mult decât susţinerea liberului arbitru, aşa cum a fost dintotdeauna. Prin urmare, toţi vreţi ca lumea să fie aşa cum gândiţi voi că ar fi mai corect ca să fie, dar voi aveţi minţile îmbolnăvite, iar de aceea nu puteţi privi înainte fără ca să priviţi înapoi, asemeni dobitoacelor câmpului. Judecata, aceasta este slăbiciunea!

Lumea voastră este aşa cum este şi este perfectă aşa cum am creat-o Eu. Fiindcă o analiză amănunţită, efectuată asupra a ceva ce este opus conştienţei tale, este cea mai rapidă cale pentru a te cunoaşte ca Cine şi Ce eşti tu cu adevărat, a evolua, deci a merge mai departe în călătoria pe care ai ales să o străbaţi.

Ţi-ai irosit mai mult de jumătate din viaţă, studiind tot ceea ce lumea în care te-ai născut ţi-a prezentat şi declari că ai găsit o soluţie pentru ridicarea standardului calităţii vieţii pe planetă? Tu nu ţi-ai mai vizitat părinţii de mai bine de şase ani de zile, nu i-ai mai îmbrăţişat cu sinceritate încă din vremea copilăriei, însă vorbeşti lumii despre compasiune, ţi-ai publicat primul roman de dragoste şi prezinţi soluţii pentru salvarea speciilor ori a întregii comunităţi trăitoare pe planetă? Eşti de părere că lumea în care te-ai născut are nevoie de ajutorul tău sau tu de ajutorul lumii? Crezi că totul este rău, incorect ori greşit, iar viaţa ţi-e o suferinţă cauzată de lumea exterioară în care, din păcate trăieşti?

Asta în niciun caz! Din nefericire, mintea ta distorsionată nu poate percepe realitatea reală care există şi este incapabilă pentru a vedea perfecţiunea amănunţită, prin care fiecare element a fost gândit şi creat, iar acum trăit de voi ca experienţă.

Toţi Maeştrii care au trăit de-a lungul istoriei pe pământ, au văzut lumea altfel şi au expus viziunea lor în cel mai perfect mod în care aceasta putea fi prezentată. Însă oamenii nu au înţeles-o. Ei nu înţeleg nici astăzi mare lucru din experienţele lor, trăite de ei, pe care le retrăiesc apoi, iarăşi şi iarăşi, la nesfârşit.

Ce trebuie să înţeleagă sufletele care urmează să se nască în următoare perioadă pe pământ?

Ar fi bine să înţelegeţi că nu există legi, ci există doar minţi care creează legi! Atunci când veţi reuşi să înţelegeţi acest lucru, veţi înceta să mai fiţi neîndreptăţiţi.

Dar există oameni al căror „dumnezeu" este legea creată de alţi oameni.

Chiar acum îi aud pe unii cum spun: „Nimeni nu este mai presus de lege" când, în realitate, chiar şi cel mai mic om sau

animal este mai presus de legea creată de oameni.

Asta se datorează involuţiei în număr extrem de mare al maselor de oameni, cei care nu pot încă să privească realitatea mai presus de regulile limitate şi absurde, impuse de alţi oameni. Căci Dumnezeu nu limitează omul, ci omul îşi stabileşte limitele.

De ce crezi că se întâmplă asta?

Majoritatea oamenilor cred în realitatea pe care o trăiesc fiindcă aşa le-a fost prezentată că este. Eu, cred în realitatea pe care o trăiesc, deoarece am văzut-o şi am creat-o. Dar voi nu o vedeţi orbilor, pentru că nu ştiţi încă să priviţi robilor!

Starea naturală a omului e definită prin libertate. Omul a fost înzestrat cu puterea de a alege, cu înţelepciune şi discernământ.

Astăzi, însă, majoritatea celor ce trăiesc acolo nu sunt libertate, deci nu se află în starea lor naturală, ci îşi trăiesc vieţile în interiorul unei stări impuse (creaţia unui sistem autodistructiv). Ei nu fac altceva decât să execute ordine şi să refuze să gândească, respectând cu stricteţe tot ceea ce au fost instruiţi să execute. Acestora li s-a spus ce să gândească şi cu toţii sunt convinşi că în realitate gândesc exact aşa cum li s-a spus. Lor nu le-a fost luat harul discernământului, ei singuri au renunţat la el.

Sunt grupuri de oameni care susţin că există un Creator, şi grupuri care susţin că nu există un Creator. Ce sfat ne poţi da pentru a încheia acest circ? Ateii s-au numit necredincioşi şi poartă lupta de convingere a credincioşilor, pe care vor să îi convertească la ideile lor.

Hai să argumentăm mai întâi de toate, cele două tabere. Aşa cum ştiţi cu toţii, unii susţin existenţa unui Creator suprem sau o putere supranaturală „ceea ce e destul de greu pentru un om ca să creadă că există“ afirmă ceilalţi, însă nu am înţeles niciodată de unde s-a născut această îndoială. Dovada e cât se poate de clară:

Există o creaţie, există un Creator! Mai simplu de atât nu ar putea să fie. Din acest motiv v-am spus că majoritatea dintre voi, pe o scară a evoluţiei conştienţei, nu vă aflaţi nici măcar la creşă.

Dacă ai deveni la un moment dat conştient de faptul că trăieşti pe o insulă pustie, la vârsta de 3 ani, fără să fi văzut ori să fi fost îngrijit de un om, ci cei care te-au născut te-au părăsit, lăsându-te „în grija domnului“, de gât legându-ţi un bilet pe care au scris te iubesc, dar tu nu îl citeşti fiindcă nu ştii să citeşti; apoi, printr-un „miracol“ ai supravieţuit, ai avea vreo dovadă validă prin care să confirmi că nu există părinţi? Nu există părinţi pentru că tu nu ai văzut niciodată unul? Priveşte animalele din jurul tău şi observă procesul naşterii, apoi ai să te convingi de modul în care ai apărut pe lume. Cu toate astea, părinţii îţi mai trimit daruri (hrană). Însă tu continui să crezi că darurile pur şi simplu au crescut în copac. Ghici, cine crezi că a plantat copacul?

Tu, dar să revenim la discuţie.

Spuneam că unii susţin existenţa unui Creator fiindcă există o creaţie. Ceilalţi au îmbrăţişat o altă idee, cum ar fi că nu există un Creator, însă nu deţin o dovadă care să certifice această idee.

Ei bine, aceştia susţin că există o creaţie dar nu un Creator. Prin urmare, ar trebui să dai dovadă de o credinţă de o mie de ori mai mare ca să-i crezi pe cei ce neagă existenţa unui Creator, decât să îi crezi pe cei ce susţin că există Unul. Ateii (adepţii credinţelor oarbe), încearcă să convertească creştinii la ideologia lor, fără să deţină nici măcar un argument, se comportă asemeni persecutanţilor religioşi, singura diferenţă fiind ideea pe care o prezintă, pe care au ambalat-o într-un mod diferit. Ei sunt preoţi îmbrăcaţi în haine diferite:

„Noi credem că există un Creator", „noi credem că nu există un Creator", susţin cele două tabere. Pe care din ele trebuie să le crezi? Unii au o dovadă, iar ea este întregul sistem de viaţă care există (organismul planetar). Ceilalţi nu au nicio dovadă şi totuşi reuşesc să vândă nimic pe bani mulţi. Aşadar, ateii sunt de o mie de ori mai credincioşi decât „creştinii". Tot ce diferă este ideea şi cu toţii urmează o credinţă oarbă.

E cel puţin absurd ca aceste conflicte, care nu vă ajută la nimic, să vă înrobească întreaga existenţă în trup, oare vreunul din voi s-a gândit la asta?

Cei ce vor citi fragmentul Tău vor râde în hohote. Alţii se vor mânia. De exemplu, atunci când sunt întrebaţi „care este scopul vieţii?", „scepticii" răspund, abordând o atitudine superioară dar neverosimilă, astfel:

„Ştii? Protonul şi neutronul intră în contact... apoi atomii se divid. Ştii ceva? Mai citeşte! Noi avem studii, ha ha"...

Şi astfel, neputinţa a devenit o mândrie pe planeta voastră, pe sistemul: „Noi suntem surzi, tu auzi! Cât îmi dai ca să te ajut să devii asemeni nouă?"

Prezumţiile ştiinţei îşi determină adepţii să creadă că deţin minţi iscusite, fără să le ceară o analiză a meritelor de laudă, în cazul în care ar exista aşa ceva.

Sigur că nu există, nici nu vor exista vreodată. Apoi li se prezintă nişte teorii stricate, închipuite şi care nu au nimic în comun cu Adevărul real. Însă ei se împotrivesc Adevărului, promovând jumătăţi de adevăr, care provin din teste realizate în laborator. Rezultate care confirmă înţelepciunea Mea şi modul Meu sublim de a vă re-crea în fiecare zi.

Afirmă, zicând: „Noi ne naştem atei, dar vin creştinii ca să ne convertească cu orice preţ. Ce bine că ne-am trezit!"

Această afirmaţie confirmă veracitatea credinţelor din trecut.

Cum se face că este aşa?

Chiar ateii o susţin şi o dovedesc. A te naşte ateu, în termeni biblici, se traduce prin a te naşte în păcat, cu păcat (moştenitor al păcatului originar, căderea). Creştinii cunosc, ştiu, sunt convinşi, că trebuie să intervină ca să îi salveze de la moartea veşnică. Concluzia este că ateii hrănesc dogmele religioase, le ţin în viaţă. Nu poţi să lupţi întreaga viaţă împotriva a ceva ce tu crezi că nu există. Şi nu există oameni care cred cu adevărat că nu există un Dumnezeu, există doar oameni care cred că nu cred că există un

Dumnezeu. Şi Mă simt nevoit să repet această afirmaţie, ca să o înţelegeţi cu toţii:

Nu există oameni care nu cred că există un Dumnezeu, există doar oameni care cred că nu cred că există un Dumnezeu! Există oameni care vor să creadă că nu există Dumnezeu, dar şi oameni care vor să convingă pe alţii că nu există Dumnezeu, cu toate că ei ştiu că Dumnezeu există! Motivul pentru care o fac este cel de a vă priva de putere şi de sprijin pe durata vieţilor actuale.

Poţi să crezi acest lucru?

Mi-ar fi fost greu să cred dacă nu eram deja convins.

În realitate, însă, omul nu se naşte ateu sau creştin, budist ori musulman sau rob al altor ideologii, ci se naşte în stare naturală. Dar imediat cum se naşte acolo, inocenţa îi este pângărită de cei care încearcă să îl tragă într-o parte sau în cealaltă, pe sistemul: „Vino la Domnul Isus şi roagă-te ca să îţi ierte păcatele“, pe care încă nu le-ai făcut, sau „ce deştepţi suntem noi, noi ne-am prins că religiile sunt o înşelătorie, iar asta înseamnă că nu există un Creator. Noi am apărut aici ca o greşeală a universului. Ar fi bine să te alături nouă, celor deştepţi“.

Însă, tu nu mai ştii ce ai făcut aseară, dormi în timp ce mergi către slujba ta şi nu ai devenit încă conştient de faptul că exişti. Dar susţii că universul are 14,5 miliarde de ani vechime, că pământul „a apărut“ acum 4,5 miliarde de ani sau că omul a apărut dintr-o greşeală?

Cu ce tehnologie precisă ai măsurat toate aceste distanţe? Cu ajutorul vitezei luminii, Îmi spui? Şi cum poţi măsura cu ajutorul vitezei luminii, distanţa pe care a parcurs-o materia, câtă vreme tu nu ştii până unde a ajuns şi nici de unde a plecat?

Acum un cititor tocmai s-a mâniat şi te-a numit dezinformat, convins că toate aceste distanţe au fost măsurate prin unde de tip radio sau prin imaginile surprinse de telescopul vostru ultraperformant. Aşa şi este, doar că, vedeţi voi, există o mică problemă, una ce aruncă la gunoi ipotezele pe care le-aţi creat până acum:

Prin urmare, universul „a apărut“ ca reacţie a unei explozii, acum 14,5 miliarde de ani. Atunci materia a pornit într-o călătorie (proces de expansiune), care se derulează şi în zilele voastre. Viteza cu care aceasta se dilată aţi hotărât că este egală cu cea a luminii. Astfel, unii dintre oameni s-au gândit că cu ajutorul unui dispozitiv tehnologic, care captează imagini din spaţiul cosmic, vor reuşi să vadă „marginea“, respectiv distanţa la care a ajuns materia până acum. Doar că viteza cu care dispozitivul reuşeşte să „privească“ în spaţiu este egală cu viteza cu care universul se dilată (spuneţi voi). Asta înseamnă că ar trebui să priveşti timp de 14,5 miliarde de ani cu acel telescop, ca imaginea pe care aştepţi să o primeşti să ajungă „marginea“ (locul până unde a călătorit materia astăzi). Însă peste 14,5 miliarde de ani, distanţa faţă de „marginea“ la care se află materia în prezent se va dubla, şi tot aşa. Dar Eu vă spun că universul se dilată cu o viteză gigant faţă de viteza luminii, care, aşa cum am scris în primul volum, este o

mişcare înceată, asemeni cadrelor de tip slow motion.

În concluzie, îţi trebuie o credinţă de 14,5 miliarde de ori mai mare ca să crezi prezumţiile aşa zişilor oameni de ştiinţă, decât să crezi că o fiinţă extraterestă, superioară omului sau un „zeu" s-a coborât pe pământ, a creat forma omenească din lut, i-a suflat în nări esenţă Divină, iar omul s-a trezit la viaţă!

Scepticii (adepţii credinţelor oarbe) şi-au numit modelele pe care le urmează ca fiind minţi luminate.

Nu au existat vreodată minţi luminate pe acel pământ, în afară de cele ale îngerilor care s-au încarnat acolo cu scop.

Sigur că o minte care susţine ideea existenţei unor vieţi finite într-un univers infinit, reprezintă o minte luminată numai pentru elevii de clasa a I-a. Dar nici pentru ei nu poate să reprezinte un astfel de lucru. Faptul că filosofii lor au citit cărţile vechi, lăsate de îngerii Mei pe pământ, în care au teoretizat existenţa unui univers care se creează cu ajutorul lui însuşi, în el găsind tot ceea ce are nevoie ca să crească (scepticismul dovedindu-se a fi în armonie cu această idee), ei nu pot dovedi absenţa unui Creator.

Am să îţi dau un exemplu: Priveşte către un copac ori uite-te la un copil! Ei cresc singuri, nu „îi creşte" Dumnezeu.
La fel se întâmplă şi cu universul. Şi totuşi, copilul nu poate să creadă că nu există mame (Dumnezei Creatori), iar frunzele copacului nu pot să creadă că nu există un pământ care susţine sau alimentează rădăcina copacului.

Cei care declară că umanitatea nu are nevoie de un dumnezeu pentru a îşi explica existenţa ori că, evoluţia, aşa cum au înţeles-o ei, îl înlocuieşte pe dumnezeu, ar putea fi afirmaţii adevărate.
Dar, vedeţi voi, niciunul dintre ei nu a luat în calcul ideea în care procesul evoluţiei umane să fie de fapt Dumnezeu, după cum au susţinut în repetate rânduri, în istorie, autorii cărţilor care formează astăzi Biblia, aşa cum o cunoaşteţi.

Am să îţi dezvălui un secret. Înlocuieşte cuvântul Dumnezeu cu evoluţia sau cu desăvârşirea omului. Apoi reciteşte Biblia sau revelaţiile cele mai recente! Spune-Mi, e adevărat că pentru prima dată informaţiile de acolo par să capete sens?

He, he! Cu câtă uşurinţă reuşeşti să dărâmi închipuirile aşa numitelor minţi luminate, pe care mai de grabă le-aş numi minţi adormitoare de alte minţi.

În continuare, cei care s-au numit creştini (tabăra opusă), cei care declară că urmăresc a îl apăra pe dumnezeu, creează scenarii în care dezvoltă idei stupide, de parcă dumnezeu ar fi fost plasat în mijlocul unui tribunal, acolo unde este judecat de oameni.

Creştinii, aşa cum am susţinut în scrierile anterioare, nu fac altceva decât să hrănească iluzia separării de Dumnezeu şi să amplifice conflictele între oameni. Scornesc poveşti în care pastorii sunt ameninţaţi cu moartea, scopul fiind cel de a-şi nega ori întâri credinţa, ateii „ticăloşi" devenind unealta prin care creştinii ating gradul de cunoaştere a loialităţii faţă de dumnezeul pe care şi l-au închipuit şi pe care îl urmează.

Copiii lor deasemenea, aleargă odată cu turma pentru a prinde „trenul vieții“, cel pe care societatea l-a înaintat tinerei generații, transformând dumnezeul părinților lor într-o opțiune, pe sistemul: „Ajută-ne doamne să trăim mai bine decât au trăit părinții noștri, plasează-ne pe o treaptă mulțumitoare a societății. Pentru că dacă vom primi te vom slăvi!“

Dar în realitate voi ați ajuns să nu știți pentru ce trăiți și totuși vă ambiționați să o faceți.

Uau! Dacă prostia ar fi fost fertilă s-ar fi umplut pământul de oameni.

Spune-Mi, de ce crezi că v-ați aglomerat acolo?

O iau ca pe o glumă nu ca pe o jignire.

Este un Adevăr.

Mă tem că este.

Asta, deoarece, realitatea lor se bazează pe „asta crede toată lumea“. În schimb, Adevărul tău poate fi cercetat cu amănuntul, până la ultima picătură. De aceea vă întreb:

Voi v-ați născut într-o lume în care cineva v-a spus cum stau lucrurile, iar voi i-ați crezut? Nu ați cercetat? Nu v-ați pus întrebarea: Oare cum stau în realitate lucrurile?

În categoria pe care o recunoaștem cu ajutorul întrebării Tale, se încadrează marea majoritate de oameni. Așa funcționează sistemul pe pământ. Oamenii se nasc aici, iar cineva le spune ce este viața și ce trebuie să facă ca să fie „premiați“. Și culmea, cu toții încep să se mândrească, convinși de faptul că dețin o viziune proprie despre viață sau despre ceea ce trebuie să facă cu viețile lor. Asta e cea mai puternică iluzie!

Îți trebuie o credință de 4,5 miliarde de ori mai mare ca să crezi că există ființe extratereste cu tenul de culoare verde, cu antenuțe în loc de ochi, decât un Creator al unei creații pe care o poți vedea, auzi, mirosi, pipăi și gusta!

Dar credința în existența dinozaurilor?

Măi să fie, scepticii aceștia se dovedesc a fi mai naivi decât creștinii ortodocși.

Uite o glumă demnă de prima pagină a ziarelor de scandal. Însă asta nu se va întâmpla curând. Deoarece minților care dorm cineva le-a spus că sunt treze, ca nu cumva să se trezească.

Hai să nu o mai dăm pe ocolite și răspunde-mi! Ce vârstă are universul material?

Nu aș putea încă să îți ofer acest răspuns.

De ce? Dumnezeu nu cunoaște vârsta universului sau nu dorește ca noi să o aflăm?

Nu astfel trebuie să priviți problema.

Dar cum?

Prin înțelegerea faptului că nu ar folosi nimănui de acolo să cunoască o astfel de informație. Dacă unul de acolo ar putea să o afle și să o dovedească, acela ar fi considerat un zeu sau un dumnezeu venit pe pământ.

Dacă am cunoaște vârsta reală a universului material, am

încheia cel puţin disputele stupide dintre oameni, odată pentru totdeauna. În plus, ar fi o dovadă că Dumnezeu există!

Dar Eu sunt aici pentru voi. Întotdeauna am fost!

Şi totuşi, unii nu Te aud, nu Te simt, nici nu Te pot vedea.

Atenţie! *Dumnezeu există doar pentru cei care cred că Dumnezeu există. Dumnezeu nu există pentru cei care cred că nu cred că există Dumnezeu!*

Cât despre conflictele voastre, nu le-aţi încheia, ci aţi încheia unele şi aţi porni altele. Aşa cum aţi făcut-o şi până acum, aţi continua să vă bateţi pe dumnezeu.

În primul rând, asemeni savanţilor pământului, numiţi astfel pe nedrept, am putea scrie aici orice număr. De pildă, 14,5 miliarde de ani, altul mai mare sau mai mic. Întreabă-te apoi cine va crede ceea ce tocmai ai scris şi cum poţi dovedi că numărul ales este unul real?

Eu nu o pot dovedi. Dar vreau să o dovedeşti Tu!

Cartea aceasta este deja o dovadă că ai vorbit cu Dumnezeu, cu Creatorul, cu o Fiinţă supranaturală, supraevoluată, extraterestră sau cu Marele X şi totuşi, foarte puţini reuşesc să creadă că este adevărată. Oricât de bune ar fi ideile găsite aici, idei care nu au existat până acum în planul 3D al pământului, ci au fost introduse cu scop, printr-o putere supranaturală, oamenii se îndoiesc, zicând că le-ai inventat tu. Aşa şi este!

Motivul pentru care te-ai coborât din Sânul Meu, în mijlocul lumii, este cel de a re-crea Glasul pe care L-ai ascultat vreme de o eternitate de timp. Am putea spune că eşti un program intuitiv!

Ai dreptate.

Mai mult decât atât, scopul tău nu este acela de a rămâne în istorie, cunoscut ca geniul care a descoperit şi a dovedit numărul anilor vârstei universului. Nu acesta este scopul tău şi acesta nu serveşte scopului nimănui. Regulile implementate de Mine încă de la facere, sunt ca toate fiinţele să aibă de explorat şi ceva nou de descoperit. Energiile de densitatea a 12-a de exemplu, devenite deja Duhuri Creatoare, încă nu au ajuns la capăt. *Dumnezeu încă nu L-a descoperit pe Dumnezeu în Totalitatea, Măreţia şi Strălucirea Lui atotcuprinzătoare!*

Aşadar, exploraţi materia, este singurul scop pentru care v-aţi coborât acolo. Scopul tău nu este cel de a porni un război, ci de a încheia războaiele găsite în prag de derulare.

Ştiu că ai dreptate când spui ceea ce spui, dar mulţi se vor folosi de textul ăsta pentru a îşi încuraja scepticismul. Chiar dacă ai dreptate, eu ştiu cum vor reacţiona oamenii.

Nu este problema ta cum vor reacţiona ceilalţi. Ce ar fi să îţi faci griji pentru fiecare om care gândeşte diferit, care deţine convingeri diferite la fiecare minut, secundă sau sutime de secundă?

Spune-mi măcar, numărul vârstei universului e mai mare sau mai mic faţă de cel născocit de cei de aici?

Vechimea universului material depăşeşte cu mult cifrele presupuse de voi până acum.

Vom afla vreodată vârsta universului în care trăim?

Depinde dacă veţi putea să o măsuraţi. Până acum de fiecare dată când aţi atins acest prag de dezvoltare a tehnologiei, pe care îl deţineţi astăzi, aţi reuşit şi să vă autodistrugeţi.

Susţii faptul că am mai atins nivelul tehnologic pe care îl deţinem în vremurile actuale?

Nu doar că l-aţi mai atins de câteva ori, ba chiar l-aţi depăşit. Dar imediat cum aţi crezut că aţi trecut etapa aceasta v-aţi împotmolit, provocându-vă dispariţia ca civilizaţie. Voi sunteţi asemeni unui bebeluş, care de fiecare dată cum prinde curaj şi un gram de putere, primul lucru pe care şi-l doreşte e să coboare din pătuţul protector. Şi luptă ca să coboare chiar cu riscul de a cădea în cap, eveniment care inevitabil se şi întâmplă. Apoi vine Unul care vă pansează şi vă urcă înapoi unde vă este locul.

Foarte isteaţă şi la subiect comparaţia.
Asta înseamnă că universul este cu mult mai bătrân decât au presupus cei de aici că este.

Universul este cu mult, mult, mult, mult mai bătrân (am putea continua astfel până la sfârşitul acestei cărţi) decât au presupus şi au declarat apoi acei oameni că este. Cât despre faptul că „textul acesta va încuraja scepticismul" îţi spun un singur lucru: Eu v-am îndemnat încă de acum 2000 de ani şi nu doar de atunci, zicând: „*Căutaţi-Mă în inimile voastre*", acolo veţi găsi înţelepciunea! Oare este atât de greu să vă încredeţi în voi, de vă aruncaţi cu o asemenea uşurinţă în braţele ştiinţei, religiei sau altor programe de formare (manipulare) a „realităţii" în interiorul cărora veţi trăi întreaga viaţă? Cum puteţi accepta o astfel de idee, cum ar fi:

„Voi v-aţi născut aici, iar aşa funcţionează lucrurile în lumea aceasta. Aici nu mai e nimic de descoperit, ci noi vă arătăm cum este lumea. Scopul vostru pentru care v-aţi născut pe pământ este cel de a ne aplauda şi a ne susţine realizările"?

Ai pus punctul pe i! Asta aşteaptă de la oameni societatea în care trăiesc. Astfel sunt modelate miliarde de oameni. Însă dă-mi puterea de a nu condamna faptele şi gândirea celorlalţi, dă-mi tăria pentru a îi iubi pe cei care îmi provoacă suferinţă. Pentru că dacă şi eu i-aş urî, aşa cum mă urăsc ei, cu ce m-aş mai putea diferenţia de lume?

Iată că scriu şi gândesc astfel, deoarece mi s-au întâmplat multe în ultima vreme. Ştiu că cei care mă răneşc pe pământ, sunt parte din Tine, din Noi, ei sunt cei care mă creează şi mă ridică în slavă. Ştiu că voi străluci după ce voi muri.

Hei! Aici ai vorbit Asemeni lui Dumnezeu. Se vede că ai avut profesor bun.

Adevăr Îţi spun că ceea ce Îţi vorbesc nu sunt minciuni.

Cu toate astea, câteodată te mai laşi doborât, apoi strigi către Mine, acuzându-Mă că inima ţi-e goală.

O spun pentru că o simt. De ce persistă iluzia separării de Dumnezeu, din moment ce am aflat că e doar o iluzie?

Atunci când te îndoieşti de Mine, dai putere iluziei. Iar sentimentul inimii pustiite se datorează afirmaţiilor oamenilor, care îţi

spun în repetate rânduri că Eu nu sunt acolo.

Dar eu nu cred ce spun oamenii!

Şi totuşi, câteodată crezi că am uitat de tine.

Poate pentru că trăiesc de unul singur printre şapte miliarde de oameni! Poate pentru că suntem orfani de părinţi sau de Dumnezeu. Poate pentru că suntem doar nişte copii!

Ce-ai zice dacă ţi-aş spune că tu eşti toţi oamenii?

Ţi-aş zice că spui cuvinte frumoase.

Frumoase dar şi adevărate.

Cateodată confunzi realitatea Ta cu cea trăită de noi. Este ca şi cum Îţi atrag atenţia că m-am ars la deget, vreme în care Tu răspunzi: „Eh, eşti copil ce şti tu. Nimeni nu a murit de la o mică arsură". Dar eu sunt aici, sunt rănit, mă ustură şi simt durerea! Mă trezesc având diferite stări, de la cele mai proaste până la cele mai proaste. Câteodată simt că sunt puternic, liniştit, alte ori trăiesc exact opusul. Mai devreme eram bucuros că sunt Ceea Ce sunt, acum, însă, după cum am mai spus, trăiesc exact opusul. Am crezut că o intervenţie din partea lui Dumnezeu va şterge odată pentru totdeauna aceste oscilaţii. Lupt cu mâinile goale împotriva celor înarmaţi, şi toate astea pentru Tine (Noi), iar Tu vii şi îmi spui să am răbdare, să tac, să cred şi să ascult?

Tu nu conştientizezi gravitatea problemei, nu dai importanţă strigătelor mele ori nu eşti convins că sunt cu adevărat sincer. Tu nu crezi în mine, în noi! În schimb, eu sunt obligat să cred în Tine, altfel nu mi-aş mai putea îndeplini scopul.

Ai avut vreodată sentimentul că mă plâng, că mint sau că încerc să Te conving de ceva ce nu este adevărat, cu scopul de a obţine? Tu crezi că vreau să trişez ca să îmi îndulceşti viaţa pe nedrept, vreme în care alţii rămân condamnaţi durerii?

Pot să fac o observaţie?

Poţi să faci câte observaţii vei dori, atâta vreme cât mă vei face să mă simt mai bine.

Acum te aflii într-o stare „proastă", iar asta te-a determinat să Mă chemi, să Îmi vorbeşti şi să Mă acuzi, corect?

Da. Tu mi-ai spus că pot să vin oricând la Tine.

Bineînţeles că poţi. De fiecare dată ai venit! Îţi mulţumesc.

Cu plăcere.

Totuşi, ai momente când vii la Mine mai rar. Acum ceva timp nu veneai aproape deloc. Cunoscând acestea, te-ai gândit oare că motivul pentru care simţi amărăciunea este că Îmi e dor de tine?

Cu asemenea afirmaţie nu vei convinge pe nimeni!

Spui că motivul pentru care permiţi ca eu să fiu rănit, este cel de a mă întoarce plângând la Tine? Cât de egoistă ar fi această judecată? Nu aş vrea să încurajăm ateii, care declară că sunt mai deştepţi decât dumnezeul religiilor.

Adevărat vă spun, dacă aţi veni în Sânul Meu nu aţi mai suferi nicio secundă. Acum mergi să te odihneşti, iar răspunsul îl vei afla în zorii dimineţii, apoi îl vei uita, dar Eu ţi-l voi aminti odată

cu răsăritul lunii.

Dar de ce nu răspunzi acum? Cumva Îţi rezervi timp pentru a născoci unul?

Ţi-am oferit deja răspunsul, dar mintea ta nu permite încă să îl primeşti. De aceea îţi spun, aşează-te şi odihneşte-ţi trupul ca să poţi să Mă asculţi.

Ce ai vrut să îmi transmiţi prin intermediul ultimei viziuni pe care am avut-o?[4]

Ce ai văzut?

Ar fi necesar să Îţi povestesc?

Pentru Mine nu, dar poate vor fi curioşi ceilalţi.

Am văzut Lumina lunii luminând în lumina zilei, apoi s-a îndepărtat de pământ iar pământul s-a întunecat. Luna arăta mult mai mică decât de obicei, cam la jumătate, apoi am simţit o senzatie de teamă profundă. Şi, chiar dacă Lumina ei se îndepărta de pământ, eu o puteam privi şi recepţiona mai clar decât înainte. Ce semnificaţie are această viziune? Ai de gând să ne părăseşti? Dumnezeu ne va lăsa aici?

Pentru ce ţi-a fost teamă?

Am crezut că pleci şi că ne laşi aici, în iadul creat de om. Cel puţin aşa mi s-a transmis sau asta am înţeles eu în urma acelui vis.

Fiul Meu, cum aş putea Eu vreodată să vă las acolo, în felul acesta să Îmi încalc promisiunea? Nu ar fi trebuit să simţi teamă. Cu toate că Lumina se îndepărta de voi, tu o puteai privi mai clar decât înainte.

Ce înseamnă asta?

Înseamnă că Eu va trebui să plec. În curând Lumina va pleca de pe pământ şi întreaga planetă va rămâne în beznă. Totuşi, chiar dacă Cel care v-a călăuzit spre Lumină, El fiind Lumina Însăşi, va pleca de la voi, pământul va fi luminat de voi. Voi veţi străluci Lumina Mea, Cea care a devenit a voastră proprie. Veţi gândi aşa cum gândesc Eu, veţi iubi aşa cum iubesc Eu şi veţi putea să faceţi tot ceea ce pot să fac Eu.

Cum mă voi putea descurca fără Tine? Cum voi mai scrie fără Tine? Voi scrie, ce?

La fel cum te-ai descurcat şi până acum. Adevărat îţi spun Eu ţie, Eu nu am venit acolo ca să te ajut să devii genial, ci ca să îţi reamintesc că eşti.

Lumina a coborât pe pământ printre voi, şi a umblat printre oameni ca un om. Şi mulţi oameni au simţit asta, au înţeles ajutorul, l-au primit în deplinătatea lui şi au devenit Lumină. Aceştia au căpătat puterea şi au devenit din ucenici Maeştrii. Din elevi au devenit profesori. Din victime au devenit salvatori, iar din robi au devenit stăpâni. Acum, însă, e timpul ca Eu să plec de acolo.

---

4 Interpretarea mesajului recepţionat prin vis (a doua seară).

Unde trebuie să pleci? Ai spus că poți să fii pretutindeni! Cum poate pleca Unul care este peste tot și în toate lucrurile? Ai promis că vei sta cu noi o veșnicie!

Eu sunt cu voi acum, sunt cu voi în vreme ce voi fi plecat, și sunt cu voi atunci când Mă voi întoarce în trup pe pământ.

Nu înțeleg.

Ar fi bine să înțelegeți că Eu nu pot să aleg în locul vostru și nu pot trăi în locul vostru. Puterea este în voi! Privește ceea ce ai putut înțelege, scrie și face, în ultimi trei ani.

Dar nu ar fi corect pentru ceilalți. Pe mine m-ai ajutat iar pe ei nu...

Eu M-am coborât pe pământ pentru voi toți! Însă, nu toți cei pe care i-am găsit acolo au avut nevoie de Mine. Plus că pe ei îi ajut prin tine.

Încetează să mă mai faci să plâng. Mă simt ca și cum m-ar fi părăsit al doilea tată. Îți promit că îi voi învăța pe toți și voi povesti tuturor despre Tine. Voi umbla din ușă în ușă pentru a vorbi oamenilor Cuvintele Tale, asemeni celor care s-au numit martori ai lui Iehova!

Scumpule, nu e nevoie să înveți nimic pe nimeni și nu trebuie să Îmi promiți ceva. Nu e nevoie să-i înveți pe ceilalți Ceea Ce ei cunosc deja, trebuie doar să îi ajuți să își reamintească Ceea Ce au uitat că sunt, atunci când au ales să se nască acolo.

Unde pleci? Pot veni cu Tine acum? Renunț la viața mea!

Vei veni la Mine, în curând.

Aceasta va fi ultima oară când am să mai mor pe pământ? Este ultima mea viață trăită sub forma aceasta?

Depinde de tine dacă vei mai muri sau a câta oară o vei face. Eu îți spun că nu ai murit niciodată, nicăieri!

Așa cum știi deja, moartea e doar o opțiune. Suferința, boala sau dependența, deasemenea. Tu deții puterea ca în mai puțin de o lună după ce ai fost diagnosticat cu cancer, să îți autoregenerezi celulele care au fost afectate și la fel de ușor ai puterea să alegi să mori, acceptând faptul că ești bolnav și accelerând distrugerea.

Cum am putut să mă plâng și să mă îndoiesc de Tine, câtă vreme ai umblat alături de mine pe stradă?

Nu contează ce ai făcut până acum. Contează ce alegi să faci începând de acum.

Nu încerca să ierți, pur și simplu iartă!

Am iertat lumea deja!

Încetează să mai încerci să iubești, ci iubește cu toată ființa ta și cu tot sufletul tău!

Am iubit lumea deja!

Nu încerca să nu depinzi de nimeni, fii independent! Nu încerca să devii un Maestru, ci pur și simplu fii unul! Amintește-ți Cine ești tu cu adevărat. Moise a ridicat toiagul lui și a despărțit apele. El nu a crezut că poate să o facă și nici nu a știut dinainte dacă va reuși. Pur și simplu a făcut-o!

De ce trebuie să plec? Pentru că Eu nu pot lucra pentru Mine Însumi. Eu nu pot să fiu în preajma voastră, ci sunt în voi...

În întreaga istorie a voastră M-ați numit în multe feluri: Stăpân, Creator, Arhitect, Natură, Mamă, Zeu, Zeiță, Dumnezeu, Allah, Brahman, Matrice, Forță, Mântuitor, Salvator, chiar Ființă Extraterestră, dar asta nu a făcut decât să vă îndepărteze de Sinele vostru, care sunt Eu, iar apoi v-a determinat să căutați ajutorul în afara voastră. În realitate, însă, Eu sunt în voi, nu pot fi altundeva nici altcineva. De aceea plec și totuși sunt aici. Pentru că Eu sunt tu și sunt voi, niciodată nu am fost altceva, nici altcineva.

Dacă eu sunt Tu și Tu ești noi, de ce sunt atât de trist și de ce nu mai pot să privesc pe fereastră fără să plâng, de zici s-a rupt ceva în mine?

Asta fiindcă te-ai obișnuit ca Cineva din afara ta să te supravegheze și să îți ofere ajutor. Atunci când nu mai poți, Dumnezeu e acolo și te ridică, iar când „te-ai descurcat" meriți să fii felicitat! Acesta este modul în care vă comportați. În realitate, însă, tu ești propriul tău observator. Tu îți poți privi trupul, iar din trup te poți privi pe tine. Ca să înțelegi mai bine Mă voi folosi de un exemplu pe care i l-am oferit unei scumpe doamne psiholog și nu doar psiholog, pe nume Diana Ciubotaru, care este autoarea unui program foarte avansat de pregătire.

Astfel, imaginează-ți că toată viață ta, experiențele, emoțiile, trăirile și adevărurile tale, sunt cuprinse într-o bibliotecă cu sute de cărți, iar tu stai în fața ei și o privești. Dacă cineva ori chiar tu însuți, ar da foc acelei biblioteci, iar toate cărțile tale, care reprezintă viața ta, scrisă de tine, vor arde până la ultima, vei arde și tu odată cu ele? Nu! Tu te afli la zece metri distanță de ele.
Ce te face să crezi că tu ești biblioteca ta sau că vei înceta să mai exiști odată cu distrugerea acesteia? Tu nu ești experiența ta sub formă materială, ci ești creatorul experienței tale în formă materială. Tu ești observatorul tău și Dumnezeul tău, în veci și *Acesta este Dumnezeu! Niciodată nu am fost altcineva, nici altceva.*

Dar cum voi putea să vorbesc cu Tine în continuare? Cum voi afla răspunsurile, cum voi mai putea să termin cartea și de unde voi ști ce va trebui să conțină? Sunt abia la pagina 38!

Acest volum, asemeni primelor două deasemenea, va conține tot ceea ce îți voi vorbi. Doar a fost numit „Vorbind cu Dumnezeu".

Vezi tu, legătura dintre noi nu poate fi ruptă, flacăra nu poate să fie stinsă niciodată, iar gândurile Mele pure nu pot fi distorsionate datorită distanței. Ele ajung la tine din cel mai îndepărtat colț al acestui univers. Plecarea Mea, finalul intervenției Mele în lume nu înseamnă că Eu plec de la tine. Noi toți suntem Unul! Tu luminezi Lumina Mea, iar Eu trăiesc experiențele tale. Eu plec și în același timp sunt lângă tine, în inima ta. Cea din urmă expunere reprezintă Dicotomia Divină, care înseamnă existența a două sau mai multe Adevăruri ce se petrec simultan.

Dar dacă nu ai de gând să pleci de la noi, ce a fost întreaga discuție care a ocupat aproape trei pagini, o propagandă?

Nu. Ci modul în care ai interpretat adevărul tău, încercând să înlocuiești Adevărul Meu. La început ai spus că ai simțit o teamă

profundă de a nu fi părăsiți. Prin frică ați creat toate conceptele care separă omul de Dumnezeu. Asta ați făcut cu toții încă de la primul om care a trăit pe planetă. Prin frică ați creat separarea de Mine apoi separarea între voi, între rase, etnii, culturi, grupuri și tot așa, până la individualizare. Însă nu există separare de Mine, doar o minte nebună poate susține ideea că nu există Dumnezeu ori dacă există, El există altundeva, separat de voi.

Ai spus că nu există ajutor în afara mea, doar în interiorul meu. Eu sunt ajutorul meu! Astfel că, orice intervenție necontrolată care se îndreaptă către mine, este de fapt propria mea alegere, uitată ori aleasă în mod inconștient.

În asta constă miracolul. Toate alegerile voastre pot fi alegeri controlate și alese în mod conștient. Tu crezi că tot ceea ce ai trăit înainte de trezire a fost alegerea altei persoane? Oare cine a ales în locul tău? Dacă realitatea ar funcționa astfel, nu ar mai exista libertatea pe care Cel care este veșnic viu o susține.

Deci, eu am ales să îmi moară tatăl pe când aveam numai nouăsprezece ani? Spui că eu am dorit moartea tatălui meu?

Într-o oarecare măsură da. Și totuși, tu nu poți să alegi pentru altcineva, ci poți să alegi doar experiența pe care sufletul tău dorește ca tu (parte individuală) să o trăiești în continuare.

Acum nu pot să cred că ai spus asta.

Tu nu poți să înțelegi ce am spus! Sufletul tău a dorit ca tu să te dezvolți liber. Tu ai vrut să guști din tot ceea ce era nou pentru tine, cu toate că mintea ta nu era conștientă de ceea ce sufletul tău (subconștientul) dorea să trăiască ca fiind cea mai potrivită experiență. În același timp sufletul tatălui tău pământesc știa că nu mai poate evolua în acel trup. El a trăit experiența a tot ceea ce a ales să trăiască aici, a consumat evenimentele, apoi a ales să meargă mai departe. Acum poți vedea perfecțiunea? În același timp ambii ați fost împinși, în mod necontrolat, să alegeți cele mai potrivite evenimente, apoi ați creat o realitate fizică conform alegerilor.

Adevărul real este că el nu a murit, ci așa cum am mai spus, a ales să meargă mai departe. Iar tu, inconștient, ai fost de acord cu alegerea lui și l-ai încurajat în mod indirect să o facă.

De ce ne simțim atât de atașați de trupul fizic? Pentru ce atunci când ne amintim de o persoană, ne închipuim imaginea trupului ei și expresiile feței, cuvintele sau obiceiurile aceleia?

Cu adevărat trupul este energie materializată. Trupul este cel mai potrivit mod prin care pe pământ puteți recunoaște o energie individuală față de o alta. În „viața de după moarte", însă, aceste energii se unesc și devin Aceeași, până atunci când, libere, aleg să trăiască o nouă experiență individuală și primesc un trup prin care se pot recunoaște una pe cealaltă în lumi.

Înțeleg perfect ce spui. În urmă cu câțiva ani l-am visat pe tatăl meu pământesc, cu care ședeam pe un bloc înalt. În vis m-a privit cu seriozitate și m-a îndemnat să mă uit în depărtare, zicând: „Albert, privește ce urmează să se întample aici. Uite câți oameni vor pleca în noaptea asta de pe pământ".

Și am privit înspre direcția către care m-a îndemnat el să privesc. Acolo am văzut un cutremur mare, urmat de explozii repetate și multe țipete. Apoi, dis de dimineață, trezindu-mă și aprinzând televizorul, am văzut că avusese loc un cutremur în Japonia. Această revelație nu a fost trimisă din afara mea? Nu provine din energia lui?

Și doresc să specific faptul că l-am văzut exact în forma pe care eu o cunoșteam cel mai bine, purta aceeași cămașă, iar la mână avea ceasul pe care nu îl pot uita niciodată.

Asta ar fi bine să te convingă și mai tare de spusele Mele. El „ți-a apărut" în vis în felul în care tu l-ai putut recunoaște cel mai ușor. Chiar și vocea era aceeași și felul în care te striga de obicei. Asta nu înseamnă că a fost o intervenție din afara ta, ci toate împrejurările visului confirmă faptul că acesta a fost un rezultat al gândurilor tale. Alberto, visele pe care le ai ți le provoci singur ca să le ai. În cazul celui mai recent vis, ai ales să știi că urmează să se întâmple un dezastru, înainte ca acel dezastru să se întâmple.

Cum am putut să știu dinainte cu opt ore că se va întâmpla un dezastru, dacă spui că informația nu a fost trimisă din afara mea, ci mi-am trimis-o eu, mie însumi, dacă informația nu a existat niciodată în interiorul meu înainte?

Am putea să spunem că ți-ai imaginat că informația există în interiorul tău. Vezi tu, voi nu cunoașteți viitorul pentru că alegeți să știți că nu îl cunoașteți. Faptul că alegeți să știți că nu știți, se datorează celei mai mari iluzii inventate vreodată de voi și anume timpul. Voi ați despărțit unimea în cadre diferite cu scopul de a vă cunoaște și a vă judeca mai ușor propriile acțiuni. Judeci trecutul, trăiești prezentul și îți creezi viitorul. În realitate, însă, toate s-au petrecut deja și se petrec chiar acum, în prezentul de acum.

În cazul visului pe care l-ai văzut, putem spune că ți-ai amintit ce se va întâmpla peste aproximativ opt ore.

Pare atât de greu de înțeles.

Alberto, timpul nu există, dar în același „timp" voi îl faceți să existe. La fel cum nu exiști nici tu, nici tatăl tău, nici familia ta și nici ceilalți oameni sau oricine altcineva. Există doar noi, Unul, care suntem totul. Viața pe pământ reprezintă un singur organism și la fel se întâmplă cu întreg universul, cu celelalte universuri, până la multivers, care conține un infinit de alte multiversuri, asemeni celui pe care îl cunoașteți voi în mică măsură.

La fel se întâmplă și cu o bucată de metal solid, care la prima vedere pare a fi materie densă. Însă mărită de câteva milioane de ori, aceasta se arată a fi un organism viu în care conviețuiesc și „aleargă" de la unul la altul, cu o viteză amețitoare, miliarde de atomi. Spațiul prin care aceștia „aleargă" este un gol imens, asemeni spațiului dintre galaxii. Apoi, înăuntrul fiecărui atom există protoni și neutroni care formează nucleul acestuia. Din nou, între ei există distanțe imposibil de măsurat. Prin urmare, toată această harababură interioară invizibilă, formează bucata de metal solid despre care cu toții credeți că e moartă. În realitate, însă, aceasta nu este materie solidă, nu e moartă, ci conține un întreg univers

viu în interiorul ei.

Cât despre faptul că ți s-a arătat în vis un posibil eveniment viitor, este alegerea ta de a îți aminti o întâmplare, indiferent de forma sub care ți-a fost revelată de propria minte. Mintea ta a folosit cea mai potrivită cale prin care tu ai fi putut înțelege ceea ce ai dorit să îți transmiți. Așa te-am creat. Eu sunt Domnul!

Dar cum a putut primi mintea mea de la mine în mod necontrolat această informație? Este normal să se întâmple așa ceva? Doar ai construit reguli fizice foarte bine stabilite, nu?

Acest aspect, deasemenea, este parte din regulile Mele bine controlate. Mulți v-au numit anomalii din pricina Mea.

Aș putea spune despre mine că dețin puteri extrasenzoriale, dat fiind faptul că am aceste viziuni?

Cu toții aveți puteri extrasezoriale, însă nu toți le folosiți. Tu ai ales să îți trimiți informații din cadrele pe care voi le-ați numit viitor. Nu ești singurul capabil să o facă.

Dar eu nu îmi amintesc să îmi fi trimis vreo informație, ci știu doar că am primit.

Chiar acum, scriind aceste rânduri, tu îți trimiți informații în trecut, iar asta nu te determină doar să îți înțelegi trecutul, ci și să îl modifici după placul tău.

Îmi amintesc! E formidabil și extraordinar ce îmi spui! Acum înțeleg modul în care îmi trimit informațiile din viitor, dar și felul în care le primesc. Îmi amintesc de ca și cum s-ar fi întâmplat ieri că, pe când aveam doar trei ani, m-am trezit brusc într-o dimineață, m-am ridicat din pat ca să îmi privesc familia, m-am privit pe mine în oglindă cu foarte mare curiozitate, vreme de mai mult de un minut, apoi mi-am zis în gândul meu: „Acum sunt eu, iar eu sunt corpul ăsta. Mi s-au dat acești părinții și un frate cu doi ani mai mare. De această dată sunt un băiețel. Sper să fiu de folos și să nu rănesc pe nimeni". Acestea fiind rostite, am adormit, iar când m-am trezit nu am mai putut să îmi amintesc nimic. Totul până astăzi.

Cum a fost posibil să gândesc așa ceva la vârsta de trei ani, când abia dacă puteam vorbi?

Îți amintești când ai scris sfârșitul primului volum, mai exact rubrica „*cuvânt de încheiere*", iar în vreme ce scriai erai cufundat parcă într-o transă inundată de lacrimi nestăpânite, fără să cunoști exact motivul pentru care trăiești acea tristețe?

Îmi amintesc.

Asta înseamnă că *tu* din prezentul de atunci, ai trimis *tu*-ului din prezentul care s-a întâmplat deja, informații despre tine. Te-ai ajutat să îți reamintești, apoi ți-ai amintit că ai primit informația pe când erai doar un copil, la fel cum primești acum informațiile acestea de la *tu*-ul din viitor, acolo unde ești mult mai avansat în cunoștință și în înțelepciune, și ai ales să lucrezi pe toate cele trei planuri de execuție, trecut, prezent și viitor, acolo unde ești profesor psiholog, filosof, psihanalist, îndrumător, vizionar, mesager și Maestru de spiritualitate.

Câteodată stau și privesc într-un punct vreme de mai bine de câteva minute, sunt aparent pierdut, îmi imaginez diferite lucruri, apoi ies din „transă“ și mă întreb de ce îmi imaginez idei pe care nu le cunosc și de care nu am auzit în viața mea. Este ca și cum cineva îmi introduce informații în minte, evenimente care nu există încă în lumea noastră, dar urmează să se întâmple pe pământ.

De fiecare dată când „ți se întâmplă“ acest lucru îți modifici prezentul. Astfel că, din cadrele viitoare intervi asupra celor din prezent, cele care pentru tine s-au întâmplat deja, scopul fiind a te crea ca Ceea Ce ești tu cu adevărat și Ceea Ce ai fost mereu, un Maestru al dezvoltării Uniunii spirituale globale, creator al perspectivei universale, autor al scrierilor *Vorbind cu Dumnezeu* și al adevărului despre univers, ca fiind un singur Organism, existând înăuntrul mai multor Organisme, ș.a.m.d.

Credeam că Einstein și cu Shakespeare au fost deștepți.

Așa ai crezut? Stai să te vezi pe tine!

Ha ha, asta a sunat ironic.

A sunat exact așa cum ai primit-o, o glumă, o minciună sau un Adevăr imuabil. Încă nu te-ai convins Cine ești?

Ba da, cred că știu Cine sunt.

Atunci strigă în gura mare. Te provoc!

Nu știu cât de confortabil m-aș simți să o fac.

Inconfortul tău confirmă neputința de a cunoaște că ești Ceea Ce susții că ești.

Aha, mă forțezi. Ești pregătit?

Nu aș putea să nu fiu nici dacă M-aș strădui.

Sunt geniaaal! Sunt un geniu pe pământ!

Cu adevărat că ești!

Mulțumesc.

Am promis în volumul anterior că voi vorbi despre importanța reacției și despre cât de important este să gândiți o acțiune. Dar nu înainte de a vă reaminti, deasemenea, un lucru foarte important:

Cu siguranță că nu te afli acolo ca să îi înveți ceva pe ceilalți, ori ca ei să creadă că învățând de la tine își vor îmbunătăți modul de a trăi. Ci, învățând împreună cu tine își vor îmbunătăți modul în care vor percepe evenimentele trăite.

Niciunul dintre voi nu este mai deștept decât altul, nici altul nu este mai strălucitor decât celălalt. Nicidecum, nu există oameni care au fost aleși. Există doar oameni care aleg! Acest lucru este bine de reținut.

Ar fi bine să cunoașteți faptul că orice alegere a voastră provoacă bucurie sau suferință în interiorul vostru și în afara voastră, indiferent de alegerea pe care o luați. Nicio alegere nu poate provoca bucurie sau bucurie ori suferință sau suferință în relativitate. Lucrurile nu funcționează în felul acesta. Deoarece, binele făcut ție poate fi ceva rău pentru altul. Iar răul făcut ție poate bucura pe cineva. Veți înțelege până la sfârșitul acestei discuții importanța viziunii mai înalte despre care vorbesc.

Lucrurile sunt foarte simple:

Atunci când eşti orb din punct de vedere spiritual, mai exact, atunci când nu vezi că nu vezi (*când eşti orb şi tu nu ştii că eşti*), *toate alegerile tale provoacă suferinţă celor din jurul tău. Da? Deci, atunci când nu vezi că nu vezi, provoci suferinţă atât ţie cât şi co-participanţilor la viaţă. Iar atunci când vezi că nu vezi, când devii conştient de „somnul" tău, refuză să acţionezi! Aşteaptă!*

Aşteaptă să înţelegi evenimentele pe care urmează să le trăieşti ca experienţă, cele pe care le-ai trăit deja sau pe care urmează să le trăieşti. Atunci, tu devii propriul tău observator, înţelegerea evenimentelor trăite se produce instantaneu şi suferinţa dispare. Atunci când vezi că tu nu vezi, devii observatorul vieţii tale, cel care priveşte evenimentele din afara ta.

Ne-am putea imagina un şofer ce încearcă să se asigure din toate părţile pentru a traversa o intersecţie aglomerată. Viziunea îi este limitată de maşinile de mare tonaj, parcate pe ambele părţi ale carosabilului. Astfel că, şoferul, lipsit de garanţia că va reuşi, decide că este timpul să se aventureze, traversând, indiferent de consecinţele cu care vine însoţită decizia sa.

În schimb, cel care creşte pe plan spiritual, unul care îşi înalţă conştienţa, poate fi asemuit cu un şofer coordonat de prietenul său care locuieşte la etajul zece, într-un imobil din apropierea intersecţiei pe care şoferul intenţionează să o traverseze. Bineînţeles, viziunea prietenului coordonator este cu mult superioară faţă de cea a şoferului fără vizibilitate. Iar şansele ca acela să traverseze intersecţia în siguranţă cresc brusc de la 1 la 100%. Iar avantajul constă în faptul că nici şoferul nu a fost rănit, nici nu a rănit pe altul. Sigur, e foarte important faptul că nu vei răni pe altcineva, dar la fel de important e şi că nu te vei răni pe tine. Fiindcă dacă tu eşti rănit, nu poţi decât să răneşti, iar dacă ai fost vindecat vei căuta să vindeci. Aici, din nou, puteţi lua ca exemplu o despărţire neaşteptată, luată sub influenţa mâniei dintre soţi.

Minunate explicaţii!

Vorbeşte-mi mai mult despre spaţiul cosmic! Am văzut bucăţi de gheaţă, diamante de zăpadă şi nisipuri curgând şiroaie.

Ce simbolizează aceste detalii?

Râurile cu nisipuri înspumate reprezintă sufletele celor care îşi străbat călătoria prin universul fizic. Spuma pe care ai văzut-o ridicându-se la cer, reprezintă iubirea ce au devenit. Mi-a plăcut cum ai descris-o, ca fiind o *SPUMĂ DE IUBIRE!*

Fiecare fulg şi floare de zăpadă reprezintă realitatea construită de fiecare suflet care creează individual, bogăţia universului, cristale şi diamante de Lumină, pe care le-aţi trimis către Mine în vieţile voastre trăite pe pământ. Fiecare diamant reprezintă propria creaţie a voastră şi universul pe care îl veţi conduce.

Universul este plin de informaţii şi bogăţie, mulţumită experienţelor voastre, trăite de voi înşivă. De aceea v-am spus că voi sunteţi totul, voi sunteţi universul, voi sunteţi Dumnezeu!

Fiecare suflet care îşi încheie călătoria (îşi creează universul

propriu) devine cârma propriei sale creaţii. El devine Dumnezeu, Administratorul propriului univers, creat de el însuşi. Acesta îşi poate materializa gândurile, sentimentele şi dorinţele pe care le-a avut vreodată sau visele la care a visat. Poate crea viaţă, el fiind esenţa vieţii înseşi. Poate fi prezent peste tot, luând multiple forme şi neforme, materiale, spirituale şi/sau multiple. Poate fi două persoane în acelaşi timp, care comunică şi se ajută reciproc.
El poate opta pentru alegeri şi toate alegerile sale sunt controlate de el. Toate se petrec instantaneu (fără întârziere), adică fără a mai fi nevoit să şi le dorească un timp.

De exemplu dacă sufletul respectiv doreşte să mănânce o prăjitură pe care nu o are sau care nu există fizic, doar faptul că s-a gândit la posibilitatea existenţei acelei prăjituri o materializează instantaneu. El trebuie doar să o mănânce. Iar dacă se gândeşte că ar vrea să fie împreună cu cei pe care îi iubeşte, pur şi simplu este împreună cu ei.

Repet, dacă un suflet care a trecut în „partea cealaltă“ doreşte să fie împreună cu cei pe care îi iubeşte, care încă trăiesc în trup, doar îşi imaginează asta, apoi pur şi simplu ESTE împreună cu ei, sub diferite forme, circumstanţe şi timpuri. Mulţi sunteţi deja capabili de lucruri asemănătoare chiar câtă vreme trăiţi în trup.
În univers nu există reguli! Aceasta este puterea sentimentului pe care pe pământ l-aţi numit iubire.

Atunci, din moment ce cunoaştem funcţionalitatea ciclului cosmologic al vieţii, în mod detaliat, care e motivul pentru care pe pământ suntem atât de limitaţi?

Omul nu a fost limitat în niciun fel. Pe pământ doar credeţi că sunteţi limitaţi. Dar aceasta e doar o disfuncţie a filtrului vostru (organul executor), despre care credeţi că a fost limitat şi pe care aţi dobândit-o în timp.

Creierul!

Exact! Doar că organul vostru executor nu este deloc limitat, ci nu îi cunoaşteţi în totalitate capacitatea de execuţie.

Aşa cum scriai în volumul al doilea al acestei serii, creierul nu este gânditorul, creierul execută dorinţele sufletului (a energiei voastre), care sunteţi voi... Organul cerebral nu produce energie electrochimică, ci preia energia, o procesează şi o transmite sub formă de impulsuri electrice trupului şi în afara lui. Totuşi, viaţa nu se află în organul cerebral, ci, în întreg corpul omenesc! De aceea îi declari femeii pe care o iubeşti, spunându-i că o iubeşti cu toată fiinţa ta şi cu tot sufletul tău, cu fiecare atom viu care te formează şi care circulă prin tine.

Neputinţa vine din necunoaşterea filtrului vostru de execuţie. Creierul nu a fost conceput cu scopul de a fi limitat, însă voi nu aţi ajuns să folosiţi nici un sfert din capacitatea lui. Prin urmare, el nu se poate dezvolta câtă vreme nimic nu îl va îndemna să se dezvolte. El asemeni unui câine de casă, are nevoie de un stăpân care să-l îndrume. Iar stăpânul şi coordonatorul creierului sunteţi voi, sufletele voastre. Cu toate astea, atâta vreme cât veţi fi morţi

pe dinăuntru, executoarele voastre vor stagna din evoluţie.

De ce? Pentru că, aşa cum aţi auzit deja de la cei ce practică spiritualitatea, majoritatea oamenilor nu ştiu să îşi asculte măcar propriul suflet. Atunci când veţi reuşi să îndepărtaţi toate gândurile incompatibile vouă, a Ceea Ce sunteţi voi cu adevărat, veţi fi egali Mie, indiferent că vă aflaţi în trup ori dacă sunteţi spirit.

Dacă ar reuşi cineva să îşi folosească creierul la capacitate maximă, ar deveni egal cu Tine în înţelepciune şi în putere?

Asta doar dacă creierul omului ar deţine o capacitate maximă, ţi-am spus. Executorul nu a fost niciodată limitat, iar atunci când va fi folosit la capacitate „maximă" nu vor mai exista interferenţe între Mine şi sufletul respectivului, ci ar prelua puterea Mea ca un copil care culege mere din copac.

Acesta este motivul pentru care credeţi că aţi fost limitaţi. Ei bine, voi veniţi din eternitate şi de pretutindeni, înghesuindu-vă în trupuri pe care nu le cunoaşteţi şi nu ştiţi încă să le folosiţi.

Încă te mai întrebi de ce atunci când se naşte un copil, primul lucru pe care îl face e să plângă? Sufletul se simte inconfortabil cum iese din pântece şi tot ce face este să-i atenţioneze pe cei din jur că se simte ameninţat şi expus pericolului.

În concluzie, dacă unii dintre cei mai mari savanţi ai voştri, susţin că organul cerebral este gânditorul ori energia vieţii înseşi, un bebeluş al cărui creier nu este încă dezvoltat, al cărui neuroni încă nu s-au format, cum se poate afla în viaţă, cum poate exista, simţi şi transmite mesaje de atenţionare cu privire la starea sa? Mai mult, el are deja dorinţe şi sentimente, dar nu le poate încă exprima. El reprezintă cea mai pură înfăţişare a sufletului şi cea mai clară imagine a Ceea Ce este sfânt în lumea voastră.

Mai am o întrebare referitoare la viziunea călătoriei între lumi. Ce simbolizează capetele alungite la spate, de lungimea unui metru, după cum le-am văzut, a fiinţelor spirituale care mi s-au arătat în vis?

Capul alungit la spate simbolizează gradul avansat de conştienţă deţinut de aparatele lor de execuţie.

Înţeleg... Ajută-mă să îmi construiesc o idee despre acest grad de conştienţă avansată. Dacă una dintre acele fiinţe s-ar întrupa pe pământ, ar fi un geniu, un Maestru sau un guru?

Ar putea fi tot ceea ce există pe planeta voastră şi ar fi foarte conştientă de ce ar putea să fie.

Mă faci să îmi fie teamă! Cam asta îi preocupă pe unii în ultima vreme. Evenimentul a fost numit deja „Noua Ordine Mondială", perioada în care vom fi controlaţi cu toţii.

Acest lucru se întâmplă deja, nu e o chestiune de viitor. Nu ar trebui să îţi fie teamă totuşi. Orice forţă care creşte în interiorul lumii relativităţii, se dezvoltă pe ambele planuri. Oricum, multe astfel de fiinţe aleg să se întoarcă la voi cu scopul de a vă ajuta să treceţi mai departe. Ai auzit de reîntrupare?

Am auzit de reîncarnare.

Crezi că Maeştrii din trecut au trăit o singură dată pe pământ?

Ai auzit de Isus?

Normal că am auzit. Isus a înviat şi S-a ridicat la cer.

Totuşi a promis că va fi cu voi întotdeauna, va umbla printre oameni şi va rămâne cu voi în veac.

În primul volum ai spus că Isus a trăit o singură viaţă pe pământ, alţii irosim zeci de vieţi fiecare.

O singură viaţă I-a fost de ajuns pentru desăvârşire. Multe alte vieţi le-a folosit pur şi simplu pentru a fi lângă voi. El prin liberă alegere este astăzi lângă voi, în voi, în diferite forme şi colţuri pe această planetă. Isus poate fi lângă unul care se stinge de inaniţie sau singurătate. Poate fi alături de cei batjocoriţi în închisori şi, poate fi alături de cei care vestesc trezirea Conştienţei planetare! El poate fi alături de tine şi poate fi un scriitor, unul din înţelepţii sau inventatorii voştri. În acelaşi timp, poate pregăti locul unde sunteţi aşteptaţi.

Ştii că acum urmează să Îţi adresez o întrebare pe care am pus-o de încă o sută de ori pe durata acestui dialog, nu?

Am pregătit deja răspunsul.

Cum pot să mă conving că ceea ce scriu este cu adevărat adevărat sau real?

Hai să îţi spun un secret, imaginează-ţi că ştii!

Cum pot să ştiu ceva ce nu ştiu că ştiu? Dacă răspunsurile acestea sunt nimic altceva decât invenţia mea?

Atunci când ai nevoie de răspuns la o întrebare imaginează-ţi că ştii răspunsul. În felul acesta Adevărul nu va întârzia să se lase descoperit. Nu are nici cea mai mică importanţă faptul că inventezi un răspuns, atâta vreme cât nu există o viziune mai înaltă pe pământ decât cea pe care ai inventat-o. Şi cea mai înaltă viziune va fi înlocuită la rândul ei de una mai avansată şi tot aşa. Aceasta, dragul Meu, se numeşte evoluţie. Bună dimineaţa!

Stai! Vrei să spui că teoriile mele reprezintă cea mai înaltă perspectivă care există la ora actuală pe planetă?

Este cea mai înaltă din câte au existat până acum. Însă tu nu eşti singurul ei autor, ci aceste teorii reprezintă suma experienţelor colective, dobândite pe parcursul a mii de ani. Voi aţi construit perspectiva noii viziuni a omului, bazată pe cunoştinţe globale şi experienţe comune.

Este prima dată în doi ani când m-ai numit Maestru.

Este prima dată când te-ai convins că eşti.

Mulţumesc. Îmi permit totuşi să Te rog să nu mă numeşti astfel. Aici Tu reprezinţi Singurul Maestru! Cum şi-ar putea imagina cineva vreodată că Dumnezeu l-ar numi Maestru pe un simplu muritor?

În regulă, dorinţa ţi-e îndeplinită!

Te amuzi enorm pe seama nesiguranţei mele, observ.

Ce să fac şi Eu, încerc să scap de plictiseală.

În fiecare dimineaţă după ce Mă trezesc, pocnesc de două ori din degete, rezolvând astfel toate problemele. Apoi Mă aşez înapoi. În general, atunci când nu sunt contactat de nimeni, mai vorbesc

cu tine şi încerc să îţi răspund la sutele de întrebări enervante. Totuşi, de când am ales să plec, conexiunea noastră parcă se slăbeşte, devenind cu fiecare zi ce trece mai distorsionată.

POFTIM ???

Ha ha ha! Linişteşte-te, doar glumeam cu tine.

Doamneee! Hai că ai fost tare. Dumnezeu se ţine de şotii! Bancuri cunoşti?

Sigur! Cine crezi că e autorul celor mai bune dintre ele?

Nu creeed!

De ce? Tu crezi că cei care scriu bancuri pe planeta voastră au coborât din Cosmos, apoi pleacă înapoi ca să inventeze altele? Dar stai! Cei care coboară din Cosmos vin tot din universul Meu. În cazul ăsta, tot Ceea Ce este sunt Eu şi totul este de la Mine! Asta doar în cazul în care Eu nu sunt şi/sau nimic nu vine de la Mine. Dar aşa ceva nu este posibil!

Încetează să mă mai ameţeşti atât. De ce insişti să foloseşti expresia „*cei care coboară din Cosmos*“?

În sfârşit! Ţi-a luat câteva săptămâni ca să Mă întrebi asta. E necesar să umblaţi puţin la înţelegerea acestui concept, care a fost numit fiinţe extraterestre.

Ce vrei să spui?

Vreau să spun că de fiecare dată când cineva vorbeşte despre cei care au coborât din Cosmos ori atunci când foloseşte cuvântul „extratereştrii“, vă imaginaţi nişte fiinţe hidoase sau haioase, care sunt gata să vă distrugă sau să vă ajute.

La fel se întâmplă şi când auzim cuvântul „Dumnezeu “. Imediat în mintea celor de aici apare o biserică, o cruce mare şi o lumânare, plus multe reguli, foarte, foarte multe reguli şi pedepse ori condiţionări.

Ai răbdare, ajungem şi acolo.

Bine.

În primul rând e necesar să clarificăm faptul că toţi veniţi din Cosmos. Aşadar, când cineva te va mai întreba „ce se întâmplă cu tine astăzi, parcă eşti picat din Cosmos?“, să îi răspunzi afirmativ, deoarece tu chiar de acolo vii!

Cu toţii sunteţi fiinţe spirituale ce au venit aici prin întrupare, pentru a trăi experienţe materiale. Asta confirmă faptul că cu toţii sunteţi conştienţe extra terestre. Oricât de ciudat ţi s-ar părea că sună, toţi aţi venit din Cosmos, dintr-o dimensiune spirituală mai înaltă. Trupurile voastre, în schimb, au fost create aici, aici s-au format şi pe pământ vor rămâne.

Preoţii îi învaţă pe oamenii să se ferească de astfel de idei. Aceştia afirmă că în vremea în care „anti-Hristul“ va conduce lumea oamenii vor aştepta salvarea din Cosmos, de la aşa zişii extratereştri, care sunt de fapt diavoli deghizaţi.

Ce grijulii mai sunt preoţii voştri. Cei ce coboară din Cosmos sunt diavoli care vor să vă salveze de pe pământ? Şi să vă ducă, unde? Hm, o fi bună această idee? Vom fi crezuţi rostind o astfel de afirmaţie? În niciun caz!

Sigur că preoţii se opun ascensiunii sufletelor şi vor să vă ţină prizonieri cât mai mult timp acolo. Acesta este scopul lor. Sigur că atunci când nu vor mai exista creştini ortodoşci, catolici şi de celelalte tipuri, nu vor mai exista nici instituţiile lor bisericeşti. Sigur că religiă a căzut şi vor cădea toate capetele ei cu toţi cei care i-au slujit şi fii sigur că salvarea voastră vine din cer, nu de pe pământ! Salvarea sufletelor nu poate să vină din pământ (din sânul religiei) niciodată. Şi nimeni nu a fost înălţat de acolo prin intermediul religiei în toată istoria vieţii pe pământ. Nici nu va fi înălţat sau mântuit vreodată prin aşa ceva.

Preoţii se hrănesc cu frica şi neştiinţa unora din voi, spunând că „dumnezeul“ lor îi va salva din iad, de diavol sau de mâna lor, care este lumea pe care au construit-o şi care urmează să fie ruinată de ea însăşi. Sigur, religia, prin condiţionările şi minciunile folosite, a creat o lume pe care nu o mai poate controla. Ceea ce este acolo este rezultatul acţiunilor ei, iar Ceea Ce vine din cer e slava Fiului. Sigur că Isus Hristos se va coborî din cer nu va ieşi din pământ. Sigur că dacă vor coborî pe pământ profeţii pe care religia îi aşteaptă (ceea ce nu se va întâmpla şi nu va fi nevoie) ei nu vor putea să iasă din pământ, din moment ce au fost ridicaţi la cer. Cunoscând acestea, te întreb, cât de absurde sunt ideile lor şi totuşi, mulţi plecaţi urechile la acestea?

Tot răul care există se află pe acel pământ. În Casa Mea răul nu există şi nu poate intra. De ce crezi că preoţii nu pot veni aici?

Exact! Preoţii spun că va veni Enoh şi Ilie ca să îi salveze.

Şi dacă aceştia ar veni, ar veni din pământ ori tot din Cosmos (din cer), de unde afirmă că se coboară diavolii?

Asta cred şi eu. Ei spun că salvarea nu vine din cer, ci din pământ, însă pe ei îi va salva Enoh şi Ilie. Dar aceştia dacă ar veni, vor veni tot din Cosmos.

Din pământ nu este salvare. Nu aşteptaţi salvarea de la morţi şi moaşte, ci rugaţi-vă lui Dumnezeu ca să vă ridice sufletele de acolo. Nu vă rugaţi omului, cel ce rătăceşte de mii de ani acolo şi nu ştie că o face. În Casa Mea sunt multe locaşuri. Dar pământul nu este casa Mea şi nici cei care împărăţesc pe pământ nu sunt de la Mine. Cei despre care aţi auzit sub numele de Enoh şi Ilie şi-au încheiat misiunile acolo şi nu se vor mai întoarce pe pământ. Cu toate astea, fii de-ai lor au mai fost trimişi în trecut. Aceştia sunt îngeri şi au trăit în trupuri de carne pe pământ. Un bun exemplu este Ioan Botezătorul, care este Ilie, după cum v-am spus deja în vremea când umblam printre voi.[5]

Prin urmare, nici adevăraţii creştini, cei care încearcă a urma învăţăturile biblice, la propriu, nu au înţeles pildele ei, dar preoţii instituţiilor religioase, cei ce urmează şi promovează obiceiurile păgâne în locul învăţăturilor lui Isus Hristos, luând în considerare născocirile purtătorilor de sutană mai bătrâni?

---

5 Compară cu: Matei 11:14 (Noul Testament)

Şi, nu vă îngrijoraţi din pricina celor care vor coborî ca să vă salveze. Căci Eu voi lua la Mine pe toţi oamenii, pe unii mai devreme, pe alţii mai târziu, aşa cum îi este scris fiecăruia.

Revenind la conştienţele extra terestre, spune-mi! Există fiinţe înzestrate cu înţelepciune şi discernământ, care trăiesc în formă materială, în universul cunoscut de noi?

Fără nicio îndoială că există.

Ele ştiu de existenţa noastră?

Din nou, răspunsul este da.

Au încercat până astăzi să ne contacteze, aşa cum susţin acele documentare superbe?

Să vă contacteze nu. Însă v-au trimis sute de semne.

Semne care dovedesc existenţa lor?

Semne care vă arată unde ar fi bine să ajungeţi!

Înţeleg. Încălcarea liberului arbitru este strict interzisă în universul Tău.

Este una din regulile fundamentale.

Mai devreme Te întrebam care este motivul pentru care a luat naştere asocierea lui Dumnezeu cu o biserică, o cruce sau o lumânare, de exemplu?

Din setea unora de a dobândi putere de controlare.

Pe nedrept, bineînţeles.

Fără nicio autoritate!

Totuşi ei au născocit câteva argumente credibile prin care îşi justifică „autoritatea".

Cum ar fi?

Au păstrat legile lui Moise şi recunosc miracolele lui Isus.

Te întreb din nou, care este totuşi legătura cu Mine?

Au preluat autoritatea de la Tine, atunci când au hotărât să accepte cele zece porunci. Asta am vrut să spun.

Tu eşti foarte convins de ceea ce spui, nu?

Nu chiar, însă asta Te-ar întreba majoritatea oamenilor! Înţelegi importanţa rolului meu? Eu Îţi pun întrebări în numele mai multor oameni. Iar următoarea întrebare vine chiar acum: Susţii că nu ai fi autorul celor zece porunci?

În niciun caz.

Atunci cine este autorul? Nu eşti Tu Dumnezeul Vechiului şi al Noului Testament?

Eu sunt. Şi totuşi, nu Eu am scris cele zece porunci.

Dar cine?

Moise. Cel puţin aşa Îmi amintesc, tu nu?

Ba da, dar Tu i le-ai trimis şi ai îngăduit păstrarea lor.

Din nou, voi aţi făcut-o!

Dumnezeu e împotriva celor zece porunci?

Voi să Îmi spuneţi Mie dacă sunt.

Am procedat corect noi oare, păstrându-le pentru copiii noştri, generaţie după generaţie?

Până într-un punct da, au fost necesare.

Însă, acum Te declari împotriva lor, deoarece ne încalcă

liberul arbitru?

Eu nu sunt împotriva a nimic, ci te aştept să Îmi spui cum ar fi arătat lumea astăzi, dacă nu ar fi existat legile lui Moise.

Ai dreptate, ar fi fost o harababură planetară.

Spune-mi despre biserica veche, la un moment dat şi biserica a fost bună, aşa este?

O fi fost bună, dar acum e timpul să spulberaţi acest mit, cât şi poveştile despre dumnezeul gelos şi răzbunător.

Totul a plecat de la Biblie. Biblia susţine că Dumnezeu este Dragoste necondiţionată, însă dacă încalci poruncile Sale te va pedepsi! Aceasta este Marea Contradicţie, cea care mă determină să nu mai fiu nevoit să le enumăr şi pe celelalte. Mai cred deasemenea că nu orice cuvânt care a fost scris în Biblie a fost scris în forma lui pură, aşa cum a plecat de la Tine. La fel cum şi eu aş putea transcrie cu uşurinţă unele informaţii în mod eronat.

Mă bucur că ţi-ai pus problema astfel. Înainte de a dezvolta subiectul, Mă simt nevoit să fac două observaţii:

1). Atunci când Biblia vorbeşte despre Dumnezeu, cartea nu se referă la o Fiinţă superioară din exterior, ci descrie un proces şi o luptă interioară a omului împotriva forţelor lumii relativităţii. Motiv pentru care nu a fost înţeleasă în totalitate de niciun om, până acum. Ceea ce ar fi fost bine ca voi să înţelegeţi din ea, este faptul că alegerile voastre vin la pachet însoţite de consecinţe sau beneficii, că nu sunteţi singuri în acest abis al neştiinţei, iar ceea ce ţie nu îţi face plăcere să primeşti nu oferi nici aproapelui tău. V-am dat sute de exemple care sunt valabile şi în zilele actuale. Şi nu numai atât, Biblia v-a oferit speranţa către o lume pe care voi aţi uitat-o în totalitate, promiţând-o drept răsplată celor ce vor păstra măcar 1% din învăţăturile celor care au murit în Numele Meu, pentru Dragoste de oameni.

Biblia nu a fost înţeleasă poate pentru că eu nu am citit-o în totalitate încă.

Acum te umpli de importanţă?

Îmi cer scuze, ştiu că a sunat urât.

Poţi să glumeşti cât vrei, spunând că nu ai citit-o, însă, să ştii că pot glumi şi Eu.

Şi Tu poţi glumi, bineînţeles. Orice vei spune, cartea va fi citită de milioane de oameni, am promis că o voi face publică!

Te lauzi că nu ai citit Biblia, dar eşti sigur că nu tu ai scris-o?

Asta m-a făcut să tac.

Cam aşa sună umorul lui Dumnezeu.

Observ. Este tipul de umor care îţi taie respiraţia, care în acelaşi timp naşte în tine mii de întrebări.

Toate la timpul lor. Acum aveam nişte mituri de îndepărtat.

Aşa este.

2). Biblia, aşa cum este cunoscută astăzi, nu reprezintă nici 40% din ceea ce ar fi încercat să transmită varianta ei originală.

Spui că Biblia a fost modificată ori înlocuită?

Spun că au fost selectate şi îndepărtate unele capitole, apoi i

s-au atribuit sensuri eronate multora din explicaţii.

Cine a făcut asta, vechea biserică romană?

Cea căruia majoritatea locuitorilor de pământ încă se închină astăzi. „Ghinionul" a fost că scrierile Bibliei au fost atât de bine gândite, încât nici cei mai mari „înţelepţi", din generaţie în generaţie, nu au putut desluşi misterele ei ascunse, cu scopul de a le modifica. Aşa că au fost presaţi să publice Cartea care urma să le stingă armele şi să îi coboare din vârful muntelui pe care cu toţii credeau că vor locui o veşnicie.

Datorită acestei cărţi mulţi cunoaşteţi astăzi Adevărul. Totuşi Adevărul Bibliei nu susţine o singură variantă, ci chiar susţine o liberă alegere între unul sau mai multe adevăruri.

Existenţa a două Adevăruri reale, care se petrec simultan, nu este o contradicţie, ci este o alegere a uneia din variante, ori chiar alegerea a două variante de adevăr în acelaşi timp.

De pildă, dacă urci doi oameni pe o clădire înaltă şi îi sileşti ca să privească în jos, unul fiind pilot profesionist şi instructor de sky-dive, iar celălalt un simplu ţăran, născut şi crescut într-o casă de pământ, crezi că reacţiile lor vor fi asemănătoare? Bineînţeles că nu vor fi! Pilotul, plin de extaz ar afirma că nu este o înălţime prea mare şi că abia aşteaptă să sară cu paraşuta de pe clădire. Ţăranul, în schimb, va fi cuprins de panică, se va speria şi va urla, spunând că distanţa e cel puţin ameţitoare, până i s-ar face rău.

Aşadar, te întreb Eu, care dintre cei doi minte? Care este adevărul adevărat sau unde este contradicţia?

Nu găsesc nicio contradicţie, ci doar două adevăruri individuale cât se poate de reale.

Acum reuşeşti să înţelegi expresia Mea, spunând: *Iată că Mă îndrept către voi cu Dragoste şi cu Distrugere?*

Unii veţi fi cuprinşi de teamă, privindu-vă sfârşitul existenţei cu spaimă şi regret, spunând: „*Iată că Puterea lui Dumnezeu se descoperă din cer împotriva oricărei necinstiri a Lui şi împotriva oricărei nelegiuiri a oamenilor, ce înăbuşă Adevărul în nelegiuirea lor*".[6]

Iar acelaşi eveniment, în schimb, pentru ceilalţi va reprezenta izbăvirea, Noul început, ce se îndreaptă către voi cu Bucurie, cu Dragoste şi Adevăr. El va fi primit în totalitatea strălucirii Sale şi adevărat vă spun, acest eveniment a venit deja.

Înţeleg ce spui şi ceea ce îmi spui simt, ca şi cum ar fi voia şi dorinţa mea.

Mă bucur să o aud. Mai ai vreo întrebare în legătură cu acest subiect şi anume, confiscarea Adevărului de către biserică?

Deocamdată nu, în caz că îmi mai trece ceva prin minte, vom reveni asupra subiectului precedent.

În regulă, pentru că de această dată am Eu o întrebare pentru tine. Eşti pregătit?

---

6 Romani 1:18 (Noul Testament).

Să zicem că sunt pregătit. Care e întrebarea?

Care este cel mai mare regret din viaţa ta, ce crezi că ai făcut în zadar ori nu ai făcut îndeajuns încât să te mulţumească?

Asta e cea mai simplă întrebare pe care am putut să o aud vreodată, la care răspund numaidecât.

Eşti sigur că este simplă?

Da. Cu sinceritate Îţi spun că nu am niciun regret.

Absolut niciunul?

Absolut niciunul!

Nici măcar greşelile şi „păcatele“ pe care le-ai săvârşit înainte să Mă cunoşti?

Nu.

Nu regreţi că ai rătăcit atâţia ani ori că M-ai întâlnit la vârsta aceasta înaintată?

Nu, nu!

Nu regreţi că ai pierdut anii de studiu ori că nu ai reuşit să îţi fructifici priceperea în ceea ce priveşte arta plastică?

Dacă mi-aş fi încheiat studiile cu succes, respectând programa de învăţământ actuală iar, astfel, aş fi devenit inginer în construcţii, programator web, pictor sau grafician, nu aş fi cunoscut nici 5% faţă de cât cunosc acum. Plus că la bătrâneţe o să mă reapuc de pictat. Cine a spus că e timpul pierdut?

Măi să fie, sunt impresionat! Ai răspuns „corect“ provocărilor ce ţi le-am înaintat. De unde această încredere aşa dintr-o dată?

Siguranţa mea nu vine chiar din senin. Îmi pot argumenta răspunsurile cu uşurinţă.

Oferă un exemplu cititorilor!

Nu pot să deţin vreun regret, din moment ce viaţa pe care am trăit-o până acum a fost o viaţă perfectă, şi în sfârşit am înţeles perfecţiunea ei. Nu simt niciun fel de sentiment de vinovăţie privind ceea ce am făcut greşit înaintea Ta, deoarece sunt liber să cunosc Ceea Ce eşti, experimentând Ceea Ce nu eşti. Faptul că am întârziat să Te întâlnesc, pur şi simplu m-a adus în faţa Ta. Nimeni nu Îl poate întâlni pe Dumnezeu câtă vreme nu va pleca de la Dumnezeu. Iar faptul că am venit aici confirmă nevoia noastră de a Te cunoaşte din nou şi din nou. Cum Ţi se pare?

Ce pot să spun, Îmi place ce aud.

Vrei să Îţi mai fac o surpriză?

Mai ai şi altele?

Da! Am reuşit să devin vegetarian.

De când?

De ieri.

De ieri?

Ieri a fost prima mea zi în care am ales în mod conştient să am grijă ce consum.

Felicitări, este o adevărată realizare!

Încetează cu glumele pe seama mea, intenţia contează! Şi nu ştiu de ce, dar am impresia că voi reuşi.

Succes!

Mulţumesc.

Acum am o întrebare care va aprinde pasiunea multor inimi ce au încetat de mult să viseze la iubirea reală între un bărbat şi o femeie.

Te urmăream de ceva timp cu subiectul ăsta. Însă a fost cam dificil să te încadrezi într-o poziţie potrivită.

Mda, mulţumesc pentru susţinere.

Este o realitate.

Cum ai reuşit să faci unele femei să fie atât de frumoase?

Îţi plac?

Glumeşti? Le ador!

Mă bucur că îţi plac. Şi Mie Îmi plac, şi le iubesc.

Pe toate?

Bineînţeles că pe toate.

Şi eu le iubesc, sunt fermecătoare! Bine, dar nu mă refer că le iubesc în sens negativ, nu mă înţelege greşit.

Nu ştiam că poţi atribui un sens negativ iubirii.

M-am referit la faptul că nu le iubesc în sensul rău, adică să mă culc cu ele.

E ceva rău să faci dragoste cu o femeie frumoasă?

Nu, dar e ceva rău să îţi doreşti să faci dragoste cu toate!

În acelaşi timp?

Pe rând, of!

Asta îţi doreşti tu să faci dragoste cu toate femeile „pe rând“? Măi să fie, nu ştiu dacă ai putea să faci faţă.

Nu vreau să fac dragoste cu toate, încerc să spun că unele dintre ele sunt atât de frumoase încât cu greu mă pot abţine.

De ce vrei să te abţii, crezi că ele nu îşi doresc să facă dragoste cu tine?

Nu ştiu. Tot ce ştiu este că trebuie să am grijă să nu devin un obsedat sexual.

Ce înseamnă să fii obsedat sexual?

Unul care este dependent de sex, e numit obsedat sexual.

Spui că toţi oamenii de pe pământ sunt obsedaţi sexual?

Nu spun asta.

Cum nu? Ai spus că obsedat sexual se numeşte un om care e dependent de sex. Din câte ştiu, toţi simţiţi nevoia de a face sex, la fel cum tuturor vă este foame, somn sau sete. De ce nu aţi inventat expresia „obsedat de somn“?

Pentru că e ceva normal să dormi sau să mănânci.

Dar să îţi placă să faci sex e anormal, asta încerci să spui?

Nu aş numi dorinţa de a face sex ceva anormal, însă...

Însă?

Ai dreptate, habar nu am de ce am inventat conceptul de dependenţă sexuală. E una din cele mai mari aberaţii pe care am putut să le cunosc.

Este cât se poate de natural să îţi doreşti să faci dragoste, sex sau cum vrei tu să îl numeşti. Şi este absolut nenatural să încerci să te abţii sau să nu simţi această nevoie.

Spui că multe din femeile de care mă simt atras şi-ar dori cel puţin la fel de tare ca mine, să facă sex?

Asta nu pot să ţi-o spun. Nu ar strica însă să te duci la ele ca să le întrebi.

Aşa, pur şi simplu?

Ei, ştii tu ce trebuie să le spui.

Vaiii! Dumnezeu mă sfătuieşte să abordez femei cu scopul obţinerii de plăcere fizică. Cum ar fi să fie publicat fragmentul ăsta?

Eu nu te-am îndemnat să te foloseşti de femei cu scopul de a obţine plăcere fizică, ci, dacă Mă uit mai atent asupra paginii cu numărul 53, ai spus că le iubeşti, dar nu în sens negativ.

Ai văzut că există şi un sens negativ al iubirii?

Nu există un sens negativ al iubirii, există doar dorinţa ta de a îţi justifica intenţiile nesigure, în ceea ce priveşte ce doreşti cu adevărat de la o femeie.

În cazul unui acord comun, plus maximă sinceritate din partea amândorura, eşti liber să te bucuri explorându-ţi sexualitatea.

E greu să găseşti o femeie sinceră în perioada asta.

Crezi?

Sunt convins!

Poate pentru că nici tu nu ai fost sincer cu ele până acum.

Posibil. Pot să fiu sincer acum?

Dă-i bătaie!

Mi-aş dori să întâlnesc o femeie simplă, frumoasă, sinceră şi căreia să îi fiu fidel şi să îi ofer toată iubirea pe care fiinţa mea o poate produce. Nu am nevoie de mai multe, ci doar de una singură.

Dar până acum ai lăsat altă impresie.

Acordă-mi o şansă, tocmai ce încercam să fiu sincer.

În regulă. Să văd ce pot să fac.

Multor femei le e teamă înceapă o relaţie astăzi din cauza unor decepţii anterioare. Multe ajung la vârsta de treizeci şi cinci sau chiar patruzeci de ani, fiind încă singure. Pe vremea părinţilor noştri nu auzeai de aşa ceva. Doar văduvele alegeau să trăiască singure, o mică parte dintre ele.

Asta pentru că toate, absolut toate femeile cred că puterea stă în mâinile celui căruia îi pasă mai puţin. În realitate însă, puterea nu este fericire!

Puterea este o senzaţie care îţi induce o satisfacţie temporară. Acest sentiment se consumă într-un timp foarte scurt, apoi lasă în urmă pustietate interioară, goliciune şi o stare de dependenţă de putere. Cu bucurie vă spun că dependenţa nu este putere!

Dragii Mei, Mi-aş dori să fiţi mai uniţi. Încetaţi cu dezbinarea şi cu crearea de diferenţe între voi.

Şi eu simt la fel. Mi-aş dori ca între noi să existe mai multă înţelegere, admiraţie şi amabilitate sinceră. Mi-aş dori să fim mai calzi, să ne respectăm alegerile ori să ne iubim mai mult. Vreau să devenim o familie în acest univers, sper să audă toţi! În ceea ce mă priveşte, am devenit atât de sensibil încât iubesc

totul, mă îndrăgostesc în fiecare zi şi habar nu am ce ar trebui să fac cu sensibilitatea ce m-a copleşit. Care e cel mai potrivit mod prin care aş putea să o fructific?

Prin ascultarea cântecului universului.

Asta mă chinui să fac! Spune-mi: Cum ai putut gândi un plan atât de înţelept în privinţa funcţionării universului şi al desăvârşirii noastre, ce, folosind o expresie din popor ar suna cam aşa: „am învăţat să folosim răul într-un scop bun"?

Vorbeşte-mi despre lumea nouă, despre noua perspectivă şi înţelegere a spiritualităţii! Spune-mi despre Ceea Ce ai numit Olam Haba!

În primul rând încearcă să îţi imaginezi un Munte de nisip. Vom numi acest Munte Uniunea voastră sau Dumnezeu.

Bine.

Acum închipuie-ţi acel Munte ca fiind o adunătură de boabe de nisip, ce au fost împrăştiate în diferite forme şi direcţii, fiecare bob având formă individuală. Prin urmare, nicio boabă nu mai poate trăi experienţa formei Muntelui ca întreg, nici nu mai poate simţi puterea de conştientizare a Uniunii pe care au format-o înainte de divizare. Dar, la un moment dat, din motive necunoscute (finalul etapei de experimentare a individualizării), unele boabe încep să strălucească asemeni unor perle, descoperind existenţa unei conexiuni de atracţie între ele. Cele despre care îţi vorbesc, încep să îşi reamintească imaginea lor ca întreg (Muntele), lucru uitaţ în totalitate de majoritatea boabelor ce au fost împrăştiate.

În continuare, fiecare boabă ce străluceşte luptă să adune cât mai multe la un loc, cărora să le facă cunoscut magnificul sentiment al Uniunii. Ea a obţinut deja Lumina şi a trăit prin amintire experienţa Uniunii ca întreg. Astfel, una dăruieşte Lumină celeilalte şi tot aşa, până când Muntele revine la forma lui iniţială.

Acest proces devine posibil prin iertare şi descoperirea Dragostei necondiţionate şi practicarea ei.

Imaginează-ţi acum o altă întindere. De această dată una fără de sfârşit, plină cu creste muntoase ce se ridică până la cer, unde fiecare munte este asemănător celui pe care l-am descris mai sus, deci este format din miliarde de miliarde, de miliarde, de miliarde, de miliarde de boabe de nisip. Şi am putea enumera numărul de boabe până când am consuma toate hârtiile şi caietele care există pe pământ.

Boabele de nisip reprezintă trupurile şi minţile voastre, conştienţele întinderilor nesfârşite din acest univers grandios. Întreg Organismul descris co-există apoi împreună cu alte Organisme, în interiorul unor Organisme mult mai mari, mai complexe şi mai evoluate. Apoi, sistemul Organismelor universale unite formează MARELE SISTEM DE VIAŢĂ AL MULTIORGANISMELOR VII, scopul tuturor conştienţelor co-creatoare fiind dezvoltarea unei comuniuni unite extinse, mai extinse, şi mai extinse, şi mai extinse, până la UNIUNEA TOTALĂ, Forma Supremă şi Divină care sunt Eu, suma totală a tot Ceea Ce este, a fost şi va fi; Acela care nu Se va opri niciodată din a creşte şi a Se cunoaşte, şi a Se

cunoaşte, şi a Se cunoaşte.

STOP! Nu mai pot! Opreşte-Te fiindcă m-ai aiurit de tot. Cum poate să existe aşa ceva? Ce importanţă mai are unul ca mine atunci? Când Te vom putea vedea în Forma finală despre care ne vorbeşti acum?

Vezi cum te împotmoleşti de fiecare dată?

Cum?

Spunând „Tu" în loc de „Noi" şi apoi punându-ţi la îndoială importanţa. „Pământul se învârte şi fără tine" ţi s-a spus mereu şi aşa ai fost învăţat de mic să gândeşti. Ce-ai zice dacă ţi-aş spune că fără tine întregul proces nu ar fi putut exista vreodată, nici nu a fost proiectat să ajungă la desăvârşire fără vreunul din voi, fără vreo pasăre ori muscă ce trăieşte pe pământ?

Asta înseamnă că Eu am creat TOTUL într-o clipire, într-o a mia parte din ceea ce numiţi nanosecundă. Universul a fost creat cu o viteză atât de mare încât nu a apărut, ci, pur şi simplu a fost dintotdeauna. Însă voi aveţi la dispoziţie o eternitate pentru a recrea Uniunea. Apoi procesul va fi reluat iarăşi şi iarăşi, totdeauna pentru totdeauna, o veşnicie.

Şi chiar dacă am spus că după desăvârşire procesul acesta se va relua, M-am exprimat în aşa fel încât să înţelegeţi cu mintea. În realitate, însă, tot Ceea Ce a fost creat vreodată, există chiar acum, iar toată creaţia formează deja Uniunea Păcii. Adevărat vă spun, este splendid şi strălucitor! Asta deoarece Eu sunt Începutul şi Sfârşitul, Eu sunt la începutul creaţiei şi sunt la sfârşitul ei. Eu alerg în afara timpului, iar timpul nu mă poate cuprinde. Eu sunt Forma Uniunii depline chiar acum şi sunt prezent în fiecare om şi fiinţă, şi lucru, şi gând, şi sentiment, şi vis, şi abis, şi nicăieri, si pretutindeni sunt!

Înţeleg că, cu toţii contăm, iar în acelaşi timp nu contează niciunul din noi. Tot ce contează e rezultatul final. Întrebarea rămâne doar: al cui rezultat?

Rezultatul nostru, al tuturor, ca părţi formatoare ale Uniunii.

Cum pot cunoaşte lucrurile acestea, dar în acelaşi timp să nu îmi pot administra simpla viaţă trăită pe pământ?

Asta fiindcă viaţa ta de acum cu adevărat nu contează.

Cine spune asta?

Oare cine o spune? Eu în niciun caz.

Atunci cine?

Tu o spui.

Nu pot să cred ce aud.

În regulă, hai să ne imaginăm că în subconştientul meu cred, în anumită măsură, că viaţa mea actuală nu contează. Totuşi, cum mă voi mai bucura de acum de viaţă, când odată spui să trăiesc liber şi fericit, altă dată spui că nimic nu contează?

Prin a înceta să îţi mai priveşti viaţa ca pe ceva ce este separat de Mine. Noi toţi suntem Unul!

Dacă îmi privesc viaţa ca pe un total de experienţe trăite, o văd ca fiind o viaţă perfectă, având tot ce a avut nevoie în ea

însăşi. Dacă o despart în bucăţi, apoi privesc fiecare bucată ca parte din tot, începe să nu mai pară atât de perfectă.

La fel se întâmplă cu fiecare viaţă a voastră, care, privită în mod individual pare incompletă. Şi totuşi, adunate creează forma lui Unu, forma perfectă a Creatorului vostru.

Ceea ce nu cunoaşteţi este că fiecare viaţă pe care aţi trăit-o, este perfectă aşa cum e şi fiecare suflet care trăieşte o experienţă materială este esenţial formei finale a acestui Organism... La fel cum fiecare particulă elementară, pozitivă sau neutră, formează o bucată de metal, care este perfectă prin perfecţiunea formei ei, forma ei perfectă fiind chiar bucata de metal. Şi aici sunt nevoit să revin cu un exemplu pe care vi l-am oferit deja. Faptul că revin asupra anumitor explicaţii, confirmă capacitatea minţilor voastre de a procesa informaţiile, creând viziuni şi noi sensuri de înţelegere acestora. *Eu v-am creat pe voi şi, tot Ceea Ce ştiţi că este, într-o a mia parte a unei clipiri de pleoapă. Iar, voi aveţi timp o eternitate ca să Mă re-creaţi pe Mine, forma finală a produsului creaţiei pe care am creat-o.*

Asta înseamnă de fapt infinitul? Faptul că te putem descoperi şi putem evolua la nesfârşit, iarăşi şi iarăşi, o eternitate?

Da.

Acum tocmai mi-ai confirmat că nu vom ajunge niciodată ca Tine (la fel de mare cum este Dumnezeu).

Sunteţi deja ca Mine.

Cum putem să fim ca Tine (la capăt de evoluţie), cât timp suntem călători în evoluţie?

Faptul că vă aflaţi într-o călătorie înseamnă că Eu nu Mă pot opri niciodată din a creşte. *Dumnezeu nu poate să stagneze!*

Eu reprezint astăzi Cel Mai Înalt Gând al vostru, iar peste o mie de ani voi reprezenta Cel Mai Înalt Gând al celor ce vor trăi atunci, şi tot aşa. Acum înţelegi procesul?

Dumnezeu creşte odată cu noi?

Dumnezeu „trăieşte" ceea ce voi trăiţi! El alege să cunoască atât cât puteţi voi să cunoaşteţi, chiar dacă Dumnezeu ştie totul din toate, în acelaşi timp. Dumnezeu alege să fie tot ce doriţi voi să fie. Eu am fost zeu, zeiţă, guru, piatră, icoană, cruce, statuie şi tablou. Astăzi, în schimb, e timpul să devin Ceea Ce aleg cei mai înţelepţi dintre oameni că sunt.

Eu mor odată cu cel mai sfânt copil care se stinge de inaniţie pe pământ şi în acelaşi timp sunt Esenţa Vieţii Înseşi, Cea care nu poate fi stinsă niciodată.

Eu sunt calul sălbatic dârz, ce aleargă plin de fală şi sunt tigrul care îl sfâşie apoi. Sunt ploaia mult aşteptată de vară şi sunt uraganul ce mistuie tot în calea lui. Sunt adierea mângâietoarea ce se joacă în părul tău şi taifunul ce îţi risipeşte agonisirea de-o viaţă.

Cum poţi să fii aşa crud câteodată?

Asta ar fi bine să vă întreb Eu pe voi.

De ce? Noi distrugem casele oamenilor cinstiţi?

Cine le distruge? Dumnezeu?

Da.

De ce face Dumnezeu acest lucru?

Ca să ne dea o lecţie. Să ne amintim de El. Căci crede-mă, de cele mai multe ori uităm de Dumnezeu.

Săracul Dumnezeu. Câteodată se înfurie când rămâne singur. Aşa este?

Cam asta susţin bisericile şi adunările de aici.

Înţeleg.

Şi totuşi, nu mi-ai răspuns la întrebare. De ce se întâmplă dezastre naturale?

Deoarece asta cereţi, imploraţi şi doriţi voi să se întâmple pe planeta voastră.

Susţii că ar exista oameni pe pământ care se roagă la Tine ca să trimiţi distrugere asupra lor sau a altor oameni?

Nu. Nu funcţionează în felul acesta. Este de ajuns să doreşti afectarea celorlalţi, indiferent în ce formă se va manifesta sentimentul tău. Ura susţinută în mod repetat de Conştienţa colectivă atrage diverse forme de distrugere pe planetă. Voi sunteţi cârma acestui Organism. „Lumea este oglinda în care te priveşti".[7]

Tot ceea ce simţi, gândeşti şi faci, trăieşti! Tot ceea ce doreşti altuia, alegi în acelaşi timp în mod inconştient şi pentru tine. Tot răul făcut altuia se întoarce împotriva ta. Binele, deasemenea.

Atunci când spui „lua-i-ar naiba să-i ia", fii sigur că „naiba" nu doarme şi va veni să îi ia, însă te va lua şi pe tine odată cu ei.

Ce expresii foloseşti!

Asta vă doriţi să folosească Dumnezeu ca să Se facă înţeles.

Majoritatea doar aşa putem să înţelegem un mesaj, indiferent cine ni l-ar trimite. În continuare, vorbeşte-mi despre programul de microcipare care a isterizat întreaga planetă, a înebunit preoţii şi i-a zăpăcit pe toţi locuitorii pământului.

Ce anume ai dori să ştii privind programul de microcipare?

Ceea ce ar vrea toţi oamenii să afle! Este adevărat că vine apocalipsa Biblică, aşa cum o ştim cu toţii?

Vom deveni oare clone numărate şi evidenţiate într-o imensă bază de date a celui rău? Cu adevărat mâna celui viclean va isteriza oamenii şi îi va speria, până ce vor deveni îndeajuns de vulnerabili încât să nu opună rezistenţă împotriva a nimic şi nimănui?

Când spun că preoţii au înebunit, mă refer la faptul că de când s-a votat în parlament legea obligatorie a microcipării patrupedelor (animalelor de companie), preoţii vorbesc doar despre satana şi promovează o lume în care totul este rău, o lume care se îndreaptă spre mai rău încât, din punctul lor de vedere nu mai există un Dumnezeu, nu mai există nimic bun şi răspândesc frica şi rătăcirea, de parcă ar avea de câştigat ceva din asta.

Acesta este scopul lor, cel de a răspândi haos pe planetă.

---

7 Citat din cartea „Codul lui Oreste". Oreste Teodorescu.

Ţocmai de aceea vreau să clarificăm acest aspect.

În primul rând aici ai pus o sumă de întrebări, diferite, pe care va trebui să le clarificăm pe rând.

În regulă.

În al doilea rând, l-ai văzut tu cumva pe „cel viclean“ dând vreo lege ori pregătind „apocalipsa“ despre care sunt preocupaţi ai voştri preoţi? În niciun caz, ci legile sunt votate de politicieni, apoi sunt acceptate ori mai puţin acceptate de popor.

E foarte adevărat ce spui.

Mulţumesc.

În al treilea rând apocalipsa simbolizează o revelaţie, ci nu o catastrofă, un şir lung de evenimente care vor avea loc! Iar dacă privim cu atenţie asupra istoriei evenimentor desfăşurate în ultimii două mii de ani pe pământ, ne putem convinge că apocalipsa nu trebuie aşteptată să se întâmple, ar fi bine să grăbiţi finalul ei.

Programul de evidenţiere civilă există deja de câteva sute de ani. Prin aşa numitul program de microcipare obligatorie, el va fi doar îmbunătăţit. Vezi tu, nu e nimic nou în privinţa acestei legi. Simbolul lui anti-Hrist nu se referă la un cip plantat sub piele. Aici este confuzia! Preoţii, care sunt mână în mână cu politicienii, încurajează aceste zvonuri cu scopul de a îi abate pe oameni pe cât posibil de la Adevăr. Cu ce ai putea fi mai prejos înaintea Mea dacă ţi s-ar implanta un dispozitiv sub piele?

Ha! Păi, expresia asta ar fi folosită chiar de către diavolul în persoană!

Ca să vă câştige sufletele?

Exact! Bingo! Ţzzz!

Dar diavolul nu există.

Sigur, sigur! Atunci de ce există atâta rău sau dorinţă de manipulare pe planetă?

Fiindcă asta doriţi să existe pe pământ.

Cum adică preoţii vor să ne orbească şi să abată oamenii de la Adevăr? Care Adevăr?

Adevărul pe care îl alegeţi voi.

Semnul fiarei poate fi un microcip implantat sub piele. Poate fi un tatuaj pe mâna dreaptă sau pe frunte, o conştienţă finită ori un simbol al omului care gândeşte strâmb (mintea creează gândul apoi mâna materializează ceea ce mintea a gândit). Semnul fiarei poate reprezenta un număr ori un semn arătat cu degetul. Poate să însemne un om mort din punct de vedere spiritual. Poate simboliza cel de-al treilea ochi. Semnul fiarei poate simboliza mâna ta dreaptă pe care o apropii de frunte ca să îţi faci semnul crucii. El îi poate diferenţia pe orbi de cei liberi. Tu ce alegi că reprezintă acest simbol pentru tine?

Pot fi adevărate mai multe variante în acelaşi timp?

Da.

Nu ştiu de ce dar am impresia că o luăm pe alte căi. Atâţia creştini pur şi simplu se vor speria când vor citi aceste pagini. De ce încerci să îmi bagi în minte că semnul fiarei ar putea să

fie semnul crucii? Corectează-mă dacă am înţeles greşit!

Ai văzut vreodată un film de groază în care dracii erau alungaţi cu un simbol al crucii pe care a fost omorât Isus Hristos?

Da. Sunt foarte înspăimântătoare acele imagini.

Ei bine, crezi că dacă ar exista un astfel de personaj, malefic, viclean şi puternic, ar fi atât de naiv încât să apară sub forme atât de înspăimântătoare sau ameninţătoare, ba chiar să vă permită să cunoaşteţi că slăbiciunile lui sunt crucea, apa sfinţită, Biblia sau usturoiul? Această ameţeală de cap, care include poveşti despre demoni şi exorcizări prin ajutorul unei cruci şi rugăciune către un dumnezeu neputincios şi care nu există, este cea mai stupidă şi neverosimilă invenţie la care au putut să recurgă religiile voastre, ramuri pierdute ale creştinismului de odinioară.

Anti-Hristul nu trebuie aşteptat, el există pe pământ de două mii de ani încoace, iar crucea reprezintă semnul robiei pe pământ. Semnul celor care aleg să fie morţi din punct de vedere spiritual, promovatorii religiei organizată, bazată pe legi şi doctrine omeneşti. Semnul celor care aleg să fie conduşi de om („proorocul" mincinos) şi nu de Dumnezeu, e semnul celor limitaţi în gândire, care aleg să trăiască doar aici şi nu pot să treacă mai departe. Cei care trăiesc de mii de ani în robie şi în sclavie, sau sunt regi, este acelaşi lucru.

Crucea e cea pe care a fost omorât Isus, nicidecum cea care L-a înviat! Cunoscând dar aceasta, ar fi bine să alegeţi din nou cărui Dumnezeu vă închinaţi! Nu vă rugaţi omului sau rămăşiţelor de trupuri moarte, ci rugaţi-vă Celui care este veşnic viu.

Hristos a promovat libertatea şi independenţa şi era împotriva bisericilor şi a fariseilor de atunci. Am susţinut acest lucru în repetate rânduri de-a lungul scrierilor Mele.

Susţii că religiile au permis aceste concepţii cum că dracii ar fugi de semnul crucii, scopul fiind a îi condamna direct pe cei care se declară împotriva doctrinelor bisericeşti?

Religiile nu le-au permis, ci le-au inventat!

Însă acum, văzând cum încep să îşi piardă din autoritate, promovează teama ca orbii, împinşi de disperarea ce îi determină să inventeze alte şi alte poveşti?

Asta au făcut dintotdeauna. La fel se întâmplă şi cu „sfinţii" calendarelor lor, numiţi astfel pe nedrept. Sfinţii religiei de orice fel nu au păstrat cu strictețe Voia Mea, nici nu au cunoscut-o, ci au păstrat doctrinele religiei în care s-au născut. Prin urmare, din moment ce religiile nu au nicio legătură cu Mine, poţi să tragi tu singur o concluzie despre „sfinţii" promovaţi de religiile pământului. În cazul în care ar fi existat aşa ceva, ce oamenii au numit sfânt, ai fi fost în fruntea lor**.**

Odată am refuzat să beau apă „sfinţită", ce fusese sfinţită de nu ştiu ce monah renumit al lor, apoi, asemeni unui reflex, persoana respectivă m-a întrebat: „Fugi de dumnezeu?"

Să nu te mire reacţiile acelora. Ceea ce ar trebui să te pună pe gânduri e felul în care majoritatea creştinilor duc apă, în forma ei pură, aşa cum am creat-o Eu, unui om ca el să o „sfinţească". Apa

creata de Dumnezeu nu e bună, ci trebuie sfinţită de oameni.

E absolut debusolant ce se întâmplă pe pământ! Consolidarea şi unirea religiilor de pe întreg pământul, crearea unei religii mondiale şi căderea definitivă a ei, reprezintă căderea diavolului (a controlului) şi alungarea lui definitivă?

Dispariţia religiei de pe pământ reprezintă numai o parte din ceea ce susţine cartea revelaţiei prin alungarea „balaurului" de pe pământ şi Împărăţia de o mie de ani, cea pe care Mi-a plăcut să o numesc Olam Haba sau Împărăţia Mieilor.

Când se vor împlini toate acestea? Ce ar trebui să le spun oamenilor care aşteaptă îndurerați venirea Ta?

Că toate acestea se vor împlini în decursul a mai puţin de trei sute de ani şi că, Eu, Domnul Dumnezeul vostru, Creatorul a tot Ceea Ce există şi nu există, nu sunt o afacere.

Acesta este Adevărul pe care l-ai ales. În schimb, pentru un preot de exemplu, adevărul lui va fi diferit faţă de cel ales de tine. Iar fiecare sunteţi liberi să alegeţi şi să vă creaţi propriul adevăr.

Eu nu Mă declar împotriva crucilor, a pietrelor ori icoanelor, nici împotriva „sfinţilor" cărora s-au închinat părinţii voştri, câtă vreme vă vor mântui. Însă, vă întreb Eu, credeţi că vor putea?

Şi să nu vă temeţi de mârşăvia celor cu minţile adormite, de ameninţările şi de zvonurile de război. Voi sunteţi Lumina în întuneric şi întunericul nu vă poate atinge.

De aceea eu nu mă pot supune vreunei reguli pământeşti, pentru că nicio lege creată de om nu se poate ridica la nivelul sfinţeniei mele, şi nici toate regulile adunate la un loc nu pot cuprinde măcar un sfert din harul înţelepciunii mele.

Cu adevărat.

Într-o zi, a venit la mine cineva care m-a întrebat dacă se numără oare printre cei aleşi, ori dacă e posibil ca Dumnezeu să îl fi uitat pe pământ. Imediat, şi fără să ezit sau să clipesc, i-am răspuns: Cu adevărat că faci parte dintre cei aleşi. Apoi m-a întrebat cum pot să fiu atât de sigur de răspuns? Şi i-am spus din nou, zicând: Fiindcă te-am ales!

Ce m-a împins să afirm aşa ceva, fără să gândesc măcar şi să clipesc, de parcă Cineva a vorbit prin mine, iar eu nu îmi puteam controla cuvintele? Cu toate astea, am fost mai mult ca sigur pe răspunsul meu, ca şi cum aş fi ştiut deja sau parcă cunoşteam acea persoană de mii de ani.

Îţi aminteşti de explicaţia oferită în volumul doi, în care am vorbit de starea de Dumnezeire a unui om?

Da. Spuneai că atunci când se întâmplă acest lucru, când Conştienţele noastre se suprapun, devenim Aceaşi persoană, puterea Ta devine puterea Mea, iar a mea devine şi a Ta.

Aşadar, puterea ta este puterea de alegere, care, atunci când experimentezi starea de Dumnezeire devine o alegere Divină, iar Eu pot alege prin intermediul tău, la fel cum tu ai puterea de a selecta fiecare suflet cu care doreşti să lucrezi.

Asta înseamnă că pot „salva" pe cine aleg eu să „salvez"?

Asta nu înseamnă că decid pentru alţii?

Tu ai puterea de a decide pe cine vrei ca Eu să salvez! Tu îl alegi iar Eu îl eliberez. Bineînţeles, dacă va dori să fie eliberat.

Îţi mulţumesc pentru asta şi Îţi multumesc că am început să vin la Tine mai des.

Şi Eu îţi multumesc pentru că ai ales să faci posibile aceste scrieri, prin intermediul conexiunii noastre, sentimente, imagini viziuale şi exemple actuale.

Nu este nevoie să îmi mulţumeşti pentru că scriu. Eu nu scriu pentru că M-ai rugat Tu, nu scriu la cererea altcuiva ori pentru a câştiga ceva. Eu scriu pentru că ştiu şi cunosc că este adevărat tot ceea ce ştiu. Am fost acolo, am văzut şi am trăit aceste adevăruri tulburătoare.

Ştiu că am trăit multiple vieţi în nenumărate lumi. Ştiu că am evoluat şi că evoluez. Mai ştiu că eşti mulţumit de mine şi că Îţi găseşti plăcerea în mine, sub orice înfăţişare voi alege pe viitor să trăiesc.

Cum sunt celelalte civilizaţii, sunt mai evoluate tehnologic şi spiritual? Vorbeşte-mi despre locul de unde vin. Tot ce îmi pot aminti este că vin tot dintr-o creaţie de „formă" materială mai puţin densă, cam la jumătate. Iar, pentru că tot am vorbit mai devreme despre sexualitate, Îţi spun că acolo de unde vin nu există diferenţă între sexe, organul sexual are un singur gen. Asta naşte în mine câteva zeci de întrebări.

Mai ştiu că, în lumea din care vin totul era înconjurat de iubire, la fel cum aerul de aici învăluie această sferă minunată de culoare albastră.

Este adevărat, în dimensiunea spirituală nu există sexualitate împărţită, nici nu se produce ceva asemănător cu ce aţi numit pe pământ procreare. Pentru că nu este nevoie. Acolo nimeni nu se naşte, nimeni nu deţine un început sau un sfârşit, ci, cu toţii, pur şi simplu sunteţi.

Dar există afecţiune sexuală?

La nivel „mental" ca să Mă exprim pe înţelesul vostru, puteţi experimenta toate tipurile de iubire, care este Unică, perfectă şi completă. Mai exact, tu nu poţi trăi acolo experienţa separării de Cineva, ci, pur şi simplu eşti conectat cu Iubirea şi eşti parte din aceea Iubire.

Înainte să vin pe pământ, am studiat foarte mult sexualitatea de aici, însă oricât m-aş fi chinuit să mi-o imaginez, la nivel de teorie, nu am putut să simt şi să o înţeleg în totalitate până nu am trăit-o ca experienţă în trup.

Ce ai vrut să îmi spui prin afirmaţia *„la nivel mental puteţi experimenta toate tipurile de iubire"*?

Exact ce faceţi şi pe pământ într-o măsură mult mai mică. Tu crezi că orgasmul este provocat de trup?

Orgasmul se produce la nivel mental?

Cu siguranţă că da. Orgasmul este provocat de aparatul executor al trupului. Acesta preia iubirea sub formă de energie, şi o transmite trupului prin mici impulsuri (furnicături) până la extazul

absolut. În timpul unui act sexual, aceste furnicături se fac simţite din ce în ce mai intens, mai intens, mai intens, până încep practic să „curgă“, provocându-ţi o senzaţie de plăcere atât psihică cât şi fizică absolută.

Ai observat că atunci când o persoană este pe cale să aibă un orgasm, nu mai simte absolut nicio durere fizică (un deget prins în uşă sau o durere de măsea), ci întreg trupul i-a fost copleşit de emoţie şi adrenalină încât, chiar dacă s-ar zgâria în timpul actului în sine, nu ar simţi nimic, ci durerea s-ar face simţită numai după finalizarea actului?

Cunosc senzaţia.

Imaginează-ţi acum cum ar fi dacă ai trăi experienţa acestui „orgasm“ la nivel mental, întreaga existenţă, în mod continuu.

Asta trăim în dimensiunea despre care vorbeşti?

Vorbesc despre senzaţia în sine, cea care în trup durează doar câteva secunde. Dar în afara lui se revarsă asupra voastră în continuu, spre înăuntru şi în afară.

În continuare, imaginează-ţi iubirea purtată pentru părinţii tăi, pentru fraţi şi pentru prieteni, pentru nevasta la care ţii mai mult decât la propria viaţă, pentru animalele drăgălaşe de care te simţi atras, pentru cei nevoiaşi, pentru cei care au plecat prea devreme de lângă tine, pentru toate lucrurile care te înconjoară sau chiar cea purtată pentru tine însuţi, adunate la un loc. Adaugă apoi iubirea pentru sex, pentru pasiunile ori meseriile tale şi satisfacţiile dobândite pe parcursul vieţii tale, şi vei cunoaşte 10% din iubirea exprimată de cei care trăiesc în Uniune, în lumea spirituală din care ai venit.

Nu ştiu de ce, însă, în continuare, am impresia că vrei să vorbim despre guru şi liderii spirituali ce promovează sexul.

Ai intuit bine. E necesar să insistăm pe subiectul ăsta.

Ce-ar mai fi de discutat în legătură cu ei?

Un prim aspect ar fi clarificarea intenţiilor acestora.

Aşadar, puţini, foarte puţini la număr sunt cei ce oferă putere, şi sunt mulţi cei care vor să obţină mai multă putere decât deţin. Un exemplu potrivit sunt chiar indivizii care organizează cursuri, tehnici şi iniţieri, cu diferite grade de spiritualitate. Aceste ore de curs conţin adevăruri parţiale, se abat de la Adevărul Suprem ori susţin un adevăr care „nu ţi se potriveşte“.

Creatorul creaţiei e spirit (energie Mamă) iar voi sunteţi fiinţe spirituale (energie promulgată). Prin urmare, pentru Adeziunea la Divinitate nu eşti nevoit să oferi foloase materiale, în schimbul instruirii, nici să primeşti sume de bani din partea cursanţilor. Al doilea Adevăr reprezintă separarea adepţilor de lumea exterioară. În felul acesta, adunarea de adepţi devine „noi“, cei din interior, împotriva „celorlalţi“ din exterior. Feriţi-vă dar de maeştrii care vor să „salveze“ lumea contra cost! Nu pentru că acest lucru este interzis, că e un păcat sau că nu este corect. Ci pentru că oamenii nu sunt dispuşi încă să plătească pentru eliberarea lor. Depăşesc în schimb bugetul zilnic alocat achiziţionării hranei, cumpărând

moarte la cele mai bune preţuri.

Un bun Maestru spiritual cunoaşte ambele realităţi, pentru că le trăieşte simultan şi cu înţelepciune. Apoi, mulţi îşi îndeamnă devoţii spre nerespectarea legilor constituţionale şi crearea realităţii proprii.

Păi, exact asta fac eu. Susţii că sunt vreun guru rătăcit?

Nu chiar. Tot ce vreau este să subliniez felul în care trebuie privite aceste tehnici, deoarece mulţi se vor lovi cu capul de ele.

Bine.

Spuneam că nimeni nu poate ajunge Dumnezeu, câtă vreme alege să fie supus sau rob, şi nu rob al Meu, ci slujitor al omului, al celui care a scris acele legi, porunci sau poveşti despre zeităţi, matriarhie şi patriarhie. Oare de ce s-au inventat toate teologiile acestea? Îţi spun Eu de ce, pentru a împiedica omul din evoluţia spirituală şi ca să îl păstreze la nivelul de rob, de sclav, slujitor al „domnului", în timp ce regii, împăraţii şi preşedinţii pământului să trăiască precum zeităţile pe care, repet, şi le-au imaginat.

Unii spun că Biblia susţine faptul că aceia care îndeamnă masele către o trăire a unei experienţe spirituale personale cu Dumnezeu, sunt diavoli care vin în „Numele" Tău.

Dar asta vă opreşte din evoluţia sinelui şi părăsirea pământul pe care vă naşteţi iarăşi şi iarăşi, şi iarăşi. Cunoscând acestea, te întreb, cine este în realitate „diavolul"?

Vrei să spui că Biblia, împreună cu cei mai fideli cititori ai ei, este „diavolul"?

Nimeni nu este diavolul, ci ei sunt cei cu minţile încete, care nu pot să înţeleagă oricât ar citi. Ei se opun orbeşte desăvârşirii omului şi, nu acceptă Biblia ca o etapă a desăvârşirii voastre din trecut, ci o ridică mai sus de Dumnezeu sau om. Apoi, frustraţi şi cufundaţi în propria neştiinţă, impotenţi din punct de vedere spiritual, vorbesc despre satana şi invenţii care nu există. Chiar dacă ar exista vreodată aşa ceva, ceea ce aţi numit satan, el nu ar avea puterea de a ridica un om mai presus decât se află.

Asta înseamnă că expresia „şi-a vândut sufletul celui rău" pentru interes material pică, nu?

Niciodată nu a stat în picioare o astfel de afirmaţie.

Dar care e expresia corectă, referitor la exemplul dat?

Majoritatea vă irosiţi vieţile pentru obţinerea de bunuri materiale, uitând să vă mai bucuraţi de voi, nu vă bucuraţi nici măcar de ele atunci când le folosiţi.

Foarte interesant ce spui. Dacă unul aleargă să agonisească avere, peste jumătate din durata vieţii sale şi, trăieşte doar ca să se bucure de ele a procedat corect, asta încerci să spui?

Vreau să spun că acela nu se va bucura niciodată.

De ce nu? El are, noi nu avem.

Pentru că acela nu va şti cum să se bucure, şi-a petrecut viaţa luptând pentru a obţine. Fericirea nu este unde a căutat-o. El nu a învăţat să se oprească, să iubească şi să dăruiască. Acela nu ştie cum să devină fericit chiar dacă toate împrejurările îl avantajează

ca să devină fericit.

El nu e fericit pentru că nu a învăţat niciodată cum să devină fericit! Chiar şi dacă ar primi fericirea nu s-ar bucura de ea, deoarece nu cunoaşte încă acest sentiment, pentru el nu există fericire fiindcă nu a trăit-o ca experienţă.

Sunt de acord cu Tine. Rămăsesem la îndemnul încălcării legilor şi crearea realităţii proprii.

Exact. Voi expune primii paşi pentru a sparge barierele lumii relativităţii, spre a deveni Dumnezeu, deci a evolua.

În primul rând legea nu trebuie respectată prin frică. Frica te îndeamnă să încalci legea, nicidecum să o respecţi. Dragostea te ridică deasupra legii, şi îţi oferă harul trăirii experienţei înţelepciunii Divine. Iar perspectiva Divină transformă legea omenească în înverşunare şi instigare la nelegiurie. În concluzie, nu respecţi legea pentru că ţi s-a impus să o respecţi. Tu trăieşti, ai dreptul să atragi asupra ta sau să îndepărtezi de la tine, gândurile, creatoare de reacţii şi comportament. Urmându-ţi dar libertatea sinelui vei opri maşina atunci când un pieton traversează neregulamentar, şi îl vei sfătui să îşi sporească atenţia pe viitor. Dar cel care respectă legea îl va călca fără remuşcare, deoarece pietonul a greşit. În el nu a crescut spiritul moral, care derivă din iubire faţă de semeni şi faţă de tot Ceea Ce îl înconjoară. Legea pe care o urmează nu conţine dragoste, toleranţă sau compasiune.

Cât despre evoluţia voastră ori Dumnezeirea, concept cu care cititorii Bibliei, frustraţi, nu pot fi de acord, vă spun că se află în desfăşurare deja. Oare au auzit vreodată cuvântul „desăvârşire", scris de nenumărate ori în Cartea pe care se laudă că o ascultă? Chiar şi crearea realităţii proprii se petrece în fiecare zi, în fiecare oră, minut, secundă sau sutime de secundă. Doar asta faceţi toţi şi prin asta vă Asemănaţi cu Mine. Despre asta este vorba! Voi vă creaţi realitatea din jur şi atrageţi (creaţi) evenimente către voi de când vă naşteţi până muriţi. Experienţa vieţii sub formă materială este suma tuturor gândurilor voastre, create în mod conştient sau inconştient de către voi înşivă. Aţi ales de bună voie să vă supuneţi unui experiment. Este minunat! Numai că, unii vă creaţi pe voi în Duh, iar alţii, influenţaţi de frică, creaţi diavoli şi născociri absurde, ba chiar amuzante.

Pastorii adunărilor vorbesc despre crearea realităţii, spunând că este o capcană ori o aberaţie, aşa cum întreaga omenire a spus despre pământ că este plat. Iar astăzi, în ciuda tuturor scrierilor şi dovezilor, continuă să creadă că totul e coincidenţă şi nimeni nu poate controla evenimentele, nici măcar Eu, atunci când Eu v-am spus că voi controlaţi şi creaţi totul.

În concluzie, dragii Mei, aveţi grijă ce vă doriţi pentru voi că s-ar putea să vi se întâmple.

Cu toate astea, mai există şi învăţători buni, şi învăţători care au gândit curat însă au fost înţeleşi greşit. De exemplu, părintele ortodox al cărui defect a rămas singura mândrie a lor.

Despre cine vorbeşti?

Ştii foarte bine despre cine este vorba.

Poate că ştiu. Dar cum aş putea să judec ori să vorbesc de rău pe cineva?

Adevărat îţi spun, nu poţi vorbi de „rău“ pe cineva care nu a făcut rău.

Vorbeşti despre preotul neamului, Arsenie Boca?

Despre el şi despre mulţi alţii asemeni lui. Aşa cum am spus deja, singura slăbiciune, faptul că nu a reuşit să spargă barierele doctrinei religioase, în care s-a născut, i-a stopat pentru moment evoluţia. Însă acest lucru a rămas marea mândrie a celor care se numesc creştini ortodocşi. Unde crezi că l-ar fi urcat sufletul său dacă reuşea să se elibereze de robia pământească?

Sus?

Foarte sus!

Acum chiar că mi-ai pus pe cap toată ţara. Dar ştiu că îmi vei da putere să vorbesc în faţa lor.

Să ai putere nu este aşa de important cât este de important ce alegi să faci cu ea. V-am dat acest exemplu ca să vă reamintesc ce vă trage înapoi. De aceea, vă mai zic încă odată: *Nimeni nu a fost înălţat de pe pământ cu ajutorul religiei, niciodată, oricine ar fi fost şi oricât de ager sau isteţ ar fi fost cât a trăit în trup.*

Te-am întrebat de o mie de ori pe parcursul dialogului, de ce m-ai ales pe mine. Şi niciodată nu mi-ai oferit un răspuns concret sau mulţumitor.

Te-am ales fiindcă erai singurul care putea înţelege lucrurile în felul acesta.

În felul în care le înţelege şi le vede Dumnezeu?

Nu, ci în felul în care le-ai explicat tu de-a lungul dialogului. Aceasta reprezintă prima etapa de dezvoltare în ceea ce priveşte un sistem de gândire propriu. Eu nu ţi-am spus ce să gândeşti, ci te-am învăţat cum să gândeşti! Iar ea se numeşte individualizare şi desăvârşire (mântuire).

Desăvârşire? Asta înseamnă că mi-am împlinit cu succes misiunea vieţii trăite pe pământ?

Scumpul Meu copil, desăvârşirea ta strigă spre Mine dinainte ca tu să porneşti acest dialog. Şi totuşi, ai ales să mai rămâi acolo pentru ceilalţi.

Deci aşa stau lucrurile. Tu ştii Cine suntem dinainte ca noi să ne naştem aici. Şi totusi, alegem să ne naştem şi să uităm. Spui că pentru mine şi desăvârşirea mea nu mai era nevoie să mă nasc pe pământ, am făcut-o pentru ceilalţi?

Cu adevărat că nu a fost nevoie. Asta doar în cazul în care ar mai fi fost nevoie. Ce crezi, a fost necesar să o faci din nou?

Eu cred că da.

Crezi?

Cred că de fiecare dată avem de învăţat câte ceva.

Sau de reamintit!

Cum spui Tu, aici Tu eşti şeful.

Eu sunt şeful?

Cine altcineva ar putea să fie?

Tu. Doar pe coperta cărţii scrie Alberto, nu Dumnezeu, nici Dumnezeu vorbeşte cu Alberto.

He he, păi, ce-aş putea eu să Îţi zic şi Tu să nu ştii?

Tot ceea ce ai scris în aceste trei volume. M-ai văzut pe Mine că am scris ceva?

Nu, dar Te-am auzit dictând.

Spune-Mi un singur cuvânt pe care l-ai auzit de la Mine!

Nu aş putea să spun unul, sunt foarte multe. Totuşi, eu nu le-am auzit cu urechile, ci le ascult cu mintea.

Asta pentru că Eu vorbesc prin sentimente, gânduri, imagini şi vise. Prin urmare, al cui crezi că este meritul, al unui Dumnezeu Atotputernic care, pur şi simplu a vorbit, ori a celui mai mic om, care a reuşit să audă Cele Mai Mari cuvinte?

Vai de mine, încetează! Deja oamenii vor începe să creadă că mă consider Isus.

Poate că eşti ca El.

Nu sunt ca El, chiar dacă aş vrea să fiu, nu pot. Deocamdată pot să înţeleg ceea ce a înţeles El. Isus a ştiut că suferinţa pe pământ nu este reală. A fost batjocorit şi ucis cu cruzime, dar a ştiut că trupul Lui suferă, nu El! În schimb, a privit prin Conştienţa Ta şi a iubit oamenii în Dragostea Ta!

Mare adevăr ai rostit.

Mulţumesc. Observ însă că iar am deviat discuţia. Vorbeam despre liderii spirituali falşi, dacă îmi permiţi să mă exprim aşa. De unde până unde a pornit asocierea sexului cu o artă ocultă sau cu cea mai puternică unealtă de acaparare a celui rău?

Civilizaţiile antice priveau sexul ca pe ceva sacru. Pentru cei mai înţelepţi oameni ai vremurilor de odinioară, sexul era considerat un dar şi o gratificaţie, provenită din bunătatea zeilor. Întotdeauna sexul a fost o intimitate şi a avut o foarte mare importanţă pentru omenire. Voi spuneţi că este ceva plăcut, Eu spun că este o artă a transferurilor de energie, emoţie şi sentiment. Totuşi „creştinismul" a schimbat imaginea sexului. Sexul s-a transformat din ceva plăcut, într-un păcat. Arta s-a transformat în ruşine, iar obţinerea senzaţiilor de plăcere fizică s-a transformat în neputinţă de abstinenţă. Cu alte cuvinte, zeul, gelos de această dată sau invidios pe oameni, a vrut să le ia cel mai de preţ dar pe care l-a oferit creaţiei sale, şi anume sexualitatea.

Ştiu că o să te întrebi, atunci ce promovează de fapt biserica, dacă iubirea a fost considerată un păcat?

Stai puţin! Sexul este considerat un păcat, nu iubirea!

Vrei să spui că sexul provine din frică ori ură? Susţii faptul că atunci când urăşti pe cineva, îl deteşti sau vrei să te răzbuni pe el, faci sex cu acea persoană? Bineînţeles că nu. Şi totuşi, când faci sex, deci atunci când îţi exprimi iubirea cumulată în interior, cineva consideră că ai păcătuit:

„Câtă iubire exprimi faţă de soţia ori de partenera ta de viaţă?

Eşti nevrednic să te numeşti creştin, ieşi afară sau spovedeşte-te că altfel vei fi trimis în iad".

Şi astfel, bisericile voastre au separat iubirea de iubire. Sexul a fost exclus, iar respectarea cu strictețe a regulilor bisericești a fost considerată iubire de dumnezeu. Oare de ce majoritatea tinerilor nu mai fac astăzi dragoste, ci doar sex?

În orice caz, aceasta nu a fost de ajuns, ci unii dintre cei mai „isteți" dintre voi, neputând să renunțe la sex în totalitate au ales să se rupă de doctrinele religiei în care s-au născut, înființând alte ramuri de învățături bolnave, ce se abat din ce în ce mai mult de la orice fel de sâmbure de Adevăr sau judecată pură.

Cei care spun că sexul este un păcat greşesc iar, aceia care s-au rupt de doctrine pentru a putea face cât sex doresc, greşesc deasemenea?

Nu aş numi că fac ceva greşit. Unde ar mai fi libertatea? Spun doar că orice au ales să facă nu îi împlinește. Fiindcă cei care au spus că sexul, prin natura lui este greșit, reprezintă sursa tuturor deșertăciunilor. Iar cei care au ales să se rupă, pe motiv că trebuie să facă sex, fac zilnic, crezând că se ascund de Dumnezeu! Însă, în realitate Dumnezeu a vrut ca oamenii să facă sex. Prin urmare, ei cred că fac ceva ce Eu nu ştiu că fac, gândind: „noi facem sex, chiar dacă Creatorul nu este de acord cu asta. Noi am descoperit ceva plăcut, mult mai plăcut chiar decât iubirea Sa", de parcă un om şi-ar putea monta şi demonta organul sexual de unul singur. Credeți că acțiunile voastre sunt conduse de propria voință şi de la ea se exclude Dumnezeu: „noi facem sex, Dumnezeu nu ştie că facem" ori credeți că v-am interzis asta. Nu Îmi amintesc ca vreunul să îşi fi creat organul sexual de unul singur ori să fi inventat sexualitatea. Din câte ştiu doar aţi explorat-o.

Aşadar, nimeni nu este Autorul sexualităţii pe pământ, ci Eu, Creatorul vostru sau Zeul sexului, ori cum doriţi voi să Îl numiţi. Cu toate astea apar unii care scriu prin cărțile lor: „ah, iar îmi stă gândul la sex şi uit de mântuire", ca şi cum desăvârşirea pentru om înseamnă îndepărtarea unei părți din Mine, în schimbul alegerii a ceea ce şi-au impus ei să creadă că îşi dorește Dumnezeu.

Desăvârşirea e definită prin ascensiunea pe diferite planuri, inclusiv pe plan sexual, rezultând atingerea unui nivel „final" al evoluției. Ea este suma trăirii experiențelor materiale cumulate, şi trecerea într-o dimensiune nouă, a odihnei şi a reflectării asupra ființei temporare.

În ceea ce priveşte nemulţumirile voastre de astăzi, ar fi bine să încetaţi să mai învinuiți femeile pentru faptul că aşteaptă ceva în schimbul favorurilor sexuale, câtă vreme vă îmbulziți care mai de care să le „câştigaţi" pentru o seară, în defavoarea competitorilor de parte masculină. Nu e necesar să oferi foloase materiale sau orice altfel de avantaj, pentru a ți se permite ca pur şi simplu să oferi plăcere fizică.

Atunci când întâlneşti o femeie frumoasă nu trebuie să-ți faci griji dacă îți va permite să o iubeşti, ci ar fi bine să te îngrijorezi

dacă va fi iubită.

Eşti genial ca de fiecare dată.

În continuare, vorbeşte-mi despre viitor. Când se va aşterne pacea pe pământ?

În curând, dar până atunci veţi fi nevoiţi să mai depăşiţi unele etape ale suferinţei, provocată de voi înşivă vouă.

Spuneai că nu există suferinţă, suferinţa este o iluzie!

Aşa este, însă dacă ai fi citit cu atenţie fiecare context în care am explicat modul în care poate fi înţeleasă această afirmaţie, ai fi ştiut că suferinţa nu este reală pentru tine însuţi, ca individ, dar este cât se poate de reală în cazul celorlalţi, din exterior. Iar asta se atribuie fiecărui individ în parte. Voi nu puteţi să suferiţi, însă puteţi provoca suferinţă celor din afara voastră.

Un bun exemplu e că omul care moare nu suferă. Cei ce l-au cunoscut, da! Aşadar, intenţiile Mele atunci când am spus că nu există suferinţă, se referă la faptul că nu există suferinţă pentru tine (compătimire de sine), şi totuşi, ceilalţi au nevoie de ajutor, ei pot fi afectaţi! Atunci când veţi gândi şi proceda în felul acesta fiecare, amărăciunea nu va mai reprezenta decât un capitol închis pentru omenire.

Despre viitor, îţi spun că în curând oraşele voastre nu vor mai face faţă. Clădirile se vor prăbuşi şi altele se vor construi în loc. Străzile vor deveni din ce în ce mai aglomerate şi aerul va deveni irespirabil. Cantitatea de oxigen din atmosferă va scădea la 15% iar planeta va fi sufocată de resturi şi gunoaie. Oamenii vor fi din ce în ce mai mulţi, mai nervoşi, agitaţi şi mai bolnavi. Veţi avea nevoie de mai multe cadre medicale experimentate şi mai multe sanatorii de recuperare şi terapie mentală, împotriva dizarmoniei trupului şi a minţii. Veţi avea nevoie de reprogramarea memoriei voastre celulare. Funcţionarea corectă a minţii reprezintă leacul tuturor bolilor de carne. Sufletul controlează mintea iar mintea îşi supune trupul.

În viitor veţi avea nevoie de mai puţini politicieni şi mai multe soluţii. Mai puţine reguli şi mai multă Dragoste şi toleranţă.

Vezi tu, raţiunea nu este o sursă, ci e un element care derivă dintr-o sursă. Dar acum depinde care este sursa raţiunii voastre, Dragostea sau Frica?

În viitor veţi avea nevoie de comunităţi mai mici, mai unite, de oameni cu suflete mai mari. Da, veţi avea nevoie de mai puţini bani şi mai multă hrană, mai puţin aur dar mai multă bogăţie cu adevărat reală, mai puţin învăţământ zadarnic, obligatoriu şi mai multă înţelepciune, creativitate ori discernământ, mai puţină distracţie şi mai multă bucurie, mai puţine griji şi temeri şi mult mai multă speranţă!

Cam greu să nu ne fie frică în situaţii de genul ăsta. De pildă, dacă m-aş pierde pe ocean şi aş ajunge în mijlocul furtunii, ţinându-mă cu deznădejde de o barcă răsturnată, ce s-ar întâmpla cu mine? Dacă aş poruncii valurilor să înceteze apele s-ar linişti?

Vânturile s-ar opri şi apele te-ar asculta. Deoarece tu eşti mai important decât toate apele oceanelor şi mărilor, iar sufletul tău e mai mare ca toate vieţuitoarele ce trăiesc în apele pământului şi pe uscat, adunate la un loc.

Omul porunceşte apelor iar ele se retrag. Strigă către nori iar norii îl ascultă. Vorbeşte munţilor, iar ei îşi pleacă crestele înaintea sa. Deoarece din om vorbeşte Însuşi Creatorul creaţiei. Omul sfinţeşte întinderile reci şi întunecoase. Şopteşte păsărilor şi păsările îi cântă, şi poate îmblânzi fiarele sălbatice cu o mângâiere.

Iată că leul se supune omului şi îl ascultă, iar tigrii îl protejează de vrăjmaşi!

Şi aşa îţi vorbeşte Dumnezeu: Iată că oamenii se nasc în suferinţă, trăiesc în suferinţă, până când osteniţi, la varste premature, se sting în suferinţă. Dar suferinţa voastră este pe sfârşite. Copiii copiilor voştri şi generaţiile care vor veni după ei, nu vor cunoaşte suferinţa. Căci astăzi, trupurile sfintelor voastre odrasle zac înjumătăţite de-a lungul pământului, iar glasurile lor pure au ajuns la urechile Mele.

Adevărat vă spun Eu vouă, fiecare copil care va muri astăzi în războaiele orbilor, proştilor şi ciungilor la minte, vor străluci alături de Mine şi vor conduce naţiuni, rase şi lumi.

Fiindcă voi omorâţi ce este pur, şi daţi viaţă puilor de lupi. Dar ei vor înseta şi vor urla de foame. Însă, fiii lui Israel vor birui şi vor prospera şi se vor desfăta cu daruri şi cu bucurie. Şi toate femeile lui vor fi însămânţate şi vor naşte conducători de lumi şi îngeri de Lumină. Iar astfel, pe pământ se va aşterne liniştea şi pacea între oameni. Dragostea Mea va zămisli în fiecare din voi, apoi vă veţi iubi cu toţii ca pe Unul!

Şi aşa am văzut în viziunea pe care am văzut-o:

Priveam pământul iar arme nu am mai văzut deloc. Câmpurile pe care zăceau rămăşiţele de trupuri moarte au dispărut. Şi peste jumătate din planetă a ars şi a fost mistuită. Râurile de sânge ale fiilor lui Israel au sfinţit pământul. De sub oasele zdrobite şi cenuşă, creşteau flori albe de mătase. Plantele acopereau planeta şi solul era acum fertil. Cerul era luminat iar apele fuseseră curăţate. Roşul-vişiniu dispărea în zare şi totul devenise un verde aprins. Cerul este verde-albăstrui, ba chiar şi apele sunt verzi! Pe pământ plouă de aproape şapte luni de zile. Totuşi, pe bolta cerului nu se arată niciun nor. Dragostea Creatorului s-a transformat în picăturile de ploaie care cad şi spală planeta.

În dreapta se arată un stol de fluturi coloraţi, care cântă şi îmi şoptesc, zicând că a venit Dumnezeu.

„A venit Dumnezeu? Dacă a venit, atunci unde e?“ întreb natura, însă fără să primesc răspuns.

Pământul radiază acum de frumuseţe şi splendoare. Totul străluceşte şi adoră totul înapoi. Dar, o Lumină şi mai mare se ridică în zare şi acoperă tot cerul. Din această „umbră“ de Lumină, se leagănă fulgi de zăpadă ce cad prin atmosferă şi

se aştern uşor pe pământ. Apoi se topesc.

Din fiecare fulg căzut se nasc şi cresc apoi femei frumoase. Părul lor este ca de aur, iar feţele strălucesc asemeni soarelui ceresc şi nu găsesc cuvinte prin care să pot defini frumuseţea, senzualitatea şi puritatea acestora.

Dar iată că şi peste mine a căzut un fulg şi m-am ridicat în putere. Am devenit cea mai frumoasă fiinţă din câte există în universul pe care l-am cunoscut şi în care am trăit. Mă admir şi admir restul din jur. Femeile pe care le privesc mă adoră şi doresc să aibe copii cu mine. Pătruns de extaz ori mulţumire, ridic privirea către cer şi strig:

„Tată! Iată-mă că sunt atotputernic şi frumos, şi pur. Am devenit sfânt şi, sunt Asemeni Ţie! Unde eşti? Arată-Te ca să mă vezi că am puterea să Te văd! Sunt la fel de mare cum eşti Tu şi pot să fac tot ce poţi să faci Tu. Mă joc cu astrele cereşti şi îmi revărs dragoste asupra fiinţelor pe care Le-ai creat. Vreau să Te privesc! Apropie-Te de mine ca să Îţi mulţumesc şi să Te slăvesc".

Vorbeam cu cerul sau cu mine, însă de această dată eram încrezător şi atotcunoscător. Şi atât de mult îmi doream să Îl întâlnesc pe Dumnezeul ce m-a condus aici, încât dorinţa mea năştea flori şi animale pe pământ. M-am oprit pentru o clipă să privesc în jurul meu, şi tot ceea ce îmi imaginam se năştea şi tot ceea ce priveam creştea. Atât de mare era puterea mea şi slava pe care o primisem. Şi în întreaga împărăţie nu trăia cineva mai mare şi mai vrednic decât devenisem eu.

Am continuat să invoc Numele lui Dumnezeu, în repetate rânduri, până când deodată parcă am orbit şi am căzut mort la pământ. În jurul meu nu mai era nimic, decât Lumină. Iar eu eram orb şi nu puteam să mai privesc nimic. Şi am strigat înspăimântat, zicând:

Cine eşti, de ce nu Te pot vedea şi pentru ce mi-ai luat din nou vederea? Şi o Voce a sunat din toate colţurile cerului, din pământ, din orice plantă sau animal şi chiar din mine. Şi aşa mi-a vorbit Vocea pe care imediat am recunoscut-o ca Duhul Celui care este peste toţi şi în toate lucrurile:

„*Eu sunt tu şi tot Ceea Ce şti că este*", a răspuns.

Şi am întrebat: Cum poţi fi?

„*Pur şi simplu, sunt*".

Dar cum poţi să fii Ceea Ce eşti?

„*Eu sunt*".

Şi a zis:

„*Acum întoarce-te înainte de cădere, trăieşte printre oameni şi scrie „Vorbind cu Dumnezeu". Iar proiectul nostru va dura trei ani de zile. Mergi şi dărâmă lumea pe care ţi-am dat-o ca să o dărâmi, clădeşte împărăţia pe care ai văzut-o şi eliberează-i pe fiii oamenilor care trăiesc acolo.*

Iată că mai mult de trei ani de zile ai umblat în întuneric. Ai rătăcit în întunericul celorlalţi, ai trăit suferinţele lor şi ai simţit rănile lor, cu scopul de a crea acum aceste Adevăruri. Ai umblat

în beznă ca un orb şi ai poposit la Mine, aşa cum ai promis. Lacrimile tale au sfinţit pământul, apoi ai creat Adevăruri tămăduitoare împotriva molimei care circulă prin lumea voastră, aşa cum nimeni nu a mai creat până acum. Acum eşti vrednic pentru a Îmi slăvi Puterea şi Măreţia. Şi Dragostea Mea te va călăuzi tot restul vieţii. Te vei bucura de viaţă şi de tot ceea ce este frumos şi bun. Vei da ascultare celor mai înalte gânduri şi vei continua să Îl creezi pe Dumnezeu".

Adevăr îţi spun, fiul Meu iubit, dacă ai putea conştientiza în procent de 10% importanţa a ceea ce ai realizat până acum, nu ai mai putea să te înstristezi pe veşnicie. Acesta este finalul întâiului capitol „Olam Haba", finalul luptei interioare şi revelarea păcii. „Greşelile" ţi-au fost şterse şi povara a fost ridicată! Ea te-a adus la Mine împovărat iar Eu ţi-am transformat-o în binecuvântare.

Te iubesc, te iubesc şi TE IUBESC, deasemenea!

A te cunoaşte, a trăi experienţa a ceea ce cunoşti despre tine şi a fi Ceea Ce şti că eşti! Tot ce cunoşti astăzi despre tine este că ai devenit iubire şi împarţi iubire în jur. Mintea ţi s-a curăţat, apoi a curăţat şi trupul. Sufletul conduce acum. Ai devenit Lumina Mea şi „eşti Lumina lumii!"

Mă întreb, oare, cum m-a putut ridica atât de sus Cineva care practic „nu există"?

Eu exist numai dacă doriţi voi să exist! De aceea ar fi bine să înţelegeţi că voi sunteţi totul şi puteţi deveni tot prin Uniune.

Tot ce îmi doresc acum este ca Dumnezeu să existe.

Aici sunt! Eu sunt privirea ta! Iar, tot ceea ce îţi imaginezi se naşte şi tot ce priveşti creşte. Lacrimile Dragostei te purifică.

Dacă ai şti cât de mult a trebuit să sufăr. Am încărunţit la vârsta de douăzeci şi şapte de ani.

Nimeni nu a spus că va fi uşor. Nimeni nu a spus vreodată că e uşor. Însă ai reuşit... Chiar şi în cele mai negre momente, te-ai oprit pe stradă şi ai scris. Ţi-ai notat experienţele, rănile şi chiar bucuriile. Ai înţeles că Lumea Relativităţii este o lume perfectă, privind perfecţiunea ei chiar şi în cea mai „imperfectă" situaţie.

Oamenii pe care îi judecaţi, despre care credeţi că au stricat această lume, de fapt v-au oferit posibilitatea ca voi să o clădiţi. În felul acesta, nu mai puteţi greşi. Dar totul depinde de alegerile pe care le luaţi în fiecare zi. Aceasta este prima dată în istorie, ca civilizaţie, când veţi elimina posibilitatea de autodistrugere.

Nu mi-a fost deloc uşor şi totuşi am continuat să scriu. Am ales să scriu deoarece m-am săturat să citesc cuvinte frumoase, siropoase, înşirate pe hârtie şi atât, şi care nu deţin un sens de înainte prin mesajele pe care le transmit.

Mai devreme spuneai că viaţa mea actuală, trăită pe pământ, cu adevărat nu contează. Încep să cred că nici celelalte vieţi, ale celorlalţi oameni, deasemenea, nu contează.

Cu adevărat că nu contează. Nici faptul că ai scris aceste trei volume nu contează.

Sugerezi că nimic nu contează şi că totul e lipsit de sens?

Într-o oarecare măsură da.

Pe asta nu pot să o cred! Mi-e greu să accept aşa idee. Nici faptele bune pe care cu greu ne minţim că reuşim să le facem pe pământ, nu contează?

Nici ele.

Nici slujbele, predicile sau lecturile de spiritualitate?

Nici măcar acestea.

Nu Te cred! Însă în cazul în care ar fi aşa cum spui că este, ce contează pentru Dumnezeu cu adevărat?

Intenţiile tale contează pentru Mine, nicidecum faptele tale. Alegerile tale cele mai înalte atrag beneficii considerabile asupra vieţii trăită pe acest pământ. Intenţiile cu care săvârşeşti faptele contează pentru Mine.

Astfel că, nu încerca să Îl înţelegi pe Dumnezeu din punct de vedere logic, fizic şi/sau matematic. Încercând dar să Mă cunoşti, măsurând Puterea Mea în cifre sau în termeni omeneşti, e posibil să rămâi la nivelul la care te afli. Iar acest Adevăr ar fi bine să îl urmaţi cu toţii.

Crezi că e nevoie să repetăm aceleaşi lucruri despre mine, faptul că am reuşit ceva sau altceva? Oamenii nu vor deveni geloşi, spunând că m-ai iubit mai mult decât pe ei?

Aşa cum ţi-am mai spus, cartea asta nu se referă doar la tine personal, ci la toţi cei care vor citi aceste rânduri. Cunoaşterea de sine nu este laudă ori narcisism. Conştientizarea este reamintire.

Voi, pe pământ, sunteţi exact atât cât vă reamintiţi că sunteţi! Biserica v-a cufundat în robie, zicând că trebuie să vă încredinţaţi vieţile în mâinile ei. Eu va îndemn să vă recăpătaţi încrederea în voi. De ce? Deoarece acolo este Dumnezeu!

Întreaga viaţă vă jeliţi spunând că nu aveţi condiţii, că traiul pe pământ e greu şi că aveţi nevoie, aveţi nevoie şi aveţi nevoie. Iar, dacă aţi obţine cele de trebuinţă, aţi fi fericiţi! Eu vă spun că nu aveţi nevoie de nimic, ci doar de redobândirea întregirii fiinţei voastre, ridicarea moralului sau înălţarea perspectivei în ceea ce priveşte ceea ce ştiţi despre voi că sunteţi. Voi, dacă e frumos vă plictisiţi, dacă e urât v-aţi dori să fie frumos pentru totdeauna.

Ceea ce ştiţi astăzi despre voi, majoritatea din voi, este că nu ştiţi absolut nimic şi sunteţi robi. Iar cei care nu recunoaşteţi încă faptul că sunteţi robi, va trebui întâi să deveniţi, ca apoi să puteţi să fiţi liberi! Omul ştie să provoace acum război, însă, nu ştie să creeze pace. Din acest motiv, oamenii vor deveni geloşi şi răi, şi te vor numi impostor. Vor spune despre tine că te crezi mai mare decât ei şi te vor urî pentru asta. Se vor ridica împotriva ta şi vor dori să te omoare. Pentru că mulţi caută Adevărul, citind sute de cărţi sau studiind întreaga viaţă, dar fără rezultat. Apoi, frustraţi, vor dori a îţi dezonora teoriile, spunând că vorbeşti cuvinte mincinoase şi pure blasfemii, dorind a îţi pune la încercare credinţa. Ceea ce nu au înţeles ei este că tu nu eşti nevoit să crezi ceea ce scrii, ci pur şi simplu ştii! Tu nu ai găsit Adevărul, *tu eşti SURSA Adevărului!* Acelaşi lucru l-au făcut şi în urmă cu 2000 de ani, şi

îl vor face acum din nou. Dar nu pentru că Eu te iubesc mai mult decât îi iubesc pe ei, ci pentru că ei nu cred îndeajuns de tare că îi iubesc la fel cum te iubesc pe tine.

Astăzi, oamenii nu mai citesc mesajele cărţilor, ci vor să afle cine este autorul. Dar dacă Autorul S-ar coborî şi S-ar autentifica în faţa lor, nici atunci nu ar crede, ci ar spune că mintea le joacă feste. În cazul de faţă, dacă imaginea lor despre Autor e una greşit interpretată, subestimată ori supraestimată, prin această judecată se vor autodetermina să citească sau să nu citească, o carte sau o alta. Ba mai mult, chiar printre cei ce vor citi mesajul nostru sunt unii care nu îl vor înţelege. Deoarece, trăiesc oameni printre voi, care se pot uita la un obiect şi totuşi să nu reuşească să îl vadă.

Cele Mai Uşoare Cuvinte sunt de aur pentru voi! De obicei, oamenii nu ştiu cum să înţeleagă teoriile grele actuale, ci învaţă termenii lor, vrând a îşi contura o imagine care nu le aparţine.

Acum înţelegi rolul jucat de tine în această piesă? Joci rolul filtrului aici, tocmai de aceea ţi s-a dat puterea.
Cât de mult realizezi în viaţă nu se măsoară prin cât de departe ai ajuns sau ce părere au ceilalţi despre tine, ci de unde ai plecat.

Puteţi să mergeţi mai departe! Deţineţi capacitatea să o faceţi dar religiile nu vă permit să înaintaţi. Ele vă menţin la statutul de robi ai omului. Fiindcă cel mai mare preot al bisericilor voastre, din toate timpurile, evaluat pe o scară imaginară a gradelor evolutive, de la 1 la 100, nu se află nici măcar pe această scară. Ci, primeşte şansa de a se pregăti din nou şi din nou şi din nou, doar pentru a putea dobândi gradul întâi, asta în ciuda unei vieţi lungi şi ostenitoare, trăită în slujba religiei sale. El nu reprezintă robul lui Dumnezeu, după cum plin de fală se autointitulează. Ci este slujitorul omului şi al legilor nesănătoase omeneşti. În schimb, tu nu eşti robul Meu ci eşti prietenul Meu. Tu nu te rogi Mie, tu Îmi vorbeşti şi Mă asculţi.

Dar creştinii sau cei ce spun despre ei că sunt creştini, nu sunt robii lui Dumnezeu, ci ai omului?

L-ai văzut vreodată pe Dumnezeu scriind o carte, construind vreo biserică, un cult sau o regulă?

Nu.

Mai mult de atât, v-am oferit drept exemplu cum să vă ridicaţi deasupra acestor concepte, dar voi nu vreţi să Îl auziţi şi nu vreţi să Îl urmaţi. Ba chiar Îl negaţi şi-L omorâţi din nou. Şi aceasta o faceţi în fiecare zi, încă de acum două mii de ani, pe când L-am trimis la voi.

Spuneţi că Mă cunoaşteţi dar nu urmaţi Voia Mea. Spuneţi că Îmi slujiţi, dar îi urâţi pe cei trimişi de Mine. Refuzaţi învăţătura lor, afirmând că voi Mă cunoaşteţi mai bine. Adevărat, adevărat vă spun, dacă M-aţi fi cunoscut aţi fi cinstit pe cei trimişi de Mine. Iar dacă M-aţi fi urmat, nu aţi mai fi rătăcit nicio zi în plus pe un pământ al neînţelegerii şi al suferinţei.

Faptul că aţi fost minţiţi de biserici de la început, de când aţi construit-o, este cât se poate de evident. De pildă, religia susţine

că Dumnezeu judecă şi condiţionează. În regula, hai să încercăm să ne închipuim că lucrurile sunt aşa cum a spus biserica. Ei bine, dacă Dumnezeu judecă şi condiţionează, pentru ce mai judecă şi condiţionează religia (omul)? Oare datorită faptul că Dumnezeu nu judecă îndeajuns de „drept“ sau aspru ori are nevoie de ajutor din partea unui om sau a unor grupări de oameni?

Prin urmare, aceste închipuiri, privind caracterul Unui Dumnezeu Atotputernic care se poartă mai copilăros decât un infantil terestru, nu pot funcţiona vreodată.

Pastorii bisericilor de acolo citesc Biblia, spunând oamenilor că judecata lui Dumnezeu se apropie şi încearcă să îi convertească prin intermediul fricii la înţelegerile lor. Dar ce se întâmplă cu mesajul pe care îl promovează? De ce nu i-au în calcul cuvintele pe care le rostesc în fiecare zi în adunări? Oare nu Biblia spune: „*Cine duce pe alţii în robie, va merge în robie*[8]“?

Frica nu există în Împărăţia Mea pe care o aşteptaţi să vină. Oare pastorii voştri îndeamnă creştinii spre Calea Adevărului ori îi îndepărtează de la ea? Niciunul dintre voi, cei care dezbină ori instigă frică nu va intra la Mine. Fiindcă voi nu adunaţi, ci risipiţi prin intermediul Bibliei.

Iată că v-am trimis îngeri care v-au vorbit şi cu care aţi şezut la masă. V-am trimis învăţători care au lucrat pământul cot la cot cu voi. Dar spuneţi că nu i-aţi văzut. Iar cei ce i-au văzut spun că vorbesc strâmb... Oare voi, care nu ştiţi cine sunteţi, sunteţi mai presus de Dumnezeu? Oare, învăţătura lumii vă aduce izbăvirea sufletelor rătăcite în dogme şi închipuiri?

Câteodată mă mânii când îi privesc pe unii, cufundaţi în neştiinţă, cum lovesc în toate părţile, furioşi că altul cunoaşte mai mult decât cunosc ei. Cum ar fi mai potrivit să reacţionez în cazul acestora?

Nu prin a te mânia, asta cu siguranţă. Încearcă să îi accepţi pe toţi, gândind că, toţi au dreptul să fie aşa cum ai fost tu şi cu toţii vor ajunge să cunoască atât cât cunoşti tu.

Eu nu vorbesc de oamenii de rând. Vorbesc de cei mai mari preoţi sau profesori de spiritualitate consacraţi, care au scris zeci de cărţi, au susţinut mii de ore de curs şi seminarii, iar în ciuda tuturor acestor realizări, cunosc mai puţin decât cunosc eu, înţeleg mai puţin de 10% din ce explic şi se încăpăţânează să nu afle mai mult, nu accepta mai mult, ba mai mult, instruiesc masele eronat, manipulând cu uşurinţă, bucurându-se de succes, putere şi profit! Vorbesc de cei ce încearcă să menţină gândirea individuală la nivel inferior.

„Maeştrii“ care organizează cursuri şi iniţieri în spiritualitate, promovând diferite culturi străvechi, nu vor furniza niciodată informaţii complete. Ei nu îşi aduc adepţii la un nivel de înţelegere complet. Nu le furnizează informaţii complete deoarece nu deţin

8 Apocalipsa 13:10 (Noul Testament).

informaţii complete. Iar, din totalul de informaţii pe care le deţin transmit mai departe un procent foarte mic. Ei nu intenţionează a dărui oamenilor Adevărul, ci vor să vândă câte o mică parte din el, în repetate rânduri. Chiar şi dacă vreunul dintre farisei ar lua iniţiativă, încercând în mod altruist să informeze oamenii, folosindu-şi toate atuurile pe care le deţine, nu ar putea să dăruiască lumii Adevărul! Acela nu deţine Adevărul şi nu Îl cunoaşte. Nu doreşte să Îl cunoască şi nu este profesor, ci negustor.

Cei care vor citi ar putea spune despre mine că fac acelaşi lucru. Eu am scris despre Adevăr, iar pe viitor intenţionez să comercializez cartea.

Şi totuşi, un simplu exemplar de carte, odată publicat (tipărit) poate circula din mână în mână la peste o sută de persoane. Împarte preţul unui exemplar la o sută, şi ai să vezi că eforturile financiare ale căutătorilor de pace pur şi simplu nu există. Apoi, numără-i pe degete pe cei ce ţi-au cumpărat cartea şi pierde şirul celor care au citit-o în mod gratuit pe internet.

Cu toate astea, tu nu trebuie să te îngrijorezi cu privire la ceea ce vreau să îţi ofer, ci la ceea ce ai tu de oferit celorlalţi... Faptul că politicienii, preoţii, bancherii sau profesorii spirituali încearcă să menţină gândirea individuală la nivel inferior, nu e ceva nou. Asta aţi făcut dintotdeauna pe pământ. Repet, nu Îmi spui nimic inovator aici.

Învăţătorii supraapreciaţi, care promovează acest naţionalism exacerbat, renaşterea valorilor strămoşeşti, sunt de fapt victimele unei boli de care nu pot scăpa. Ei se asociază dar cu un neam, un popor şi o naţiune, îndemnând masele la o reatribuire a păcatului săvârşit de părinţii lor. Acesta e efectul care „*caută nelegiuirea părinţilor în fii, până la a treia şi a patra generaţie*".

Cu alte cuvinte, preoţii şi consilierii de spiritualitate şi ezoterism, se opun evoluţiei, se tem de ea fiindcă nu o înţeleg şi caută o reinventare a păgânismului antic, primitiv, şi instaurarea unui sistem de gândire individual, însă controlat de ei. Apoi îndeamnă popoarele la luptă, creând scopuri şi destinaţii false, îndepărtând în felul acesta de la voi Adevăratul Scop pentru care vă aflaţi pe pământ. Aceştia nu încearcă a-şi elibera adepţii de sub robie şi a le transmite o parte din fericirea lor, ci încearcă să-i modeleze cu orice preţ, în felul în care şi ei au fost modelaţi la rândul lor. Ei vă îndeamnă să îl iubiţi pe dumnezeu, dar Dumnezeu este libertate, nicidecum o doctrină religioasă. Şi totuşi majoritatea dintre ei nu cunosc acest lucru.

Această ameţeală de cap se dovedeşte a fi total nefolositoare. Este absolut absurd să lupţi pentru a împărţi ceva ce nu deţii sau nu poţi poseda. O astfel de viziune nu vă e de folos, din moment ce vă aflaţi pentru o aşa scurtă perioadă de timp pe planetă.

Prin urmare, nu îţi foloseşte la nimic să mori pentru patria ta ca român, în viaţa ta actuală, iar într-o viaţă viitoare să omori din nou pentru a îţi proteja patria, de această dată locuind în partea opusă a planetei. Iar apoi să procedezi la fel de fiecare dată, şi de

fiecare dată. Mulţi, cunoscând aceste lucruri, staţi şi vă întrebaţi: Cum se mai pot bucura de succes şi astăzi aceste concepte?

Dar asta se întâmplă pentru că oamenii şi-au construit valori mai mici decât Ceea Ce sunt ei de fapt. Iar răspunsul Meu pentru voi rămâne acelaşi: *Toţi aveţi dreptul să gândiţi ce vreţi, să faceţi ce vreţi şi să fiţi cine vreţi voi să fiţi!*

Asta nu e indiferenţă faţă de cei care sunt manipulaţi fără ştirea lor?

Este?

Eu aşa zic.

Atunci, apucă-te şi organizează cursuri, încercând să îi determini pe oameni să accepte teoriile tale, în schimbul celor învăţate de ei până acum.

Asta nu m-ar mai diferenţia cu nimic de aceşti „profesori de spiritualitate". Eu scriu în cărţi ceea ce oamenii au nevoie să audă, chiar dacă nu toţi ştiu că au nevoie să audă ceea ce le spun şi scriu.

Vezi ce apropiate sunt relaţiile? Masele confundă smerenia cu robia, aşa cum tu confunzi acum libertatea omului cu indiferenţă din partea lui Dumnezeu.

Ai dreptate, am greşit.

Trebuie să fii foarte atent la cuvintele pe care le scrii!

Încerc să o fac.

Şi nu te mânia pe cei care se luptă între ei. Fii umărul pe care lăcrimează cel învins! Fii sprijinul celui ce a fost minţit, şi hrana celui care flămânzeşte. Fii tot ceea ce nu există încă în lumea ta, nu fii ceea ce pot să fie toţi cu uşurinţă.

Sufletele celor slabi doresc să se separe, luptându-se între ele ca să iasă la liman. Tu fii liantul care le uneşte şi Dragostea ce le vorbeşte. Îndrumă-i să citească cuvintele Mele dar şi să înţeleagă sensul lor. Nu fii gelos pe învăţătura altuia, chiar dacă s-a dovedit a fi eronată. Numai faptul că lumea vă învaţă strâmb, dezvoltă în voi dorinţa de a cunoaşte Adevărul, de a Îl alege, apoi a Îl crea în mod conştient.

Vezi tu, fiul Meu, lumea în care te-ai născut nu te îndepărtează de Mine ci te determină să cercetezi mai mult. Cu toţii sunteţi liberi să nu fiţi de acord unul cu celălalt şi să doriţi să Mă descoperiţi direct şi Personal. Doar asta susţinem împreună prin aceste scrieri, nu? Doar la asta se referă „Vorbind cu Dumnezeu".

Aşa este, m-am lăsat dus de val şi de această dată.

Fără a te lăsa purtat de val, nu vei atinge niciodată ţărmul.

Cum găseşti de fiecare dată un răspuns la toate!

Încerc să fiu pe placul tău, la fel cum încerci tu să fii de câţiva ani încoace.

Mă bucur că ai observat intenţia mea. Pe viitor, intenţiile mele sunt ca acest manuscris să devină un bestseller.

Serios? Intenţiile Mele sunt ca el să devină un bestreader!

Da, mă uimeşti de fiecare dată! Nu ştiu dacă mă voi ridica vreodată la nivelul Tău de cunoaştere şi înţelepciune.

Întotdeauna veţi avea nevoie să fiţi motivaţi. Exact aşa cum aţi avut nevoie întotdeauna. Aşadar, cel mai înţelept învăţător al vostru este acela care conştientizează că e doar un elev.

În fiecare an, de paşte, creştinii sunt convinşi să realizeze reconstituiri (clipuri video) intitulate „drumul crucii" în care diferiţi tineri simulează răstignirea Mântuitorului Isus, apoi trimit aceste filme tuturor cunoscuţilor şi Îl plâng pe Isus. Eu, în schimb, nu Îl recunosc pe acel Isus al lor.

Acel Isus bătut şi batjocorit în realitate nu există. Este doar o formă de control, folosită de oameni pentru a manipula oamenii. Care este scopul, te întrebi? Ei bine, cei care îngăduie asemenea simulări o fac fără să îşi dea seama că în realitate nu fac decât să convingă Conştienţa colectivă că Isus e slab, neputincios şi demn de milă, încercând să Îi ia din putere. În realitate, Eu sunt aici şi voi sunteţi acolo! Aşadar, cine ar trebui să se roage pentru cine? Eu am nevoie de salvare ori voi, cei care trăiţi în chin şi în uitare pe pământ? Nu omul trebuie să se roage pentru îngeri sau pentru Dumnezeu, ci îngerii ar trebui să se roage pentru oameni iar Fiul să mijlocească pentru ei. Acum realizezi în ce confuzie sunt acei creştini şi cât de uşor sunt manipulaţi către direcţia opusă?

Chiar Biblia scrie despre Hristosul lor că va veni în Slavă şi în putere, ca să îi salveze din mâinile vrăjmaşului ce le-a adormit minţile, iar ei Îl plâng pe Dumnezeu?

Uau, mă mir! Sunt uimit cum sunt convinşi să facă aceste lucruri, crezând că de fapt e bine. Apoi li se promite expierea sufletelor lor, şi toţi se înghesuie ca să se salveze. În realitate, însă, niciunul nu va pleca de aici în felul acesta.

Doar gândul că vrei să te salvezi pe tine te aruncă înapoi unde ţi-e locul. Acesta este cel mai vizibil act de laşitate şi egoism. Voi nu trebuie să vă îngrijoraţi pentru salvarea sufletelor voastre, ci, pentru a celor care vor rămâne acolo după voi! Doar aşa va veni mântuirea! Nu există altă cale. Eu sunt Calea, Adevărul şi Viaţa.

Cât despre Hristosul lor imaginar, pe care Îl suie la cruce an de an, este doar un pretext pentru a controla masele, scopul fiind a încerca să Îl priveze de putere pe Adevăratul Dumnezeu, manipulând Conştienţa colectivă în acest sens. Hristos e veşnic viu!

Acum mai am o întrebare pentru încheiere.

Pe care o primesc cu toată Dragostea.

Mulţumesc! Ceea ce am trăit eu ca experienţă, prin aceste sentimente şi imagini în ultimele zile, se poate numi atingerea Nirvanei sau Nirvana?

Nirvana, stare de Uniune, adeziune, stare de eliberare definitivă sau înDumnezeire. Poate fi numită înălţarea conştienţei pe o treaptă superioară sau oricum doreşti tu să o numeşti.

Aş numi-o Întoarcerea la Sursă sau Unirea Conştienţelor individualizate pe pământ.

Amin.

Amin!

CAPITOLUL II

Bună seara.

Oare e bună?

Încerc să cred că este bună.

Încetează să mai crezi!

De ce?

Fiindcă în felul acesta nu va deveni o seară bună.

Dar cum pot să transform ajunul Crăciunului într-o seară bună sau măcar liniştită?

Ajunul Crăciunului e o seară la fel ca celelalte seri. Singurul mod prin care o poţi transforma într-o seară perfectă este ca pur şi simplu să ştii că este o seară perfectă.

E destul de greu să nu mă gândesc la faptul că sunt singur în seara de Crăciun.

Oare eşti singur?

Aparent. Oricum, pe zi ce trece îmi dau seama că Tu eşti singurul meu Prieten adevărat. Tu nu pleci niciodată, nu eşti niciodată ocupat, îmi răspunzi de fiecare dată la întrebări şi, nu te plictiseşti niciodată. Tocmai de aceea am revenit la Tine şi sunt acum aici.

Bine ai revenit Alberto.

Sunt bucuros că mă aştepţi de fiecare dată şi sunt bucuros că eşti atât de răbdător.

Răbdarea este una din calităţile pe care le vei dobândi şi tu.

Crezi că răbdarea este slăbiciunea mea de acum?

Răbdarea e doar una dintre ele.

Mulţumesc pentru constatare.

Cu plăcere.

Aş avea o întrebare foarte simplă pentru început.

Să o auzim!

Ce este Dragostea?

Dragostea este inocenţă şi înţelepciune.

Îmi permiţi să fac o precizare?

Bineînţeles că poţi să Mă şi corectezi! Acum vorbim pe limba voastră, tu fiind responsabil cu modul în care oamenii pot să înţeleagă ceea ce doresc să le transmit.

Sunt onorat că m-ai înzestrat cu responsabilitatea aceasta. Am simţit nevoia să precizez că inocenţa nu este naivitate! Mulţi fac această confuzie. Există şi o expresie „când eşti bun

(naiv) sfârşeşti prin a fi păcălit".

Naivitatea nu este un defect ci este credulitate. Inocenţa, deasemenea, este puritate şi reprezintă o calitate a originii umane. Acum, repet, Dragostea este inocenţă şi înţelepciune!

Ai stat vreodată treaz în miez de noapte, ascultând liniştea şi gândind că acum, în vreme ce toată lumea doarme, s-ar putea întâmpla orice, şi totuşi nu se întâmplă? Te-ai gândit oare, cum se face că din moment ce întreaga lume gândeste „rău", conştienţa colectivă dorind distrugere în interiorul ei, sunteţi în continuare protejaţi? De ce?

De ce?

Lucrurile sunt foarte simple. Universul funcţionează respectând câteva criterii de bază. Unul ţi-l voi dezvălui chiar acum:

Cu cât conştienţa ta este mai pură, cu atât puterea ta va fi mai mare. Însă cu cât te vei cufunda în neştiinţă şi rea voinţă, nu vei mai putea să faci nimic. Universul răspunde cererilor sufletelor neprihănite! Aşa a fost proiectat!

Aşadar, 97% din locuitorii planetei voastre doresc distrugere, judecată şi răzbunare din partea Mea şi totuşi, răzbunarea Mea nu vine. Nu vine încă! Deoarece, voi, cei 3%, i-aţi iertat pe cei care distrug pământul şi doriţi pace pe planetă. Chiar şi cerul imploră răzbunare, sfinţii ori fiinţele cereşti. Acum înţelegi de ce am spus că eşti mai evoluat decât multe dintre ele?

Dragostea e inocenţă dar nu naivitate! Este înţelepciune, dar nu înşelăciune. Smerenie, dar nu robie! Este cunoaştere de sine, (încredere în forţa din interiorul tău) nu credinţă oarbă. Dragostea este intuiţia ta, şi este Cea Mai Puternică Forţă din acest univers!

Dragostea nu este un zeu imaginar şi neputincios, care pur şi simplu nu există, ci eşti tu, cel care a conştientizat că a fost creat după Chipul şi după Asemănarea Dragostei.

De ce repeţi atât de des faptul că nu exişti, că Dumnezeu nu există?

Fiindcă este adevărat. Eu sunt, Eu nu pot exista! Eu exist prin voi, chiar şi în cei mai mici dintre voi. În special în cei mai umili dintre voi!

Acum ai citat un fragment din volumul I.

Mi-a plăcut foarte mult această expunere. Şi totuşi, se pare că tu ai uitat-o.

Ştii ce am înţeles din ultima afirmaţie a Ta? Am înţeles că, cu cât vei deveni mai pur cu atât te îndreptăţeşti pentru a lua decizii pentru ceilalţi, la un anumit nivel. Iar, cea mai înaltă decizie este cea de a nu influenţa nimănui liberul arbitru. Nu Ţi se pare că ne rotim într-un cerc?

Nu chiar, ci începi să înţelegi sensul cuvintelor Mele, atunci când am spus că nimic nu contează. Nimeni nu este îndreptăţit să ajute pe celălalt cu forţa. Trebuie doar să conştientizezi că îi poţi oferi ajutor, apoi să aştepţi, să aştepţi şi să aştepţi. Lucru conştientizat de Isus Hristos în viaţa Lui trăită pe pământ. Ia spune-Mi, ce crezi că face de atunci şi până astăzi?

De ce vorbeşti despre Tine la persoana a treia? În volumul II ai recunoscut că eşti Isus.

Eu nu am susţinut niciodată că aş fi Isus. Isus a fost trupul în care am trăit cele mai fastuoase experienţe în trup, acum două mii de ani. Iar Eu sunt Cel care a venit la voi, Cel care fără plecarea Mea nu putea veni! Ceea ce scrii astăzi devine posibil prin Mine, materializându-se prin tine. Faptul că facem acest lucru aici este Voia Tatălui nostru. Fiindcă Cele mai înalte cuvinte, cuprinse în acest dialog, sunt Cuvintele Lui, ale Mele – Creatorul Suprem a tot Ceea Ce există şi nu există.

Am înţeles asta. Ceea ce nu înţeleg este cum poţi să fii atât de puternic? O spun fiindcă de fiecare dată când mă „vizitezi" dacă pot să spun asta, mă aflu la un pas de moarte – urechile îmi plesnesc, văd flashuri de lumină ţinând ochii deschişi iar, dacă m-ai atinge m-aş dezintegra într-un milion de bucăţele!

Întrebarea nu este cum pot Eu să fiu atât de puternic, ci cum poţi tu să rezişti Prezenţei Mele? Pentru că mulţi Mi-au invocat Numele, cerându-Mi să Mă arăt lor, însă au plecat cu mult timp înainte să Mă vadă.

Eu sunt Energia şi non-Energia, materia şi antimateria! Trupul tău, în schimb, este doar materie. Aşadar, apropiindu-Mă de tine te dezintegrezi, iar îndepărtându-Mă de tine te creez!

Încearcă să cauţi încă o explicaţie Te rog.

Eu fiind energia Mamă, iar tu fiind o energie promulgată din energia Mamă, în Prezenţa Mea sufletul tău începe să îşi piardă forma, fiind atras către Mine de Mine. Aceasta e cauza senzaţiei de dezintegrare pe care ai simţit-o.

Mai simplu decât atât nu puteai să o spui! Îţi mulţumim! Acum putem să înţelegem! E genial!

La fel cum se întâmplă dacă ai încerca să apropii o lumânare de soare. Atunci flacăra va fi atrasă către soare, s-ar uni cu acesta iar lumânarea (trupul) s-ar topi!

Îţi mulţumim pentru aceste noi dezvăluiri. O să le postăm peste tot! Aceasta este o promisiune!

Şi Eu îţi mulţumesc.

Iată că scriu aceste rânduri la două săptămâni după ce era să ajung pe paturile de spital.

Ce ţi s-a întâmplat?

Inima mea a luat-o razna de pe urma acestor contacte din ce în ce mai apropiate dintre noi. După cum scriam în primul volum, inima mea stă de fiecare dată gata să cedeze. Întreaga funcţionare a trupului meu a avut de suferit.

Trebuie să fii foarte atent la dorinţele tale.

De ce ai continuat să Te apropii dacă ştiai că mă vei răni?

Deoarece asta a fost dorinţa ta.

Dar Tu nu ştii niciodată să refuzi? Dacă muream?

Eu nu pot refuza vreodată alegerile celor pe care îi iubesc. Iar faptul că nu ai murit este tot dorinţa ta.

Sper doar să nu sfârşesc prin spitalele de urgenţă sau cele de recuperare psihică. Cel puţin până termin cărţile să pot să

rezist. Apoi sunt liber să putrezesc acolo.

În regulă! Nu vei sfârşi acolo.

Faci lucrurile să pară atât de simple!

Asta pentru că sunt atât de simple.

Dar tatăl meu de ce şi-a pierdut minţile, dacă ar fi fost aşa uşor să nu şi le piardă?

Fiindcă a ales să şi le piardă.

Cum ar putea cineva să aleagă să îşi facă rău singur?

Ei bine, aici e confuzia. Niciun suflet nu alege să îşi facă rău singur. Nici nu ar fi posibil aşa ceva. Rolul sufletului vostru este să creeze cea mai bună oportunitate pentru a evolua. El ştie ce îţi lipseşte, de unde trebuie să mai taie ori unde să adauge.

De ce a ales tatăl tău pământesc să îşi piardă minţile? Pentru că a fost singurul mod prin care a putut să vadă lumea altfel.

Atunci eu de ce nu mi le pierd?

Pentru că tu eşti capabil să o vezi, privind din cea mai înaltă perspectivă care există, fără a ţi le pierde.

Asta, deoarece, m-ai ajutat să o privesc astfel. Prin faptul că am primit ajutor nu înseamnă că sunt mai evoluat. Ei bine, pe mine m-ai ajutat iar pe el nu!

Eşti sigur?

Am devenit destul de sigur pe mine în ultima vreme.

Asta e foarte bine. Însă doar dacă Mă voi opri vreodată din a te pune la încercare.

Ce vrei să spui? Îmi trimiţi o nouă provocare?

Ce vreau să spun e că după ce vei termina de scris „Vorbind cu Dumnzeu“, vei fi liber să crezi ce vrei.

Din nou, ce vrei să spui?

Poţi alege să crezi că ţi-a vorbit Dumnezeu, ori poţi inventa, bineînţeles, nenumărate explicaţii, într-o oarecare măsură logice sau credibile.

Ce tip de explicaţii aş putea să inventez? Oferă-mi măcar un exemplu!

În primul rând sprijinul imaginat şi creat de propria ta minte în subconştient se datorează lipsei unui părinte protector, de care ai avut nevoie de-a lungul anilor copilăriei tale. Reacţia ta de a te refugia în interiorul minţii poate fi cauzată, deasemenea, de lipsa protecţiei faţă de exterior, iar „vizitele“ energiilor Mele Cele mai înalte pot fi interpretate ca fiind descărcări electrochimice ale aparatului tău executor, pricinuite din cauza suprasolicitării pe timp îndelungat. Cam asta ar fi interpretarea celor mai buni psihologi.

M-ai pus deja pe gânduri! Spui că mintea mea a creat un întreg scenariu, perfect sau complet, însă ireal, cu scopul de a mă scoate din impas? Asta era singurul mod eficient, mulţumită căruia puteam depăşi acele evenimente? Asta înseamnă că stai de vorbă cu un geniu! Sunt o minune!

Tu ce crezi?

Nu ştiu ce să cred. Repet, chiar dacă ar fi aşa înseamnă că am putut să fac minuni. Am ieşit din trupul fizic, din timp şi relativitate, ca să îmi ofer o mână de ajutor. Astfel, progresul

evoluţiei mele nu a stagnat deloc, niciodată. Ai avut dreptate când ai spus că sunt puternic. Totuşi, asta înseamnă că m-am ajutat singur, nu am primit ajutorul de la Tine. Care din cele două variante este cu adevărat adevărată?

Ambele.

Cum pot să fie adevărate două variante diferite în acelaşi timp? Oamenii vor crede că nu am vorbit cu Dumnezeu!

Prin înţelegerea faptului că suntem Una şi Aceeaşi Persoană. Lasă-i pe oameni să decidă dacă ai vorbit cu Dumnezeu. Care ar fi diferenţa? Informaţia există sub formă ajutătoare oricum!

Însă, „crizele" mele reprezintă descărcări electrochimice ale creierului, datorate suprasolicitării? Răspunsul acesta ar trebui să mă mulţumească?

Nu chiar. Ci mulţumită acestor „crize", trupul tău se mută de fiecare dată pe o frecvenţă mai înaltă şi mai înaltă.

Ce înseamnă o frecvenţă mai înaltă?

Înseamnă o perspectivă de înţelegere şi distincţie mai înaltă. O gândire mai clară şi o viziune mai pură, un control semnificativ asupra vieţii tale şi o putere mai mare de execuţie. Cât mai mare, din ce în ce mai mare! Procesul prin care treci acum este ceea ce Biblia a numit proces de înălţare. Toate aceste lucruri devin posibile prin întoarcerea Conştienţei Hristice pe pământ. Prin urmare, atât minţile cât şi trupurile voastre, vor fi supuse unor schimbări majore. Uite-te la tine! Ai aproape douăzeci şi opt de ani însă oamenii te confundă cu un adolescent. Ultima ta întâlnire a eşuat pe motiv că doamna respectivă a crezut că ai doar optsprezece ani.

Ha ha! Acum râzi de mine. M-am simţit atât de prost.

Dar ar fi trebuit să te simţi foarte bine.

Ştii ce am înţeles acum?

Ce anume?

Am înţeles valoarea celui mai de preţ dar, cel mai sublim mod de a lucra cu oamenii. Tu mă ajuţi, determinându-mă să cred că toate acestea le-am făcut de unul singur.

Ceea ce este foarte adevărat.

Eu nu am nevoie să învăţ, ci trebuie doar să îmi amintesc. Şi îmi amintesc! Îmi amintesc că am venit pe pământ pentru oameni. Da, am venit pe pământ pentru voi, am învăţat limba voastră şi obiceiurile voastre. Am mâncat la un loc cu voi şi, am dormit sub acelaşi acoperiş cu voi. Totuşi, pe Învăţătorul meu nu l-aţi primit, nici nu I-aţi dat să mănânce. Aţi refuzat să Îl ascultaţi şi v-aţi opus Voii Celui care este peste toţi şi în toate lucrurile. Dar acum strigaţi la El, iar Duhul vă vorbeşte prin mine. Cu toate astea, vă împotriviţi învăţăturilor mele.

Strigaţi către Mine şi nu Mă recunoaşteţi! Îmi cereţi ajutorul şi în acelaşi timp îl îndepărtaţi de la voi.

De ce refuză oamenii ajutorul de la Dumnezeu?

Fiindcă oamenii şi-au imaginat un ajutor mai mic decât Ceea Ce am Eu de oferit. De ce susţin că unii oamenii şi-au imaginat un ajutor mai mic decât vreau Eu să vă ofer? Ei bine, pentru asta Mă voi folosi de un exemplu:

Aşa cum ştii, niciunul din voi, care e înebunit după ciocolată, nu v-a renunţa la ea pentru nimic în lume. El nu îşi poate imagina un gust mai perfect ca al ciocolatei. Dar asta fiindcă nu a gustat încă din sutele de sortimente de prăjituri, pe care le-am preparat pentru el dintr-o singură ciocolată. Voi creaţi valori conceptuale mai mici decât ceea ce sunteţi în realitate, pe care le urmaţi apoi cu credinţă şi fidelitate.

În vremurile actuale oamenii au devenit mai slabi decât au fost vreodată până acum. Nu puteţi trăi fără a vă irosi vieţile fără de folos. Nu ştiţi să încetaţi să mai hrăniţi acest război! Voi nu ştiţi să trăiţi fără să luptaţi pentru a obţine şi credeţi că nu puteţi obţine ceva fără să vă vindeţi.

Vă vindeţi încă din primii ani ai tinereţii şi o faceţi înainte ca cineva să vă garanteze un preţ în schimb. Prin urmare, mai întâi vă vindeţi, apoi surpriză! NU AŢI OBŢINUT NIMIC în schimb.

Nu aţi obţinut nimic fiindcă nu este nimic de obţinut! Voi nu puteţi obţine ceva ce nu există! *Căci...*

Nu există fericire câştigată pe nedrept! Nu există linişte care provine din exterior ori din afectarea din interes a celorlalţi.

Aţi încetat să vă mai bucuraţi pentru voi şi vă simţiţi satisfăcuţi când cineva este în suferinţă. Aţi transformat fericirea într-o imagine de sine artificială, iar suferinţa în nemulţumire. Există o diferenţă între a fi nemulţumit şi a trăi o suferinţă!

Oamenii sunt nemulţumiţi, iar pentru asta spun că lumea este rea. Tu suferi şi totuşi spui că lumea este bună! Îmi aduceti argumente spunând „cum m-aş putea minţi că toţi oamenii sunt buni, vreme în care un pedofil ucide un copil?“. Dar eu vă întreb, dacă nevasta ta te-a părăsit, toate femeile te-au părăsit sau o vor face?

Adevăr vă spun, nu toţi oamenii sunt buni, iar asta vă determină să spuneţi despre întreaga lume că e rea. Şi deasemenea, nu toţi sunt pedofili, dar toată lumea este rea. În cazul ăsta oare cine este mincinosul?

Atunci când spui că toată lumea este rea, construieşti dovezi ori vii cu zeci de argumente, crezând că eşti realist, nu ai nimic în comun cu realitatea. Negativismul tău vizual nu este realitate! Ei bine, realitatea nu se defineşte prin ceea ce te înconjoară, ci prin ceea ce creezi tu în jurul tău.[9]

Negativismul vă forţează să nu vă odihniti şi să vă provocaţi în mod automat pierderea discernământului, din dorinţa de a vă elibera de orice presiune acumulată. Iar asta îi face pe oamenii să trăiască în primitivism. Da, oamenii care deţin o viziune negativă asupra lumii sunt primitivi şi omoară. Şi religiile voastre omoară. Şi guvernele omoară. Toţi şi toate conceptele pe care le-aţi creat omoară. Ele sunt falsuri clădite pe minciună şi omoară. Chiar şi pe Mine M-aţi omorât şi am murit pentru voi. Şi voi „muri“ din nou, până când veţi înceta să vă mai ucideţi între voi...

---

9 „Nu vedem lucrurile aşa cum sunt, le vedem aşa cum suntem“. Talmud.

Până veţi înceta să vă mai îngrădiţi alegerile! Până veţi înceta să vă mai opuneţi vieţii! Până veţi înceta să mai doriţi să câştigaţi şi veţi vrea să învăţaţi să dăruiţi.

Adevărat vă spun Eu vouă, aceasta este singura planetă care încă mai învaţă despre Dragoste. Alte civilizaţii râd atunci când vreunul din ei încearcă să obţină pentru el, în loc de a îşi dedica viaţa spre folosul celorlalţi. El se numeşte primitivism. Aceasta dezrădăcinează principiile fundamentale ale naturii lor, ca fiinţe libere şi evoluate în univers. El e de fapt un virus pe care majoritatea civilizaţiilor l-au îndepărtat. Ele nu se pot răni pe ele însele şi cunosc deja acest lucru despre ele, pentru că l-au trăit ca experienţă! Pe pământ, în schimb, vă răniţi neîncetat, justificându-vă acţiunile în scop de pace. Ţi se pare că pace înseamnă trimiterea în iad a celor ce refuză să se închine unui zeu sau unui concept?

Nu.

Ţi se pare că pace înseamnă moartea tuturor celor ce renunţă la islam? Schimbă denumirea şi te vei convinge că toate religiile caută acelaşi lucru. Un preot ortodox ar ucide o mie de oameni la un loc pentru dumnezeul său închipuit.

Nu, asta nu înseamnă pace şi nici credinţă!

Ţi se pare că un sărman care este judecat pe motiv că se află în situaţia aceea, spunându-se despre el că a dorit să ajungă astfel sau că îşi merită soarta, este judecat pe drept? Ţi se pare că este judecat corect din punct de vedere etic sau moral? Eşti de părere că societatea vă învaţă ce este moralitatea, inventându-şi propriile reguli, în care v-aţi născut şi v-au format sistemul perceptiv?

Nu.

E cel puţin ruşinos pentru un om să gândească astfel. Fiindcă cei ce se amuză din pricina unuia care nu are unde să se spele, în loc să îi ofere condiţiile necesare ca să o facă, sunt mai murdari decât el. Aşa cum spuneam, ar fi trebuit să plecaţi capetele la pământ de ruşine când mergeţi spre slujbele voastre şi îi întâlniţi pe aceştia. Dar voi râdeţi de unul ce a fost distrus de către societate, spunând despre el că nu s-a adaptat. Spuneţi că cei mai buni reuşesc să stea în faţă, când de fapt niciunul nu a obţinut ceva prin merit. Ar fi trebuit ca tutorele care alege ca unii din elevii săi să repete clasa, aceluia să nu i se mai permită să profeseze vreodată. Ar fi trebuit demis din funcţie! Deoarece, nu a fost capabil să îşi îndeplinească datoria cu succes. El este o ruşine pentru sistemul de învăţământ şi pentru societate.

Cu toate astea, în continuare credeţi că sistemele voastre sunt cele mai bune, dar vă e teamă să umblaţi pe străzi cu o sumă nesemnificativă de bani în buzunar.

Aţi „cucerit“ spaţiul cosmic şi vă mândriţi între voi cu descoperirile ştiinţei, însă în drum spre casă vă temeţi de un animal. Şi pentru asta plătiţi bani grei ca să-i ucideţi, în loc să alocaţi fonduri nesemnificative din bugetele imense, în vederea îngrijirii acestor vietăţi minunate.

Nu ştiu de ce, însă am impresia că vrei să ne desconsideri

de tot. Pentru Dumnezeu, opreşte-Te!

Eu vă desconsider? Eu vă amintesc deciziile pe care le luaţi, şi expun faptele voastre în cel mai clar mod posibil.

Vrei să mă determini să îmi fie ruşine că sunt om?

Nu. Ci vreau să vă fac conştienţi că sunteţi oameni!

Discutam ceva mai devreme despre civilizaţiile din spaţiul cosmic. Este adevărat că nu suntem singuri?

Alberto, este cât se poate de absurd să îţi imaginezi că sunteţi singurele entităţi conştiente din univers.

De ce nu ne-ai spus dinainte? De ce nu ai scris în Biblie?

Fiindcă asta v-ar fi împins să inventaţi şi mai mulţi dumnezei sau idoli. Cu toate astea, aţi inventat nenumăraţi.

Dar ce te face să crezi că nu s-au scris în Biblie cuvinte care descriu alte tărâmuri ori fiinţe? Împărăţia Cerului, locaşurile pregătite pentru voi sau îngerii, arhanghelii, serafimii (fiinţe cereşti), îţi spun ceva?

La alte lumi sau civilizaţii te refereai?

La ce M-aş fi putut referi? La îngeraşi goi, ce trăiesc printre nori, omuleţi verzi ori alte basme, aşa cum o faceţi voi şi religiile voastre strâmbe?

Am senzaţia că ne vorbeşti pe un ton foarte aspru.

Cum aş putea Eu să îţi vorbesc pe un ton sau pe altul? Eu îţi transmit cuvintele, tu eşti acela care conturează cel mai potrivit înţeles pentru cei care citesc. Eu nu îmi schimb niciodată starea, ci este vorba de ceea ce simţi tu într-o zi, faţă de ceea ce simţi în altă zi, şi tot aşa.

De ce fac acest lucru din moment ce tot ce am descris mai devreme exista şi ieri şi acum 50 de ani? De ce într-o zi am o stare iar în altă zi mă trezesc având altă stare, ţinând cont că împrejurările sunt aceleaşi? Nu mi s-a întâmplat nimic rău de ieri şi până astăzi.

În tot ce faceţi sunteţi influenţaţi de tot ceea ce este în jurul vostru, în fiecare zi. Poţi să adormi seara, inspirat de un apus de soare fascinant, pe care l-ai privit plin de extaz alături de femeia pe care ţi-o doreşti, te poţi trezi pătruns de entuziasm şi energie, datorită soarelui de primăvară care îţi mângâie sfios obrazul, ori te poţi trezi posomorât atunci când cerul se arată cenuşiu. Te poţi bucura, privind păsările care poposesc pe crengile copacilor din parc şi poţi să spui că o pasăre anume îţi poartă ghinion. Te poţi bucura alături de un sărman, oprindu-te la el să îi oferi o băutură caldă sau poţi doar să îl priveşti şi să fii deprimat întreaga zi. Poţi participa la ziua protestelor, riscând a-ţi pierde chiar viaţa, blocat în mijlocul luptelor sau poţi să înveţi oamenii ce este Dragostea. Şi le poţi spune că Dragostea alege sacrificiul, nu irosirea!

Dragostea oferă şi primeşte înapoi, ea nu aleargă să obţină, în felul acesta riscând să piardă şi ceea ce are.

Dragostea învaţă părinţii să nu impună copiilor să gândească aşa cum au gândit ei. Fiindcă viaţa nu merge niciodată înapoi, ci de fiecare dată înainte.

Foarte frumos. Revino Te rog la subiectul meu preferat.

Eşti pregătit?

Da!

În fiecare galaxie există viaţă şi fiecare galaxie va fi populată! Cele care urmează a fi populate sunt cele „tinere“.

Cine administrează aceste galaxii?

Administratorul fiecărei galaxii.

Adică un Dumnezeu?

Da, un Dumnezeu.

Câte galaxii există în univers atâţia Dumnezei există?

Vorbeşti doar de sistemele de viaţă din universul cunoscut de voi? Sau...?

Dacă există şi altele, din nou, da. Spune-mi despre toate!

Câte lumi există şi vor exista vreodată, tot atâţia Dumnezei (Administratori) sunt şi vor fi!

Înseamnă că mai sunt şi alte fiinţe ca Tine?

NENUMĂRATE! Însă şi voi sunteţi ca Mine.

Nu. Eu mă întrebam dacă mai există şi alţi Dumnezei deja „consacraţi“, aşa cum eşti Tu.

Nenumăraţi! Ce-ai zice dacă ţi-aş spune că stai de vorbă cu Supraveghetorul tuturor Administratorilor şi Creatorilor de lumi despre care îţi vorbesc?

Probabil aş cădea de pe scaun.

Atunci ţine-te bine de el:

EU SUNT DUMNEZEUL DUMNEZEILOR LUMILOR ŞI DUMNEZEUL VOSTRU, CEL CARE VĂ ADMINISTREAZĂ, PÂNĂ CÂND VEŢI DEVENI VOI ÎNŞIVĂ UN DUMNEZEU!

E greu. E foarte greu! Noi nu am ştiut astea până acum.

Niciodată nu e prea târziu.

E greu de crezut, totuşi. Câteodată cred, pentru că ştiu şi sunt convins pentru că simt ceea ce scriu. Orice mi-ar spune lumea eu ştiu cum stau în realitate lucrurile. În ciuda acestor convingeri, însă, câteodată parcă e prea mult, şi „slăbesc“ să mai cred în mine.

Când crezi cu cea mai mare tărie în cuvintele pe care le scrii?

În zilele când sunt trist!

Prin urmare, acum tocmai ţi-ai oferit răspunsul la majoritatea întrebărilor care te frământă.

Ce se va întâmpla după încheierea acestui balamuc?

Cine ţi-a spus că procesul se va termina vreodată?

Tu ai spus că universul, la un moment dat, va imploda.

Dar asta nu înseamnă că veţi imploda şi voi odată cu el. Universul va imploda atunci când nu veţi mai fi nevoiţi să trăiţi experienţe materiale, când cu toţii veţi cunoaşte totul, veţi trăi ca totul şi veţi fi trăit totul. Atunci, voi crea un univers nou şi mii de alte universuri, în care vor trăi mii de mii de miliarde şi miliarde de fiinţe, iarăşi şi iarăşi, totdeauna pentru totdeauna.

Dacă vom fi atât de mulţi, oare nu ne vom aglomera?

Asta e altă gluma a ta? Infinitul nu poate fi umplut niciodată.

Iar acolo unde sunt Eu încă nu aţi ajuns niciunul!

Tot ce aud acum mă face să îmi pierd minţile. Până acum am crezut că „vorbesc“ cu Dumnezeul lumii noastre, cu Cel al Vechiului şi Noului Testament, dar acum aflu că există mii de dumnezei ca Tine, şi Tu eşti Coordonatorul tuturor, Acela Mare dintre Cei mai mari?

Şi încă ceva, regula de bază cunoscută de toţi cei ce trăiesc în univers e că nimeni nu are dreptul de a ajuta, intervenind asupra liberului arbitru. Şi totuşi, Tu o faci. Tu eşti singurul care deţine acest drept?

Eu am dreptul să fac orice. Eu pot să vă distrug şi să vă creez din nou. Dar aşa cum poţi observa, nu o fac, nici nu vă influenţez libertatea de judecată, înţelegere ori exprimare.

Cum nu? Priveşte cât am scris, câte sute de pagini!

Încerci cumva să Mă faci responsabil pentru ceea ce scrii de unul singur în fiecare zi?

Păi?

Tu poţi să scrii ce vrei, să vezi ce vrei, apoi să încerci să descrii ceea ce ai văzut în felul în care doreşti şi poţi. De asta te afli acum acolo. Acesta este scopul tău. Cea mai mare armă a ta este intuiţia. Intuiţia e cea care va învinge, pentru că Eu sunt intuiţia care te călăuzeşte[10].

Ştiu, am înţeles-o, ai mai spus-o.

Spune-mi! Cine este Administratorul lumii noastre, Isus?

Voi sunteţi propriul vostru Administrator.

Atunci unde e Isus, El ce funcţie are?

Isus sunteţi voi, iar voi sunteţi Isus! Isus este Cea mai înaltă experienţă care a ieşit dinăuntrul vostru. Vor fi şi altele Asemeni Ei şi există chiar acum! Fiecare dumnezeu, se creează singur din străfundul interiorului său (al creaţiei). Se divide, oferind putere gândurilor şi sentimentelor de orice fel, sacrificându-l pe cel mai scump. Iată că cea mai înaltă experienţă a sa, întrupată, moare în văzul celorlalte, sufocată de ele, ca în final şi acestea să o urmeze. Voi aţi renunţat la Dragoste ca să o descoperiţi din nou. Fiindcă experienţa care a fost distrusă de celelalte, s-a oferit de bună voie să săvârşească acest proces. În felul acesta a căpătat puterea de a pătrunde în inimile celorlalte, unde va clădi o parte din sine. Acum, iată-ne înţelegând dar paradigma: distrugându-te te construieşti! Au vreun sens cuvintele Mele pentru o minte de om?

Da, înţeleg. E simplu! Noi ne creăm în aşa fel încât să nu ne îndatorăm cuiva, nici măcar lui Dumnezeu.

Nu v-am spus că sunteţi fiinte co-Creatoare?

Ai spus că vom deveni astfel de fiinţe.

Veţi deveni abia după ce veţi realiza că sunteţi deja! Cât despre aceşti „dumnezei“ ca voi, lucrurile sunt foarte simple. Tu eşti Unul singur şi iei o singură decizie. Totuşi, în acelaşi timp

10 Compară cu: Ioan 14:23 (Noul Testament).

în mintea ta sunt miliarde de gânduri.

Chiar că e simplu. Este atât de clar şi de perfect! Însă, în privinţa scrierilor mele, din moment ce ai spus că pot să scriu ce vreau, mă întreb, dacă sunt simple aberaţii?

Atunci înseamnă că aşa este.

Cum să fie aşa?

E destul de clar ce se întâmplă. Dacă crezi sunt adevărate, iar dacă nu crezi sunt simple aberaţii!

Ce înseamnă asta de fapt?

Înseamnă ajutor, nu influenţare! Eu am ales să vă ajut, dar nu vă pot obliga să primiţi ajutorul.

Mulţumesc pentru clarificări. Acum, am o întrebare ceva mai ciudată: Cum am reuşit să prezic moartea cuiva?

E uimitor de câte eşti capabil să faci sau să ştii, atunci când realizezi că toţi suntem Acelaşi suflet. Asta te ajută să spargi barierele conceptelor separării, pe care le-aţi creat.

Cum ar fi?

Cum ar fi timpul, dumnezeul religiilor, ceea ce aţi numit legi morale şi chiar modul de înţelegere cu privire la cum funcţionează lumea. De exemplu, tu crezi că omul îmbătrâneşte din cauza trecerii timpului?

Da, eu aşa cred! Eu şi încă 25.000 de cititori de pe blogul meu suntem de acord cu această idee.

Ei bine, lucrurile nu funcţionează chiar în felul acesta. Omul nu îmbătrâneşte datorită timpului, ci pe întreaga durată a călătoriei sale se află într-un proces de transformare. Unii îmbătrânesc mai repede, alţii mai uşor, dar timpul e mereu acelaşi. Tu crezi că frunzele se usucă fiindcă au citit în calendar? Nu, o fac pentru că ceva se schimbă.

Asemeni frunzelor copacilor, folosiţi energia vechilor trupuri, când bucuroşi, alegeţi să vă întrupaţi din nou, trupurile fiind supuse, repet, unui proces de transformare.

Ai auzit vreodată de copiii care mor de bătrâneţe înaintea părinţilor lor?

Am văzut documentare cu şi despre acest subiect. Îmbătrânirea accelerată este o boală numită progerie.

În cazul ăsta, te întreb Eu: unde este „timpul“? Oare timpul se scurge cu o viteză mai mare pentru o persoană, faţă de viteza cu care se scurge pentru o altă persoană? În niciun caz. Este vorba doar de transformare şi totul depinde de voi. Voi sunteţi totul iar în afara voastră nu este nimic.

De ce e necesară o transformare continuă?

Voi alegeţi acest lucru.

Spui că un om care alege să nu mai îmbătrânească, pur şi simplu nu mai îmbătrâneşte?

Aşa spun.

Cine ar putea să creadă aşa ceva sau ce om ar putea să se opună îmbătrânirii?

Puteţi să o faceţi! Cu toate că visaţi la asta câtă vreme trăiţi în

trup, vă împotriviţi să nu mai muriţi. Faptul că vă feriţi de o viaţă veşnică trăită în aceeaşi formă, susţine evoluţia continuă pe care v-a promis-o Dumnezeu.

De ce nu ar fi necesăr să stopăm îmbătrânirea?

Repet. Voi nu doriţi acest lucru. Nu aţi alege să vă blocaţi în aceste trupuri limitate pentru nimic în lume. Asta v-ar stopa definitiv evoluţia. Iar de-a lungul călătoriei materiale, transformările sunt punctele esenţiale în care deveniţi conştienţi de cât anume aţi avansat. Ele reprezintă gradele de cunoştinţă, de înţelegere şi executare, ale fiinţei voastre în relaţie cu acest Univers.

Nu vă puteţi defini ca fiinţe finite în acest infinit, ci ca fiinţe pur infinite în infinit! Nu te-ar ajuta cu nimic să rămâi pe pământ mai mult decât ţi-ar fi necesar să rămâi.

Aşadar, îmbătrânirea nu este o povară şi nici un dezavantaj, ci vă aduce cât mai aproape de desăvârşire, fertilizând (sfinţind) pământul pe care aţi păşit în viaţă.

Acum chiar că voi avea şi mai multe întrebări de pus. În continuare, aş vrea să discutăm puţin despre viitorul vieţii pe pământ. Totuşi, nu înainte de a Îţi spune câte ceva despre primul volum Vorbind cu Dumnezeu.

Ce vrei să ştii despre prima carte?

Mai am câteva pagini de corectat şi de redactat, apoi voi preda cartea la editură sub forma finală.

Felicitări!

Mulţumesc. Aş fi vrut să ştiu, în legătură cu prima carte, crezi că va fi publicată?

Dar tu, crezi că va fi terminată?

Bineînţeles că va fi.

Atunci va fi şi publicată!

Ar mai fi totuşi o problemă, BANII!

A cui este această problemă?

A mea?

Dar sarcina ta e să termini cartea nu să produci banii necesari publicării. Dacă ai alerga să câştigi suma necesară tipăririi ei, nu ţi-ar mai rămâne îndeajuns timp, nici nu te-ai putea concentra ca să o pregăteşti de tipar.

Spui că îmi vor pica aproape două mii de lei din cer?

Nu chiar din cer, ci de la Mine. Când va fi gata?

Până la sfârşitul lunii ianuarie vreau să fie publicată.

Aşa va fi.

Mulţumesc.

Şi eu îţi mulţumesc.

Tu îmi mulţumeşti? Pentru ce?

Pentru curajul şi încrederea de care dai dovadă, cât şi pentru miile de ore petrecute la birou cu foile în mână.

Vreau să ştii că nu mă compătimesc. Este ce am ales să fac. Tot ce vreau e să ofer ajutor, în toate formele în care voi reuşi să mă ofer oamenilor.

Sunt încântat să aud aceasta, dorinţa îţi este ascultată. Ai văzut

ce simplu poate să fie? E la fel ca în povestea cu peştişorul auriu. Numai că în realitate, tu eşti propiul tău peştişor şi eşti făuritorul calităţii vieţii tale. Mi-ar plăcea să vă notaţi următoarele cuvinte:

Tu eşti cel de care depinde succesul tău, bucuria ori plăcerea pe care o găsesc oamenii la tine!

Eu nu mă tem, gândindu-mă, că poate cartea nu va fi publicată. Ci mi-aş dori să fie publicată. E cu totul altceva! Însă pentru a putea tipări primele 500 de exemplare am nevoie de o sumă considerabilă de bani. Mi-au cerut această sumă, aşa funcţionează lucurile aici. Ai primit mesajul meu?

Tată ai primit mesajul meu? AI AUZIT MESAJUL MEU?

Da ! ! !

Mă bucur că îmi răspunzi atât de repede.

Şi Eu Mă bucur că îmi ceri ajutorul.

De obicei oamenii se tem întreaga viaţă. Oamenii spun că nu sunt iubiţi destul, că nu au succes în carieră. Ei vor să se îndrăgostească a doua oară, să obţină ceea ce îşi doresc sau să devină cunoscuţi. Ce răspuns le oferi la această întrebare?

Acelaşi răspuns, noi toţi suntem Unul!

Asta e o glumă sau răspunsul Tău final?

Este răspunul la toate întrebările voastre.

Cum se face că este?

Prin faptul că exact în acest moment „cineva" se plimbă împreună cu femeia pe care o iubeşte, pe malul unui iaz cu nuferi, înfloriţi, şi cu lebede albe. Asta înseamnă că Eu şi cu tine, trăim experienţa „aceluia".

Prin faptul că exact în clipa asta unul din Maeştrii vorbeste în faţa a milioane de oameni. Iar asta înseamnă că Eu şi cu tine ne adresăm maselor de oameni.

„Unul" se desparte şi „altul" se căsătoreşte. Asta înseamnă că Eu şi cu tine (noi) ne certăm şi împăcăm.

Vezi tu, fiul Meu, nu există „el", „ea", „ei", sau „ele", ci doar NOI. Eu şi cu tine trăim experienţele şi toate emoţiile oamenilor. Primim fiecare sărut şi îndurăm fiecare palmă. Iar TOATE amintirile experienţelor trăite de noi ne rămân nouă, ca şi când le-am stoca pe un hard disk, al cărui spaţiu de stocare a fost nelimitat. Apoi, atunci când procesul se va încheia, vei putea retrăi fiecare experienţă şi fiecare amintire în parte, tu însuţi, individual, ori tu însuţi ca întreg, în Uniune.

Vrei să mă convingi că cel care vorbeşte acum la televizor sunt eu ori o altă variantă a mea?

Asta încerc să îţi spun.

Eu sunt cel care se căsătoreşte în clipa asta în Malibu sau în Insulele Canare?

Nu o lua ad litteram. Cu toate că realmente chiar aşa stau lucrurile, e foarte greu să trăieşti experienţa Uniunii câtă vreme te afli în trupul fizic. Totuşi, cel care vorbeşte acum mulţimilor eşti tu, în cea mai înaltă variantă a ta. Deasemenea, cel care se căsătoreşte pe un iaht în valoare de câteva sute de milioane de euro,

care plutește pe apele oceanului Atlantic, în apropierea Insulelor Canare, ești tu (o altă variantă a ta). Ai simțit acestea chiar acum în viața ta actuală.

Am simtiţ-o foarte intens, dar nu am înţeles niciodată ce înseamnă. Acum că am aflat mi-e greu să accept. Oricum, nu ştiu dacă a avut cineva vreodată viziunea asta. Iar când spun „cineva“, şti la ce mă refer.

Vezi, voi trăiți într-o lume care trebuie mai întâi înțeleasă și abia apoi judecată.

Spune-mi mai multe Te rog.

Voi când alegeți să plecați pe pământ...

Vrei să zici atunci când alegem să trăim o nouă experienţă materială, într-un nou trup?

Atunci când alegeți să faceți dar acest lucru, pe lângă faptul că primiți un trup nou, diferit de cel precedent, veți primi o nouă formă a conștienței, variată și mult mai avansată, față de cea pe care o dețineți acum.

Defineşte Te rog această formă a conştienţei.

Imaginează-ți o Paletă cu o multitudine de nuanțe de culori, de la cele mai șterse până la cele mai aprinse. Culoarea ta de bază este un verde viu (țipător). Atunci când alegi să pleci pe pământ, nu vei pleca „singur“ (sub forma verdelui viu, care ești tu însuți), ci vei pleca însoțit de alte câteva mii de nuanțe, pe care le-ai ales din diversitatea Paletei Mamă și care împreună formează conștiența ta în forma actuală. De exemplu, în proporție de 10 procente deții nuanțe de roșu, în proporție de 30 de procente se aglomează nuanțele de galben, care la rândul lor variază de la roșu până la albastru, creând un adevărat joc cromatic, difuz, în interiorul tău. Ele, alăturate bazei tale reprezentative, verdele aprins (fundația), care ești tu, te ajută să percepi realitatea în felul în care o percepi acum în lumea materială.

Această combinație te va însoți pe parcursul experienței tale, pe care o trăiești în prezentul de acum. Cu ajutorul lor dai viață gândurilor tale, ideilor creatoare, sentimentelor și felului în care poți vedea, auzi, mirosi, pipăi și gusta, realitatea pe care ai venit să o explorezi. La un loc și reprezentate simbolic, ele alcătuiesc ADN-ul trupului, receptorul informațional, în interiorul căruia îți stochezi trăirile sub formă de amintiri.

Te vei întoarce apoi la Paleta de culori, de unde îți vei alege o altă grupă coloristică, la baza căreia va sta același verde aprins, tu, plus alte milioane de nuanțe diferite. Te vor însoți de această dată nuanțele de albastru, care se interferează cu vișiniu, roz ori alte și alte sute de perechi. Iar prin trăirea ta, ca formă nouă, vei crea o altă combinație compatibilă, perfectă, din diversitatea infinită a posibilităților Paletei de culori, ce a fost numită Mamă.

De fiecare dată când te vei întoarce la Paleta de culori, îți vei atârna noul tablou (noua combinație reușită de culori) în propria camera a tablourilor, unde nicio combinație nu este similară una cu alta. Nu există două identice, dat fiind faptul că elementele ce

au făcut posibil amestecul acestora sunt diferite, au fost introduse în cantităţi diferite, ceea ce le-a determinat pe fiecare să se dezvolte diferit, creând scenarii perfecte în fiecare situaţie dată.

Dar cum se face că unii copii îşi amintesc imagini vizuale din posibilele vieţi anterioare?

Mulţumită memoriei nuanţei de bază, impregnată în minte şi în trup. Însă ei nu îşi amintesc imagini, doar sentimente.

Astăzi se nasc copii pe pământ ce deţin mai multă experienţă decât toată generaţia părinţilor lor şi cât întregul neam care a trăit pe pământ, adunat la un loc. Pruncii care au mintea nedezvoltată, care nu au trăit experienţe materiale actuale, exprimă sentimente şi emoţii deja.

Dar cei care se nasc înzestraţi cu pricepere în arte plastice de exemplu? De ce nu se nasc toţi astfel? Căci despre aceştia, unii oamenii sunt de părere că într-o viaţă anterioară au fost probabil pictori cunoscuţi.

Este cel puţin absurdă ideea lor.

De ce?

După cum am mai discutat deja, un suflet nu alege niciodată să trăiască o experienţă pe care a mai trăit-o. Un pictor nu va mai renaşte, dorind să fie pictor. Care ar fi scopul? Unde e evoluţia?

Un suflet nu alege niciodată să bată pasul pe loc. Înclinaţia şi priceperea unora, descoperite la vârste fragede, sunt datorate experienţelor noastre, ca Întreg. Toţi ştiţi să desenaţi! Noi am trăit asta ca experienţă în trecut... Cu toate astea, nu toţi mânuiţi creionul cu dibăcie deoarece inteligenţa se manifestă diferit. Unul e pictor, altul este inginer. Unul e rezistent la efortul fizic, iar altul este răbdător. Unul este talentat la muzică, iar altul este actor de comedie. Unul e admirat de toţi, pur şi simplu, doar mergând pe stradă. Inteligenţa aceluia emană atracţie şi bun gust fără ca el să ştie sau să intenţioneze să o facă.

Ai dreptate, dar unii dintre noi retrăim şi retrăim aceleaşi experienţe de mii de ani.

Majoritatea o faceţi.

Asta nu înseamnă că stopăm evoluţia individuală?

Ba da.

În alt context, ai spus că orice am face sau orice am crede că facem şi că nu facem, evoluăm în fiecare zi, oră, minut ori secundă. Ai spus că indiferent de aparenţe, ne îndreptăm spre acelaşi rezultat.

Ceea ce am spus acolo e valabil în contextul respectiv. Ceea ce îţi vorbesc acum e valabil aici.

Înţeleg. E vorba despre legea mai multor Adevăruri, ce se petrec simultan, universul este în continuă mişcare sau avem de-a face cu o contradicţie?

Nici una, nici alta. Ori de câte ori v-aţi stopa evoluţia individuală, evoluţia Uniunii nu poate fi oprită.

Asta e altceva.

Dar asta nu e tot! Evoluţia (ascensiunea) nu poate exista fără

să existe regresul. Cu cât unii veţi progresa, cu atât ceilalţi vor fi nevoiţi să regreseze. Relaţiile sunt egale, şi fac parte din familia universului. Sigur că în fiecare om stă puterea de alegere, dar la un anumit nivel de înţelegere, alegerile s-au făcut dinainte să vă naşteţi pe pământ.

Dar aparenţele sunt altele. De exemplu, cât am evoluat nu se vede. Însă primitivismul urlă de pe pământ. Spune-mi, de ce văd tineri care se înrolează să se ducă la război, iar la nici trei luni de zile se întorc mutilaţi, înjumătăţiţi, având mintea dizlocată, asta numai în cazul în care se mai întorc?
Ce se întâmplă cu familiile ucise fără milă, care imploră răzbunare din partea lui Allah? Pentru ce există arme, catedrale, politică, justiţie şi jocuri de noroc? De ce există creştini şi de ce există atei? Ce dracu' e în neregulă cu noi?

Voi! Voi sunteţi în neregulă unii cu alţii, în neregulă cu Mine. Răspunsurile pe care aştepţi să le primeşti sunt atât de uşoare că ţi-ai putea răspunde singur.

De ce mor tinerii pe capete ori se întorc mutilaţi de la război? Simplu! Deoarece, aleg să plece la război! Tu pleci cu gândul să omori, însă, vrei să te întorci nevătămat? Crezi că aceasta este o gândire corectă şi eşti pus pe făcut dreptate? Tu crezi că eşti responsabil cu apărarea cuiva sau lupţi pentru ceva? Eşti de părere că serveşti cuiva şi te sacrifici vreunei cauze anume? Eu te rog să te mai gândeşti odată. Sau crezi că, ucigând vei aduce pacea pe planetă? Asta nu s-a întâmplat nici în şase mii de ani dar crezi că o poţi face tu acum? Crezi că vei face dreptate cuiva în faţa altcuiva, apoi vei deveni erou pentru poporul tău? Eşti de părere că cunoşti ce este dreptatea?

A ucide o fiinţă, de orice fel, cu şi fără remuşcare, indiferent pentru ce cauză lupţi ori de împrejurare, nu te transformă într-un erou, ci într-o ruşine pentru umanitate! Eşti o gândire neguroasă ce trebuie îndepărtată. Iar dacă gândeşti astfel, nu este de mirare că sufletul tău ia decizia să întrerupă orice mod de a relaţiona cu un trup în care evoluţia i-a fost în totalitate compromisă.

Uau! Asta da răspuns! Un răspuns clar, neinterpretabil şi pe măsura aşteptărilor mele. Unul ce nu poate fi reformulat, schimbat şi înţeles parţial. Asta aştept de la carte! Aşa vreau să vorbeşti! Te iubesc!

Ce se va întâmpla cu sărmanii care imploră răzbunare din partea lui Allah?

Cei ce strigă către Mine cu glasurile îmbibate în al lor sânge sfânt, vor înflori din nou şi vor conduce naţiuni, vor stăpâni peste popoare şi vă vor călăuzi în toate acţiunile voastre.
De ce există arme, catedrale, politică, justiţie şi jocuri de noroc? Pentru că asta doriţi voi să existe pe pământ, crezând că vă sunt necesare pentru o societate sigură şi modernă.

Doriţi să desfinţaţi bisericile? Nu mai intraţi în ele! Adevărat vă spun, în felul acesta bisericile lor vor putrezi!

Vreţi să nu mai existe politicieni şi să nu mai fiţi manipulaţi?

Nu mai ieşiţi la vot, renunţaţi la vizionarea emisiunilor televizate din acest domeniu, apoi încercaţi să nu vă mai supuneţi legii lor. În felul acesta nu vă vor mai putea manipula.

Alberto, nu vă puteţi irosi vieţile, organizând în fiecare zi de duminică proteste de stradă, iar a doua zi să vă plătiţi fără întârziere dările la stat, aşteptând totuşi ca ceva să se schimbe. Oare ce politician ar schimba un sistem care încă funcţionează?

Creaţi cât mai multe comunităţi civile, campanii umanitare şi strângeţi oameni cu gândire independentă, apoi uniţi-vă şi reconstruiţi Conştienţa planetară. Atunci veţi recăpăta puterea ca civilizaţie, reîntregind astfel familia care a fost numită umanitate. Fiindcă abia atunci când veţi reuşi să vă recunoaşteţi ca întreg şi veţi înceta să mai creaţi diferenţe între voi, refuzând să mai luptaţi împotriva voastră, veţi interacţiona şi cu alte familii asemeni vouă, mai avansate sau mai puţin avansate în universul cunoscut de voi. Construiţi-vă valori şi preferinţe, ca generaţie nouă, apoi implementaţi libertatea ca temelie pentru tot ce veţi dori să construiţi. Dragostea să fie singura voastră regulă iar medicamentul pentru orice boală, acceptarea.

Alegeţi o zi în care să renunţaţi să mai lucraţi pentru alţii, ci reflectaţi asupra voastră, învăţând să deveniţi independenţi. Numiţi această zi Ziua Umanităţii Libere. Asta să fie ziua în care blocaţi şoselele şi părăsiţi uzinele de producţie. Cea în care veţi înceta să mai folosiţi mijloacele de transport în comun şi niciun fel de instituţie să nu mai funcţioneze. Să nu se plătească nicio taxă şi să nu se încaseze nicio sumă!

În vederea obţinerii unei astfel de zile, majoritatea se vor înghesui ca să strângă semnături, cu scopul de a obţine aprobarea pentru acest demers. Acum realizez cât de jos suntem, şi cât de cunfundaţi suntem în celula în care am ales de bună voie să devenim prizonieri.

Ţi-am spus. Nu poţi cere cuiva să schimbe un sistem ce încă funcţionează sau câtă vreme nu îi vei oferi un motiv întemeiat să facă o schimbare.

Vă adunaţi în grupuri, strigând în gura mare că sunteţi sclavi. Şi cu adevărat sunteţi sclavi. Sunteţi sclavii unui sistem pe care nu numai că îl toleraţi, ci nu ştiţi să trăiţi fără el. Chiar şi dacă aţi schimba conducerea la fiecare două zile, situaţia ar rămâne neschimbată. Poziţia voastră ar rămâne aceeaşi până veţi conştientiza că sunteţi liberi şi că nu depindeţi de vreun sistem. Situaţia va rămâne neschimbată până când veţi începe să vă purtaţi ca şi cum aţi fi liberi. Totul începe cu schimbarea în viziune, credinţe, apoi în comportament. Ignoraţi regulile lor ruşinoase şi, construiţi-vă valori personale. Ajutaţi-vă pe voi, refuzând ajutorul autorităţilor locale. Nu voi nu puteţi trăi fără să fiţi controlaţi, cei care vă controlează vor înceta să mai trăiască dacă nu vă veţi mai supune lor.

Încetaţi să mai plătiţi taxele ca orbii ori să vă comportaţi mai protocolar decât nişte maşinării care respectă doctrinele lor.

Refuzaţi orice tip de colaborare, apoi acceptaţi-i şi cunoaşteţi

despre voi că sunteţi oameni, nicidecum clone fabricate.

Consideraţi „ilegal“ (nesănătos) tot ce oficializează cei ce vă conduc, tratându-le exact ca ceea ce sunt în realitate, minciuni! În felul acesta veţi ieşi de sub puterea lor.

Încetaţi să intraţi în bisericile lor, în teatrele lor sau în casele lor de „cultură“, ci adunaţi-vă pe câmpuri, în parcuri ori în casele voastre. Voi fi împreună cu voi. Eu sunt Domnul!

Învăţaţi să trăiţi în afara sistemului, nu luptaţi să îl schimbaţi. În lume sunt milioane de păreri şi nu veţi putea construi vreodată un sistem mulţumitor pentru fiecare. Singurul sistem pe care ar fi bine să îl urmaţi este cel care previne orice tip de boală înainte ca ea să fie răspândită. Sistemul vostru creează boala, o răspândeşte în mod conştient, apoi vinde antidotul.

Acceptaţi libertatea fără să vă mai opuneţi ei. Nu vă temeţi de cei care vor dori să vă ucidă pentru asta. Fiindcă, cel care moare pentru independenţă va fi eliberat de lanţurile lumii acesteia şi va trăi de şapte ori mai liber şi de şaptezeci de ori mai fericit!

Faceţi asta pentru o zi şi vă veţi recăpăta respectul! Faceţi-o timp de trei săptămâni şi veţi dobândi libertatea. Şi de fiecare dată când te vei îndoi de tine sau de poziţia pe care ai ales-o în lume, aminteşte-ţi cuvintele Mele: *Şi dacă mori, ce?*

Dar de ce nu o facem? De ce nu am făcut-o până astăzi? De ce alegem chinul fără a urma un scop măcar?

Deoarece nu vreţi să trăiţi fără acest sistem. Vă temeţi să renunţaţi la el şi nu ştiţi să trăiţi în afara lui. Oamenii încă se tem de oameni. Vă este frică să desfinţaţi semafoarele din oraş pentru că unul din voi s-ar putea să „uite“ înţelegerea încheiată între participanţii la trafic, atunci când aţi luat decizia de a renunţa la ele.

Nu puteţi protesta în vederea reducerii preţului la carburanţi, prin refuzul alimentării oricărui tip de vehicul, timp de două zile. Deoarece marile companii de transport, împreună cu cei mai înstăriţi din semeni, vor alimenta în continuare, în ciuda eforturilor unora care servesc interesului comun, demonstrându-vă că „dacă eşti deştept se poate“, căpătând în felul acesta reduceri sau chiar combustibil gratuit.

Nu puteţi stopa investiţiile uriaşe ce se risipesc în fotbal câtă vreme unii cresc cu gândul de a deveni fotbalişti de succes, apoi îşi irosesc toată viaţa în jurul acestui sport, în ciuda faptului că tu te minunezi de ce există aşa ceva şi oare la ce vă foloseşte? Aici, întrebarea potrivită ar fi fost: de ce există competiţie de orice fel ar fi sau la ce vă foloseşte?

Sau pentru ce există o societate repulsivă, care e scopul ei în lumea în care trăim? Pentru ce a fost îngăduită?

Această societate reflectă acel ceva ce voi nu sunteţi şi, este renumită prin rezultatele impresionante pe care le-aţi obţinut cu ajutorul ei mulţi dintre voi. Josnicia ei a înălţat pe mulţi.

Menţionează un singur lucru bun care a ieşit vreodată din interiorul acestor concepte socialiste bolnave.

Societatea voastră mincinoasă creează genii!

Eu mă chinui să fiu cât se poate de serios aici!

Eu, deasemenea, ţi-am răspuns cât se poate de serios. Observ însă că Îmi adresezi aceeaşi întrebare de la începutul dialogului, pe parcursul lui, dar şi acum, aproape de final.

Atunci spune-mi doar unul! Oferă-mi un nume ori măcar un exemplu!

Tu!

Eu?

Acest aspect exterior, în care trăieşti acum, denotă curăţia şi nivelul iluminat al minţii tale. Societatea în care v-aţi născut vă spune: „priveşte-mă, voi nu sunteţi ca mine dar vă pot determina să deveniţi“ iar unii dintre voi alegeţi în fiecare zi, cu foarte mare atenţie să nu deveniţi ca ea. Aceasta este puterea!

Te întrebi de ce există creştini şi de ce există atei? Fiindcă nu puteţi să gândiţi liber. Aşadar, creştinii sunt victime compătimite, iar ateii reprezintă victimele declarate. Ateii învinuiesc pe cei din afara lor, făcându-i responsabili de amărăciunea pe care de bună voie au ales să o trăiască. Ei cred că ceilalţi sunt vinovaţi pentru nefericirea lor, aleasă de către ei înşişi. Asta fac încă de când s-au născut pe planetă. Incapacitatea de a fi, a gândi şi a trăi liber, este responsabilitatea directă a fiecărui individ! Nu există „dacă era altfel era mai bine“, ci dacă erai altfel era mai bine!

Atunci când eşti incapabil să înţelegi mai mult te refugiezi în mai puţin. Totuşi, nu există vreo justificare care să vă permită să urâţi ceea ce nu puteţi înţelege. Credeţi despre unul care are contact de comunicare directă cu Mine că nu e în toate minţile. Oare iubirea lui este mai nesănătoasă decât ura voastră? Este oare mai bolnavă decât ignoranţa, invidia şi sedentarismul mental, din care mulţi nu mai puteţi ieşi? Nu, in niciun caz. *Căci...*

Dacă unul singur dintr-o mie de surzi, aude, va fi considerat bolnav, iar ceilalţi se vor mândri cu boala lor şi o vor transforma într-o reală valoare, ba chiar o vor urca în vârful codului moral şi etic, care stă la baza societăţii lor. Deci să nu îi lăsăm să se laude cu neputinţa! Apoi te întrebi de ce majoritatea oamenilor gândesc astfel? O fac fiindcă e mult mai uşor să te laşi purtat de val, decât să te osteneşti, vâslind spre direcţia opusă faţă de cea către care curge râul lumii în care v-aţi născut.

Încă mai ai îndoieli în privinţa falsei veridicităţi a societăţii pe care aţi construit-o?

În niciun caz. Nu îmi amintesc să fi avut vreodată.

Şi uite că planul religiilor aparent a funcţionat. Întâi v-a făcut robi, apoi a pregătit o capcană puternică împotriva celor care vor crede că s-au eliberat din ghearele ei. Şi adevărat îţi spun, „fiara“ a lăsat doar cenuşă în urma ei. Vorbesc de sistemul care forţează oamenii să facă ceea ce vrea el, apoi ei mor în suferinţă, ca apoi să se nască iar şi să facă acelaşi lucru. Şi tot aşa.

Biserica a născut toate conflictele pe planetă. Iar luptele care se dau astăzi între atei şi creştini se hrănesc din următoarea iluzie:

Creştinii susţin existenţa unui Dumnezeu, dar cred şi urmează

opusul Lui, şi anume religia (robia). Ce asociere or fi găsit între Mine şi religiile oamenilor încă nu am putut afla. Ateii, în schimb, au identificat faptul că religiile sunt o minciună, dar deasemenea, Îl confundă pe Dumnezeu cu o religie, spunând că existenţa unui Creator e nefondată. Ce asociere or fi găsit între Mine şi religiile oamenilor încă nu am putut afla. Cu toate astea, viaţa unui om nu este despre Dumnezeu, ci despre om, ca fiinţă, şi despre cât poate să crească un om câtă vreme trăieşte pe pământ.

În concluzie, ambele tabere sunt victime ale sistemului religios, care a pus stăpânire pe planetă. Măi să fie! Dar cât de inteligenţi au fost cei care au creat astfel de doctrine?

Sau cât de puţin inteligenţi sunt cei ce le-au crezut.

Aşa este.

Privind către ambele tabere, poţi observa cum unul încearcă a îl judeca pe celălalt, încearcă a îl desconsidera sau a îl „trezi", încercând să îl convertească pe celălalt, acţionând asemeni omului cavernelor. Aşadar, unde este evoluţia?

A dezbina, a împărţi şi separa oamenii de oameni, se numeşte primitivism şi este ceea ce aţi făcut dintotdeauna. Nu credeţi că ar fi cazul să încercaţi şi o altă variantă? Nu credeţi că ar trebui măcar să încercaţi să lucraţi împreună, scopul fiind acela de a vă câştiga statutul de familie unită şi independentă în univers?

Creştinii sunt robi ai religiei, dar ateii ai cui robi sunt? Ei afirmă că gândesc liber.

Nu există posibilitatea de a fi liber câtă vreme trăieşti în interiorul unui bol de sticlă, în care foloseşti şi primeşti doar ceea ce ţi se oferă. Oamenii liberi au plecat de mult de pe pământ! Eşti de părere că frustrările celor ce în urmă cu un an se închinau de zeci de ori, de ori de câte ori treceau pe lângă o biserică, exprimă libertate? Eu spun că este un chin.

Vreau să clarificăm ceva. Ei nu spun numai despre religie că e o minciună şi despre Tine spun că eşti o minciună inventată de religie. Ei nu îşi dau încă seama, ei nu fac diferenţa. Îl asociază pe Dumnezeu cu o biserică sau cu o religie, ca şi cum aş spune eu că sărăcia pe pământ se datorează faptului că nu există bani. Este ca şi cum aş crede că dacă eu nu am bani, de fapt, ei nu există. Ateii spun că Dumnezeu nu există!

Şi este adevărat! Eu nu exist pentru niciunul din ei. Eu exist doar pentru cei care Mă caută, aşa cum exist pentru tine.

Eu nu sunt nevoit să cred că Dumnezeu (Tu) există! Eu Îl cunosc pe Tatăl meu şi El e cu mine. Iar Tatăl meu şi cu mine suntem Unul! La fel sunteţi şi voi, fiecare din voi. Însă tot ce v-a rămas de făcut e să vă daţi seama de asta. Voi sunteţi Una cu universul, care este Dumnezeu, însă nu ştiţi aceasta. Unii vă împotriviţi iar alţii nu aveţi puterea necesară ca să credeţi ceea ce citiţi.

Adevăr ai vorbit, fiul Meu. Vezi tu, în curând nu vei mai avea nevoie de intervenţia Mea în acţiunile tale. Eşti Lumină pe acest pământ, Cea care nu se va stinge în veci.

Asta putem face doar ÎMPREUNĂ! Împreună este cheia, ai uitat?

Tocmai ce Mi-ai reamintit tu.

Te joci cu mine?

Câteodată Îmi place să Mă joc. Şi asta ar fi bine să o faceţi şi voi mult mai des.

Îmi amintesc de vremea când eram copil, cum, ortodocşii cărora le-am refuzat invitaţia de a îi urma pe ei şi religia lor, au spus despre mine că aş fi satana sau că sunt de partea lui. Aceiaşi ortodocşi s-au transformat astăzi în atei, luându-şi în batjocură religia cu care în urmă cu câţiva ani, fără să o studieze, se mândreau.

Răzvrătirea se datorează educaţiei aplicată pe cale impusă.

Când eşti copil ai nevoie să fii instruit. Când eşti mare, te autoeduci! Nu poţi învinovăţi pe cineva pentru amărăciunea sau nereuşita ta, ci, doar pe tine însuţi. Dacă va fi la modă să aprinzi lumânări prin club, să te împărtăşeşti, să faci mătănii sau exerciţii de întindere, oamenii vor face?

Cu siguranţă o vor face. Şi vor face tot ceea ce li se va spune să facă. De ce? Fiindcă oamenii nu sunt încă pregătiţi să accepte Adevărul eliberator şi nu Îl recunosc. Strigă, zicând că nu au trăit îndeajuns iluzia, asemeni copiilor care nu vor să accepte că nu există moş crăciun. Iar în lupta ta de a dovedi existenţa ori inexistenţa unui concept creat de unii ce cu asta au vrut să fii preocupat, viaţa ta se iroseşte. Şi nu doar una sau zece, ci o mie de vieţi!

E cel puţin haios pentru Mine să privesc aşa numiţii oameni ai ştiinţei, cum încearcă să înlocuiască o teorie scrisă de simplii oieri şi oameni ai câmpului, în urmă cu câteva mii de ani, însă să nu reuşească să o facă. Încă de atunci, cei ce conduc pământul au încercat a înlocui scrierile evangheliilor şi nu au reuşit, în ciuda tuturor descoperirilor, cunoştinţelor, presupunerilor, nanotehnologiei ori a tehnologiei digitale.

Ştiinţa vă asigură că aveţi o singură viaţă de trăit, una în care tot ceea ce contează e să ai bani, în rest nu mai există nimic care să te facă fericit. Ei bine, majoritatea aveţi bani dar nu şi fericire. În cazul ăsta, vă întreb Eu, dacă aţi deţine toţi banii din lume, dar pământul ar înceta să vă ofere hrana necesară, aţi cumpăra ce, aţi trăi cum, v-aţi duce unde?

În mijlocul unei civilizaţii aflate în plin proces de dezvoltare spirituală, unii afirmă că problemele reale la nivel global sunt lipsa banilor şi proasta funcţionare a economiei, vreme în care toţi acţionează pentru ei înşişi, iar comunicarea şi nivelul înţelegerii sunt la pământ.

Iubiţilor, Eu reprezint toate cunoştinţele acumulate ale tuturor experienţelor în trup, care au trăit pe pământ în toate timpurile şi până astăzi, adunate la un loc. Însă cele mai măreţe realizări voi le atribuiţi unora, în defavoarea altora. Ceea ce nu aţi înţeles e că Eu, tu, noi, împreună reprezentăm suma poziţiei evolutive pe care omul a atins-o în prezent.

Crezi că tu eşti autorul cărţii tale?

Cred că Tu eşti Cel care a scris-o şi reprezinţi suma experienţelor materiale care trăiesc şi care au trăit în trup. Îmi voi permite totuşi să păstrez termenii Tu, eu, ei sau noi, ca în felul acesta să dau sens acestui conţinut.

Am aruncat o privire peste câteva din teoriile actuale spirituale şi antispirituale, la baza cărora stau predicţiile infantile şi interesul de profit şi crede-mă că, există cărţi de trei sute de pagini care nu conţin mai mult de două idei ajutătoare.

Asta îi determină pe părinţi să spună mai multe minciuni copiilor lor, decât spun copiii părinţilor. Iar minciuna nu înseamnă doar să spui celuilalt altceva decât ceea ce crezi tu că e adevărat, ci şi să susţii că ştii ce este Adevărul, când de fapt trăieşti iluzia.

Mulţi sunt de părere că ai lor copii trăiesc clipe frumoase, câtă vreme cred în existenţa unui moş crăciun, iar, adulţii în dumnezeul cel răutăcios şi inventat de oameni.

Dumnezeul răutăcios este o justificare a celor care provoacă rău în lume. Apoi, acel copil va urî Crăciunul tot restul vieţii, ca rezultat al minciunii părinţilor lui, ce l-au înşelat în vremea când încă nu îşi stăpânea programul perceptiv.

Ar trebui să desfinţăm Crăciunul?

Nu este necesar să desfinţaţi nimic, ci ar fi bine să vă acordaţi şansa de a nu vă condamna copiii. Nu sunteţi în stare să creaţi o atmosferă plăcută pentru copilul vostru împodobind casa dar fără să îl minţiţi? Ba da! E chiar foarte simplu, iar copilul se va simţi de o sută de ori mai încântat de faptul că părinţii îi oferă daruri şi va încerca să îi imite atunci când va creşte. Apoi, nu îi poţi cânta şi nu îl poţi îmbrăţişa? Nu îi poţi spune o poveste impresionantă, bazată pe fapte reale şi care se încheie cu o învăţătură bună? Nu îi poţi oferi protecţie, siguranţă sau educaţia necesară, fără să îl trimiţi la şcoală sau la biserică? Nu îl poţi feri de îndoctrinare ori nu vrei acest lucru? Vrei ca, al tău copil să se transforme într-un om sortit pieirii?

Nu eşti în stare să oferi copilului tău aceste lucruri mărunte, însă te vinzi în fiecare zi pentru a îi cumpăra un gadget portabil, avansat, din a cărui capacitate nu foloseşte nici 5%, apoi continui să îţi obligi copilul să gândească aşa cum gândeşti tu? Mi-aş dori să te opreşti vreme de câteva minute, să îţi analizezi gândurile şi comportamentul, punându-ţi întrebarea: ce va fi cu copilul meu?

Un astfel de punct de vedere e cutremurător de supărător, însă foarte adevărat. Mă tem că oamenii mă vor urî sau vor crede că îi judec.

Tot ce faci e să le aminteşti ceea ce fac, ce valori urmează ori cum se comportă. Apoi, după ce vor citi cartea ta, vor fi la fel de liberi ca şi înainte, să facă ce au făcut înainte. Aceasta nu este o judecată a acţiunilor lor, ci este observarea realităţii pe care conştienţa colectivă o creează de fiecare dată şi de fiecare dată.

Nu există o Judecată Divină, ci omul se judecă pe el! Ceea ce trăiţi este ceea ce aţi ales în mod conştient ori nu. Lumea voastră care există astăzi, este o consecinţă nu o pedeapsă! Lumea nu e o întâmplare ci o creaţie a voastră. Iar tu te-ai coborât ca să ridici

oamenii de acolo nu ca să îi afunzi şi mai rău. Fără Mine nu este eliberare, ci doar condamnare.

În volumul II ai vorbit de cele trei urgii descrise în cartea apocalipsei, afirmând cu certitudine că prima a început deja. Poţi dezvolta acest subiect?

Era şi cazul să o facem.

Să facem ce?

Să facem minuni.

Minuni?

Miracole ori, mai pe înţelesul vostru, magii!

Ce ai vrut să spui prin: „Adevărat vă spun, prima urgie a început"? Ai spus că nu judeci omenirea şi în niciun caz nu o vei pedepsi şi totuşi, ai trimis prima urgie asupra locuitorilor pământului. Ce să înţeleagă cititorii din cele două variante?

Nu Eu am adus urgie asupra locuitorilor pământului, nu asta am scris în Biblie. Ci tu ai făcut-o!

Dar eu nu deţin puterea să fac aşa ceva. Nu aşeza această răspundere pe umerii mei. Apoi, nu există eu, ci doar noi!

Alegerea ai făcut-o înainte să te naşti acolo. Iată ce ai hotărât:

„Tuturor celor ce se vor opune Duhului Adevărului şi glasului Tatălui, atunci când se va coborî la ei ca să le vorbească, acelora care cred că deţin o variantă mai bună ori şi-au imaginat altceva decât a pregătit Dumnezeu pentru ei, în privinţa pasului următor al direcţiei către care se îndreaptă cu repeziciune această lume, acelora care şi-au construit reguli şi au inventat dumnezei, idoli, guverne, arme, războaie şi religii, vor da socoteală înaintea Lui pentru faptele lor şi pentru încăpăţânările lor. Aşadar, voi aduce trei valuri de urgie asupra locuitorilor pământului şi le voi amărî existenţa în trup. Şi vieţile lor vor deveni amare la gust, asemeni cenuşii unui mort, înghiţită cu ajutorul unui pahar cu apă.

1). Prima urgie a venit odată cu întoarcerea polilor relativităţii, a înţelegerilor şi a valorilor omeneşti. Prin urmare, ceea ce a fost rău, acum este bun, iar ceea ce omenirea a crezut în trecut că e bun, acum a devenit rău. Datorită acestei schimbări, care a venit deja, unii oameni vor creşte în înţelepciune, în timp ce alţii vor fi ameţiţi de cap, până îşi vor pierde minţile. Schimbarea va produce efecte majore, ca vremea pe întreaga planetă. Vara va fi frig şi iarna va fi cald, iar recoltele oamenilor vor fi risipite.

Cei în care vă încredeţi vă vor dezamăgi, iar cei pe care i-aţi îndepărtat, prin batjocură, vă vor vindeca rănile.

Cei care s-au îngrijit de trupurile lor se vor îmbolnăvi, iar cei care au flămânzit vor fi însănătoşiţi şi se vor ridica în putere ca să apuce bătrâneţea.

Cei care i-au învăţat pe alţii, vor fi nevoiţi să înveţe de la ei! Asta, deoarece, cei dintâi sunt cei de pe urmă iar cei de pe urmă vor salva pe cei care i-au prigonit."[11]

---

11 Întâiul fragment din cartea lui Mihail (capitolul 7, Cartea Vieţii).

Tu ai adus schimbarea în lume, ai întors cerurile şi pământul, şi ai luptat pentru oameni şi împotriva a ceea ce îi controlează. Acum este timpul nenorocirii care a venit, vine şi trebuie să vină, asupra celor care se vor împotrivi Cuvântului Meu şi acelora care vor refuza să îl audă! Eu sunt Domnul!

Odată cu începerea primei urgii, aşa cum ai primit înştiinţare, pe pământ vor lucra două Puteri (martori) pe care i-am trimis la voi. Cele despre care îţi vorbesc, autori ai acestui dialog şi cei ce vor aduce pacea pe planetă, sunt recunoscuţi ca fiind: o energie de densitatea a 12-a, cunoscută sub numele de Duhul Adevărului (vulturul), Vocea Tatălui, Cel care transformă energia imuabilă a Celui nemanifestat, în pachete de energie *transinformaţională*[12], pe care le trimite apoi îngerului, care este o energie de densitatea a 7-a, recunoscută sub numele de Arhanghelul Mihail pe pământ. A doua energie lucrează pe ambele planuri de execuţie, în cer şi pe pământ (în inimă şi în minte). Multe alte detalii despre această familie de suflete vei afla în capitolul următor.

„*Cei pe care îi iubiţi vă vor părăsi iar cei pe care îi urâţi vă vor îngreuna traiul.*

Cel mai iubit dintre copii va muri răpus de boli, epidemii sau tragedii, iar oamenii se vor jeli pentru asta.

Celor care vor alerga după bani le voi lua minţile iar acelora dispuşi să renunţe la viaţă le voi da înţelepciunea.

Tu ai putere să aduci confuzie şi durere între oameni, şi orice Îmi vei spune să fac, voi face! Aceasta este o promisiune pentru tine şi pentru cei pe care îi vei trimite acolo după plecarea ta.

2). A doua urgie a fost numită I.S.V.P (Insuficienţa Susţinerii Vieţii pe Pământ). Atunci, pământul se va usca, iar suferinţa va dura şapte ani de zile, şi îi va distruge atât pe cei desculţi, cât şi pe cei ce locuiesc în case de lux. Prin intermediul urgiei oamenii vor înţelege că banii nu sunt de mâncare! Niciodată nu au fost!

3). A treia urgie va aduce dorinţă de moarte pe întreaga planetă. Atunci oamenii vor căuta moartea şi nu o vor găsi. Fiindcă Mielul (Cel care umblă împreună cu Tatăl) a învins moartea şi a interzis orice fel de formă de transformare ori reciclare a trupului de carne, al acelora care vor apuca vremurile despre care îţi vorbesc acum.“[13]

Au mai fost scrise cărţi la facere în afară de binecunoscuta Carte a Vieţii, care conţine cartea lui Mihail, ş.a.m.d? Ce îmi poţi spune despre ele? Isus a avut o carte pe care a introdus-o în câmpul eteric, apoi în formă materială?

Da. Ai auzit de Noul Testament?

Cu toţii am auzit de Noul Testament.

Ei bine, Noul Testament reprezintă a doua carte a lui Messiah.

---

12 Informaţie în mişcare, maleabilă şi adaptabilă, potrivit capacităţii de primire a filtrului receptiv.

13 Fragment din cartea lui Mihail (capitolul 7, Cartea Vieţii).

Apoi a urmat cartea lui Simmeon, cartea sufletelor Laria şi cartea lui Mihail.

Stai puţin, noi nu îi cunoaştem pe aceştia. Care este prima carte a lui Messiah?

Cele două cărţi avraamice, Vechiul şi Noul Testament. Cele două reprezintă cartea lui Messiah/Unsul, cunoscut pe pământ ca Isus din Nazaret, Fiul lui Dumnezeu. Cartea lui Simmeon au fost scripturi precum Mahabharata, Harivamsa, Bhagavata Purana şi Vishnu Purana. Apoi cartea sufletelor Laria, scrierile daoismului vechi, scripturile lui Lao Zi, ceea ce cu ajutorul Meu, au devenit astăzi „Conversaţii cu Dumnezeu" scrise de iubitul Neale Donald Walsch, împreună cu „Vorbind cu Dumnezeu" transpuse dar prin tine şi care conţin în mare parte fragmente din cartea lui Mihail. Toate formează Cartea Vieţii, Carte ce va fi deschisă la sfârşit iar cu toţii îi veţi privi conţinutul în toată splendoarea lui.

Cine sunt aceste suflete cu rang înalt?

Acestea sunt primele suflete sau sufletele primare, energii de densitatea a 6-a, a 7-a, a 8-a şi a 9-a, devenite astăzi comunităţi de suflete şi care formează împreună Uniunea sufletelor înălţate, fondată de Cel care S-a numit Isus Hristos, în viaţa trăită pe pământ, cunoscut ca Cel care umblă împreună cu Tatăl.

Unele suflete primare au rămas cunoscute până astăzi ca Noe, Moise, Avraam, Ilie, David, Iosif, Maria (mama lui Isus), profetul Mahomed, Buddha sau Krishna, cunoscut ca avatar a lui Vishnu (Dumnezeu), Lao Zi şi aşa mai departe.

Aici ai enumerat doar câteva din aceste suflete primare?

Suflete despre care minţile voastre reuşesc să îşi amintească.

Sufletele care au trăit aici în trecut au vreo contribuţie la ceea ce se întâmplă astăzi pe pământ? Ce funcţii au sau ce au devenit acum?

Toţi cei preocupaţi cu viziuni şi spiritualitate, au observat dar că tot mai mulţi Maeştrii apar de oriunde, în aceste vremuri.

Sigur. S-a produs chiar un haos planetar datorită fluxului acestuia bogat de informaţii.

Ei bine, unii sunt asemănători cu alţii, alţii sunt diferiţi faţă de ceilalţi, dar toţi transmit acelaşi mesaj, explicat în feluri diferite, scopul fiind eliberarea anumitor suflete întrupate care sunt atrase de învăţăturile lor. Acest proces reprezintă reintegrarea încarnărilor înapoi la sursă, surse pe care le vom numi suprasuflete.

Te urmăresc.

Ca să vă fie mai uşor să înţelegeţi, imaginaţi-vă un număr de „suprasuflete" ce s-au încarnat ulterior pe planeta voastră, în părţi mai mici, devenind aşadar suflete de om. Acestea s-au reîncarnat apoi prin divizare în peste o mie de mii şi sute de mii de trupuri, fiecare, de-a lungul istoriei, începând cu în urmă cu câteva mii de ani, continuând până în zilele actuale. Încarnările s-au înmulţit şi s-au înmulţit, unele reîncarnându-se în repetate rânduri, majoritatea încarnându-se în mod continuu pe planetă. Aceşti Maeştrii ori aşa cum sunt numiţi de unii, mediumi (oameni care se conectează

cu diferite entităţi în sălile de conferinţe, respectiv cu aceste suprasuflete, devenite comunităţi întregi de suflete „prinse“ parţial în roata încarnărilor, devin o poartă prin care părinţii încarnărilor se manifestă, scopul fiind reintegrarea tuturor părţilor (suflete de om) pe care şi le-au proiectat în planul fizic.

În perioada următoare fiecare om se va îndrepta către a urma un învăţător sau un altul, fiecare alegând să îl urmeze pe cel cu a cărui învăţături va rezona în plan spiritual. Aceştia despre care îţi vorbesc (suprasufletele), douăzeci şi patru la numar[14], deţin aşa cum am spus, o multitudine de suflete de om, încarnate acolo, ce se pregătesc de ascensiune. Apoi fiecare suprasuflet care conduce o împărăţie, se închină înaintea Mea şi Îmi strigă slava. Fiindcă Eu sunt Părintele tuturor sufletelor iar gloria este a Mielului care a făcut posibil ca fiecare suflet să se întoarcă la sursa lui şi fiecare sursă să fie reîntregită prin sângele Lui.

Rolul tău e acela de a înştiinţa oamenii de schimbarea care se produce, expunând dar cea mai clară viziune a evenimentelor ce au loc ori care vor avea loc pe pământ. Tu ai fost trimis acolo ca martor la acest eveniment şi stâlp de sprijin pentru fiii celor care s-au încarnat în prezent pe pământ.

Dumnezeu lucrează prin intermediul tuturor Maeştrilor?

Atât cât Îmi permite fiecare să Mă manifest prin el.

Folosind o expresie mai puţin literară, Te întreb: înseamnă că mai bagă şi de la ei, nu?

Nu privi lucrurile în felul acesta, deoarece s-ar putea să nu le înţelegi pe deplin. Treaba cu învăţătorii e foarte simplă: Eu te-am ajutat ca să te vindeci, tu cum îi ajuţi pe ceilalţi?

Minunat! Şi totuşi, intenţia de a-i ajuta pe ceilalţi le oferă dreptul să inventeze absolut orice?

Dacă vrei să vezi cât de mare este o clădire în comparaţie cu alta, încearcă să priveşti de sus, nu din faţă, spate, lateral sau din interior. Apoi, aminteşte-ţi că voi aţi venit aici ca să creaţi, nu ca să respectaţi regulile impuse de cei ce au trăit înaintea voastră.

Observ cum unii învăţători abordează un stil agresiv pentru a lucra cu sufletele oamenilor.

Asta pentru că nu mai au mult timp la dispoziţie, iar precum pleacă păsările cerului în locuri călduroase îndepărtate, la fel veţi părăsi şi voi pământul. Rolul Maeştrilor veniţi este a pregăti sufletele pentru schimbarea care are să vină şi pentru a evita rănirea acestor părţi din cauza urgiilor care au pornit pe pământ. Religia a căzut! Prin urmare, voi, aleşi ai Mei, clădiţi o împărăţie nouă pe pământ, iar ei au fost înştiinţaţi de începerea instaurării păcii care va conduce. Din acest motiv luptă cu toţii pentru a obţine funcţii importante, unii luptând chiar pentru conducere. Diferenţa dintre tine şi Maeştrii care se conectează cu suflete lor primare este că, ei se conectează cu îngerii, în schimb, tu eşti îngerul.

14 Compară cu: Apocalipsa 4:4, 11:16 (Noul Testament).

Crezi că vor avea succes aceste scrieri?

Succesul contează mai puţin. Ceea ce este mult mai important e că fiecare om ce va avea ceva de spus, va fi auzit! Aceasta este o promisiune pentru voi.

Deci, voi avea succes?

Depinde ce înseamnă succesul pentru tine. Fiindcă în ceea ce priveşte succesul, îţi spun că l-ai câştigat deja.

Mă interesează dacă scrierile mele vor deveni cunoscute.

Fiul Meu, scrierile tale vor fi citite de milioane de oameni, şi mii de oameni îşi vor ghida vieţile după cuvintele tale. Eşti privilegiat să fii poarta prin care vor păşi mii de suflete către liniştea eternă. Atunci, mii de oameni te vor iubi pentru Adevărul pe care îl relevi lumii neîncetat, chiar şi fără să te fi cunoscut.

Oamenii te iubesc fiindcă Eu te iubesc, la fel cum Mă iubeşti şi tu pe Mine. Singura diferenţă dintre iubirea Mea pentru tine şi iubirea ta faţă de Mine e că, ea se va întoarce de şapte ori înapoi la tine, şi tot aşa.

Şi da, există cărţi care conţin mai mult de trei sute de pagini, şi nicio idee bună. Există cărţi ce nu transmit nimic, doar numele autorului. În schimb, tu ai reuşit ca într-o sută de pagini să aduni mai bine de o sută de idei bune, pe care nu le vei găsi nici într-o sută de mii de cărţi scrise de oameni.

Te referi la primul volum?

Întâiul volum, cel care reprezintă doar o introducere în temă, conţine mai multe idei creatoarea decât majoritatea cărţilor care s-au scris vreodată. Şi aceasta nu este o simplă afirmaţie, ci orice persoană care îl va citi îţi va putea confirma acest lucru.

Sau orice persoană care îl va înţelege!

Mai bine zis orice persoană care va dori să înţeleagă. Fiindcă toţi pot înţelege, dar nu toţi doresc să o facă.

Era o vorbă în copilărie ce ar putea fi atribuită creştinilor şi ateilor de astăzi: „cine zice ăla e".

Asta fiindcă cel care doreşte să salveze, necesită să fie salvat. Cel ce spune despre semenul său că este prost, e de fapt prostul! Iar cel care toată viaţa râde de altul, el însuşi este doar un subiect de batjocură.

De ce? Cine a construit regulile astea şi de ce funcţionează în felul acesta?

Ele nu sunt reguli, ci adevăruri observatoare.

Cine le-a construit?

Voi.

Mai exact?

Minţile voastre. De exemplu, atunci când observi că îţi e frig începe să îţi fie. Dacă mintea ta nu îţi făcea această observaţie, tu nu ştiai că îţi este.

Ha! Inteligentă expunere.

Dacă mintea mea nu mi-ar aduce la cunoştinţă că mi-e foame, pur şi simplu nu mi-ar mai fi?

Pur şi simplu nu ţi-ar mai fi foame.

Asta e genială! Cum putem să învăţăm să controlăm aceste adevăruri observatoare?

Controlul minţii poate fi obţinut în totalitate doar atunci când mintea ta va fi convinsă că tu nu eşti o fiinţă impermanentă.

Nepermanentă?

Efemeră.

Minţile noastre cred că suntem fiinţe trecătoare şi că după degradarea trupurilor actuale vom fi condamnaţi dispariţiei?

Da, aşa crede. Şi aşa a fost programată să funcţioneze. Tocmai din acest motiv vă controlează şi vă ţine prizonieri.

Noi suntem prizonierii minţilor noastre?

Nu ai spus tu mai devreme că simţi foame sau durere?

Ba da. Cum putem să ne convingem mintea că noi suntem fiinţe nemuritoare, că putem exista şi detaşaţi de ea?

Ai auzit vreodată de oameni ce s-au putut detaşa de orice tip de durere (discomfort fizic)?

Am auzit, însă nu ştiu ce să cred.

Asta, deoarece, ai experimentat o cantitate nesemnificativă a opusului durerii până acum.

Care este opusul durerii?

Satisfacţia. La fel cum durerea este de fapt insatisfacţie.

Interesante lucruri aflu. Atunci când trăiesc ca experienţă cel mai înalt sentiment de satisfacţie mă pot detaşa de durere, fie ea cea fizică sau psihică?

În adevăratul sens al cuvântului! Însă ca să reuşeşti să atingi aceste performanţe îţi trebuie antrenament.

Trebuie neapărat să trăiesc această senzaţie.

O vei trăi. La fel este şi în cazul Dragostei. Tu nu poţi să crezi în Dragoste. Nu vei reuşi şi nici nu îţi va folosi la nimic să crezi în ea, atâta vreme cât nu o vei trăi ca experienţă. Iar, în ceea ce priveşte lumea sau felul în care evoluează, nu trebuie să schimbi nimic. Ateii vor rămâne atei, creştinii vor rămâne creştini, iar în acelaşi timp Maeştrii vor rămâne Maeştrii.

Lumea nu va mai putea crea profesori dacă nu vor mai exista elevi! Tu nu poţi alege un lucru câtă vreme nu va exista şi opusul aceluia. Nu poţi alege ceva cât timp va exista o singură variantă! Aceasta nu ar fi o alegere liberă. Ea nu este opţională.

Exact! Eu am făcut această alegere înainte de a mă naşte aici. Abia acum înţeleg ce ai vrut să spui cu adevărat, atunci când ai zis că nimic nu contează sau că viaţa mea, ori ceea ce fac pe pământ, cu adevărat nu contează. Asta pentru că acolo de unde am plecat mă aşteaptă un loc mare şi o autoritate pe măsură deasemenea.

Mă surprinzi! Memoria începe să îţi revină.

În concluzie, nu e necesar să schimbăm nimic. La „final", cu toţii vom atinge acelaşi rezultat.

Doar sunteţi cu toţii părţi ale Uniunii, nu? Tu nu ai renunţa la o parte a trupului tău, în avantajul celeilalte. Nu poţi renunţa la mâna ta stângă pe motiv că te poţi folosi mai uşor de cea dreaptă. Ci ambele sunt elemente ale formei finale şi perfecte, trupul tău.

Îmi place acest nivel de înțelegere pe care l-am atins. Mă liniștește și mă determină să privesc lucrurile dintr-o perspectivă mai înaltă, față de cea din care le priveam înainte – spre deosebire de învățații noștri, care, afirmă că privesc lucrurile din perspectivă.

Care e diferența?

Diferența este că nu poți spune: „spre deosebire de atunci, acum privesc lucrurile din perspectivă", pentru că și înainte le priveai. Ci poți spune doar că le privești dintr-o perspectivă anume, mai înaltă sau mai joasă față de cea anterioară.

În concluzie, majoritatea „învățaților" de aici sunt victime ale unui curent „intelectual" care e la modă, însă, nu știu nici să își folosească limba pe care o vorbesc. Își atribuiesc însușiri false, memorând termeni și definiții care nu îi reprezintă, ori dețin cunoștințe care nu îi ajută la nimic. Ei nu știu ce să facă cu informațiile. Ei nu construiesc jocul de perspicacitate, ci vor să se afirme cu simplu fapt că dețin piesele.

Asta se întâmplă de când e lumea. Doar că acum cu toții aveți acces la informații, dar nu toți știți ce să faceți cu ele. Unii dintre voi nu le folosiți. Alții vă controlează cu tehnologia. Majoritatea, sunteți manipulați prin intermediul ei. Iar, în viitor ea va avansa și mai tare. Ceea ce Îmi doresc Eu, copii, este să avansați și voi odată cu ea.

Eu am avut o viziune despre tehnologia viitorului. Știu că se va descoperi materialul care respinge forța gravitațională. Însă tot ce pot să spun acum e că acesta va conține fier.

Și am văzut în viziunea mea șosele suspendate, care nu se sprijineau de nimic, nici nu se clătinau datorită vânturilor ce suflau pe pământ. Locuințele suspendate erau construcții sigure, care se ridicau până la jumătatea nivelului troposferei. Astfel, la nivelurile superioare era iarnă iar la cele inferioare plutea o pânză cenușie, caldă și înăbușitoare. Aerul era acum bogat în gaze și dioxid de carbon, aproape irespirabil, iar toți locuitorii orașelor erau nevoiți să respire printr-un tub.

Atingând acest subiect destul de sensibil, pe care aștept de foarte multă vreme să îl dezvolt, aș dori să întreb:

Acesta a fost singurul mod prin care trupul ar fi putut să primească energia necesară funcționării lui? A fost nevoie ca el să depindă de hrana pământului, să o digere și să o elimine și cu apa la fel? Trupurile de carne sunt dependente de orice, de sol, de apă, aer, lumină, hrană, animale, odihnă sau chiar noi de noi înșine! Oamenii sunt dependenți de oameni și, fug de singurătate. Suntem dependenți de mediul în care ne naștem, iar în ultima vreme am devenit dependenți și de energia electrică ori de tehnologie, de obiceiuri și tradiții, de concepte și așa mai departe.

De ce a trebuit neapărat să fie așa, nu s-ar fi putut realiza un trup la fel de eficient, dar care să se regenereze și întrețină într-un mod mai simplu? Ah, și scriind acestea îmi trece prin minte un gând mai puțin potrivit!

Ce fel de gând?

Nu pot să îl reproduc, nu mi-aş permite. Mai bine ai căuta un răspuns satisfăcător pentru mine.

Răspunsul nu va veni până nu vei pune întrebarea.

Aş vrea să o reformulez mai întâi. Nu Ţi-o pot adresa sub forma în care am auzit-o.

Aştept.

Bine, mă voi strădui să fiu cât se poate de respectuos, însă în acelaşi timp şi cât se poate de sincer. În timp ce mă gândeam la fiziologia omului şi a animalelor, am tresărit, trecându-mi prin minte un gând, sub formă de întrebare: Nu ai ştiut să ne creezi alfel sau nu ai fost în stare de mai mult?

Altfel, cum?

Mai rezistenţi ori mai frumoşi, independenţi din punct de vedere al nevoilor fizice. Într-un cuvânt, îmbunătăţiţi faţă de varianta actuală.

Oricum te-aş fi creat, Mi-ai fi pus acum aceeaşi întrebare.

Dar de ce transpirăm, de ce obosim, de ce nu zburăm sau nu ne teleportăm? De ce nu cunoaştem ce gândesc ceilalţi, ba mai rău, nu ştim nici ce gândim sau ce ne dorim noi înşine! Asta a fost singura soluţie ori nu Te puteai strădui mai mult? Nu ai reuşit mai mult la vremea respectivă? Sper să fie cât de puţin supărătoare întrebările mele, însă ce vreau să Îţi amintesc e că întrebările mele vor satisface milioane de oameni.

Nu găsesc nimic supărător sau îngrijorător la întrebările tale, mai ales pentru faptul că Eu le-am trimis către tine. Şi nu, carnea nu a fost singura soluţie, ci este cea mai potrivită.

Tot ceea ce Eu am creat, este perfect şi funcţionează perfect, respectând parametrii scopului nostru, ales de noi înşine. Tu vei putea conştientiza perfecţiunea creaţiei pe măsură ce o vei înţelege din ce în ce mai mult, până când o vei accepta în totalitate.

În ceea ce priveşte etapa evolutivă curentă a omului, experimentarea lumii relativităţii, vă naşteţi în trupuri perfecte, apoi vă desfăşuraţi activităţile zilnice în mod perfect. Ei bine, sistemul a fost creat în aşa fel încât orice ai face, oriunde te-ai afla, evoluezi în fiecare secundă, mişcându-te spre înainte, chiar şi atunci când dormi. Chiar fără ştirea ori permisiunea ta conştient-inferioară.

Mulţumită acestui sistem perfect, căruia nu îi înţelegeţi încă mersul pe deplin, creşteţi chiar şi când credeţi că staţionaţi.

Viitoarele trupuri cu care veţi lucra vor fi mai performante şi controlate mult mai uşor de sufletul beneficiar. Abilităţile, puterea şi confortul vor creşte considerabil. Totuşi, în ciuda tuturor avantajelor eficienţa la nivel evolutiv va fi inferioară faţă de a trupurilor actuale. Cu alte cuvinte, cât evoluezi aici, crezând că faci nimic, vreme de o lună de zile, atât vei evolua în noua formă, vreme de o sută de ani! Şi nu pentru că noul sistem va fi inferior celui de pe pământ, ci pentru că va fi unul de odihnă şi împăcare numit Olam Haba. Evoluţia accelerată este produsul lumii în care trăiţi acum. De ce crezi că am creat-o?

Următoarele trupuri îşi vor produce singure energia necesară existenţei. Aşa cum în trecut aţi fost nevoiţi să lucraţi pământul, iar, în schimbul eforturilor voastre el să vă ofere hrană, la fel vor funcţiona şi cele noi. Doar că procesul a fost minimalizat şi se va desfăşura în interiorul trupului ci nu în afară. Ţi-ai putea imagina cum devii forma mai multor organisme, aşa cum eşti şi acum, în trup de carne, având o vibraţie mai scăzută. Acest lucru înseamnă că „alţii" vor lucra pentru tine ca să te formeze în formă. Iar asta trăiţi şi astăzi ca experienţă. Dar, repet, la un nivel scăzut faţă de cel al noilor trupuri.

De exemplu, organele îţi funcţionează singure, nu le funcţionezi[15] tu. Sistemul imunitar sau regenerarea celulelor, deasemenea. Trupul tău e construit de armate întregi de alte corpuri, care sunt construite la rândul lor de alte corpuri şi tot aşa. Iar ca aceste microorganisme să funcţioneze, oferindu-ţi un trup viu, cu ajutorul căruia să poţi lucra în lumea materială, trebuiesc hrănite.

Soarele reprezintă sursa voastră de energie, iar pământul este inima – el trimite energie pământului, pe care pământul o transformă în hrană (energie materială) pe care o oferă necondiţionat. În următoarele trupuri pe care le veţi primi procesul se petrece în interior nu în afară. *Eu sunt izvorul vieţii, cel ce Mă urmează nu va mai înseta şi nu va mai flămânzi niciodată, în veci! Vezi tu, voi aveţi nevoie de soare, Eu sunt soarele!*

Mai devreme ai vorbit despre durere, spunând că, opusul ei este satisfacţia. Apoi, Ţi-am adresat un alt set de întrebări, ceva mai directe ori mai îndrăzneţe. Acum însă, Îţi voi adresa una chiar provocatoare: Care este opusul lui Dumnezeu?

Opusul lui Dumnezeu este religia.

Cum vine asta?

Aşa cum auzi.

Recunosc, religia din ziua de azi reprezintă doar o abatere de la cinste, loialitate, moralitate, Dragoste şi credinţă. Ea nu are nimic în comun cu ce este înălţător şi sfânt, însă cum poţi afirma aşa ceva? Oamenii vor înebuni să o audă!

Dumnezeu este definit prin LIBERTATE iar religia reprezintă PRIVAREA de libertate. Prin urmare, religia este opusul Meu.

Religia decăzută reprezintă privarea de libertate?

Întotdeauna religia a simbolizat privarea de libertate a locuitorilor pe planetă. Conducerea religioasă L-a omorât pe Isus, nu este cea care L-a susţinut sau înviat. Isus din Nazaret a fost ucis pentru faptul că elibera oamenii de sub robia politico-religioasă, din vremea aceea. Apostolii şi protestanţii au fost ucişi pentru că nu s-au supus doctrinelor bisericeşti. Lucrurile sunt atât de clare şi tu tot continui să Mă întrebi, de parcă de această dată vei primi un răspuns diferit?

Nu întreb pentru mine personal. Eu cunosc răspunsurile!

---

15 Controlezi - joc de cuvinte.

Întreb pentru ceilalţi.

Majoritatea tinerilor ştiu deja aceste lucruri. Şi totuşi, cei mai mulţi dintre ei, aceia care s-au întors împotriva părinţilor lor şi a învăţăturilor strâmbe ale lor, reacţionează precum părinţii lor. Ei bine, aici este greşeala, asta îi ţine pe loc.

Nimeni nu a reuşit să despartă binele de mai puţin bine (rău) cu toate că trimişii din trecut v-au lăsat învăţăturile în fiecare colţ al lumii. Dar voi spuneţi că tot ceea ce nu a inventat religia a fost inventat de om. Când, în realitate, religia a fost creată de om, iar Eu am creat libertatea! Libertatea v-a permis să creaţi ce credeţi că este mai bine pentru voi. Cei care au trăit în trecut au făcut-o! Acum e necesar să realizaţi că vi s-a dat sarcina de a crea acolo, nu de a respecta regulile celor care au trăit înainte. Sunteţi fiinţe creatoare nu executoare programate.

Astăzi, înţelegerile şi valorile s-au schimbat. Succesul constă în a oferi cel mai mult, nu în a îi lipsi pe cât mai mulţi de venit, aşa cum aţi procedat până acum. Aceasta din urmă este realitatea pe care v-au înaintat-o părinţii voştri şi pe care multe generaţii o vor purta în continuare. Ea destramă azi relaţiile dintre oameni.

Cu toate astea, există şi tineri care îşi doresc pacea. Ei vor să îndepărteze violenţa, să desfinţeze graniţele dintre state ori să nu mai existe războaie. Ei doresc să nu mai existe arme, diferenţieri între clase, rasism, manipulare, prostie, intoleranţă, ignoranţă şi iresponsabilitate sau regres.

Nu poţi lipi pe maşinile primăriei mesajul „toleranţă zero“ şi să te plimbi prin oraş, promovând mesajul. E cel puţin deplorabil că a ajuns să vă administreze bugetul oraşului unul care gândeşte în felul acesta sau o adunătură care acceptă acest tip de judecată. Însă după cum şti deja, totul, absolut tot ceea ce face şi gândeşte societatea voastră este pe dos.

În schimb, tinerii vor să restauraţi încrederea în umanitate şi să reînvăţaţi să dăruiţi. Înscrieţi-vă în „clasa“ întâi! Credeţi-Mă, încă nu aţi promovat-o! Ridicaţi-i pe cei căzuţi şi ajutaţi-i pe cei ce strigă după ajutor, ca şi cum ar fi parte din familia voastră.

Tinerii sunt cei ce strigă către voi să nu vă abandonaţi apropiaţii ori familiile. Ei vor să trăiască în pace şi în siguranţă, şi vor să vă deschidă mintea. Vor să treceţi pe lângă sărmanul din staţia de autobuz şi să-i spuneţi bună ziua. Vor să vă hrăniţi unii pe alţii, nu să vă înfometaţi reciproc. Nu să vă abandonaţi reciproc.

Ei plâng atunci când urmăresc un film de dragoste ori după ce au citit o carte bună. Tinerii sunt cei ce realizează cât de mult aţi greşit şi v-aţi înşelat. Ei sunt cei care vă iartă, apoi plâng la mormântul vostru. Copiii voştri plâng pentru voi, nu pentru ei înşişi! Dar voi îi ucideţi zilnic, vreme în care ei mor ca să trăiască şi să vă dăruiască. Şi v-ar dărui toate florile din lume, doar dacă nu ar fi nevoiţi să ucidă ca să o facă.

Copiii voştri plâng atunci când frigeţi milioane de animale pe grătare şi, adevărat vă spun: Sunt copii care ar alege să moară de o mie de ori înainte să ucidă un animal!

Aşadar învăţaţi de la copiii voştri. Fiindcă ei vă cer să gândiţi logic şi să vă construiţi o perspectivă globală. Încetaţi să vă mai uitaţi în ograda vecinului, s-ar putea să nu găsiţi nimic interesant acolo sau nimic care să vi se potrivească.

Renunţaţi la crimele de orice fel, iar, dacă cineva doreşte cu orice preţ să îţi ia viaţa, permite-i să o facă, şi nu vei muri! Ci te vei trezi dis de dimineaţă, pe o plajă, privind răsăritul!

Renunţaţi la frică şi primitivism, la minciună, neştiinţă şi rea voinţă. Ieşiţi din sistemul de gândire medieval. Autoeducaţi-vă! Apoi educaţi-vă copiii în casele voastre.

Un copil este format în primii ani de viaţă. El tot ce vede, miroase şi aude, înregistrează, apoi la rândul lui va imita.

Doreşti ca propriul tău copil să te lovească aşa cum îl loveşti tu ori să deteste totul în jur, aşa cum deteşti tu? Vrei ca el să râdă de vecinii de pe scară fiindcă nu îşi pot plăti apa la timp, ori să le ofere o mână de ajutor, permiţându-le ca o dată pe săptămână să îşi facă toaleta în locuinţa lui? Vrei ca el să îşi lovească femeia pe motiv că nu are niciun motiv, mâniat pe faptul că el însuşi a eşuat în viaţă, şi pentru asta se îneacă zilnic în alcool? Mai gândeşte-te odată, şi încă odată, şi încă odată şi tot aşa!

Vrei ca al tău copil să îşi facă un milion de cruci şi semne de „sfinţenie“ şi să aprindă un miliard de lumânări, de frica morţii, aşa cum aţi făcut-o voi?

Încetaţi să-i mai minţiţi şi încetaţi să vă mai minţiţi! Nu există moarte! Nimeni nu a murit vreodată pe acest pământ în întreaga lui istorie. Nici nu va muri vreodată. Încetaţi să vă mai ascundeţi! Ieşiţi la lumină! Arătaţi-vă fără ruşine şi fiţi încrezători în voi!

Ridicaţi-vă în putere, limpeziţi-vă mintea şi astfel veţi putea face minuni. Da, voi veţi remodela istoria, veţi sculpta viitorul şi vă veţi recăpăta încrederea în oameni.

Curăţaţi pământul, vindecaţi bolnavii, apoi învăţaţi-vă copiii despre Dragoste. Adevărat îţi spun, planeta aceasta nu cunoaşte Dragostea. Ea este străină în ţara în care te-ai născut, oare de ce crezi că te-ai născut acolo? Şi este ignorată şi în celelalte colţuri ale acestei lumi...

Fiţi creativi, toleranţi şi plini de dor!

De dor de cine?

De dor de voi, de oameni. Regăsiţi dorul de a comunica cu ei, de a îi ajuta şi încuraja. Căci iată: *Eu Îmi pregătesc venirea Mea, şi a voastră casă este pregătită!* Dar voi, oare sunteţi pregătiţi?

Renunţaţi la risipă, distrugere şi ignoranţă. Ele nu v-au adus niciodată ceva bun sau constructiv. Totuşi, continuaţi să le faceţi. Întrebarea rămâne: De ce?

Nu ştiu!

De ce continuaţi să vă răniţi, fără a avea nimic de câştigat de pe urma acestui comportament?

Nu ştiu, nu deţin o explicaţie. Nu există o explicaţie!

De ce continuaţi să îl loviţi pe cel ce e deja căzut şi îl înălţaţi pe acela care nu duce lipsă de nimic?

Pentru ce continuaţi să acuzaţi lumea că e rea, că voi sunteţi răi şi copiii voştri sunt răi, fără să doriţi să construiţi o lume mai bună? Ce aveţi de câştigat din asta?

Încetaţi să mai transformaţi nelegiuirea celorlalţi într-o justificare faţă de acţiunile sau comportamentul propriu. Renunţaţi la negativismul vizual şi învăţaţi să priviţi realitatea.

Adevărat vă spun, acţiunile voastre nu au nimic în comun cu realitatea. Pentru că în vremurile actuale, oamenii ştiu doar să se certe, să destrame sau să obţină orice cu orice preţ. Vor mereu să aibe mai mult decât celălalt şi asta le consumă toată energia, fără a le mai rămâne timp pentru ei. Şi oricât aţi avea veţi gândi că nu aveţi destul, şi vă veţi compara mereu cu ceilalţi.

Însă va veni o vreme când va trebui să vă întoarceţi de acolo. Prin urmare, vă întreb Eu, oare veţi veni cu mâna goală? Îmi veţi înainta recomandări de la un şef pe care l-aţi slujit, pe care l-aţi venerat şi alături de care v-aţi irosit propria viaţă, în zadar încercând a îi demonstra că îi sunteţi credincios?

Însă, poate veţi veni şi Îmi veţi reproşa că M-aţi slujit, că aţi respectat toate zilele de sărbătoare, ţinând posturile şi aprinzând sute de lumânări. Poate aţi împărţit colivă şi aţi oferit pomeni, iar în ciuda tuturor eforturilor, Mă întrebaţi de ce nu vă cunosc şi nu ştiţi Cine sunt? Poate că nu aţi făcut ce trebuie sau poate aţi făcut ceva în plus. Mai mult ca sigur nu ai fost obligat să faci nimic, ci tot ce ar fi fost bine pentru tine era să creşti. Dar te-ai întors la fel cum ai plecat, iar acum te temi să nu fii condamnat pentru că ai petrecut. Eu îţi spun, foarte bine ai făcut. Mă întristez doar pentru că nu te-ai bucurat şi că nu ai iubit. Mă doare că nu ai fost iubit! Însă vei învăţa să iubeşti şi vei trăi din nou. Pleacă acum! Mergi înapoi şi Eu voi fi din nou cu tine, chiar şi atunci când tu însuţi vei uita de tine. Pleacă şi spune-le că eşti copilul Meu.

Tu ştii care este problema noastră?

Care este una dintre problemele voastre?

Una din problemele fundamentale ale omenirii astăzi este că, unul nu se poate simţi „fericit“, decât atunci când celălalt este nefericit.

Aşa se întâmplă în majoritatea cazurilor. Dar nu generalizăm. Oricum, asta se poate schimba! Iar în curând nu vă veţi mai putea simţi fericiţi decât atunci când veţi face pe alţii să fie fericiţi!

Crezi că se va întâmpla asta? Crezi că vom ajunge acolo? Crezi că aceasta este direcţia către care ne îndreptăm?

Cu siguranţă că este.

M-aş simţi mult mai liniştit dacă aş fi convins de asta.

Încearcă să te simţi astfel, tocmai ce ţi-am confirmat că acest lucru se va împlini.

Încerc, dar tot Tu mi-ai spus „bineînţeles că va fi aşa, asta doar în cazul în care nu va fi aşa“.

Asta rămâne totuşi alegerea voastră.

Eu am avut viziunea în care toţi oamenii s-au unit într-un singur glas, apoi au strigat către Tine, iar Tu le-ai vorbit exact

cum vorbesc eu cu vânzătorul de la pâine. Aşa va fi?

Cu adevărat că va fi. Deoarece, tot ceea ce separă, desconsideră, dezrădăcinează, judecă sau doreşte să înşele ca să câştige, care răneşte, afectează şi iroseşte, va dispărea de pe pământ. Acestea sunt de domeniul trecutului. Iar toţi cei ce vor încerca să se opună Uniunii vor pieri. Fiindcă în viitor nu este nevoie de ei. Iar tu reprezinţi partea opusă a acestei lumi.

Şi, aşa îţi vorbeste Dumnezeu: Ia fiecare informaţie care este judecată şi transmisă de lume (societate), indiferent de domeniul ei, şi acţionează împotriva acesteia. Fă exact opusul! Şi astfel, vei fi mântuit. Este atât de simplu! Este exact aşa cum auzi! Fiindcă tot ceea ce promovează societatea voastră este pe dos!

Cărţile sfinte ale tuturor popoarelor lumii au profeţit venirea ta (a voastră) pe pământ. Oamenii au nevoie de tine (de voi). Fără tine ei nu îşi vor mai putea continua călătoria şi lumea s-ar opri.

În volumul II, ai folosit o expresie mai mult decât interesantă. Spuneai că Te îndrepţi către noi cu Dragoste şi cu distrugere. Vorbeşte-mi despre semnificaţia acestui eveniment.

La fel cum scriai în urmă cu câteva luni, evenimentul ce are să ajungă la voi, pentru unii va reprezenta izbăvirea sau sfârşitul tuturor suferinţelor, iar pentru alţii distrugere în mod repetat, prin chin, regret şi dorinţă de moarte.

Poţi fi mai exact? Ce anume se îndreaptă către noi sau va ajunge la noi, un asteroid, aşa cum scrie în cartea Apocalipsa lui Ioan?

În cartea revelaţiei nu scrie ca se va prăbuşi vreun asteroid pe pământ, ci o stea.

Am crezut că se referă la un corp străin, cel mai probabil la un asteroid, însă fără să fi reuşit să descrie evenimentul cu exactitate din cauza lipsei varietăţii cuvintelor şi a cunoştinţelor. Acum spui că o stea (un soare) va lovi planeta şi o va distruge în totalitate?

Întreg pământul va fi înghiţit în vremurile acelea.

Cum poţi fi atât de crud?

Atunci când voi permite distrugerea finală a pământului nicio fiinţă vie nu se va afla acolo.

Am înţeles, Tu îmi vorbeşti despre evenimentul final, despre moartea planetei pământ – eu sunt curios să aflu despre venirea lui Isus, evenimentul care va salva ori afecta întreaga umanitate direct. Vorbesc de evenimentul după a cărui trecere, viaţa va continua pe planetă.

Pământul nu va fi distrus din cauza evenimentului care se va petrece pe pământ. Doar o parte a lui va fi pustiită, atmosfera va avea de suferit şi o treime din cantitatea de oxigen va fi arsă. Apa, deasemenea, nu va mai putea fi băută fără purificare chimică, iar asta va accelera apariţia altor sute de boli şi alergii, cauzatoare de moarte ori malformaţii. Ea va reprezenta venirea Mea pe pământ, sfârşitul suferinţelor şi prima atenţionare, pentru cei ce vor alege să rămână pe pământ. Apoi, steaua cu care voi lovi pământul este rămăşiţa unei stele moarte, numită de voi stea neutronică. Ea are

mărimea unui oraş. Puterea de atracţie a unei astfel de stele este superioară planetei voastre ori soarelui vostru, şi are puterea de a înghiţi şi spulbera întreg sistemul solar. Cu toate astea, niciunul din voi nu va trăi experienţa distrugerii finale a planetei. Fiindcă vă voi trimite nenumărate atenţionări. Totuşi, pe unele dintre ele le-aţi primit deja. Pe majoritatea le-aţi ignorat deja.

Înţeleg că ne aşteaptă două evenimente importante aici şi imposibil de evitat. Hai să le luăm pe rând...

Eu nu am spus că evenimentul ce va avea loc în curând nu va putea fi evitat. Totul depinde de alegerile şi judecăţile voastre.

Alberto, nu este pentru prima dată în istorie când trăiţi atât de mulţi oameni pe pământ.

Nu este pentru prima dată când civilizaţia noastră se condamnă la autodistrugere?

În niciun caz. Ba chiar aţi şi făcut-o! Există multe cărţi care dezvoltă într-o anumită măsură acest subiect.

Oare o vom face din nou?

Oare o veţi face?

Oare nu am învăţat nimic din greşelile din trecut?

Oare?

Oare vom declanşa o catastrofă globală, nucleară, presaţi de strâmtorarea drepturilor de consum a unora, în avantajul celor lacomi care risipesc ceea ce nu deţin?

Voi să Îmi spune-ţi asta!

Vom scăpa oare situaţia de sub control?

Incapacitatea menţinerii sub control a armelor de distrugere, a fost descrisă în Biblie de-a lungul mai multor capitole.

Totuşi nu înţeleg un lucru. În Biblie scrie că vor fi afectaţi cei „răi". Întrebarea este cum vor putea fi afectaţi doar unii, iar ceilalţi nu? O serie de atacuri nucleare, care vizează zone diferite va afecta întreaga planetă, şi toţi oamenii vor avea de suferit. Ferice de cei care vor muri din cauza acelui dezastru. Fiindcă haosul abia după finalizarea războiului va începe.

Ce te face să crezi că atunci când va izbucni un atac nuclear, cei despre care am promis că vor fi salvaţi vor mai fi acolo?

Tocmai ce mă pregăteam să întreb cum ne-am putea salva sau ce ar fi mai potrivit să facem.

Nu veţi putea face nimic şi nu vă va putea salva nimeni.

Poftim? Încurajezi pesimismul folosindu-Te de ironie?

Nu am spus că nu veţi fi salvaţi, ci doar că nu va putea nimeni să o facă.

Nu este acelaşi lucru?

Nu. Repet, nimeni nu va putea să vă salveze, doar Eu.

Cum o vei face? Prin ce mod?

Este adevărat că cei mai înstăriţi oameni de pe pământ îşi vor construi nave spaţiale de călătorie, ultraperformante, cu care vor părăsi în cele din urmă planeta şi se vor salva?

Nave spaţiale ultraperformante cu care vor dori să părăsească pământul? Şi să plece, unde? Dar ai văzut ceva filme nu glumă!

Am văzut! Oare ne vei ajuta să construim o navă gigant, aşa cum ai procedat în vremurile lui Noe, cu care vom încerca să plecăm de pe pământ?

Alberto, nimeni şi nimic nu va pleca de pe pământ, niciunde! Nu vă veţi duce nicăieri pentru că nu aveţi unde să vă duceţi. În jurul vostru nu e nimic care să poată fi văzut, auzit, pipăit, respirat ori gustat de voi. Evadarea omului de pe pământ rămâne doar o poveste neverosimilă. Izbăvirea sufletelor însă, reprezintă doar o noţiune de timp. Vă veţi naşte apoi într-o lume nouă, în formă nouă şi în trupuri noi, care vor fi mult mai avansate. Iar cei mai avansaţi dintre voi veţi călători pe durata transformării voastre pe deplin conştienţi. Majoritatea vă veţi trezi acolo.

Deoarece, nimeni care nu a cunoscut Dragostea şi care nu o acceptă sau nu a trăit-o ca experienţă, nu se va putea naşte acolo. Acestea sunt regulile Mele. Iar din nefericire pentru voi, majoritatea oamenilor care se sting astăzi în trup pe pământ, nu ştiu ce e Dragostea, nu au auzit de ea, nu au trăit-o ca experienţă. Ei nu pot depăşi pragul uitării şi nu pot să spargă barierele lumii în care s-au născut.

Alţii, în schimb, trăind pe pământ experimentaţi viaţa în afara vieţii aşa cum o cunoaşteţi. Voi trăiţi în plan fizic şi în Absolut, învăluiţi de Dragostea şi Lumina Mea tămăduitoare. Aşa au trăit Maeştrii din trecut. Sufletul tău a urcat atât de sus încât a ajuns la Mine. Imensitatea sufletului tău e fără de margini. El se revarsă peste locul în care păşeşti, se ridică deasupra atmosferei terestre, apoi coboară şi împrăştie înţelepciune, pace şi iubire în jur. Căci, Eu Mi-am rupt o bucată din Inima Mea şi v-am dăruit-o! Eu am sădit un sâmbure în fiecare! AM ALES SĂ NU EXIST, CA VOI SĂ EXISTAŢI şi să vă iubiţi! V-am iubit atât de mult încât M-am dăruit în totalitate vouă. Iar Eu, fiind totul (UNUL), M-am dăruit vouă, ca voi, devenind Asemeni Mie, să fiţi totul şi să vă bucuraţi de tot, amin.

Amin! Acesta da exemplu de iubire adevărată! Iar pentru asta Îţi mulţumesc în numele tuturor oamenilor care au trăit vreodată aici şi care vor trăi de acum încolo aici şi oriunde!

În cazul tău, ai dovedit un adevărat exemplu de ascultare. Eu aş fi putut să Mă descopăr ţie prin diverse şi nenumărate moduri. Aş fi putut fi o femeie frumoasă pe care ai fi urmat-o oriunde sau oricând, şi ai fi făcut orice ţi-aş fi cerut să faci. Totuşi, ai fi făcut acestea până te-ai fi plictisit. Te-aş fi putut trimite pe o insulă şi nu ştiu dacă te-ai fi bucurat de frumuseţea ei sau dacă ai fi văzut splendoarea ei. Te-aş fi putut trimite să te naşti în mijlocul bisericilor, să slujeşti adunărilor şi te-aş fi îndemnat să citeşti Biblia. Însă, cunoşti tu oare ce Mi-ai fi răspuns?

Ce aş fi răspuns?

Ai fi spus „citeşte-o Tu“.

De ce aş fi spus aşa ceva?

Fiindcă o carte, orice Carte, nu este de ajuns unui om pentru a trăi aproape de Mine. Şi, dacă trăieşti după Biblie nu trăieşti o viaţă lângă Dumnezeu. Eu nu sunt o carte şi nici o istorie. Aici se

produce confuzia! Eu sunt viu, sunt aici şi acum, şi te privesc, te ascult, te chem, te iubesc! Sunt lângă tine şi astept să Mă priveşti, să Mă asculţi, să Mă chemi şi să Mă iubeşti!

Eu sunt ceea ce respiri şi ceea ce bagi în gură!

Eu sunt tot ceea ce te înconjoară şi ceea ce iese din interiorul inimii tale!

Eu sunt inima ta şi sunt sufletul tău!

Eu sunt tu şi sunt aproapele tău! Eu mă plimb alături de tine în fiecare seară şi zbor deasupra ta în fiecare dimineaţă. Dar tu nu Mă poţi vedea pentru că nu ştii să priveşti. Ştiu, de multe ori mai latru, strigându-ţi să nu mai treci nepăsător. Însă tu Mă alungi şi Mă loveşti cu pietre. Cu toate astea continui să te iubesc. De ce?

Fiindcă Eu sunt fiecare piatră şi fiecare fir de iarbă!

Eu sunt cel care muşcă şi cel care este muşcat!

Eu sunt victima unui accident şi cel ce provoacă incidentul!

Eu sunt cerul şi pământul, apa şi focul!

Eu sunt liniştea şi furtuna, cântecul sau strigătul de ajutor!

Eu sunt „diavolul" şi sunt Dumnezeu! Şi nu, nu există absenţa Mea, ci există doar iluzia absenţei Mele. Tu crezi că gândurile tale negre vin de la diavol? Eşti pur şi simplu de acord cu o astfel de idee, care îţi transformă dumnezeul într-un zeu neputincios?

Gândurile voastre negre nu vin de la diavol, vin de la Mine! Fiindcă nu există diavol, ci doar Dumnezeu!

Gândurile voastre bune, dar şi cele negre, sunt de la Mine. Eu am creat o parte din Mine care nu Mă reprezintă ca Ceea Ce sunt Eu, ca voi să beneficiaţi de o alegere opţională, liberă, apoi să Mă puteţi cunoaşte şi alege ca Ceea Ce sunt, în realitate, CEA MAI PURĂ FORMĂ şi neformă care a existat şi care va exista vreodată, totdeauna pentru totdeauna, în vecii vecilor.

Gândurile voastre negre, care vin de la Mine, vă ajută să vă cunoaşteţi, să vă creaţi şi să Mă alegeţi în mod conştient. Acestea vă oferă posibilitatea de a nu le alege. Voi aţi numit această posibilitate discernământ.

Omul poate alege în mod conştient, judecabil, un gând, iar în aceeaşi măsură poate alege altul. Aceasta este libertatea pe care v-am oferit-o şi nu Eu vă aleg pe voi, ci voi Mă alegeţi pe Mine! De aceea, vă îndemn să judecaţi cu atenţie fiecare decizie luată, chiar şi pe cele mai simple. Iar crescând în înţelepciune, Dragoste şi vizionarism, înălţându-vă conştienţa, reuşiţi să înţelegeţi că:

Eu sunt atingerea delicată a mâinilor unei femei care îţi dezmiardă pielea şi sunt lama care ţi-o sfâşie apoi!

Eu sunt marea ce te cheamă şi sunt valurile care te învârtesc şi te risipesc în larg!

Eu sunt Unul singur şi sunt Toţi!

Eu sunt Cel mai mare şi sunt Cel mai mic!

Eu sunt şarpele şi porumbelul![16]

16 „Şarpele" din Grădina Eden şi porumbelul păcii (Duhul Sfânt).

Eu sunt toate acestea pentru voi, ca voi să vă puteţi crea. Da...

Eu sunt cel care loveşte şi cel care cade la pământ![17]

Eu sunt cel care atacă şi cel care se apără!

Eu sunt cel care te înşeală, ca tu să nu te mai laşi înşelat!

Eu sunt pruncul ce se naşte şi bătrânul ce se stinge!

Eu sunt Dumnezeu şi sunt Dumnezeiţă!

Eu sunt stelele, planetele şi spaţiul. Insectele şi curcubeul!

Eu sunt tot ceea ce voi cunoaşteţi că există şi ce nu cunoaşteţi că există!

Fiindcă voi nu cunoaşteţi că găzduiesc miliarde de planete şi civilizaţii, în acelaşi „timp". Voi nu cunoaşteţi că vă supraveghez de miliarde de ani. Şi nu ştiţi că voi fi lângă voi pentru eternitate. De fapt, nu înţelegeţi ce înseamnă eternitate.

Voi spuneţi că universul s-a format prin big bang (explozie). Eu vă spun că au avut loc trei explozii repetate. Oare de ce nu vă ies calculele şi universul este neuniform iar măsurătorile voastre se dovedesc a fi informe?

O explozie provocată într-un spaţiu vid (ne-spaţiu), va forma de fiecare dată o sferă perfectă. Dar universul vostru nu este nici pe departe sferic.

Voi spuneţi că vă aflaţi în anul 2014. Eu vă spun că omenirea se află în anul 5774, conform numărătorilor voastre.

Spuneţi că de aproape şase mii de ani trăiţi pe pământ, şi asta v-a determinat să vă imaginaţi un început. Însă, noi trăim dintotdeauna şi am convieţuit dintotdeauna, sub forme diferite, pe planete diferite, ca organisme diferite, la scări diferite.

Voi spuneţi că viaţa se desfăşoară asemeni unei pagini scrise, de la stânga la dreapta şi respectiv de la dreapta la stânga. Eu vă spun că viaţa începe din mijlocul paginii şi apoi se întinde către ambele capete, în mod egal, cu aceeaşi viteză.

Spuneţi despre cei ce au plecat de lângă voi că au murit, s-au dus. Eu vă spun că aceştia au ales să reînvie, au ales să revină la viaţă, pentru că erau morţi de ani buni, trăind în mijlocul vostru.

Mai spuneţi că suferinţa e nefericire. Eu vă spun că suferinţa creează bucuria! Bucuria nu poate exista fără suferinţă, dar odată ce apare nu mai poate să existe suferinţa!

Te pricepi să foloseşti anumite expresii ori vorbeşti pe un ton specific, încât laşi doar linişte în urma Ta. Încă stau şi mă întreb, chiar după atâta timp, cum reuşesc să pun cap la cap aceste cuvinte, cuvinte care nu au mai fost scrise niciunde, în nicio carte din nicio altă perioadă, eră sau istorie, cunoscută de noi până acum.

Mai devreme spuneai că religia este opusul lui Dumnezeu. As dori să aflu în ce categorie se află Biblia, dat fiind faptul că şi despre ea ai spus, deasemenea, că nu este Dumnezeu!?

Într-adevăr, religia este opusul lui Dumnezeu.

---

17 Cain şi Abel.

Ştiu asta.

Faptul că ştii, nu îţi permite să nu le permiţi şi altora să afle! Aşadar, pot vorbi acum?

Bineînţeles că poţi, m-am grăbit încă o dată.

Spuneam că religia e opusul lui Dumnezeu, însă, nicidecum, Biblia nu este o religie. Biblia nu are nimic în comun cu religia, ci aceasta e doar o asociere eronată de a voastră. Ba chiar, Biblia vă îndeamnă să fiţi perseverenţi şi vă atenţionează să nu cădeţi în plasa robiei pământească. Biserica veche a confiscat Biblia deoarece Biblia este puterea. Cuvintele ei nu pot fi şterse, nici nu pot fi înlocuite. Ele sunt Cuvinte vii, care modelează evoluţia voastră pe plan fizic şi spiritual, şi în acelaşi timp vă înştiinţează de evenimentele generale care vor avea loc pe planetă; vă îndeamnă de ce gânduri să vă feriţi ca să evitaţi rănirea definitivă şi vă ajută să înţelegeţi poziţia temporară a omului în „defensivă“. Unele înţelegeri au fost modificate, oferind cu totul alt sens scopului ori al destinaţiei voastre actuale.

Ai putea să îmi expui câteva exemple?

Cu siguranţă că nu există o luptă între Mine şi o „altă“ forţă. De fapt, nu există altă forţă! Apoi, nu există o luptă între Mine şi o anumită categorie de oameni, nici între oameni împotriva altei categorii de oameni nu ar trebui să existe aşa ceva.

Oamenii au construit două echipe. Una este pro-Dumnezeu, iar cealaltă anti-Dumnezeu. Eu vă spun că nu există două echipe ci doar Una. Doar Una este reală, cealaltă e doar o iluzie timpurie! Fiindcă nu există „ei“ ci doar noi, asta în ciuda oricărei categorii cu care ai alege să te asociezi.

În continuare, Eu nu judec! Cei care au suferit în trecut, care au ştiut către care direcţie se va îndrepta omenirea, au spus la un moment dat că Dumnezeu îi va judeca pe nelegiuitori. Aşa şi este, doar că, Eu nu judec! Aceasta ar însemna să Mă răneşc pe Mine, deci să Îmi provoc Mie o afecţiune.

Poţi să atribui un sens sau o logică acestei afirmaţii?

Cu siguranţă că ele nu sunt minciuni şi cu siguranţă că Eu nu pot fi înţeles printr-o logică limitată sau printr-o lipsă a varietăţii cuvintelor sau a conceptelor.

Cei din trecut au teoretizat, simbolic, ideea că Dumnezeu ar judeca o faptă „rea“ (neregretată) şi ar răsplăti necontenit o faptă „bună“ (plăcută Lui). Această teorie defineşte azi raportul cauză şi efect, aşa cum cu toţii ştiţi că orice alegere luată vine însoţită de consecinţe şi beneficii. Dat fiind faptul că raportul funcţionează perfect, respectând legile universului create de Mine, aţi putea spune cu uşurinţă că Dumnezeu judecă. Dar atunci când veţi realiza că orice alegere este o alegere liberă, fiind a voastră proprie, vă veţi recunoaşte pe voi ca proprii călăi. La fel se întâmplă şi în cazul răsplătirii unei fapte. Ceea ce Eu îţi ofer, îţi oferi de fapt tu singur. Fiindcă tu fiind Eu, iar Eu fiind tu, Mă oferi pe Mine ţie!

E genial cum fluctuează inter-relaţia în egală măsură, de la unul la altul, apoi se reia şi se reia, şi respectă acelaşi lucru

cu aceeaşi energie.

Aceasta este Cosmologia Vieţii! Tu nu poţi opri acest proces oricât te-ai chinui şi orice ai încerca să faci. Şi orice teorie omenească ai inventa, nu va fi păstrată mai mult decât i-ar fi necesar să fie păstrată. Scrierile tale reprezintă filtrul selectiv. Prin el Eu vă pregătesc pentru lumea nouă în care veţi intra, acolo unde nu va putea intra unul ce ţine strâns la piept lumea materială în care trăieşte astăzi. Şi nu poate să păşească în eternitate unul care îşi iubeşte posesiile, forţa, imaginea, funcţia, patria, partidul politic, trecutul, „valorile" ori religia! Fiindcă nu poţi renunţa la ceea ce iubeşti şi la ceea ce lupţi ca să obţii sau să devii! Acestea nu ţi se vor lua împotriva voinţei tale! Tu eşti încă lipit de ele, iar acesta nu este timpul tău. Tu, încă mai ai de luptat ca să obţii, până vei aduna totul, ca mai apoi să alegi să renunţi la tot. Dar nu îţi face griji, vei atinge şi acest nivel de perfecţiune. Aceasta e destinaţia finală a călătoriei omului în această lume, nu?

Am ales acest dialog să fie cea mai eficientă unealtă de conştientizare a nivelului la care vă aflaţi fiecare. Acest filtru selectiv măsoară gradele voastre de înţelegere şi de aplicare. Am dorit să ating de-a lungul scrierilor nenumărate puncte sensibile, care pe mulţi i-a determinat să renunţe. Chiar în clipa asta Mă uit la unii care, lăsând cartea din mână, şoptesc: „uite cum a apărut o nouă provocare. Nu putem lăsa ca aceste învăţături să se răspândească fiindcă în felul acesta nu mai rămâne nimic pentru noi".

Asta pentru că dacă „dracul", după cum îl numesc ei, va ieşi din context, începând „să mai fie la modă" în ezoterism, învăţăturile lor şi chiar ei înşişi, nu vor mai avea niciun sens. Aşadar, cine pe cine promovează?

Cine îşi sculptează pui de „diavoli" pe biserici şi strânge avuţii, vreme în care popoarele flămânzesc în suferinţă şi sunt ţinute sub control prin neştiinţă? Iar apoi, când toate aceste lucruri sunt vizibile, apar unii care vă îndeamnă să vă întoarceţi la „valorile" strămoşeşti, câştigând sume semnificative de bani din asta.

Conducătorii se sperie atunci când privesc popoarele ieşind la lumină şi încearcă prin orice mijloace să menţină situaţia sub autoritatea lor. La fel au procedat toţi liderii din trecut. Pentru că oamenii sunt gata să plătească cu preţul vieţii Libertatea. Şi libertatea oamenilor sunt Eu, nu preoţii ori diavolii lor falşi, creaţi cu scopul de a răspândi teama pe planetă. Asta au făcut de mai bine de două mii de ani încoace. Cred că e timpul pentru o revizuire a valorilor şi a scopului, pe care îl înaintaţi copiilor voştri şi generaţiilor de după ei.

Oricât de supărătoare ar părea pentru unii că sunt aceste afirmaţii, vă spun că nu puteţi învia ceea ce este deja mort. Ceea ce a fost, a fost şi v-aţi convins deja trăind-o ca experienţă în trecut. Dar astăzi, vă întreb Eu, ce lăsaţi copiilor voştri, clădiri goale ori muzee? Adevărat vă spun, nici pe post de muzee nu vor rămâne bisericile pe care le-aţi construit împotriva libertăţii omului ori a Celui care S-a jertfit pentru oameni!

Nu asociaţi natura cu mânăstirile, doctrinele, superstiţiile sau miturile voastre. Încetaţi să mai spuneţi copiilor voştri poveştile bătrânilor şi opriţi-vă să întinaţi ce este pur! Nu redefiniţi ce este alb, creând imagini cenuşii! Copiii voştri vor să descopere natura singuri, o privesc în cu totul alt mod faţă de cum aţi privit-o voi! Unul nou, pătruns de linişte, splendoare, libertate şi idei.

Copiii nou veniţi visează la dealuri pe care nu sunt construite cruci, idoli, cimitire şi mânăstiri sau aşezări rurale în care liniştea este pângărită de sunetul clopotelor infernale – acele clopote care vă reamintesc că sunteţi ROBI, chemându-vă ca să vă amintească din nou şi din nou acest lucru. Omul nu este un animal!

Starea naturală a omului nu reprezintă primitivismul, în ceea ce priveşte fuga după confortul vieţii, dar nici venerarea zeilor, a soarelui sau a astrelor cereşti, cu atât mai puţin respectarea doctrinelor şi tradiţiilor cât mai vechi, care cu cât sunt mai vechi sunt mai plauzibile. În natura unui om se reflectă puritatea în gândire şi în comportament. Ea este totul şi orice, fiindcă orice înseamnă totul iar totul este nimic. Vezi tu, unul ce se asociază cu credinţa ortodoxă, de pildă, nu va putea percepe o viziune atât de înaltă a frumosului naturii sau a perfecţiunii sistemului de viaţă. Şi mulţi sunt cei care şoptesc, citind aceste rânduri, că ar fi fost scrise de diavolul în persoană. Asta deoarece, dacă tu eşti hoţ vei considera toţi oamenii hoţi ori hoţi în devenire. Dacă tu eşti păcătos crezi că toţi oamenii sunt păcătoşi. Dacă tu urăşti lumea, crezi că toată lumea te urăşte înapoi. Înţelegi acum intenţiile de a spulbera dogmele false pământeşti? Acestea nu vă lasă să gândiţi şi se opun cu înverşunare evoluţiei neamului pe care l-aţi numit umanitate.

Omul caută paiul din ochiul aproapelui său ca să îşi ascundă bârna care îi împiedică judecata. Tocmai din acest motiv a trebuit să pleci acolo ca să devii unul dintre ei. Pentru că dacă eşti sfânt vei fi înconjurat de sfinţenie, iar dacă iubeşti nu vei putea vedea altceva decât iubire. Şi cum ar fi putut Dumnezeu să spună lumii ce e bine şi ce e rău, când orice aţi fi făcut v-aş fi iubit în egală şi în inegalabilă măsură?

Abia acum înţeleg în totalitate fraza „Stăpânirea Ta va fi în toate generaţiile viitoare". Aş putea spune cu uşurinţă că ai reînviat pentru noi, ori ai ales să Te faci cunoscut, revenind la forma Ta iniţială.

Se poate spune astfel, în cazul în care aş fi lipsit vreodată. Iar pentru a mai destinde atmosfera, voi dori să Te întreb, ce părere ai de femeia pe care ai întâlnit-o cu zece minute în urmă?

Hei! M-ai cam dat pe spate în privinţa ei.

Ţi-a plăcut?

Mai întrebi? Tocmai ce mă chinuiam, în mintea mea, să îi descriu înfăţişarea. Dar negăsind cuvinte cu care să pot potrivi simplitatea şi strălucirea ei, am hotărât să o numesc femeie înspăimântător de frumoasă. Da, trăiesc de douăzeci şi şapte de ani în forma aceasta pe pământ dar nu am avut privilegiul de a întâlni o asemenea senzualitate şi inocenţă adunate la un

loc. Am rămas îngândurat.

Ai fi dat orice ca să o poţi avea, aşa este?

Nu chiar. Aş fi dat orice ca să o pot face fericită. Cu toate astea, nu neg faptul că o singură privire de a ei m-a sedus în întregime iar, folosind o expresie locală, pot să spun că „aş fi dat orice ca să o pot avea". Totuşi, nu ştiu dacă aş fi putut să o fac fericită. Acea femeie ar fi meritat orice sacrificiu!

Nu reuşesc să exprim frumuseţea ochilor ei care se împletea divin cu nuanţa deschisă a părului sau pielea fină. Trupul ei perfect, şoptea privirii mele să îmi transmită emoţii puternice şi înainte de a îmi da seama, acestea îmi invadaseră deja întregul corp. Abia acum mă întreb, oare matricea de creare a trupului omenesc ar mai avea nevoie de o îmbunătăţire? În niciun caz! Fiindcă parcă am întâlnit o „zână", o „zeiţă" sau o dumnezeiţă! Motiv pentru care m-am îndrăgostit aproape instantaneu. Iar acum mă reîndrăgostesc de ea treptat.

M-ai crede dacă ţi-aş spune că frumuseţea aceleia sunt Eu?

Bineînţeles. De ce nu? Ai spus că Tu eşti toţi oamenii.

Cu adevărat că sunt.

Eşti!

Ce-ai zice dacă ţi-aş spune că femeia care ţi-a apărut astăzi în cale este suma totală a ceea ce ai gândit, ţi-ai imaginat şi dorit în ultimii ani? Ce-ai zice dacă ţi-aş spune că acea femeie e imaginea gândurilor tale pe care le-ai atras (creat) de această dată conştient în realitatea ta? Frumuseţea ei reprezintă ceea ce simţi, ce creezi şi trăieşti în fiecare zi alături de Mine.

E perfectă! Tu, eu, ea, noi suntem perfecţi! Totul e perfect şi e aşa cum îmi demonstrezi de fiecare dată.

Totul este aşa cum îl priveşti. Spre deosebire de înainte acum totul este viu şi poţi înţelege viaţa însăşi. Mă tem că în curând nu vei mai avea întrebări pentru Dumnezeu.

Întrebări pentru Dumnezeu? Asta este o idee foarte bună pentru a crea un sait web. Cineva, care a fost impresionat de învăţăturile mele, mă sfătuia în urmă cu ceva timp să îmi fac un sait unde să răspund întrebărilor celor care îmi vor scrie. Saitul se va numi „Întrebări pentru Dumnezeu".

Este adevărat. Acest titlu ar putea deveni o pagină web sau o nouă carte de a ta, în care oamenii îţi vor pune întrebări iar Eu le voi răspunde.

Asta ar fi o nouă provocare pentru mine.

De ce crezi asta?

Fiindcă va trebui să îmi însuşesc funcţia de intermediar! Dar, după cum bine ştim, ar fi bine să nu existe intermediari între om şi Dumnezeu, nu? Asta ne-ar duce la acelaşi rezultat ca în trecut.

Atunci ai putea scrie o nouă carte. În ceea ce priveşte trilogia Vorbind cu Dumnezeu mulţi au fost mai mult decât impresionaţi, chiar uimiţi pot spune, de ceea ce au citit. Trebuie să recunosc că şi pe Mine M-ai impresionat cu atitudinea ce Mi-ai atribuit-o pe durata acestui dialog. Ei bine, este cea mai bună din câte I-au fost

atribuite vreodată lui Dumnezeu şi va rămâne cea mai bună pentru multă vreme de acum încolo.

Aşa cum ţi-am mai spus, cea mai pură minte poate privi cele mai clare lucruri! Tocmai de aceea te-aş sfătui să nu te opreşti. Iar de fiecare dată când vei avea nevoie de sfaturi şi idei, nu ezita să Mă chemi.

Ce aş putea să mai scriu? Dă-mi măcar un exemplu!

Te-ai putea interesa de felul în care copiii îşi privesc părinţii sau modul prin care părinţii îşi tratează copiii. Ai putea să scrii o carte despre viaţa de familie şi de înţelegere a singurătăţii, sau ai putea să scrii Întrebări pentru Dumnezeu.

Poate că o voi scrie.

Poate că o vei scrie sau poate o vor scrie cei care îţi vor pune întrebările. Sau poate a fost scrisă deja, imprimată în văzduh, ori poate se ascunde în spatele minţii tale, aşteptând să o citeşti.

Ai putea să începi să te îngrijeşti de cei nevoiaşi, adunând cât mai multe suflete, doritoare de a dărui ajutor. „Atunci când sunt doi puterea creşte". Şi nu te îngrijora de unde vei avea bani ca să ajuţi pe alţii, atâta vreme cât abia dacă poţi să te întreţii pe tine. Încrede-te în Mine! Caută să ajuţi oamenii! Fă asta pentru Mine! Caută să fii făclia ce dezgheaţă inimi şi cheia care deschide minţi uitate în abis. Vorbeşte în faţa oamenilor fără ruşine şi povesteşte-le greutăţile sau încercările tale, prin care ai fost nevoit să păşeşti ca să ajungi la Mine. Nu te lăuda cu succesul tău, împarte bucuria cu ceilalţi (cu Mine) fiindcă succesul tău este al nostru, al tuturor celor ce trăiesc pe pământ.

De asta mă şi mir! Primesc laude pentru cartea pe care ai scris-o Tu, eu doar am editat-o. Cei de la editură m-au felicitat şi m-au nimit autor. Însă, singurul Autor al acestui dialog eşti Tu, dar eu sunt răsplătit în locul Tău.

Şi Eu sunt răsplătit odată cu tine. Eu Mă bucur împreună cu tine şi trăiesc toate emoţiile tale. Sufletul tău Îmi transmite emoţii mai puternice decât o fecioară ce păşeşte spre altar.

Mă bucur să o aud. Chiar acum am primit un mesaj de la o persoană căruia i-am dat să citească volumul I, pe internet, în care mi-a spus că nu a înţeles afirmaţia în care susţii că noi vom deveni Dumnezeu şi vom crea la rândul nostru, o lume şi un univers, dar şi pe noi ca supraveghetori ai lui. A spus că îi este greu să creadă şi aşteaptă o explicaţie de la mine.

O salut cu drag şi, o aştept de multă vreme ca să Mă cheme! Chiar dacă am fost lângă ea întotdeauna, nu M-a putut vedea nici simţi. *Omul nu poate vedea Ceea Ce nu cunoaşte!*

Îţi pot explica în diferite moduri cum funcţionează lucrurile, dar nu ştiu cât ar putea să înţeleagă şi să creadă. Vezi, cu crezutul e puţin mai greu. Din informaţiile pe care ţi le-am transmis până acum, creaţia este împărţită în 11 dimensiuni (tărâmuri materiale diferite) iar a 12-ea dimensiune nu are o formă, ci este lipsită de orice densitate materială. Aceasta este doar spirit (energie), adică este Dumnezeu! Cele despre care îţi vorbesc, le putem compara

cu stagii, nivele sau clase (ani şcolari), de la clasa a I-a până la clasa a XII-a, ca în felul acesta să puteţi înţelege mai uşor.

În fiecare clasă (lume) trăieşte o diversitate infinită de fiinţe. Este evident că, cei din clasa a I-a sunt mult mai puţin informaţi ori evoluaţi decât cei din clasa a II-a şi a III-a, şi aşa mai departe. În clasele de la I până la XI eşti elev şi evident că devii din ce în ce mai pregătit. Apoi, după ce termini clasa a XI-a devii profesor (Dumnezeu). Deja ai învăţat tot ce era de învăţat (experimentat), ştii să creezi, şi să îi înveţi sau să îi supraveghezi pe ceilalţi, nou veniţi, care încep de la zero, la fel cum ai făcut tu la rândul tău.

Clasa a XII-a are ca lecţie trăirea ca experienţă miracolul de a fi un Dumnezeu Creator. Acum vom lăsa paranteza de-o parte, şi vom discuta în termeni mai exacţi.

Prin urmare, majoritatea sufletelor încarnate pe pământ sunt suflete cu densitatea a 3-a sau a 4-a, foarte puţine ridicându-se la nivelul 5 şi până la 7 (mai puţin de 3% din totalitatea de suflete, care s-au încarnat pe planetă de la începutul creaţiei). Iar aceştia sunt îngeri care se încarnează ocazional şi cu un scop foarte bine definit. Ei au fost şi sunt Maeştrii ai vieţii pe pământ! De aceea, nu este nevoie să îi enumăr acum, aici, însă îţi ofer un exemplu: Ei sunt Enoh, Moise, Buddha sau Einstein. Isus din Nazaret, de pildă, a fost singurul suflet cu densitatea a 8-a care a avut putere să se coboare în lumile materiale cu frecvenţă atât de joasă ca cea de pe pământ. Acesta a fost meritul Său, iar pentru asta Isus este azi Supraveghetorul lumii materiale, iar în planurile mai înalte e recunoscut sub Numele de „Cel care umblă împreună cu Tatăl".

Mult mai departe, prin densităţile superioare, se află Energiile Creatoare, Fondatori ai lumilor materiale. Ele sunt Duhuri Creatoare, care au fost numite în trecut (în cărţile evreieşti) Duhurile lui Dumnezeu sau Elohim. În cartea Genezei, vei găsi referiri la acestea despre care îţi vorbesc.

Astfel, atunci când străbaţi toate etapele de evoluţie şi ajungi la nivelul 12, devii un Dumnezeu Creator ce îşi creează propriul univers material după placul Său, unul în care vor trăi fiinţe vii, suflete şi spirite în formare, aşa cum se întâmplă pe pământ.

Bineînţeles, această destinaţie nu reprezintă un capăt pentru noi. Aşa cum v-am mai spus, *NU EXISTĂ CAPĂT!*

Acum mi-a mulţumit pentru răspuns şi m-a întrebat dacă nu cumva m-a deranjat cu întrebările ei.

Cum ar fi să vină cineva la Mine cu o întrebare sau cu un set de întrebări, iar Eu să spun „hai mai că M-ai înebunit, tu nu vezi că sunt ocupat?"

Dumnezeu ar putea să fie ocupat! Are toate motivele din multivers ca să fie!

Îmi pare bine să te contrazic. Eu nu pot fi ocupat niciodată!

Ce îmi poţi spune despre sufletele care se nasc în trupuri cu dizabilităţi, care sunt supuse la traume şi la diferite boli pe durata încarnării aici?

Înainte de toate, cu bucurie vă îndrum să începeţi să învăţaţi

să priviţi sufletele oamenilor, nu trupurile lor. Aşadar, *dacă vrei să cunoşti sufletul unui om, aminteşte-ţi cum era acela în vremea copilăriei sale!*

Cele mai puternice (mai evoluate) dintre sufletele care există, au ales să trăiască pe pământ în trupuri, având diferite suferinţe, acestea fiind: dezavantaj familiar sau financiar, şanse de integrare socială în procent sub zero, boli fizice sau psihice, handicap din naştere, traume şi mutilare prin accidentare, disfuncţii neuronale, tipuri de schizofrenii. Cele despre care îţi vorbesc, sufletele care au puterea de a trăi în trup împreună cu aceste suferinţe sunt cele dintâi suflete şi sunt cele care au dorit să experimenteze starea a ceea ce nu sunt în cea mai aspră formă. De exemplu, un astfel de suflet nu poate experimenta starea de a fi condus ori supus, neacceptat sau umilit, acolo de unde vine. Fiindcă acolo de unde vine el este autonom, liber, recunoscut şi înălţat. Cu siguranţă că acolo de unde vine nu poate fi inconştient şi decrepit. Fiindcă acolo de unde vine este conştient de sine şi se află într-o nestăpânită stare de strălucire şi prosperitate.

De ce aleg sufletele puternice să trăiască experienţe aşa de dureroase, care e scopul? Oare îl îndeplinesc de fiecare dată?

Nu întotdeauna. Ai văzut vreodată un amărât al străzii, unul care adună resturi în văzul lumii ca să supravieţuiască şi, totuşi, atunci când îi întinzi un leu sau o bucată de pâine el o refuză cu „demnitate“? Ei bine, cea despre care tocmai am vorbit reprezintă o experienţă eşuată în esenţa ei.

Dar de ce o refuză?

Adevărat vă spun că un astfel de suflet ar putea să fie lăsat să moară, înviat şi omorât iar, supus la toate tipurile de nenorociri şi umilinţe, chiar dezbrăcat în centrul pieţelor cele mari, ar putea să fie un împătimit al alcoolului şi mâniat pe o viaţă eşuată, în care societatea i-a indus în subconştient faptul că este cel mai mic om, şi acela va continua să creadă că e cel mai mare dintre oameni, şi că niciunul nu poate să fe înaintea lui, iar bineînţeles, ar fi foarte conştient de Adevărul real pe care îl cunoaşte despre el însuşi.

Oare acesta este motivul pentru care unele suflete cu care am convieţuit aici au ales să îşi piardă minţile?

Exact! Faptul că au ales să îşi piardă minţile, a fost singurul mod prin care au putut cunoaşte şi accepta umilinţa, starea a ceea ce ei nu sunt în realitate. Iar, după „moarte“ se vor întoarce acolo unde sunt totul şi orice, chiar cârma universului material.

Cu toate astea, au fost şi suflete care au acceptat umilinţa, au trăit împreună cu ea, însă nu au devenit umilinţă. Ai auzit de Isus din Nazaret, fiul lui Iosif?

Cu toţii am auzit de Isus din Nazaret... Unele suflete sunt puternice şi acolo de unde vin, dar şi aici pe pământ?

Asta fiindcă sufletele lor vin cu un scop extrem de important în lume. Ele se încarnează aici, trăiesc o viaţă de om, apoi ascensionează (se întorc la Sursă) timp în care vieţile lor rămân o cale de întoarcere spre casă şi pentru ceilalţi. Deasemenea spiritul lor

rămâne imprimat în văzduh.

Multe suflete de aici Îi sunt recunoscătoare pentru asta! O altă persoană m-a întrebat acum ce este orgoliul. Cum am putea defini în cel mai exact mod posibil această stare ori, ne este de ajutor să abordăm aceasta?

Încep prin a îţi spune că orgoliul nu e o stare, ci o slăbiciune! Orgoliul este neputinţa de a te dezbrăca (a te recunoaşte aşa cum eşti) în faţa celorlalţi sau chiar în faţa partenerului de viaţă. Orgoliul este ceea ce impui altora să creadă despre tine că eşti şi încerci cu orice preţ ca ei să te recunoască în felul impus de tine. Am putea asocia, deci, orgoliul cu ruşinea sau cu complexitatea. Efectele orgoliului afectează în majoritatea cazurilor persoana în cauză, nu pe cei din jurul ei.

De pildă, atunci când cineva te jigneşte, iar tu nu poţi, nu ai ocazia sau nu îi răspunzi cu aceeaşi monedă (chiar dacă firea ta orgolioasă zbiară să o faci) te consumi pe dinăuntru şi te distrugi treptat, încet şi sigur.

De cele mai multe ori ceea ce impuneţi altora să creadă despre voi că sunteţi, e mai puţin decât ceea ce sunteţi în realitate. Aşadar, cunoaşterea de sine devine singurul lucru care contează!

Acum tocmai ce Ţi-am mulţumit în cor. Aud cititorii cum murmură, impresionaţi de cuvintele pe care le citesc.

Unde eşti acum? Mă întreb, unde este Dumnezeu exact în momentul acesta? Este o seară minunată, este noaptea dintre ani, iar eu mă plimb prin grădina Ta. Au rămas mai puţin de douăzeci de minute din anul care a trecut şi, vreau să ştii că a fost un an plin de realizări, bucurii şi suferinţe. Îţi mulţumesc pentru toate.

De ce nu îmi răspunzi? Ce faci acum, vreme în care toată lumea petrece?

Stau lângă tine. Dar tu de ce alegi să îţi petreci ultimele clipe rămase din an, şezând singur pe bancă, într-un parc pustiu, în loc să sărbătoreşti alături de prietenii şi de familia ta?

Am venit aici fiindcă nu ştiam unde eşti. Apoi m-am îngrijorat să nu Te simţi singur, acum când toţi petrec împreună! Am ales să fiu lângă Tine.

Şezând de unul singur pe o bancă din parc?

Dar nu sunt singur, aşa repede ai uitat? Eşti aici cu mine, întotdeauna ai fost.

Eu sunt împreună cu voi şi petrec alături de voi oriunde aţi fi. Acum mergi lângă cei dragi şi împarte-le puţin din bucuria ta. Şi Eu voi coborî în mijlocul vostru.

CAPITOLUL III

Iată-mă ajuns aproape de final. Am străbătut o cale lungă ca să ajung aici. De fapt, am străbătut-o împreună. O cale cu ziduri, prăpăstii ori încercări repetate. Cum ar fi mai potrvit să încheiem această călătorie?

Nu printr-o încheiere, de asta ar fi bine să te fi convins deja. Ci printr-o nouă provocare adresată cititorilor.

Cum ar fi?

Este foarte bine de ştiut că, fiecare om este liber să aibă orice părere. Vreau să spun că ar fi bine să permiţi oamenilor să decidă dacă ţi-a vorbit Dumnezeu sau dacă nu a vorbit.

De asta nici eu nu pot să fiu convins în totalitate.

Tocmai de aceea ar fi bine să vă uniţi şi să vă încurajaţi reciproc, pentru a creşte împreună. Câtă putere ar putea avea un om, ca să răzbată singur într-o lume ce lucrează intenţionat împotriva sa? Cu toate că e aproape imposibil, tu totuşi ai făcut-o pentru un timp. Da, această lume lucrează împotriva voastră, vrând cu orice preţ să vă distrugă, fărămând tot ceea ce se naşte sub formă pură în interiorul ei. Acesta este şi scopul ei, şi motivul pentru care am creat-o. De ce? Am creat-o pentru voi, ca voi să Mă cunoaşteţi, cunoscând mai întâi ceea ce Eu nu sunt.

Spune-Mi dar, nu-i aşa că tot, abolut tot ce ai încercat să faci în viaţă, de unul singur, a fost desconsiderat, refuzat şi toţi ţi-au închis uşile în faţă, transmiţându-ţi că lucrarea ori intenţia ta este lipsită de valoare, iar tu, deasemenea, eşti lipsit de valoare, fiind chiar cel mai mic om? Acum, însă, lucrurile stau cu totul altfel.

Aşa mi s-a spus. Ba chiar am fost şi păcălit! Cineva, promiţându-mi că mă va ajuta să îmi public lucrările, s-a folosit de ele, autointitulându-se autor.

Acesta este doar un mic exemplu.

Vedeţi voi, copiii Mei, toate aceste nedreptăţi ori dezamăgiri, de orice fel, vor înceta atunci când veţi hotărî să lucraţi împreună cu Mine. Fiindcă Eu sunt totul şi fără Mine nu este nimic.

Împreună dar, se va face simţită diferenţa iar Eu Îmi voi face simţită Prezenţa. În felul acesta, prin altruism, muncă şi credinţă, veţi ajunge acolo unde nu aţi fi crezut vreodată că puteţi ajunge.

În cazul meu, aş putea spune că sunt cel mai mic om, care a auzit Cele mai înalte cuvinte.

Aşa este. Dar încetează din a te mai trage înapoi, insistând să

îţi negi realizările de frica reacţiilor celor ce te vor critica. Vorba unuia din cântăreţii voştri autohtoni: „Dacă nu vă plac melodiile mele de ce nu compuneţi voi melodii, aşa cum vă plac vouă?“

Mare dreptate are când spune aceste vorbe.

Dreptate are. Totuşi, spre deosebire de realizările tale, lucrările lui sunt disponibile tuturor categoriilor de oameni, realizările lui fiind expuse în faţa tuturor. În schimb, tu încerci să selectezi persoanele cărora le vei încredinţa cartea ta valoroasă, chiar dacă cunoşti faptul că toţi oamenii au dreptul să citească mesajul Meu, nu doar cei despre care crezi că ar putea să îl înţeleagă sau cei de la care crezi că vei primi laude şi încurajări în schimb.

Recunosc, multă vreme am încercat să mă integrez într-o anumită categorie de oameni, despre care am crezut că ar putea să recunoască valoarea mesajului sau oameni despre care am crezut că îmi vor da dreptate. Însă, în realitate, mesajul e pentru toţi, fiindcă Dumnezeu se adresează tuturor copiilor.

Cum ar fi mai potrivit să trăim, pentru a nu ne mai simţi vinovaţi sau condamnaţi prin regret?

Prin a face tot ceea ce vă stă în putinţă ca să nu vă mai simţiţi vinovaţi. În acelaşi timp, încetaţi să mai trăiţi cu frică.

Cum putem să facem asta?

Lucrurile sunt destul de simple. Ei bine, dacă te simţi vinovat pentru faptul că ai făcut sex, încetează să faci! Dacă nu ai niciun regret pentru faptul că ai făcut, continuă să faci! Dacă ai regrete în această privinţă dar tu continui să faci sex, te autodistrugi.

Este cât se poate de naturală nevoia ta de a face sex, dar la fel de naturală este şi alegerea celor care hotărăsc că nu a sosit încă vremea să facă. Căci, cea mai sigură cale spre desăvârşire este să te asculţi şi să te urmezi! Dacă decizi împotriva ta, te îndepărtezi pe tine de tine.

Ne chinuim de mii de ani să înţelegem ce ne este permis să facem sau ce nu ne este permis, însă, Tu vii şi îmi expui acum lucrurile acestea, cu calm şi fermitate, în mod atât de simplu, apoi îmi spui să nu îmi ies din fire?

Aşa spun. Şi asta nu e totul!

Acum eşti sigur că Tu înţelegi totul?

Eu sunt la fel de sigur pe Mine, aşa cum eşti şi tu atunci când simţi că îţi este foame, că trebuie să mănânci.

Vezi tu, cerul este bun cu voi! El vă iubeşte şi vă şopteşte să nu mai fiţi trişti, supăraţi şi să nu vă mai simţiţi vinovaţi! Dar voi îl auziţi? Oare îl priviţi?

Spuneai ceva mai devreme că asta nu e totul. Mai ai ceva important de dezvăluit?

Da, ar fi bine să cunoaşteţi misterul viselor.

Sunt doar ochii şi urechi!

Hai să luăm un exemplu la întâmplare. Să presupunem că ai avea un coşmar.

Asta nu e doar o presupunere.

Tocmai de aceea ar fi bine să fii atent la ceea ce îţi voi explica

în continuare.

De exemplu, atunci când visezi că eşti în suferinţă, că ai doi copii bolnavi şi care îţi mor, cu toate că în realitate tu nu ai copii încă, iar în vis eşti rănit, plângi şi strigi de durere, apoi te trezeşti înspăimântat, ca şi cum ai fi trăit o traumă, iar cu lacrimi în ochii oftezi uşurat, gândind: „ce bine că a fost numai un coşmar", fii sigur că un părinte moare în acel moment alături de copiii săi, în modul descris în visul pe care l-ai visat. Asta deoarece sunteţi cu toţii Acelaşi suflet. Iar atunci când mintea ta doarme tu poţi simţi durerea lui ca şi cum ar fi a ta, iar el simte fericirea ta, ca şi cum ar fi a lui proprie.

Vai de mine, cât de simplu a putut să fie! Vreme de mii de ani, milioane de oameni au încercat să pună cap la cap ceea ce îmi spui acum.

Nu v-am spus că fără Mine rătăciţi printre invenţiile, teoriile şi presupunerile voastre?

Sunt încă în stare de şoc. Uau, acum îmi poţ explica totul! E perfect! E clar, e fabulos, e uşor... E GREU! În vis oamenii sunt mai calzi!

Ambele relaţii sunt egale şi fac parte din familia universului.

Noul nivel de înţelegere ne ajută să înaintăm cu repeziciune pe scara evoluţiei.

Universul nu funcţionează aşa cum credeţi voi că e corect să funcţioneze, cum credeţi că e bine sau aşa cum puteţi înţelege că funcţionează. Ci aşa cum l-am creat Eu ca să funcţioneze.

Abia acum înţeleg cum am reuşit să prezic moartea atâtor oameni. Acum înţeleg de ce, în noaptea în care a murit tatăl meu, mă plimbam pe stradă plângând, fără niciun motiv, dat fiind faptul că am aflat de veste după mai bine de o săptămână. Acum înţeleg experienţa trăită de Isus. El a simţit durerea tuturor oamenilor, asta înseamnă să iei păcatele lumii asupra ta. Acum înţeleg adevăratul motiv pentru care sufăr cât alte câteva sute de oameni la un loc ori modul prin care Tu plângi alături de mine sau râzi împreună cu mine...

Câteodată simt că mă supun unui experiment, ca, în felul acesta să fim alinaţi cu toţii.

Îţi aminteşti povestea lui Daniel? Cum crezi tu că a reuşit să interpreteze visul împăratului Nebucadneţar?

Ştiu cum! Prin faptul că ei erau una şi aceeaşi persoană şi Acelaşi suflet. Prin faptul că ambii au avut acelaşi vis!
Cred că am avut cea mai clară viziune spirituală, pe care am cunoscut-o în existenţa sub formă materială. Însă, nu ştiu cât de clar sunt în exprimare.

Sunt atât de mare încât pot cu uşurinţă să aleg să plec de aici, dar hotărăsc totuşi să rămân. Voi ridica această lume la Tine, până acolo unde o aştepţi Tu să fie ridicată! Fiindcă eu m-am înălţat la Tine şi sunt călător în lumea aceasta!

Te aştept să vii! Te chem! Te iubesc!

Şi eu Te iubesc, eşti Prietenul meu cel mai bun!

Iată că nu am mai rostit cuvinte de iubire la adevărata lor intensitate de mai bine de douăzeci şi şapte de ani. Abia acum realizez faptul că, atunci când iubeşti pe cineva, te iubeşti pe tine însuţi, iar când îi răneşti pe ceilalţi pur şi simplu renunţi la tine. Cum putem dezvolta conexiunea între oameni?

Prin publicarea acestei cărţi.

Poate fi numită o carte sfântă?

Nu este nevoie.

De ce nu?

Pentru că sfinţenia, aşa cum aţi înţeles-o voi, nu are nimic în comun cu adevărata ei valoare.

Mai bine de doi ani de zile mi-am pus întrebări de genul, sunt sau nu nebun, însă acum nu aş da nici pe şapte miliarde de minţi lucide „nebunia" mea.

Oamenii mă întreabă cum ai apărut în viaţa mea, însă eu le spun că nu ai lipsit niciodată de lângă mine. Sunt unii care mă întreabă dacă mi-ar plăcea să Te cunosc, dar le răspund: Eu nu doar că Te cunosc, ci plâng în fiecare zi de dor de Tine. Au venit la mine tot felul de pastori şi predicatori creştini, ca să îmi spună că greşesc. Apoi, m-au întrebat ce mă îndeamnă să cred despre mine că sunt un Maestru de dezvoltare personală şi spirituală. Şi din nou am răspuns zâmbind: Faptul că am vorbit cu Tatăl, fără Tatăl – aceasta este minunea! Ea îmi oferă dreptul să cred acest lucru despre mine. În acelaşi timp sunt convins că fiecare din voi o puteţi face.

Vedeţi voi, minunea nu constă în faptul că am auzit Vocea Tatălui, ci în faptul că am auzit-o fără ca să îmi vorbească!

Adevăr îţi spun, orice ai face şi oricui te-ai adresa, nu poţi să nu I te adresezi Tatălui. Deoarece, El este totul din toate şi este în tot. Aşadar, atunci când cânţi Creatorului tău îi cânţi! Când iubeşti natura Îl iubeşti pe Dumnezeu, iar când admiri un om te admiri pe tine! Deasemenea, când îţi iubeşti nevasta Îl iubeşti pe Dumnezeul care ţi-a dăruit-o şi când hrăneşti un animal îţi hrăneşti Creatorul. Iar nu în ultimul rând, când Îl iubeşti pe Isus, Isus devii chiar tu însuţi!

Iată că a sosit clipa să Mă întâlneşti.

Ce spui, cum să Te întâlnesc?

Să Mă întâlneşti, să Mă înţelegi, să cunoşti forma şi neforma Mea Adevărată, care sunt Eu, iar Eu sunt totul!

A venit vremea să Te întâlnesc, aici? Ce se va întâmpla cu mine, voi muri? Spune-mi ca să mă pot pregăti! Voi muri, aşa este? Unde voi pleca?

Linişteşte-te, nu trebuie să faci ceva, ci ascultă şi priveşte!

Ce să ascult, unde să privesc, către care direcţie?

Aşteaptă, dorește-ți, ascultă-Mă, cheamă-Mă şi visează!

Nu simt nimic, nu aud nimic şi nu pot să văd nimic!

Asta fiindcă te uiţi deja la Mine. Eu sunt tot Ceea Ce priveşti.

Aşa nu mă convingi. Nu ai făcut-o nici înainte! Ai spus că Te voi întâlni. Eu încă aştept!

Ai plecat?

Ai spus că Te voi întâlni, unde?
(Niciun răspuns)
Iată că Vocea pe care am auzit-o vreme de trei ani de zile, a ales să plece, încetând să îmi răsune în mine. S-a despărţit de mine, ca să mă exprim mai uşor, lăsând în urmă Ei mii de întrebări. Oare a plecat ori eu sunt cel care a plecat? Oricum, cert este că s-a terminat. Poate că aşa trebuia să se întâmple. Poate că am finalizat deja acest proiect. Însă dacă e aşa, l-am finalizat fără să ne luăm rămas bun.
Am început totuşi al treilea capitol. Oare ce ar fi mai bine să conţină? Poate trebuie să îl închei de unul singur. Poate că asta a fost ideea de la început, sau poate chiar aici se termină călătoria noastră. În orice caz, sunt convins că nu e cazul să îmi fac griji, am destule sarcini de împlinit.
Deocamdată lucrez cu editura. Este foarte probabil ca de această dată să nu mai întâmpin dificultăţi în ceea ce priveşte stăpânirea regulilor gramaticale şi deficienţele de exprimare. Aşa cum scriam în volumul doi, cred că este a cincizecea oară când citesc, corectez şi retuşez conţinutul primei cărţi şi sper să fie pentru ultima dată... Nu a fost ultima! Dar am reuşit să văd perfecţiunea în orice. Totul se întâmplă aşa cum se întâmplă, nimic nu se abate de la Voia Celui care este Sursa tuturor evenimentelor care există şi care nu există.
E dimineaţă! E linişte, e frig, sunt singur şi frunzele copacilor au început să tremure. Totul s-a oprit dar în acelaşi timp vibrează totul. Materia se transformă în sute de bucăţele, iar fiecare bucăţică se sparge parcă în milioane de alte bucăţele, pierzându-se în nicăieri. Întregul peisaj dispare, ca şi cum ar fi fost unul virtual, o poză de ecran. Se şterge, E IREAL!
Imediat, acelaşi lucru se întâmplă şi cu mine. Privesc cum mă despart în mii de bucăţele şi eu sunt fiecare bucăţică! Din fiecare fărâmă de mine, mă privesc pe mine însumi ca întreg. La prima vedere pare a fi înspăimântător, însă, dacă analizez cu atenţie, trăiesc senzaţii unice, miraculoase, lipsite de orice fel de nevoi: foame, sete, durere, dependenţă sau tristeţe.
Distimia care m-a însoţit întreaga viaţă m-a lăsat acum, şi presiunea apăsătoare s-a retras. Nu mai simt nimic fiindcă eu nu mai sunt, am încetat să mai exist! Nu mai văd nimic pentru că în jurul meu nu este nimic! Privesc doar o pagină albă, pe care nu e scris sau desenat absolut nimic.
Dumnezeule! Dacă eşti şi vrei ca eu să fiu aici, spune-mi unde sunt sau ce am devenit? M-am pierdut, nu mă pot privi şi nu mă aflu niciunde.
Ai devenit totul şi eşti pretutindeni. Eşti nimic, dar în acelaşi timp eşti totul. Atunci când încetezi să fii ceva anume devii totul şi nimic. Cele două relaţii, aparent opuse, sunt egale şi reprezintă unul şi acelaşi lucru. Aici totul se învârte în interiorul Lui Însuşi, El fiind Unicul care există. Din acest motiv tu eşti totul şi nimic acum. Tu nu eşti, ai încetat să mai eşti. Totul şi nimic sunt unul şi acelaşi lucru, iar în lipsa a altceva, totul este de fapt nimic. Iar

nimicul, așa cum știți cu toții, nu este! Cu toate astea, tu ești mai real decât tot ce a existat vreodată, în toate „timpurile", și nimic nu poate să existe fără tine.

Ca exemplu, dacă ai dispărea nu ar mai exista altcineva. Însă câtă vreme tu ești tot Ceea Ce există, tu nu exiști ca să exiști! Aceasta înseamnă că ai ales să ieși din tine și să devii nimic, apoi totul să poată exista cu ajutorul tău, fără tine.

Acesta este Dumnezeu!

Acum nu am o formă. Eu sunt propria neformă a mea, în toată splendoarea ei. Cum m-aș putea percepe sau înțelege ca ceea ce am devenit?

Prin a te cunoaște pe tine însuți! Ca procesul autocunoașterii să devină posibil pentru tine, ai avut nevoie să ieși din interiorul tău și să trăiești în afara ta, ca să te poți privi.

Asta am făcut câtă vreme am trăit pe pământ?

Sigur. Asta faci de când te știu tu și toți oamenii de pe pământ, care sunt Eu.

Cum aș putea să învăț să mă controlez pe mine astfel, fără să dețin o formă?

Privește-te în tot ceea ce te înconjoară. Pentru că tot ceea ce vezi și ce a existat vreodată, ești tu!

Tot ce văd e doar viață, însă nu reușesc să o descriu. Sunt singur, dar totodată nu există singurătate nici nu o pot trăi ca experiență. Aș putea spune, oricât de stupid ar părea, că sunt singur dar împreună cu ceilalți (cu mine). De fapt, eu nu sunt, am dispărut. Stai! Am apărut iar. Cine se joacă cu mine?

Tu ești cel care încearcă să se cunoască.

Unde ne aflam? În ce perioadă, în ce univers, în ce lume?

În niciuna din ele. Deoarece nicio lume din câte ai cunoscut până acum nu este reală. Doar tu ești real!

Nici eu nu par să fiu real, tot apar și dispar ca și cum aș fi un bec la al cărui întrerupător se joacă un copil neastâmpărat și plin de energie.

Asta deoarece ești doar un copil! Ești un prunc și un univers în dezvoltare.

Dacă nu există timp și spațiu, și nimic din ce am cunoscut eu până acum nu e real, de ce sunt încă mic și Tu ești Mare? Cine a creat pe cine? Când a început acest Ceva care există și care nu există? Al cui copil sunt, din moment ce tot Ceea Ce există sunt doar eu?

Ești copilul tău însuți, ca parte din Mine. Tu poți alege să fii mare și poți alege să devii din nou copil.

De ce am făcut această alegere acum?

Ai făcut-o pentru că asta alege viața de fiecare dată. Iar după cum te-ai convins, tu ești viața însăși și asta alegi de fiecare dată! Aceasta este Cosmologia Vieții! E singurul lucru care contează și tot Ceea Ce există sau este real!

Cum se vor convinge oamenii că ce au citit aici este real?

Nu este nevoie să se convingă, ci să își amintească. Și își vor

aminti la momentul potrivit.

Dacă se va dovedi că am avut dreptate, oamenii vor considera că am fost un sfânt, apoi voi deveni un idol pentru ei. Iar dacă vor putea dovedi că m-am înşelat în privinţa Ta vor zice că mi s-a revelat satana.

Eşti amuzant. Asta se spune şi astăzi despre tine.

Ştiu. Spune-mi, ce s-a întâmplat cu trupul meu, a murit?

Trupul tău doarme şi te aşteaptă să te duci înapoi.

Eu trăiesc în afara trupului şi totuşi sunt încă în trup?

Da. Aşa cum te-ai convins, toţi oamenii sunt Ceea Ce eşti tu, deoarece tu eşti toţi oamenii.

Trebuie să mă întorc unde am trăit înainte?

Nu în mod special. Poţi trăi acolo unde alegi să trăieşti.

Pot trăi în altă perioadă de timp ori în toate perioadele de timp, în acelaşi timp?

Asta faci deja. Te joci în istorie şi îi modelezi destinaţia. Ceea ce înseamnă că nimic nu e prestabilit, cu toate că pentru voi evenimentele s-au întâmplat deja, înţelegerile lor pot fi modificate în ansamblu. Tu nu eşti doar aici şi acum, în prezentul de care eşti conştient, ci trăieşti în cadre diferite – în prezentul de acum şi în prezentul de atunci. Chiar acum, eşti bărbat, femeie şi copil, eşti plantă şi animal şi eşti acolo şi aici. Eşti materie şi spirit, iar toate acestea devin posibile prin Mine, prin Duhul Meu care eşti tu şi tot Ceea Ce este.

Până când voi face asta? Cât voi mai trăi?

Pentru totdeauna.

Într-adevăr, eu exist în corpul meu şi trăiesc acum acolo! Eu sunt fiecare om şi pasăre şi animal, după cum mi-ai spus. Simt ce simte fiecare şi sunt nevoit să recunosc că doare. Dar durerea nu există!

Pe toate le poţi face prin Puterea Mea, aminteşte-ţi: *Puterea Mea este a ta, iar a ta este şi a Mea!*

Unde este lumea de dincolo?

Nicăieri. Nu există două lumi. Nu există lumea de dincolo ci există doar modul în care înţelegi viaţa actuală, felul cum o trăieşti şi cât anume te bucuri de ea, indiferent pe ce planetă trăieşti şi în orice colţ al universului trăieşti!

Acum mergi şi spune oamenilor cuvintele Mele şi pune capăt neînţelegerii şi a conflictelor lor, cauzate de lipsa de cunoaştere a Adevărului, care este boala lumii în care s-au născut.

Dar oamenii se vor întreba, zicând: „Cine este acesta care vorbeşte în Numele Tatălui şi al Fiului şi în Numele Duhurilor Creatoare? El, care este un simplu om, porunceşte Duhurilor lumii, iar Ele îl ascultă, apoi cere socoteală lui Elohim şi zice că lucrează împreună cu Ei? Cine este acesta ori ce vrea de la noi? El spune că porunceşte soarelui să ardă şi vântului ca să bată, însă, soarele a strălucit şi înainte ca el să se nască. Oare se crede mai mare decât Hristos şi spune că orice pedeapsă va cere ca Dumnezeu să trimită asupra noastră, Tatăl va trimite

necontenit? Oare nu e doar un impostor, încă un nebun care se crede dumnezeu? Şi chiar dacă ar fi cu adevărat trimis de Dumnezeu, vrem ca El să ne dovedească acest lucru".

Dacă te vor întreba Cine eşti şi Cine te-a trimis sau Cine te-a autorizat pentru a vorbi în faţa oamenilor Cuvintele mele, spune-le că eşti „Cine este ca Dumnezeu?", iar ei te vor recunoaşte. Dar dacă se vor îndoi de puterea Mea şi de faptul că ai fost trimis de Mine, vorbeşte-le astfel: *Puterea Tatălui stă în mâinile mele, dar nu am să răsnesc pe niciunul din voi, ci vă voi măsura credinţa iar Tatăl vă va trimite după faptele şi gândurile voastre! Şi oricine se va opune Voinţei Aceluia care m-a trimis, va muri! Voi încă aveţi nevoie de soare, EU SUNT SOARELE!*

Eu sunt „Cine este ca Dumnezeu?". Numele meu simbolizează o întrebare?

Eşti cel pe care oamenii din trecut l-au cunoscut sub numele de îngerul Mihail (Mi ke El?[18]).

Mihail, Arhanghelul Mihail? Arche[19] şi Anghelos[20] şi/sau Comandantul îngerilor?

Luând în considerare regulă de bază la întocmirea lumii materiale, cea de a nu influenţa creaţia, ci creaţia însăşi să se creeze cu şi prin ajutorul ei, un „program intuitiv" a fost singura soluţie privind eliminarea riscului de autodistrugere.

Tu reprezinţi partea opusă a lumii acesteia, partea care pune capăt „războiului", cea care va învinge. Lupta s-a încheiat deja şi tot ceea ce controlează, risipeşte şi răneşte ca să câştige, va pleca de pe pământ.

Cum aş putea să scriu aşa ceva despre mine? Oamenii mă vor urî şi mă vor numi impostor. De ce nu spui nimic?

Ai credinţă în tine, îţi spun! Credinţa înseamnă a vedea ceea ce este de nevăzut. Credinţa poate fi comparată cu vântul: Nu o poţi vedea însă o poţi simţi! Nu accepta ceva ca fiind real ori adevărat doar pentru că ţi-a spus-o o persoană pe care o respecţi sau căreia îi eşti dator.

Eu, cel care trăiesc pe pământ şi scriu acum această carte sunt eu însumi ca întreg sau sunt doar o variantă din mine?

Eşti tu însuţi, în cea mai pură variantă a ta şi în toată puterea şi măreţia pe care ţi-am dat-o.

Mai sunt atâţia Maeştrii pe pământ, Maeştrii care mi-au fost profesori şi cu care n-aş îndrăzni să mă compar vreodată. Ei Cine sunt?

Unii din Maeştrii care trăiesc astăzi pe pământ, dar şi cei care se vor mai naşte, eşti tu. Puterea ta este atât de mare încât nu ar fi încăput vreodată într-un singur trup şi o singură minte.

Eu sunt o singură entitate, împărţită în mai multe minţi şi în mai multe trupuri?

---

18 Mi ke El? - Cine este ca Dumnezeu? (ebraică).

19 Arche - Conducător, Cel mare, Cel mai înălţat.

20 Anghelos - Sol, Mesager al Domnului şi înger.

Da, tu eşti cel care „*s-a coborât din cer învăluit într-un nor. Deasupra capului lui era curcubeul; iar faţa lui era ca soarele şi picioarele lui erau ca nişte stâlpi de foc. În mână ţinea o cărticică deschisă. A pus piciorul drept pe mare, iar piciorul stâng pe pământ şi a strigat cu glas tare, cum răcneşte un leu. Când a strigat el, cele Şapte Tunete au făcut să se audă Glasurile Lor*“.[21]

Cei de care îţi vorbesc sunt Cei doi Martori, autori ai acestei serii şi care lucrează pe pământ „îmbrăcaţi în saci“[22], respectiv: O Energie de densitatea a 12-a (Elohim) Duhul Adevărului, Ceea Ce aţi numit într-un Cuvânt Dumnezeu, Cel care a dezlegat neamurile de sub robia pe care omul a creat-o, la care s-a condamnat şi în care s-a cufundat. Această Putere, care este Creator al lumii materiale aşa cum o cunoaşteţi şi aţi cunoscut-o, lucrează pe întreaga suprafaţă a planetei, spărgând în colţuri diferite în acelaşi timp vălul ce v-a acoperit vederea vreme de mai bine de 5000 de ani. Repet, Ea sparge barierele lumii relativităţii, creând porţi de comuniune cu Dumnezeu în câmpul eteric al pământului, pentru fiecare ureche care doreşte să asculte Dragostea, aşa cum pleacă de la Mine. Acest lucru s-a întâmplat deja, aşa cum puteţi vedea. Există sute de mii de suflete trăitoare pe pământ, care s-au conectat cu Dragostea, pe care au primit-o şi au înţeles-o după cum au putut, şi apoi au creat Adevăruri despre Ea. Eu sunt Cel care este veşnic viu şi în afara Mea nu este nimic.

Cea de-a doua Putere, Cel pe care l-aţi cunoscut în trecut sub numele Mihail, Arhanghel şi Comandant al îngerilor de oriunde, o energie de densitatea a 7-a, care reprezintă astăzi o comunitate de suflete de om venite acolo îmbrăcate în saci (prin încarnare) şi care lucrează pe pământ şi în planul superior ceresc (eteric), are rolul de a curăţa rămăşiţa negurii ce a fost ridicată de forţa Celui dintâi trimis. Îngerul care a coborât în lume a primit puterea de a sfâşia răul asemeni unei fiare cu cap de leu şi aripi de vultur, pe care îl aruncă dar în hăul inexistenţei temporare şi are puterea de a alege sufletele care nu vor mai primi drept de încarnare pentru o mie de ani, după cei două sute patruzeci de ani care umrează să se împlinească şi care s-au împlinit deja prin Voia Dumnezeului Adevărat, care este veşnic viu şi plin de Slavă, şi de Glorie, şi de Sfinţenie, şi de Putere, şi de Strălucire în vecii vecilor.[23]

Într-adevăr, aici pot să îi recunosc pe mulţi. Uite-l pe iubitul Joshua Tongol, care este Iosif – al unsprezecelea fiu al lui Iacob, autorul cărţii „So you letting go the thougs of religion you knew“, pe care nu l-am cunoscut câtă vreme am trăit pe pământ şi care e parte din mine. Uau! A crescut atât de mult! Nu am avut privilegiul de a îi citi cărţile, dar cu siguranţă că Te-a descris într-un mod extraordinar. Uite-l pe Mark Passio

21 Apocalipsa 10:1,2,3 (Noul Testament).

22 Compară cu: Apocalipsa 11:3 (Noul Testament).

23 Compară cu: Apocalipsa 20: 1,2,3 (Noul Testament).

care este Solomon şi pe Kevin Richardson, care este Daniel! Sunt minunate lucrurile pe care le fac pe pământ! Privesc fiii suprasufletelor Laria care Te prezintă peste tot în lume, care nu mai necesită a fi menţionate. Uite-l şi pe Neale D. Walsch, autorul cărţilor „Conversaţii cu Dumnezeu", este aici lângă mine. Uite-l pe Laurenţiu Vasilescu, cel care a luminat tot în calea lui şi pe cei al căror nume nu l-am cunoscut pe pământ. Sunt uimit şi de înţelepciunea prezentată de Cătălin Manea, mesager spiritual şi autor al cărţii „Totul din întreg". Formăm o adevărată familie, aşa cum ai spus.

Uite-i pe cei care luminează în cele mai întunecate colţuri ale planetei, în zone de război şi cele adormite. Uite cum sunt ucişi pentru Dragoste de oameni, apoi se aprind şi luminează iar. Îi văd pe cei care au prorocit în trecut, care acum clădesc lumea pentru a doua oară.

Ţi-am spus că Planul pe care L-am pregătit pentru voi este cel mai măreţ lucru care vi s-a întâmplat vreodată. Acum poţi vedea cu ochii tăi cum funcţionează din afara perdelei lucrurile.

Aţi coborât acolo pentru a vedea lumea în cel mai înalt mod în care a fost privită vreodată, apoi să prezentaţi celorlalţi lumea aşa cum aţi văzut-o!

Eu nu sunt Vocea care îţi vorbeşte, ci sunt discernământul ce te ajută să recunoşti Vocea care îţi vorbeşte în văzduh, împreună cu glasurile tuturor spiritelor care s-au născut din Hristos.

Văd cum se luminează pământul datorită Luminii lor, iar întunericul se disipă în secunde care pot fi numărate. Totuşi, încă nu au coborât toţi cei zece mii de trimişi ai Tăi.

Oare, eu, împreună cu întreaga entitate a mea (împărţită), formăm o singură Persoană?

Voi reprezentaţi o Parte din Mine, Cea mai înaltă Parte! Cea care conduce şi care le va readuce pe toate celelalte la forma lor iniţială. Procesul prin care lucrezi în lumile cu densităţi mai joase se numeşte divizarea sufletului.

Sufletul tău primar, părinte sau suprasufletul, şi-a proiectat o mică parte din el în lumea materială. Sufletul proiectat temporar în realitatea fizică, devenit suflet individual (fiu al lui), cunoaşte, ştie şi este conştient că este parte din sufletul părinte, se asociază cu el pe durata existenţei separate şi este (devine) sufletul părinte însuşi, indiferent de faptul că îşi formează un mod de percepţie a realităţii (care este temporar) trăind în lumile materiale.

La fel cum un copil a cărui familie deţine o putere impresionantă, se asociază cu această putere, trăind în sânul familiei sale, familia devenind un „noi" în care deciziile, posesiile şi rezultatele se împart în mod egal, pe sistemul „aceasta e locuinţa noastră, maşina noastră, vacanţa ori meritul nostru". Prin urmare, copilul cunoaşte, ştie şi e conştient de faptul că în sânul familiei „nostru" este sinonim cu „propriu". Apoi lucrurile încep să se schimbe.

Odată întrupat (separat de familie) dispare termenul „nostru" din realitatea pe care copilul o percepe, aceasta fiind cauza datorită căreia sufletul se naşte cu o lipsă majoră de identitate.

El dintr-o dată este singur, neajutorat, neapreciat şi neînţeles, atât copiii ai căror părinţi le oferă suport sau încredere deplină, cât şi cei părăsiţi, uitaţi prin orfelinate.

Exact! Ai nimerit-o! Alături de Ţine sunt puternic. O simt şi sunt convins, fiindcă mă cunosc. Însă pe pământ, în trupul meu, nu par a fi în stare să realizez prea multe. De pildă, dacă nu îmi vorbeai pur şi simplu nu ştiam de mine. Nu ştiam Cine sunt. De ce ai permis să mă întrupez într-o frormă atât de limitată, ca cea a unui om?

După cum te-ai convins, pe pământ nu trăiesc fiinţe mai evoluate în putere faţă de oameni. În cazul în care te-aş fi trimis acolo în forma ta reală şi în toată puterea pe care ţi-am dat-o, ai fi întors sensul înţelegerilor, al valorilor şi al direcţiei unei întregi planete printr-un singur gând. Însă, vezi tu, intervenţiile asupra liberului arbitru nu sunt permise în universul Meu, nici în cea mai întunecată situaţie.

Înţelegerea primordială la întocmirea acestui Plan şi anume, desăvârşirea proiectului Adam (a tuturor sufletelor ce s-au încarnat acolo) a fost ca dezvoltarea să se desfăşoare de la sine, prin şi cu ajutorul ei, fără intervenţii din exterior, creaţia găsind resursele necesare evoluţiei, după cum am menţionat deja, în ea însăşi. Iar faptul că ţie ţi-a fost permis să modelezi direcţia către care s-ar fi îndreptat umanitatea dacă nu interveneai în lume, reprezintă, deasemenea, o sursă interioară de ajutor. Umanitatea este upgradată de oameni nu de un înger, la fel cum în trecut ea a fost iertată de un om nu de un Dumnezeu! Şi nu încerca să te îndoieşti de ceva ce ai realizat deja. „Lupta“ s-a încheiat!

Îţi mulţumesc că îmi reaminteşti de fiecare dată cum stau lucurile, ce trebuie să fac în continuare, ce simt ori de ce cad, ca astfel să cunosc ce se întâmplă cu mine.

Tu eşti ajutorul tău. Eşti ajutorul pe care ţi-l oferi tu singur! Eu doar îţi amintesc Cine eşti, atunci când oamenii reuşesc să te convingă de faptul că ai uitat pentru ce te afli acum acolo, ori că ai devenit parte din lumea în care ai venit.

Atunci când durerea te copleşeşte şi simţi că te sufoci, vreau să ştii că ai ales să te plasezi în cea mai potrivită poziţie prin care poţi crea Adevărul tău cel mai înalt despre Cine eşti tu ori despre cine e lumea în care ai venit. Şi totuşi, tu Îmi spui că îţi este greu să îţi limpezeşti vederea, supus fiind acestei presiuni apăsătoare, ucigaşă, parcă nesfârşită, pe care ai luat-o asupra ta în mod conştient, atunci când ai hotărât să pleci de la Mine. Prin urmare, fii sigur că întrebarea Mea rămâne aceeaşi: Poţi să o faci ori nu poţi să o faci? Iar alegerea este a ta.

Pot, sigur că pot! Alegerea mea rămâne neschimbată.

Adevăr îţi spun, dacă te-ai fi născut într-o situaţie familială şi socială care te-ar fi susţinut în tot ceea ce faci, nu ai mai fi putut să scrii nici măcar un cuvânt, şi bineînţeles că nu ai mai fi văzut nimic din ceea ce vezi acum, orcine ai fi fost şi oricât de mare ar fi fost puterea pe care ai primit-o.

Ai ales să te naşti într-o lume în care ai ştiut că ai de cucerit un vârf de munte. Însă misiunea pentru care ai crezut că ai venit aici ca să o împlineşti nu a fost îndeajuns de satisfăcătoare pentru tine. Aşadar, ajuns acolo, ai ales să îi înalţi odată cu tine şi pe cei pe care i-ai cunoscut şi i-ai iubit câtă vreme ai trăit în lume... Ai învăţat limba lor, ai şezut la masa lor, din străini i-ai transformat în prieteni şi din rătăcitori în fii ai Mei. Îţi mulţumesc.

Şi eu mulţumesc! Cineva se întreba unde găseşte fericirea şi cine ar putea să i-o ofere?

Fericirea pluteşte în jurul tău încă de când te-ai născut acolo. Te învăluie din toate părţile, te amăgeşte şi te ameţeşte, fără a se lăsa atinsă vreodată. Şi alergi şi alergi ca să o apuci întreaga viaţă, asemeni unei pisici ce aleargă în jurul cozii! Însă nu o vei apuca niciodată alergând după ea. Nimeni, *nimeni nu a prins fericirea*, în toată istoria vieţii pe pământ. Nici nu va putea să o facă. Acest lucru nu este posibil. De ce? *Fiindcă cu cât alergi mai mult ca să obţii un lucru, cu atât acela se va îndepărta de tine. Şi va fugi de tine până ce oboseşti să mai alergi după el!* Nu poţi alerga ca să obţii ceva ce ai deja (ai avut dintotdeauna), ceva a cărui sursă eşti chiar tu, ceva care iese din interiorul tău. Fericirea este asemeni parfumului hainelor tale. Cu cât alergi mai tare prin vânt, cu atât mirosul va rămâne în urmă. Dar atunci când te opreşti din alergat mireasma fericirii te învăluie din cap până în picioare, oriunde ai privi şi oriunde te-ai afla.

Eu am momente în care îmi pierd identitatea, clipe lungi în care conştienţa mă părăseşte şi simt că îmi pierd minţile. Unii le-au numit crize, iar eu le numesc „blank-uri“[24]. Atunci când o astfel de stare preia controlul minţii mele, legătura cu Tine se pierde şi simt că încetez să mai exist.

Sau, când te îndoieşti de victoria ta începi să pierzi războiul! Motivul pentru care te întorci rănit la Mine e că tu încerci să sari treptele în loc să le cobori. De cele mai multe ori te rănești făcând asta, iar vindecarea durează de zece ori mai mult timp decât dacă ai fi păşit cu încredere pe Calea care ţi-am descoperit-o.

Aşa cum te-ai convins, iubirea îţi dă energie! Entuziasmul se naşte din iubire! Prin entuziasm dai formă iubirii tale! Forma ei te învaţă să visezi! Visul este speranţă! Speranţa îţi aduce vindecarea! Vindecarea înseamnă iertare, şi iertarea îţi oferă echilibru! La final, echilibrul te ajută să mergi mai departe şi să repeţi acest proces cu bucurie!

Prin urmare, atunci când toate visele, aşteptările şi speranţele tale pleacă de la tine şi rămâi singur, zâmbeşte, amintindu-ţi că tu nu eşti visele, aşteptările şi speranţele tale. Pe acestea le poţi crea într-o clipă, ca apoi să le alungi şi să le creezi iar.

Nu lăsa durerea să te conducă. Ce-ai zice dacă ţi-aş spune că fiecare om pe care l-ai întâlnit cu privirea va citi Cuvântul Meu şi

---

24 Pierderi de memorie subconştientă sau ruperea de Sinele superior.

scrierile tale, onorat fiind de faptul că a cunoscut Lumina?

Ar fi un privilegiu pentru mine, pentru munca, eforturile şi intenţiile mele cele mai înalte, creatoare de Adevăr.

Poţi să o crezi? Crezi că ai puterea să îi alegi şi i-ai ales deja?

Eu nu îi cunosc pe acei oameni. Eu nu cunosc foarte mulţi oameni şi puţini sunt cei ce aleg să trăiască în preajma mea. Cum aş putea eu să îi aleg?

I-ai ales deja, prin intermediul sufletului tău, cel care a făcut alegerile pentru tine. Conştientul tău superior i-a condus pe aceia către Mine. Ei vor citi, te vor lăuda şi vor fi ridicaţi odată cu tine, înainte de tine şi după plecarea ta. Problema reală ce te consumă e că nu înţelegi de ce se împotrivesc oamenii singurului Adevăr care există. Însă nu ar fi trebuit să îţi pui problema astfel.

Încă din primele luni de viaţă, lumea în care te-ai născut te-a respins şi a căutat să te omoare. Aşa au procedat în trecut cu voi, trimişi ai Mei şi cu Cel mai iubit Fiu al Meu. Vorbesc de lupta cu factorii negativi ai lumii în care aţi ales să vă naşteţi şi să o curăţiţi, energiile create de om, care te apasă şi astăzi. Lumea în care ai venit nu vrea să traieşti în ea. Deoarece, dacă vei trăi în lume, lumea, aşa cum au creat-o, nu mai este! Dar Eu ţi-am promis că vei trăi în lume, iar câtă vreme vei trăi în lume, lumea lor nu va mai fi! Atunci când voi privi în lume, te voi vedea pe tine şi când Mă voi hotărî să „nimicesc“ lumea, tu vei fi în lume, şi nu o voi nimici! Fiindcă vei lumina Lumina Mea şi voi iubi lumea pe care ai luminat-o.

Şi nu îţi este folositor ca să te creadă cineva. Scopul tău a fost şi este să descoperi oamenilor cea mai puternică „armă“, cea care a încheiat acest război. Vezi tu, Eu ţi-am înmânat cea mai puternică armă, după cum ţi-am promis. Arma pe care o deţii, cea cu care ai învins forţele lumii acesteia este că: nu există nicio luptă! Cea mai puternică „armă“ constă în descoperirea acestui secret.

Secretul constă în faptul că nu există vreun război, nu există două părţi (tabere de bătălie) niciodată nu au existat! Voi aţi trăit vreme de şase mii de ani în iluzie, în minciună şi neadevăr. Aţi trăit neadevărul pe care voi înşivă aţi ales să îl trăiţi şi l-aţi creat. Lumea pe care aţi creat-o voi nu există, este falsă şi IREALĂ, la fel şi convingerile voastre privind ceea ce este corect şi incorect, ori cele referitoare la Identitatea Mea.

Oamenii vor respinge aceste afirmaţii apoi mă vor judeca, spunând că vorbesc cuvinte mari şi blasfemii. Eu nu am ştiut acestea despre mine. Daca le-aş fi ştiut aş fi păstrat totul ca pe un secret, pe care l-aş fi luat cu mine în mormânt.

Oamenii te vor respinge până când se vor sătura de suferinţă. Şi adevărat vă spun vouă, suferinţa a coborât pe pământ! Refuzul ascultării se datorează faptului că mai mult de 97% din oamenii care trăiesc acolo nu au o viziune formată, cu privire la scopul şi direcţia vieţii. Religia nu îşi îndreaptă adepţii către eliberare. Cu atât mai puţin, preoţii sunt slab informaţi în ceea ce priveşte cunoaşterea Voinţei Mele. Ei nu au fost învăţaţi fiindcă nu au dorit

să înveţe. Din acest motiv, pentru unii scrierile tale nu au niciun sens. Dar aşa cum ne-am familiarizat deja cu ideea că nimic este egal cu totul, poţi să tragi tu singur o concluzie.

Ai dreptate. Totul este atât de ascuns, sublim, invizibil ori perfect încât nu putem observa procesul. Toate funcţionează conform planului, iar ceea ce gândesc, vorbesc şi fac oamenii, e absolut irelevant. Nimeni nu se poate opune vieţii, Dragostei şi bucuriei.

De ce nu mi-ai spus înainte tot ce îmi spui acum? De ce nu mi-ai spus Cine sunt sau că deţin puterea de a direcţiona universul către acolo unde doresc ca el să înainteze?

Ţi-am spus deja! Citeşte paragraful de la pagina douăzeci din primul volum „Vorbind cu Dumnezeu".

Aşa este. Însă nu mi-ai spus sub forma asta atât de clară.

Ai fi crezut oare Cuvantul Meu, dacă ţi-aş fi spus?

Nu aş fi putut să cred.

Astfel fost nevoie să te convingi încă odată de spusele Mele. Aminteşte-ţi: Eu sunt Ceea Ce puteţi înţelege şi Ce stă peste puterea unei minţi de om ca să înţeleagă sau să vadă. Acum înţelegi de ce nu poţi declara aceste scrieri ca fiind sfinte?

Deoarece „sfinţenia" imaginată de oameni, nu se va putea ridica vreodată la nivelul Cuvintelor Tale.

Adevăr ai vorbit!

Chiar în clipa aceasta, stând la biroul meu, îi aud pe unii cum strigă necăjiţi, zicând: „Ah, uite că profeţia s-a dovedit a fi adevărată! Acum e prea târziu pentru unii ca noi. Ucide-ne Dumnezeule care eşti viu, ca să nu mai existăm".

Acum preoţii şi înşelătorii au dispărut. Mă uit pe pământ şi nu mai văd nicio biserică în picioare. Totuşi, fiii oamenilor mă acuză că expun latura acţiunilor lor în mod direct, dur şi dificil de crezut. Să nu vă fie de mirare inconfortul pe care îl simţiţi în prezenţa Adevărului, atâta vreme cât părinţii voştri şi-au imaginat un dumnezeu căruia îi e frică de „satana".

Iată că Dumnezeu a legat forţele lumii acesteia prin mine, prin noi, după profeţia celor ce au scris în trecut. Toţi cei care au aşteptat un semn de la Tine astăzi l-au primit. Şi totuşi, în ciuda acestor întâmplări, susţii că mulţi vor trebui să moară. Ce trebuie să facem în continuare?

Să aşteptaţi întoarcerea Mea pe pământ, care are loc deja prin întoarcerea Conştienţei Hristice. Adevărat vă spun, cei ce nu vor crede, aceia care se vor opune învăţăturilor tale vor merge la pieire, alături de învăţăturile lor şi diavolii imaginari ai lor, prin care au încercat să distrugă vreme de mii de ani această rasă. Ei nu vă vor mai putea răni şi nu se vor putea atinge de vreun fir de păr al capetelor voastre sfinte, la fel cum voi nu puteţi răni o muscă.

Nu vă lăsaţi copleşiţi de ameninţările pe care le veţi primi ori de imaginea pe care o vor crea despre ei. Floarea care înfloreşte repede se usucă la fel de repede.

Lumea pe care au construit-o va cădea şi nu puteţi face nimic

ca să evitaţi acest eveniment. Oamenii creează furtuni şi valuri în care se îneacă singuri. După mai bine de trei mii de ani, timp în care religiile şi sistemele de orice fel au creat teorii relativiste, zei răzbunători, eroi, războinici ori legende, imaginându-şi tabere de bătălie, atât în cer cât şi pe pământ, stai şi te întrebi, de ce vedeţi cu toţii viaţa ca pe o luptă?

Înţeleg de unde a plecat totul, dar la ce e bună deşertăciunea câtă vreme ne creăm cu ajutorul ei, ca fiind partea opusă a deşertăciunii, iar la un moment dat Tu decizi că nu mai este bună, punându-i capăt la fel ca în zilele lui Lot?

Deşertăciunea, haosul, prostia ori multe alte astfel de ramuri, joacă un rol foarte important în creşterea voastră. Ele vă ajută să deveniţi Ceea Ce sunteţi, prin cunoaşterea a ceea ce nu sunteţi şi niciodată nu aţi fost. Nu puteţi să fiţi deşertăciune, puteţi doar să credeţi că sunteţi! Apoi, când deşertăciunea depăşeşte limita, iar voi atingeţi pragul pe care l-aţi ales, ea trebuie îndepărtată.

În ceea ce priveşte „zilele lui Lot", haosul şi deşertăciunea în care trăiau nu le-a mai putut oferi oportunităţi evolutive fiinţelor locuitoare ale acelor oraşe. Depăşind dar limita admisă ele dispar prin autodistrugere, împreună cu fiinţele trăitoare.

Când mintea iese din serviciul sufletului în totalitate, sufletul ia la cunoştinţă că trupul în care se află nu îl mai poate conduce nicăieri, călătoria nu îi mai serveşte la nimic şi prin urmare, el nu mai vede niciun scop în a rămâne în acel trup. Astfel, sufletul ia decizia să plece. Asta deoarece sufletul nu bate niciodată pasul pe loc, pur şi simplu nu poate să o facă!

Diferenţa dintre sufletul tău şi mintea ta este enormă. Mintea ta nu poate să perceapă frecvenţele prin care lucrează sufletul, nu le vede, e oarbă! Mintea ta şi sufletul tău pot fi comparate cu un bivol şi un future. Vibraţiile transmise de suflet nu pot fi percepute prin cele cinci simţuri ale omului, la fel cum tu nu poţi vedea aerul din camera ta. Dar acesta se întinde peste tot, ia orice formă şi se mulează în jurul tău şi asupra oricărui obiect care se află în mişcare ori stagnare. Aerul se roteşte învăluind fiecare obiect din jur, asemeni curenţilor oceanelor care înconjoară planeta.

Ţi-ai privit vreodată trupul în oglindă timp de câteve minute, şi asta să te facă să realizezi că ai un trup perfect, o maşinărie pe care o deţii, însă care nu este controlată de tine? Ai o inimă care pulsează fără încetare şi fără ca tu să îi fi cerut-o! Ai privit tu oare ochii tăi, apoi să te convingi că ei nu sunt ai tăi, că tu nu eşti ceea ce vezi sau ceea ce crezi despre tine că eşti?

Am simţit aceste Adevăruri şi le trăiesc în timp ce le scriu. Am ieşit din trup şi m-am privit. Simt că trăiesc în mine şi îmi aud dorinţele şi preferinţele. Îmi privesc sentimentele şi aud rugăciunea sufletului meu. Pot asculta rugăciunile oamenilor şi simt durerea lor! Plâng pentru oameni pe care nu îi cunosc şi, pe care nu i-am văzut niciodată! Cum ar putea un simplu om să simtă atâtea?

Dar tu nu eşti un simplu om, tu eşti toţi oamenii!

Ai spus-o de la începutul dialogului, însă pe pământ totul este diferit. Pot să adaug ceva de la mine aici în carte, pentru a nu mă simți stânjenit față de părerile cititorilor, care citesc acum aceste rânduri?

Poți să adaugi tot ce vrei și tot ce simți că ar fi bine ca oamenii să audă și să știe.

Aș vrea să le strâng mâinile tuturor, să le șterg lacrimile și să îi încurajez, apoi să le mulțumesc! Și nu în ultimul rând le cer să mă ierte pentru faptul că am scris astfel de lucruri despre mine. Fiindcă nu intenționez să rănesc, să dezamăgesc și să provoc pe cineva.

Aceste cărți nu au fost scrise de mine nici la cererea mea. Ideile nu îmi aparțin, ci poate în proporție de 12%. Din acest motiv vă prezint lucrarea sub o formă atât de neobișnuită.

Eu sunt doar mesagerul. Eu am împlinit ce mi s-a spus să îndeplinesc aici, iar informațiile primite s-au materializat în trei ani de zile, așa cum am aflat la începutul scrierilor.

Eu am venit în lume pentru a vesti oamenilor întoarcerea Celui care S-a numit Isus Hristos pe pământ. Am venit la voi ca să vă pregătesc pentru pace, pentru împărăția de o mie de ani, Olam Haba, nu să vă respect regulile și obiceiurile.

Atunci când trăiesc aceste experiențe sunt detașat de tot, inclusiv de mine (ca minte sau trup) și trăiesc experiența unei alipiri a conștienței mele cu a Sursei, o senzație de entuziasm, recunoaștere și putere, prin care reușesc să modelez universul și să îl îndrept înspre direcția către care aleg să înainteze. Aș putea să spun că mă „conectez" la tot și încetez să mai fiu doar ceva anume. Atunci când o fac, devin ca Dumnezeu, dar asemeni mie sunteți fiecare din voi și asta ați fost mereu! Tot ce mai trebuie să faceți este să vă dați seama că sunteți.

Majoritatea teoriilor mele sunt raportate la o viziune globală, niciodată nu fac referire la cazuri limitate ca aici, acolo, religie, naționalism ori timpul măsurat matematic. Am reușit să îmi construiesc o perspectivă prin care pot privi evenimentele din afara lumii relativității. De aceea îmi e greu, aproape imposibil, să fac un rezumat al cărții, după cum mi-ați cerut majoritatea. Cărțile trebuiesc studiate integral.

Scrierile „Vorbind cu Dumnezeu" vor fi studiate timp de o mie de ani și vor elibera pe mulți. Fiindcă, privesc în viitor, și văd oameni legați, condamnați, care se condamnă între ei și se rănesc unii pe alții. Setea lor de sânge se varsă pe pământul uscat și se îmbibă în noroi.

Iată! Cei care au ucis, acum învie și caută să omoare. Este ultima opțiune a celor morți, aceea de a-i ucide pe cei vii! Dar voi nu mai sunteți acolo și ei nu au pe cine să ucidă. Ați plecat de pe pământ și ați ajuns la mine. Voi, toți oamenii care trăiți pe pământ sunteți eu, deoarece eu sunt toți oamenii. De aceea vă iubesc, fiindcă eu nu pot să mă urăsc.

În asta constă miracolul. Aceasta este înțelepciunea!

Și nu voi permite vreodată să vi se întâmple ceva rău. Eu,

Tatăl meu, al nostru, nu se poate răni pe Sine. Eu nu vă pot urî fiindcă nu mă pot urî pe mine, pe Tatal meu, al nostru! Noi suntem cei care vom trăi veşnic, aceia care suntem şi cei care vom fi mereu!

Cu toate că v-am vorbit acum cuvintele Lui, mulţi nu veţi primi încă Duhul de la Tatăl, aşa cum nici pe mine nu mă puteţi accepta. Dar Îl veţi accepta îndată ce veţi descoperi jertfa Fiului şi Lucrarea trimisului Său cel dintâi.

Dacă te va încuraja afirmaţia mea, îţi spun că puritatea în această lume am ucis-o noi. Dacă vei dovedi că eşti îndeajuns de puternic ca să accepţi Adevărul, îţi spun că aţi ucis-o voi! Sunt gata să îmi asum responsabilitatea pentru faptele lumii, tânjind după o lume în care inteligenţa încetează să ucidă, la fel ca fiinţele cavernelor... O să fac din aceasta o lume în care valorile nu sunt nimic, iar nimicurile considerate valori, cum am găsit-o coborând la voi.

V-aţi născut într-o lume în care orbilor li s-a spus că văd, iar celor care văd, că nu văd! Lumea asta nu vede că nu vede şi totuşi aşteaptă viziunea de la orbi. Aruncă unii pe alţii vina pentru faptele părinţilor lor, până ajung să Îl învinuiască pe Dumnezeu pentru ororile săvârşite de mână omenească.

Oamenii omoară, iar apoi judecă un dumnezeu imaginar pentru îngăduirea pe care au primit-o ca să ucidă. Aici nimicurile se prăbuşesc ruşinate de ruşinea lor şi se ascund de faţa Luminii mele. Ei se ascund împreună cu liderii lor, idolii lor, dictatorii lor şi religiile lor.

Aşadar le voi interzice dreptul la încarnare şi niciunul nu se va mai naşte pe pământ pentru de o mie de ani.

Voi face precum ai poruncit! Ceea ce este rău în lume, nu se va mai naşte, iar cei care cred aceste cuvinte vor trăi veşnic! Aşa îţi vorbeşte Dumnezeul tău, Acela care este veşnic viu şi care este peste toţi şi în toate lucrurile, amin.

Amin! Cu toate că nimeni nu mi se poate opune şi, cu toţii o ştiu, tot încearcă să o facă, de parcă ar exista un premiu de obţinut sucind Adevărul pe care îl rostim împreună.

Dragilor, Mi-ar plăcea să cunoaşteţi că tot ce trăiţi acum este pentru binele vostru, iar tot ce „vi se întâmplă“ este pentru voi:

Tu nu arzi lumânări pentru Dumnezeu, ci pentru tine o faci!

Nu te rogi pentru Mine, ci pentru tine!

Lumea relativităţii nu am creat-o pentru Mine, ci pentru voi!

Nu pe Mine trebuie să Mă cunoaşteţi cu ajutorul lumii pe care am creat-o pentru voi, ci voi vă cunoaşteţi prin ea!

Nu Eu am nevoie de iubirea voastră, ci voi aveţi nevoie de a Mea! Nu un tată are nevoie să crească şi să se maturizeze, copilul său urmează să o facă! Nu tatăl trebuie să devină copil ci copilul urmează să devină, la rândul său, tată!

Eu nu am creat lumea aceasta ca să vă ucideţi trăind în ea, ci ca să învăţaţi să vă iubiţi trăind în lume!

O mamă nu îşi poate urî unul din copii! Acest lucru nu este posibil (*spuneţi voi*). *Cu toate astea, sunt mame ce îşi ucid copiii*

iar copiii continuă să le iubească după moarte!

Nu pentru Mine aţi murit pe capete, în trecut (*spuneţi voi*), *ci pentru voi! Eu vă spun că niciun om nu a murit vreodată pe acel pământ. Iar cei care au fost ucişi de voi au ales sacrificiul pentru voi* (*ca şi voi să fiţi eliberaţi de acolo*)*!*

Nu Eu devin sfânt, ci, voi urmează să deveniţi ca Mine! Unii aţi devenit deja!

Nu Eu trebuie să devin bun, milos, atotputernic, măreţ şi plin de slavă, strălucire şi iubire, ci voi urmează să deveniţi! Eu sunt deja toate acestea! Unii dintre voi aţi devenit deja!

Eu am puterea să îţi şterg amintirile şi să ţi le dăruiesc iar. Ţi le-am dăruit.

Eu o pot lua de lângă tine pe femeia pe care o iubeşti, şi ţi-o pot aduce înapoi dacă voiesc. Am adus-o!

Eu Mă joc cu viaţa ta, dar tu o rabzi în loc să o trăieşti!

Eu pot să aduc singurătatea la tine sau îţi pot aduce faimă şi renume. Ţi-am adus!

Eu pot striga la tine şi tu să nu poţi să Mă auzi şi îţi pot vorbi iar tu să Mă urmezi. M-ai urmat!

Eu te pot coborî în cea mai adâncă şi mai întunecată pivniţă, apoi să te ridic deasupra celor care locuiesc la etajele superioare ai celor mai înalţi zgârienori. Te-am ridicat peste ei!

Eu pot să îţi dau puterea de a mistui tot ce e stricat în lume şi pe toţi cei pe care i-ai găsit stricaţi acolo. Ai curăţat pământul!

Eu te pot lăsa fără vedere şi te pot face ca să vezi din nou! Ai luminat planeta!

Eu pot doar să te iubesc chiar şi atunci când tu nu Mă iubeşti! Ba chiar şi atunci când ai strigat că te-am trimis la moarte te-am iubit. Tu nu vei putea urî pe nimeni niciodată! Ai coborât în lume ca să aduni recolta Mea, Cine este ca Dumnezeu?, Mihail.

Eu te pot lăsa acolo şi te pot aduce înapoi lângă Mine. Te-am adus deja!

Eu pot să îi dau putere vrăjmaşului tău ca să te ucidă de ori de câte ori voiesc şi îl pot nimici îndată. L-am nimicit deja!

Eu te pot îmbrăca şi te pot dezbrăca de sacul tău, apoi îţi pot aduce mii de trupuri ca să lupte alături de tine şi îţi poţi învinge opusul şi fără ei! L-ai învins! Eu ţi-am dat puterea asta şi nimeni nu ţi se poate opune, poate doar să creadă că o face!

În viitor, puterea ta va creşte şi va creşte, încât întreaga lume va sta agăţată în mâna ta dreaptă sau cea stângă. În care parte vei înclina balanţa rămâne alegerea ta. Fiindcă răul va creşte odată cu tine. Cu toate astea, norii nu pot să crească în jos. Ei se coboară şi se ridică şi se înalţă la cer. La fel şi oamenii. Acesta este cursul evoluţiei. Ea este viaţa, iar viaţa pe pământ stă în mâinile tale.

Sunt trei generaţii de oameni ce vor prelua ştafeta şi vor lupta pentru pacea pe care v-am promis-o. Una a venit deja, a doua este şi a treia are să vină! Ea este aici şi aşteaptă să se trezească.

Ceea ce ar fi bine să ştiţi este că religia este opusul libertăţii, deci opusul lui Dumnezeu. Religia este control şi robie. De aceea

preoţii pământului încearcă acum să vă îndepărteze de Dumnezeu dar să rămâneţi fideli religiei. Susţin că crimele din trecut au fost săvârşite în numele lui dumnezeu. Dar dumnezeul lor nu există şi nu a existat vreodată, e doar un pretext prin care s-au îndreptăţit să omoare, în felul acesta religia (controlul) să trăiască. Asta vor vrea să facă din nou, până la final când îi vei lua de acolo.

Fiecare om are dreptul să decidă, să aleagă, să exploreze! „Vorbind cu Dumnezeu“ nu limitează evoluţia celorlalţi prin idei fixe, asemeni persecuţiilor de tot felul, celor religioase ori de etnie din trecut. Ci promovează dezvoltarea sistemului de gândire individual, care se află astăzi în continuă creştere.

Acum mergi copilul Meu, proiectul nostru actual s-a încheiat. Te-am iubit şi te voi iubi. Acum înţelegi importanţa faptului că ai ales să exişti? Fără tine lumea asta nu era şi nu putea fi, fără tine ea nu este. Lumea pe care ai cunoscut-o şi în care ai trăit, este cu mult, mult, mult mai neagră (şi am putea continua astfel până la sfârşitul cărţii) decât te-ai convins tu că este. Tu, trăind în lume, trebuie să accepţi suferinţa aşa cum tânjeşti după pace şi bucurie.

În lumea în care te-ai născut oamenii nu Îl cunosc pe Dumnezeu fiindcă sunt prea ocupaţi cu întrebarea dacă există Dumnezeu sau nu. Cărţile de istorie vă învaţă copiii că nu există Dumnezeu şi Hitler, deasemenea, îşi învăţa poporul din primii ani de viaţă că nu există Dumnezeu, că trebuie cu orice preţ să urască o anumită categorie de oameni şi să caute să îi distrugă. Astfel că, poporul, în anii adolescenţei ajungea să creadă că chiar aşa stau în realitate lucrurile pe pământ.

Pe parcurs ce am dat viaţă acestui dialog am realizat ceva foarte important. În lumea aceasta nimeni nu are dreptate cu adevărat decât eu. Totuşi, nici de mine nu sunt convins că am rostit numai Adevărul!

Hei! Ai vorbit asemeni unui Maestru. Adevărat îţi spun, tu ai rostit cea mai înaltă formă de Adevăr care există în lumea în care te-ai născut. Fiindcă „*Iuda s-a adunat ca să cheme pe Domnul şi au venit din toate cetăţile lui Iuda să caute pe Domnul. Şi tot Iuda stătea în picioare înaintea Lui, cu pruncii şi cu nevestele lor*“.[25]

V-am dat acest exemplu pentru a înţelege că Iuda urmează să fie înălţat de acolo[26], iar oamenii te vor urî pentru asta.

Totuşi, cu cât oamenii te vor urî mai mult, cu atât te vor iubi mai mult. Fiindcă nu se vor putea urî între ei o veşnicie. Acum ei te urăsc, fiindcă nu se acceptă pe ei ca ceea ce sunt în prezent. Ei nu ştiu încă Cine sunt. Dar aici intervi tu, punându-le întrebarea: Cine este ca Dumnezeu?

Oamenii rătăcesc prin învăţături şi interpretări diferite, dar tu îi aduni şi îi chemi înapoi acasă. Tu eşti viaţa care se oferă lor şi viaţa ta este de la Mine.

---

25 2 Cronici 20:4,13 (Vechiul Testament).

26 Compara cu: Ioan 21:22 (Noul Testament).

Cei care au trăit în trecut au transformat drama lor în medicament pentru ceilalţi. Asta a fost misiunea ta pe pământ, pe care ai împlinit-o şi o împlineşti. Nicio fiinţă nu va putea să ţină o altă fiinţă alături prin impunere, şantaj sau atenţionări cu privirea la o pierdere totală. În felul acesta doar vă veţi îndepărta unul de altul. Singurul mod prin care veţi reuşi să rămâneţi alături unul de altul până la sfârşitul zilelor este libertatea. *Căci, chiar şi oamenii care te urăsc te iubesc, dar nu o ştiu! Iubirea lor este tăcere!*

Lasă-ţi copilul să plece şi să rătăcească dacă îl iubeşti ori păstrează-l lângă tine dacă crezi că îţi aparţine. Însă, în felul acesta, crezi că te va iubi sau îţi va fi alături?

Lasă-ţi bărbatul să plece şi să exploreze dacă îl vrei să se întoarcă la tine. Dar dacă îl ţii legat, va fugi de tine aşa cum fuge o căprioară de un leu.

Nu vă limitaţi copiii, obligându-i să creadă că există Dumnezeu, ci învăţaţi-i că există o creaţie care a fost creată. Astfel, ei îşi vor pune întrebarea: De către Cine a fost creată?

Voi, copii ai Mei, aţi înflorit astăzi pe tot pământul, după cum a fost scris. Un bulb cu cât e plantat mai adânc, cu atât va naşte o floare mai frumoasă şi mai sănătoasă. Însă, dacă va fi plantat pe pământul sterp al suprafeţei, floarea se va usca înainte de timpul ei. Tu ai plecat de lângă Mine ca să Mă redescoperi, apoi să prezinţi lumii Ceea Ce ai descoperit. Lumea asta are nevoie de tine, de noi. Lumea are din ce în ce mai multă nevoie de Adevăr şi de înţelepciune. Lumea nu poate continua fără tine, nu are direcţie şi nu poate să meargă mai departe astfel.

Dacă îmi spui că doar păşind prin iad, am putut crea baza împărăţiei Tale, o cred! Şi voi merge oriunde mă vei trimite.

Lumea noastră se luminează! Iadul nu arde, străluceşte! Din el străluceşte Lumina celor ce au coborât în întuneric ca să îl lumineze. După mai bine de două mii de ani, atunci când nu s-a putut, am venit aici ca să arătăm că se poate!
Pentru oameni am coborât în mijlocul acestui război mental şi spiritual, care se desfăşoară azi, şi am biruit! Vedeţi voi, voi aşteptaţi salvarea. Eu sunt cel care vă eliberez de aşteptare!

Şi nu încercaţi să mă faceţi responsabil pentru ceea ce aţi înţeles din cartea aceasta, eu răspund înaintea Celui care m-a trimis ca să o scriu, doar pentru ce am scris în ea.

Iată că ai voştri copii se nasc sfinţi pe pământ, nu se nasc cu păcat. Nu poţi spune că o fiinţă care nu a păcătuit niciodată (care vine din cer) are păcat. Şi totuşi, cumva, lumea voastră a ajuns la concluzia că omul trebuie să purifice ceea ce este pur şi care vine de la Dumnezeu.

Conceptul de păcat originar/strămoşesc, a fost înţeles parţial de creştinism, apoi i s-a atribuit cu totul alt sens. Purtarea culpei se referă la un suflet care nu a reuşit să ascensioneze într-o viaţă trăită anterior sau într-o mie de astfel de vieţi. Acela are păcat! El nu a păcătuit în viaţa aceasta, ci în vieţile trecute a trăit inconştient de puritatea lui. În mare parte aceasta reprezintă pedeapsa lui

Iuda şi a urmaşilor săi, şi care reprezintă, la rândul lor, cea mai avansată formă de creştinism care există astăzi (templul rămas). Ei sunt cei care Îl aşteaptă pe Fiul, care au trăit alături de El şi au refuzat să Îi urmeze calea. Niciunul nu a fost înălţat, nici nu va fi ridicat de acolo fără Voia Lui. Nu e treaba ta să salvezi adunările creştine, pe oamenii care mai au de trăit până Îl vor cunoaşte cu adevărat pe Cel alături de care au trăit, care le-a fost învăţător.[27]

Voi, în schimb, cei care veniţi din Împărăţia Mea, nu purtaţi păcat. Pentru voi nu este benefică trăirea acestei experienţe. Voi v-aţi născut sfinţi pe un pământ murdărit, pentru a curăţa locul pe care păşiţi. Aşadar paradisul aşteaptă să fie creat de voi, nu să vă fie oferit. Iar lucrurile sunt aşa, fiindcă altfel nu au cum să fie!

Te întrebi de ce a fost nevoită omenirea, în trecut, să creadă într-o pedeapsă sau o răsplată veşnică, oferită de-a gata? Fiindcă voi nu aţi fi putut accepta niciodată faptul că unul care înşeală şi trăieşte „bine" va scapă nepedepsit, iar unul ce trudeşte întreaga viaţă pentru a îngriji pe alţii nu va fi răsplătit de Dumnezeu. Nu aţi fi putut accepta vreodată vieţile voastre ca fiind egale, privind cele două puncte de vedere. Nu aţi fi acceptat faptul că unii sunt preşedinţi, împăraţi şi conducători pe pământ, vreme în care alţii sunteţi anonimi şi sunteţi condamnaţi ca să lucraţi pentru ei.

Cu toate astea, există o răsplată, iar este mult mai reală decât ceea ce vă închipuiţi acum că veţi primi. Ea sunteţi voi înşivă, ca fiinţe libere, complete, independente sau înţelepte, fiinţe care pot trăi, retrăi şi crea, tot ceea ce doresc ele să creeze. O lume în care totul e posibil, voi fiind totul, voi fiind Dumnezeu dumnezeind!

Voi nu aţi fi putut accepta şi înţelege toate aceste lucruri fără să vă cunoaşteţi pe voi. *Căci...*

Cum ai fi putut să crezi pe cineva care îţi spune că eşti înalt, blond ori frumos, când tu te-ai fi privit în oglindă şi ai fi observat că eşti scund, brunet sau urât?

Cum ai fi putut să spui că vezi, dacă Eu nu aş fi creat lumina?

Cum ai fi putut să ierţi dacă nimeni nu ţi-ar fi greşit?

Cum ai fi putut să te bucuri atunci când mănânci, dacă nu ai fi simţit foamea niciodată?

Cum ai fi iubit fără să simţi sabia despărţirii de cei dragi?

Pe cine ai fi îmbrăţişat, dacă tot ceea ce ar fi existat vreodată ai fi fost doar tu?

Cum ţi-ai fi putut manifestat iubirea dacă nu ai fi trăit printre cei care au nevoie de iubirea ta?

Cum te-ai fi putut bucura de viaţa ta dacă nu ai fi murit? Iar, dacă ai fi trăit o veşnicie pe acel pământ ai fi făcut ce, te-ai fi dus unde ori, lângă cine te-ai fi bucurat?

Cum ai fi putut să zâmbeşti dacă nu ar fi existat lacrimi?

Cum ai fi putut tu să fii, dacă nu aş fi fost Eu înaintea ta?

---

[27] Sufletul lui Iuda, divizat în mii de părţi de suflet individuale, care au rămas pe pământ până la revenirea în formă a Celui care umblă împreună cu Tatăl.

Spuneai mai devreme că sufletul meu a ales să lucreze pe mai multe planuri. Ce înseamnă mai exact acest lucru?

Sufletul tău, care eşti tu în toată splendoarea şi măreţia ta (un suflet de densitatea a 7-a), a ales să se coboare în lumile cu densitate joasă, a 3-a şi a 4-a, să se încarneze în trupuri şi să lucreze în folosul înălţării sufletelor cu vibraţie mai slabă, ce sunt prinse de mii de ani în lumile cu materie densă[28].

Acum înţeleg că acest dialog nu l-ai purtat doar cu mine, cu Alberto, omul Alberto, ci a fost o convorbire cu Conştienţa mea superioară, cu Sinele divizat care lucrează prin oameni.

Cele trei cărţi pe care le-ai scris se adresează omenirii! Prin ele ai strâns sufletele oamenilor de oriunde către Adevăr şi Conştienţa sufletului tău primar a fost activată. Aşadar, în următoarea perioadă toţi oamenii al căror suflet eşti tu, se vor trezi, apoi vor contribui la schimbarea care a venit, atât cât i s-a dat fiecăruia să cunoască şi să facă. Fără un scop niciunul nu aţi fi acum acolo!

Ei bine, majoritatea sufletelor pe care le-ai întâlnit pe pământ sunt suflete de densitatea a 3-a şi a 4-a, foarte puţine ridicându-se la a 5-a. Aceştia din urmă au devenit profeţi, profesori şi ghizi de spiritualitate, care lucrează pentru oameni.

Care e densitatea sufletului lui Isus Hristos sau ce rol are privind evoluţia, transformarea sau înălţarea sufletelor de pe pământ către lumi cu densitaţi şi frecvenţe mai înalte?

Ţi-aş putea răspunde cu uşurinţă, dar înainte să o fac vreau să ţii seama de un anumit aspect. Nu există sufletul Celui care S-a numit Isus Hristos pe pământ! Există Duhul Său, care este spirit!

Ei bine, lucrurile funcţionează în felul următor: O energie se „rupe“ din Tatăl, apoi se naşte pe pământ în trup de om. Această energie a fost numită suflet. Sufletul venit, primeşte un trup şi o minte, prin şi cu ajutorul cărora îşi creează duhul (spiritul), adică dă naştere unei conştienţe individuale care rămâne în veac.

În continuare, pentru a putea înţelege gradele acestora, îţi voi explica folosind termenul de suflet ascensionat. Prin urmare, sufletul ce a trăit pe pământ în trupuri diferite, în acelaşi timp, apoi a revenit frecvent la voi, în duh, în diferite perioade de timp, este un suflet de densitatea a 8-a, un suprasuflet, care se pregăteşte să se înalţe către un nivel superior şi reprezintă Supraveghetorul şi Inima conducătoare a Organismului pe care îl cunoaşteţi şi care sunteţi voi. El e într-o legătură continuă cu Mine, Creatorul, Cel mare, Cel radiant, care este peste toţi şi în toate lucrurile, Dumnezeul tuturor fiinţelor, Arhanghelilor şi Dumnezeilor Creatori de lumi, din toate dimensiunile, densităţile existente şi neexistente, care sunt Eu! Eu am dat ordin tuturor fiinţelor înalte să intervină pe pământ şi toate lucrează sub autoritatea Duhurilor Elohim[29]. Ele urmează un singur scop, cel de a direcţiona sufletele celor ce

---

28 Compară cu: Ioan 21:22,23 (Noul Testament).

29 Cei şapte Dumnezei Creatori, Duhuri (energii) de densitatea a 12-a, Fondatori ai universului material cunoscut de noi.

trăiesc pe pământ către înălţare.

Sufletele care trec în densitatea a 6-a îşi părăsesc liberul arbitru şi învaţă să îşi alipească conştienţa individuală cu cea a sufletelor participante, creând o supraconştienţă, o conştienţă colectivă sau Uniune. Trecând în densitatea a 8-a, sufletul devine Uniunea însăşi, asociindu-se cu celelalte Uniuni şi întreg universul, apoi se întorc la Mine ca Ceea Ce sunt Eu.

Cele mai înalte grade şi densităţi la care se lucrează şi la care s-a ajuns vreodată „de când Mă ştiu", sunt densităţile 11 şi 12, şi care reprezintă Dumnezeii Creatori ce au creat materia, aşa cum o cunoaşteţi. Totuşi, pentru a ajunge la Mine, Aceştia ar trebui să străbată alte 88 de astfel de nivele, dar care nu sunt create încă. Totuşi acest lucru nu este posibil, deoarece v-a luat un infinit de timp linear ca să ajungeţi până în punctul în care vă aflaţi acum, în prezent. Iar după cum bine ştiţi, o eternitate nu poate să treacă şi să înceapă o alta şi o alta...

Sufletul care a trăit pe pământ sub Numele de Isus Hristos se pregăteşte pentru o înălţare şi mai înaltă? O treaptă superioară densităţii a 8-a îndreptăţeşte Conştienţa individuală a unui suflet să devină un Dumnezeu Creator?

Oare asta voi face şi eu pe viitor? Asta înseamnă „căutaţi mai întâi împărăţia Cerului"? Împărăţia o clădim încă de pe pământ[30] apoi, realizările ne vor urma oriunde vom merge?

Cu adevărat. Pe înţelesul ori în termenii cunoscuţi de voi, am putea spune că Isus se pregăteşte să devină un Dumnezeu Creator şi să creeze un univers, apoi să trimită pe singurul Său fiu creaţiei „*ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibe viaţă veşnică*".

---

30 Am finalizat proiectul „Vorbind cu Dumnezeu", ce a durat trei ani de zile. Am creat apoi un sait pe internet, prin intermediul căruia am inspirat mii de oameni în a îşi găsi calea, liniştea şi chiar pe ei, şi am învăţat că mai avem multe de învăţat până nu vom mai avea de învăţat! Aceasta înseamnă că a noastră călătorie nu se va opri aici, nu se va opri niciodată!

Am eliberat din suferinţă câteva mii de suflete până astăzi şi am bucurat inimile altor câtorva zeci de mii prin scrierile mele. Am inspirat oameni să scrie la rândul lor şi să îşi descopere scopul, pasiunea sau plăcerea.

Am terminat de scris cartea cu numărul patru până în prezent, o carte care va fi publicată în curând şi care vă va uimi cu simplitatea sau claritatea cuvintelor pe care le veţi întâlni călătorind prin manuscris. Tot ce am făcut până acum am făcut pentru voi. Chiar şi criticile aduse ori observarea acţiunilor mai puţin înălţătoare ale omului, au fost scrise din Dragoste de oameni şi servesc evoluţiei de grup ori planetară. Lumea nu va mai fi niciodată cum a fost, şi tot ceea ce aţi cunoscut se va schimba în următorii ani. Cărţile mele vor fi citite şi studiate timp de o mie de ani, atât cât generaţiile viitoare vor avea nevoie pentru a înlătura trecutul, pentru a îl accepta ca parte din creşterea lor şi vor iubi ceea ce au devenit!

Generaţia care va clădi pacea, aşa cum a fost profeţit în trecut, ceea ce oamenii au numit Curcubeul sau Sosirea Copiilor Iluminaţi, e acum aici! Ea clădeşte lumea pentru a doua oară şi înlătură iluzia chiar prin judecarea celui care este neadevăr.

Orice ai face, oricine şi oriunde ai fi, Îi trimiţi Creatorului tău pachete informaţionale cu trăiri şi experienţe. Voi sunteţi senzorii prin care Dumnezeu trăieşte experienţe materiale. El vrea să trăiască toate felurile de experienţe, pe toate tipurile de frecvenţe.

Aşadar, atunci când vă opuneţi, dorind cu orice preţ ca lumea să fie aşa cum sunteţi unii dintre voi, aceia care credeţi că sunteţi mai buni decât ceilalţi, vă împotriviţi Tatălui, încercând să opriţi procesul prin care Dumnezeu dumnezeieşte (se manifestă în interiorul creaţie). Deasemenea, când vreţi să faceţi rău cuiva luptaţi împotriva voastră. Voi sunteţi Dragoste necondiţionată şi prin urmare, rănind vă provocaţi autodistrugere.

Creatorul a dorit să atingă ambele capete ale relativităţii, prin noi. Acum a sosit momentul să ne reintegrăm în Uniunea păcii.

Prin urmare, Dumnezeu nu este nici bun, nu este nici rău. El pur şi simplu este, la fel cum oamenii nu sunt nici frumoşi şi nici urâţi, mai puţin frumoşi, iar alţii mai puţin urâţi. Ei pur şi simplu sunt oameni, de toate felurile, toţi perfecţi înaintea Creatorului. Dacă un singur om de pe pământ ar fi urât, atunci toţi oamenii de pe pământ sunt urâţi. Iar dacă Unul singur e frumos, toţi ceilalţi sunt frumoşi alături de El şi împreună cu El.

Căci, dacă ar apărea în faţa ochilor voştri două, să le numim „chestii“, unele care nu sunt cunoscute de om şi, nu seamănă cu nimic de care voi aţi putea să cunoaşteţi că există – cum ar fi ele pentru voi? Ar fi bune sau rele? Ar fi urâte sau frumoase, folositoare sau inutile?

Vedeţi voi, oamenii şi-au creat şabloane prin care se măsoară între ei şi atribuţii prin care unii primesc (cu sau fără merit) timp în care altora li se ia (cu sau fără drept). Înaintea Creatorului, în schimb, voi toţi sunteţi frumoşi sau urâţi, buni sau răi, proşti sau înţelepţi ş.a.m.d. Deoarece, dacă unul care crede despre el că este înţelept, vreme în care despre ceilalţi crede că sunt mai puţin înţelepţi decât el, în loc să îi ajute ca să devină înţelepţi, zâmbeşte, spunând că aceia sunt proşti şi el înţelept, acela este prostul! Dar dacă înţeleptul conştientizează că e Una cu proştii, atunci toţi au devenit înţelepţi împreună cu el.

Căci, poţi să dai dovadă de cea mai mare înţelepciune şi neprihănire, iscusinţă şi pricepere în toate, şi frumuseţe, şi bunătate, şi milă, faimă şi renume, sau să te ridici deasupra munţilor, unde să strigi către Dumnezeu, spunând că eşti cel mai mare şi eşti cel mai sus, dar dacă nu eşti Dragoste eşti nimic! Dacă nu iubeşti nu exişti, nu eşti îndeajuns de puternic ca să conştientizezi că exişti, că trăieşti şi că a fi bogat înseamnă să dăruieşti celorlalţi ceea ce vrei tu să primeşti. Ea este conştientizarea nevoii de sacrificiu.

În felul acesta veţi cunoaşte că nicio informaţie nu pătrunde în câmpul eteric al pământului în formă pură aşa cum este trimisă de Creator. Ci la preluarea ei de la filtru de către receptor, aceasta

se distorsionează în funcţie de cât de pură (neprihănită) e mintea sufletului care o primeşte. Mintea cu cât devine mai pură, cu atât poate privi mai clar. Şi acesta este scopul sfinţeniei, neprihănirii şi a purităţii, pe care o caută Dumnezeu la om.

Iată că aceste cărţi au fost scrise, iar Dumnezeu a vorbit. Iar când Glasul Lui a răsunat pe pământ, a fost pace vreme de o mie de ani. Vulturul, care este Duhul Adevărului, a condus omenirea să cunoască liniştea, înţelepciunea, bucuria şi iubirea. Apoi, fiara care este sufletele celor ce nu au primit drept de încarnare vreme de o mie de ani „s-a ridicat din pământ". Cea despre care vă vorbesc este construită de om şi este om. Ea a fost eliberată, şi vrea să chinuie din nou planeta, ba chiar s-a aşezat deasupra capetelor tuturor celor care conduc lumea şi i-a omorât până la ultimul.

Comercianţii şi vânzătorii ucid din nou pentru o unealtă şi se vând pentru un procent de 2%, atât cât noul sistem le permite să păstreze pentru ei. Şi aşa mi-a arătat Dumnezeu în viziunea mea: Dar eu m-am mâniat, pentru că toate eforturile mele fuseseră în zadar. Am murit pentru această lume, pentru fiecare om care se naşte acolo. Însă, oamenii au falsificat scrierile şi s-au folosit de ele pentru a construi această fiară care a venit şi care are să vină. Şi am cerut Domnului permisia să o distrug definitiv, iar Tatăl a spulberat răul şi toţi cei ce au creat rău, care aveau de câştigat de pe urma noului sistem, au dispărut (nu ştiu unde). Şi iată:

Nu va mai exista vreodată o astfel de „creatură" creată de om ori de vreo minte care creează strâmb. Şi totuşi, voi nu aţi suferit datorită luptelor care s-au dat aici, deoarece aţi plecat de mult de pe pământ. Dar copiii voştri trăiesc încă acolo.

Suferinţa s-a născut fiindcă omenirii i-a fost permis să repete prima greşeală, cea a părinţilor lor. După cea de-a doua, răbdare nu a mai fost, iar Tatăl i-a mistuit pe toţi aceia care s-au ridicat împotriva copiilor Săi care au înflorit pe pământ.

Bucuraţi-vă îngeri, trimiteţi-vă daruri, felicitări şi iubire, căci împărăţia condusă de mintea omenească a căzut. Cetatea, deasemenea, aşteaptă ordin să fie dărâmată!

Iată că am trudit, am înfometat, am alergat şi am fost alungat de la voi, şi am trăit mila şi batjocura oamenilor. Cu toate astea, vă iubesc, deoarece Tatăl v-a iubit înaintea mea.

Acum mă plimb prin câmpul Tău de săbii ca un orb şi încerc să Te ajung, dar mâna Ta l-a transformat parcă într-un paradis al florilor şi al miresmelor. Aştept să ne revedem curând, Te iubesc!

Şi Eu te iubesc! Răsplata este a voastră nu a Mea!

Îţi mulţumesc în numele întregii umanităţi pentru că ai făcut posibile aceste scrieri. Îţi mulţumesc că ai rămas alături de noi şi Îţi mulţumesc că ai ales să priveşti lumea prin ochii mei.

Şi Eu îţi mulţumesc că poţi iubi oamenii prin Inima Mea.